820

הספר הלזה שייך
ל הרר משה יששכר
בן הרר יצחק מקק
שלייניכג

Dieses Buch gehört an
Rudolf Heinrich
Cockalhuen
gekauft von Jacob Heinrich

A/3 4 14935-14936
Nro 12.000.-

Eigenthum des

Kohn Anton

Michalgeber

זה הספר שיין להקצין ר' טודרוס בן ר'
אברהם כ"ץ הנקרא אנטאן קאהן בשנת
תר"ח לפ' החונה פה עתה באגראם

256 Blatt

[illegible]

[illegible]

Dieses Buch gehört an

H. Graf von Csakathorn

[illegible]

Moÿses Heinrich

Rehmt ein zu

C 408

אלהים ויהי אור ויקרא אלהים לאור יום ולחשך
קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלהים
יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש
אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע
שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו
המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן
ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא
אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב
מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ
ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ
עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב
ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי
מאורת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת
ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע
השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני
המאורת הגדלים את המאור הגדול לממשלת היום ואת
המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ונתן אתם
אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי
טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים
ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע
השמים ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש
החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף
למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר
פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ
ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא
הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה

בראשית

ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ
היתה תוהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני המים ויאמר

ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה
[ואת הבהמה למינה] ואת כל רמש האדמה למינהו וירא
אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ונו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל
הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו
בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם
אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ
וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע
זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ
זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל
ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי:
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השבעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השבעי מכל
מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השבעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות
יהוה אלהים ארץ שמים: וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים
על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: ואד יעלה מן
הארץ והשקה את כל פני האדמה: ויצר יהוה אלהים את
האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
האדם לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם
וישם שם את האדם אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים מן
האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות
את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחד

פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב: וזהב הארץ
ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: ושם הנהר השני
גיחון הוא הסובב את כל ארץ כושה: ושם הנהר השלישי חדקל
הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה
אלהים את האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: ויצו
יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל
ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו
מות תמות: ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל
חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות
מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא
שמו: ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל
חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפל יהוה אלהים
תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה: ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצם
מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה
זאת: על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו
לבשר אחד: והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבשש
והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים
ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל
עץ הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי הגן נאכל: ומפרי
העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא
תגעו בו פן תמותון: ויאמר הנחש אל האשה לא מות
תמותון: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו ע
עיניכם והיותם כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב
העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: ותפקחנה
עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו

לה חגרת: וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא
יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: ויאמר את קולך
שמעתי בגן ואירא כי ערם אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד
לך כי ערום אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו
אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי
מן העץ ואוכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אל הנחש
כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית
השדה על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ואיבה
אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך
ראש ואתה תשופנו עקב: אל האשה אמר הרבה ארבה
עצבונך והריונך בעצב תלדי בנים ואל איש תשוקתך
והוא ימשל בך: ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו
ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך:
וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: בזעת
אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה
אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבשם: ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעלם: וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד
את האדמה אשר לקח משם: וגרש את האדם וישכן מקדם
לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר
את דרך עץ החיים: והאדם ידע את חוה אשתו ותהר
ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: ותסף ללדת
את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה:
ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: ו

והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל
הבל ואל מנחתו: ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר
לקין מאד ויפלו פניו: ויאמר יהוה אל קין למה חרה
לך ולמה נפלו פניך: הלוא אם תיטיב שאת ואם לא
תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל
בו: ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם
קין אל הבל אחיו ויהרגהו: ויאמר יהוה אל קין אי הבל
אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: ויאמר מה
עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה: ועתה
ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את
דמי אחיך מידך: כי תעבד את האדמה לא תסף תת
כחה לך נע ונד תהיה בארץ: ויאמר קין אל יהוה גדול
עוני מנשא: הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה
ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי
יהרגני: ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם
וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו:
ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: וידע
קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא
שם העיר משם בנו חנוך: וילד לחנוך את עירד ועירד
ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל
ילד את למך: ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה
ושם השנית צלה: ותלד עדה את יבל הוא היה אבי
ישב אהל ומקנה: ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש
כנור ועוגב: וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש
נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה: ויאמר למך לנשיו
עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי
איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי: כי שבעתים יקם
קין ולמך שבעתים ושבעה: וידע אדם עוד את אשתו
ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר

הזה הבל כי הרגו קין: ולשת גם הוא יולד בן ויקרא את שמו אנוש
אז הוחל לקרא בשם יהוה: זה ספר תולדת אדם ביום ברא
אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: זכר ונקבה בראם ויברך
אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם: ויחי אדם שלשים ומאת
שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת: ויהיו ימי
אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות:
ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה
וימת: ויחי שת חמש שנים ומאה שנה ויולד את
אנוש: ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי שת
שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: ויחי
אנוש תשעים שנה ויולד את קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו
את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות: ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה
וימת: ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל: ויחי
קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי קינן עשר שנים
ותשע מאות שנה וימת: ויחי מהללאל חמש שנים
וששים שנה ויולד את ירד: ויחי מהללאל אחר הולידו
את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות: ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנ
מאות שנה וימת: ויחי ירד שתים וששים שנה ומאת
שנה ויולד את חנוך: ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך
שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי ירד
שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: ויחי חנוך
חמש וששים שנה ויולד את מתושלח: ויתהלך חנוך
את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מ
מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי חנוך חמש
וששים שנה ושלש מאות שנה: ויתהלך חנוך את

האלהים ואינבנו כי לקח אתו אלהים: ס ויחי מתושלח שבע
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך: ויחי מתושלח אחרי
הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות: ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע
מאות שנה וימת: ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת
ויולד בן: ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו
ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ויחי למך
אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה
ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה
ושבע מאות שנה וימת: ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח
את שם את חם ואת יפת: ויהי כי החל האדם לרב על פני הא
האדמה ובנות ולדו להם: ויראו בני האלהים את בנות
האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: ויאמר
יהוה לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר והיו ימיו
מאה ועשרים שנה: הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם
אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם
המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם: ויראה יהוה כי
רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל
היום: וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל
לבו: ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פנ
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי
נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה: ס

אלה תולדת נח נח איש צדיק
תמים היה בדרתיו את
האלהים התהלך נח: ויולד
נח שלשה בנים את שם
חם ויפת: ותשחת הארץ

לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ והנה
נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: ויאמר אלהים
לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם
והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה
את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה
שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה
קומה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח
התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: ואני הנני
מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו
רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: והקמתי את ברתי
אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל
החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר
ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש
האדמה למינהו שנים מכל יבואו אליך להחיות: ואתה
קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם
לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: ס
ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי
צדיק לפני בדור הזה: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה
שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא
שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה
לחיות זרע על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר
על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש נח ככל אשר צוהו
יהוה: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: ויבא
נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול
מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף
וכל אשר רמש על האדמה: שנים שנים באו אל נח אל
התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: והיה לשבעת
הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה

לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל
מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו: ויהי הגשם על
הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה בא נח ושם
וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה:
הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש על
האדמה למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו
אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים:
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
ויסגר יהוה בעדו: ס ויהי המבול ארבעים יום על הא
הארץ וירבו המים וישאו את התבה וירם מעל הארץ:
ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני
המים: והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
הגבהים אשר תחת כל השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה
גברו המים ויכסו ההרים: ויגוע כל בשר הרמש על הארץ
בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל
האדם: כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה
מתו: וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד
בהמה ערמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר
אך נח ואשר אתו בתבה: וגברו המים על הארץ חמשים
ומאת יום: ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו
המים: ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם
מן השמים: וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו
המים מקצה חמשים ומאת יום: ותנח התבה בחדש
השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: והמים
היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש
נראו ראשי ההרים: ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את
חלון התבה אשר עשה: וישלח את העורב ויצא יצוא
ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח את היונה מאתו

לראות ההלך המים מעל פני הארמה: ולא מצאה היונה מנוח
לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ ו
וישלח ידו ויהחה ויבא אתה אליו אל התבה: ויחל עוד שבעת
ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה: ותבא אליו היונ ה
לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי הלך המים
מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונ ה
ולא יספה שוב אליו עוד: ויהי באחת ושש מאות שנה בנ:
בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את
את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני הארמה: ובחדש השני
כשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: פ וידבר
אלהים אל נח לאמר: צא מן התבה אתה ואשתך ובניך
ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצ ו היצא ה
בארץ ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח ובניו ואשתו ונשי ו
בניו אתו: כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רמש על הארץ
למשפחתיהם ויצאו מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה ויקח
מכל הבהמה הטהרה ומכל העף הטהור ויעל עלת במזב ח:
וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל
עוד את הארמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנערו
ולא אסף עוד להכות את כל חי באשר עשיתי: עוד כל ימי
הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו:
ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו
את הארץ: ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל
כל עוף השמים בכל אשר תרמוש הארמה ובכל דגי הים
בידכם נתנו: כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק
עשב נתתי לכם את כל: אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו:
ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו
ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: שפך
דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את

הארם: ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: פ ויאמר
ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: ואני הנני מ
מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: ואת כל נפש
החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם
מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: והקמתי את בריתי א
אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבי המבול ולא יהיה
עוד מבול לשחת הארץ: ויאמר אלהים זאת אות
הברית אשר אני נתן ביני וביניכם וביך כל נפש חיה
אשר אתכם לדרת עולם: את קשתי נתתי בענן והיתה
לאות ברית ביני וביך הארץ: והיה בעננו ענן על הא
הארץ ונראתה הקשת בענן: וזכרתי את בריתי אשר
ביני וביניכם וביך כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה
עוד המים למבול לשחת כל בשר: והיתה הקשת בענן ו
וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים וביך כל נפש חיה
בכל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת
אות הברית אשר הקמתי ביני וביך כל בשר אשר על
הארץ: פ ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת
וחם הוא אם בנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה
כל הארץ: ויחל נח איש הארמה ויטע כרם: וישת מן ו
היין וישכר ויתגל בתוך אהלו: וירא חם אבי כנען את
ערות אביך ויגד לשני אחיו בחוץ: ויקח שם ויפת את
השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו
את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא
ראו: ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן:
ויאמר ארור כנען עבד עברים יהיה לאחיו: ויאמר
ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: יפת אלהים
ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו: ויחי נח
אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: ויהי ו
כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת:

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול:
בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס: ובני גמר
אשכנז וריפת ותוגרמה: ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים:
מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם
בגויהם: ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש
סבא וחוילה וסבתא ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן:
וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: הוא היה
גבר ציד לפני יהוה: על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני
יהוה: ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה
בארץ שנער: מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה
ואת רחבות עיר ואת כלח: ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא
העיר הגדלה: ומצרים ילד את לודים ואת ענמים
ואת להבים ואת נפתחים: ואת פתרסים ואת כסלחים אשר
יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: וכנען ילד את צידן
בכרו ואת חת: ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי: ואת
החוי ואת הסיני ואת הארוני ואת הצמרי ואת החמתי
ואחר נפוצו משפחות הכנעני: ויהי גבול הכנעני
מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה
וצבוים עד לשע: אלה בני חם למשפחתם ללשנתם
בארצתם בגויהם: ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר
אחי יפת הגדול: בני שם עילם ואשור וארפכשד
ולוד וארם: ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש: וארפכשד
ילד את שלח ושלח ילד את עבר: ולעבר ילד שני בנים
שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן
ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות
ואת ירח: ואת הדרם ואת אוזל ואת דקלה: ואת
עבל ואת אבימאל ואת שבא: ואת אופיר ואת חוילה
ואת יובב כל אלה בני יקטן: ויהי מושבם ממישא בבאכה
ספרה הר הקדם: אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם

בארצתם לגויהם: אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה
נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: ויהי כל הארץ שפה
אחת ודברים אחדים: והי בנסעם מקדם ומצאו בקעה
בארץ שנער וישבו שם: ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה
לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר
היה להם לחמר: ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ:
וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם
ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם
לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: הבה
נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו:
ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות
העיר: על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל
הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ: פ
אלה תולדת שם שם בן מאה שנה וילד את ארפכשד
אחר המבול: ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש
מאות שנה וילד בנים ובנות: וארפכשד חי חמש ושלשים
שנה וילד את שלח: ויחי ארפכשד אחרי הולידו את
שלח שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות:
ושלח חי שלשים שנה וילד את עבר: ויחי שלח אחרי
הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד
בנים ובנות: ויחי עבר ארבע ושלשים שנה וילד את פלג:
ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות
שנה וילד בנים ובנות: ויחי פלג שלשים שנה וילד את
רעו: ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים
שנה וילד בנים ובנות: ויחי רעו שתים ושלשים שנה
וילד את שרוג: ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע
שנים ומאתים שנה וילד בנים ובנות: ויחי שרוג
שלשים שנה וילד את נחור: ויחי שרוג אחרי הולידו את

נחור מאתים שנה והולד בנים ובנות: ויחי נחור תשע ועשרים
שנה והולד את תרח: ויחי נחור אחרי הולדו את תרח תשע
עשרה שנה ומאות שנה והולד בנים ובנות: ויחי תרח
שבעים שנה והולד את אברם את נחור ואת הרן: ואלה
תולדת תרח תרח הולד את אברם את נחור ואת הרן והרן
הוליד את לוט: וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מ
מולדתו באור כשדים: ויקח אברם ונחור להם נשים שם
אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מ
מלכה ואבי יסכה: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח
תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי
כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת
ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: וימי תרח
חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן: פ

ויאמר

יהוה אל אברם לך
לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל
הארץ אשר אראך:
ואעשך לגוי גדול
ואברכך ואגדלה
שמך והיה ברכה: ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו
בך כל משפחת האדמה: וילך אברם כאשר דבר אליו
יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה
בצאתו מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן
אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת ואת הנפש אשר
עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען:
ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני
אז בארץ: וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את

הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: ויסע משם
ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן
שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ויסע אברם הלוך ונסוע
הנגבה: ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם
כי כבד הרעב בארץ: ויהי כאשר הקרים לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה
את: והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת
והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא אחתי את למען ייטב
לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך: ויהי כבא אברם
מצרימה וראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד:
וראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה
בית פרעה: ולאברם היטיב בעבורה והיה לו צאן
ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים: ונגע
יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת
אברם: ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה
לא הגדת לי כי אשתך הוא: למה אמרת אחתי הוא ואקח
אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: וצו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר
לו: ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט
עמו הנגבה: ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: וילך
למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה
בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום המזבח אשר עשה
שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: וגם ללוט
ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים: ולא נשא אתם
הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת
יחדו: ויהי ריב בין רעה מקנה אברם ובין רעה מקנה
לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ: ויאמר אברם אל
לוט אל נא תהי מריבה ביני وביניך وبين רעי وبين רעיך
כי אנשים אחים אנחנו: הלא כל הארץ לפניך הפרד נא

מעלי אם השמאל ואמינה ואם הימין ואשמאילה: וישא לוט
את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפט שחת יהוה
את סדם ואת עמרה כגן יהוה בארץ מצרים באכה צוער:
ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו
איש מעל אחיו: ואברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי
הכבר ויאהל עד סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד:
ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עינך
וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה והדמה וימה:
כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם:
ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את
את עפר הארץ גם זרעך ימנה: קום התהלך בארץ לארכה
ולרחבה כי לך אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב באלני מ
ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה: פ ויהי
בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדר לעמר
מלך עילם ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה את ברע מלך
סדר ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר
מלך צבוים ומלך בלע הוא צער: כל אלה חברו אל עמק ז
השדים הוא ים המלח: שתים עשרה שנה עבדו את כדר
לעמר ושלש עשרה שנה מרדו: ובארבע עשרה שנה בא
כדר לעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת
קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים: ואת
החרי בהרם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר: וישבו
ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלמי
וגם את האמרי הישב בחצצן תמר: ויצא מלך סדם ומלך
עמרה ומלך אדמה ומלך צבוים ומלך בלע הוא צער
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: את כדר לעמר
מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה: ועמק
השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו

שמה והנשארים הרה נסו: ויקחו את כל רכש סדם ועמרה
ואת כל אכלם וילכו: ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם
וילכו והוא ישב בסדם: ויבא הפליט ויגד לאברם העברי
והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר
והם בעלי ברית אברם: וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק
את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף
עד: ויחלק עליהם לילה הוא ועבריו ויכם וירדפם עד
חובה אשר משמאל לדמשק: וישב את כל הרכש וגם
את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם: ויצא
מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדר לעמר
ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך:
ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל
עליון: ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים
וארץ: וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו ז
מעשר מכל: פ ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש
והרכש קח לך: ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי ידי
אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: אם מחוט ועד
שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני
העשרתי את אברם: בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו
חלקם: אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם
במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרב ה
מאד: ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: ויאמר
אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי:
והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר
יצא ממעיך הוא יירשך: ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט
נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר ר
לו כה יהיה זרעך: והאמין ביהוה ויחשבה לו צדקה: פ

ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את
הארץ הזאת לרשתה: ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה:
ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל מש
לשת ותר וגוזל: ויקח לו את כל אלה ויכתם אתם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר: וירד
העיט על הפגרים וישב אתם אברם: ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו:
ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום ועבדו אתם ענו ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר
יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול: ואתה תבוא
אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי ישובו
הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה: ויהי השמש באה ועלטה
היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: ביום
ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת: את הקני ואת
הקנזי ואת הקדמני: ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים:
ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי:
ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה
הגר: ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא
נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ושמע אברם לקול שרי:
ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ ע
שר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם
אישה לו לאשה: ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל
גברתה בעיניה: ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי
נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניך ישפט
יהוה בני ובינך: ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך
עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה: ומצאה
מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור:
ויאמר הגר שפחת שרי אימזה באת ואנה תלכי ותאמר

מפני שרי גברתי ברחת: ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברת
והתעני תחת ידיה: ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את
זרעך ולא יספר מרב: ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה
וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך:
והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו
ישכן: ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה
הגם הלם ראיתי אחרי ראי: על כן קרא לבאר באר לחי
ראי הנה בין קדש ובין ברד: והלד הגר לאברם בן ויקרא
אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל: ואברם בן שמנים
שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם:
ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל
אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים:
ואתנה בריתי בינו ובינך וארבה אותך במאד מאד:
ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: אני הנה
בריתי אתך והיית לאב המון גוים: ולא יקרא עוד את
שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך:
והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך
יצאו: והקמתי את בריתי בינו ובינך ובין זרעך אחריך לדרת
לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך: ונתתי לך
ולזרעך אחריך את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען לאחזת
עולם והייתי להם לאלהים: ויאמר אלהים אל אברהם
ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם: זאת בריתי
אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל
זכר: ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם:
וכן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומ
ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא: המול
ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית
עולם: וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההיא מעמיה את בריתי הפר: ויאמר

אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה
שמה: וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: ויפל אברהם על פניו ויצחק
ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים
שנה תלד: ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל
יחיה לפניך: ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך
בן וקרא את שמו יצחק והקימתי את בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו: ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו
והרבתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו
לגוי גדול: ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה
למועד הזה בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל אלהים
מעל אברהם: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם
וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
אלהים: ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו:
וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו
בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: וכל אנשי
ביתו יליד בית וקנת כסף מאת בן נכר נמולו אתו:

אלון יהוה מאלני ממרא
והוא ישב פתח האהל
כחם היום: וישא עיניו
והנה שלשה אנשים
נצבים עליו וירא וירץ
לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה: ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל
נא תעבר מעל עבדך: יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ: ואקחה פת לחם וסעדו לבבכם אחר תעברו

חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם
אמצא שם ארבעים וחמשה: ויסף עוד לדבר אליו ויאמר
אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים:
ויאמר אל נא יחר לאדני וארברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: ויאמר הנה
נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר
לא אשחית בעבור העשרים: ויאמר אל נא יחר לאדני וארבר
אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
בעבור העשרה: וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם
ואברהם שב למקומו: פ ויבאו שני המלאכים סדמה בערב
ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו
אפים ארצה: ויאמר הנה אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו
והרחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא
כי ברחוב נלין: ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו
ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: טרם ישכבו ואנשי
העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה
מקצה: ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר
באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם: ויצא אליהם
לוט הפתחה והדלת סגר אחריו: ויאמר אל נא אחי תרעו
לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם
ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו
דבר כי על כן באו בצל קרתי: ויאמרו גש הלאה ויאמרו
האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו
באיש לשבר הדלת: וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט
אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ואת האנשים אשר
פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויל‍או למצא
הפתח: ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך
ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום: כי משחתים
אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וי

וישלחנו יהוה לשחתה: ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר
קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק
בעיני חתניו: וכעלות השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאות פן תספה
בעון העיר: ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו ובידי אשתו
ובידי שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ
לעיר: ויהי בהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך
אל תביט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה הנמלט פן
תספה: ויאמר לוט אליהם אל נא אדני: הנה נא מצא
עבדך חן בעיניך והגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות
את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה
ומתי: הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער
אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: פ ויאמר
אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר
אשר דברת: מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר
עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: השמש יצא על
הארץ ולוט בא צערה: ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית
ואש מאת יהוה מן השמים: ויהפך את הערים האל ואת כל
הככר ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה: ותבט אשתו
מאחריו ותהי נצב מלח: וישכם אברהם בבקר אל המקום
אשר עמד שם את פני יהוה: וישקף על פני סדם ועמרה ועל
כל פני ארץ הככר ויראה והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן:
ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם
וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב
בהן לוט: ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי
ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו: ותאמר
הבכירה אל הצעירה אביו זקן ואיש אין בארץ לבוא
עלינו כדרך כל הארץ: לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה
עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין את אביהן יין בלילה

הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה:
ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש
את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאביבו
זרע: ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה
ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה: ותהרין שתי בנות
לוט מאביהן: ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי
מואב עד היום: והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו
בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום: פ ויסע משם
אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר:
ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך
מלך גרר ויקח את שרה: ויבא אלהים אל אבימלך בחלום
הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת
בעל: ואבימלך לא קרב אליה ויאמר ארני הגוי גם צדיק
תהרג: הלוא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי
הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו האלהים
בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך
גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה:
ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה
ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך:
וישכם אבימלך במקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדב
הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה
מעשים אשר לא יעשו עשות עמדי: ויאמר אבימלך
אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: ויאמר
אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והי
הרגוני על דבר אשתי: וגם אמנה אחתי בת אבי הוא
אך לא בת אמי ותהי לי לאשה: ויהי כאשר התעו אתי
אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי

אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא: ויקח אבימלך
צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה
אשתו: ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב:
ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל
ונכחת: ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את
אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו: כי עצר עצר יהוה
בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:
ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעשה יהוה לשרה כאשר
דבר: ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר
דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר
ילדה לו שרה יצחק: וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת
ימים כאשר צוה אתו אלהים: ואברהם בן מאת שנה בהולד
לו את יצחק בנו: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל
השמע יצחק לי: ותאמר מי מלל לאברהם הניקה בנים
שרה כי ילדתי בן לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעשה אברהם
משתה גדול ביום הגמל את יצחק: ותרא שרה את בן הגר
המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם
גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת
עם בני עם יצחק: וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אדת
בנו: ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער
ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי
ביצחק יקרא לך זרע: וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי
זרעך הוא: וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים
ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך
ותתע במדבר באר שבע: ויכלו המים מן החמת ותשלך
את הילד תחת אחד השיחם: ותלך ותשב לה מנגד הרחק
כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד
ותשא את קלה ותבך: וישמע אלהים את קול הנער

ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך
הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא
שם: קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול
אשימנו: ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך
ותמלא את החמת מים ותשק את הנער: ויהי אלהים את
הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר
פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים: ויהי בעת
ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם
לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: ועתה השבעה
לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנינו ולנכדי כחסד אשר
עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה: ויאמר
אברהם אנכי אשבע: והוכח אברהם את אבימלך על
אדת באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימ לך
לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן ובקר
ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ויצב אברהם את שבע
כבשת הצאן לבדהן: ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה
שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה: ויאמר כי את שבע
כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את
הבאר הזאת: על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם
נשבעו שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך
ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: ויטע אשל
בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם
בארץ פלשתים ימים רבים: ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר
קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים
אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
ויקח את שני נעריו עמו ואת יצחק בנו ויבקע עצי

עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי
וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם
אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה
ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם
על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני
בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר
אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
ובאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם
את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם
אתו על המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו
ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מ
מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר
אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי
כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני:
וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחד נאחז בסבך בקרניו
וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא
אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר
יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים:
ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר
הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך אברכך והרבה
ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים
וירש זרעך את שער אויביו: והתברכו בזרעך כל גוי הא
ארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל נעריו ו
ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:
ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה
מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך: את עוץ בכרו ואת בוז אחיו
ואת קמואל אבי ארם: ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת
ידלף ואת בתואל: ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה

מלכה לנחור אחי אברהם: ופלגשו ושמה ראומה ותלד
גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה: פ

ויהי

ויהיו

חיי שרה מאה שנה ועש
ועשרים שנה ושבע נ
שנים שני חיי שרה:
ותמת שרה בקרית ארבע
הוא חברון בארץ כנען
ויבא אברהם לספד
לשרה ולבכתה: ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני
חת לאמר: גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם
ואקברה מתו מלפני: ויענו בני חת אל אברהם לאמר לו:
שמענו ארני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קבריכן
קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מת
מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת:
וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם להכר את מתי מ
מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: ויתן לי את
מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא
ותנצה לי בתוככם לאחזת קבר: ועפרון ישב בתוך
בני חת ויען עפרן החתי את אברהם באזני בני חת לכל
באי שער עירו לאמר: לא ארני שמעני השדה נתתי
לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה
לך קבר מתך: וישתחו אברהם לפני עם הארץ: וידבר
אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני
נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה:
ויען עפרון את אברהם לאמר לו: ארני שמעני ארץ
ארבע מאות שקל כסף בינו ובינו מה הוא ואת מתך
קבר: וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרן

את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר
לסחר: פ ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני
ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר
בכל גבלך סביב: לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי
שער עירו: ואחריכן קבר אברהם את שרה אשתו אל
מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ
כנען: ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר
מאת בני חת: ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אב:
אברהם בכל: ויאמר אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר
לו שום נא ידך תחת ירכי: ואשביעך ביהוה אלהי השמים
ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל ארצי ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד אולי לא
תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב
את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם
השמר לך פן תשיב את בני שמה: יהוה אלהי השמים אשר
לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח
מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ואם לא תאבה האשה
ללכת אחריך ונקית מישבעתי רק את בני לא תשב שמה:
וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם ארניו וישבע לו על
הדבר הזה: ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי ארניו ו
וילך וכל טוב ארניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל
עיר נחור: ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים
לעת ערב לעת יצאת השאבת: ויאמר יהוה אלהי ארני
אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם ארני אברהם:
הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת
לשאב מים: והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך
ואשתה ואמרה שתה וגם גמלוך אשקה אתה הכחת

לעבדך לרחתך רבה ארץ בי עשיה חסד עם אדני: ויהי הוא
טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל
בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה: והנער
טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותעל: וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאי
נא מעט מים מכדך: ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד
כדה על ידה ותשקהו: ותכל להשקתו ותאמר גם
לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת: ותמהר ותעת כדה
אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו:
והאיש משתאה לה מחרישה לדעת החצליח יהוה דרכו
אם לא: ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש
נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה
זהב משקלם: ויאמר בתמי את והגידי נא לי היש בית
אביך מקום לנו ללין: ותאמר אליו אני בת בתואל אנכי
בן מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אליו גם תבן גם
מספוא רב עמנו גם מקום לנו ללון: ויקד האיש וישתחו
ליהוה: ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא
עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה
בית אחי אדני: והרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים
האלה: ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש
החוצה אל העין: והיה כראות את הנזם ואת הצמידים
על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר
כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד עם
הגמלים על העין: ויאמר בא ברוך יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: ויבא האיש
הביתה ויפתח הגמלים ותתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: ויישם
לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר: ויאמר עבד אברהם אנכי: ויהוה ברך

את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות
וגמלים וחמרים: ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי
זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: וישבעני אדני לאמר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: אם לא אל
בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: ואמר אל
אדני אולי לא תלך האשה אחרי: ויאמר אלי יהוה אשר
התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת
אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: אז תנקה מאלתי כי תבוא
אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיות נקי מאלתי: ואבא היום
אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח
דרכי אשר אנכי הלך עליה: הנה אנכי נצב על עין
המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא
מעט מים מכדך: ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך
אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני: טרם אכלה
לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד
העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: ותמהר ותורד
כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם
בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם
על אפה והצמידים על ידיה: ואקד ואשתחוה ליהוה
ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך
אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו: ועתה אם יש חסד
ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי
ואפנה על ימין או על שמאל: ויען לבן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או
טוב: הנה רבקה לפניך קח לך ותהי אשה לבן אדניך
כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר שמע עבד אברהם את
דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: ויוצא העבד כלי כסף
וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיו ולאמו

ולאמו: ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו ויליבו
ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: ויאמר אחיה
ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך: ויאמר
אלהם אל תאחרו אתי והוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה
לאדני: ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה: ויקראו
לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך:
וישלחו את רבקה אחתם ואת מינקתה ואת עבד אברהם
ואת אנשיו: ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי
לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו: ותקם רבקה
ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש:
ויקח העבד את רבקה וילך: ויצחק בא מבוא באר לחי
ראי והוא יושב בארץ הנגב: ויצא יצחק לשוח בשדה
לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: ותשא
רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: ותאמר
אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר
העבד הוא ארני ותקח הצעיף ותתכס: ויספר העבד ליצ
ליצחק את כל הדברים אשר עשה: ויבאה יצחק האהלה
שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם
יצחק אחרי אמו: ויסף אברהם ויקח אשה ושמה
קטורה: ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין
ואת ישבק ואת שוח: ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני
דדן היו אשורים ולטשם ולאמם ובני מדין עיפה ועפר
וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: ויתן אברהם
את כל אשר לו ליצחק: ולבני הפילגשם אשר לאברהם
נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי
קדמה אל ארץ קדם: ואלה ימי שני חיי אברהם
אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: ויגוע
וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו:
ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל

שרה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא: השדה אשר
קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו:
ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב
יצחק עם באר לחי ראי: ואלה תלדת ישמעאל בן
אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם:
ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר
ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ו
ודומה ומשא: הדד ותימא יטור נפוש וקדמה: אלה
הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם
שנים עשר נשיאם לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל
מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת
ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על
פני מצרים באבה אשורה על פני כל אחיו נפל: פ

ואלה

תולדת יצחק בן
אברהם אברהם
הוליד את יצחק:
ויהי יצחק בן את
ארבעים שנה
בקחתו את רבקה
בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו
לאשה: ויעתר יצחק לוהוה לנכח אשתו כי עקרה
היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרצצו
הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש
את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים
ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשו
ארמני כלו כאדרת שער ויקר אן שמו עשו: ואחריכן

ויצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
בן ששים שנה בלדת אתם: ויגדלו הנערים ויהי עשו
איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו כין השדה והוא עיף:
ויאמר עשו אל יעקב הלעיטי נא מן האדם האדם הזה כי
עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה
כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות
ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע
לו ויבזבר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם
ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את
הבכרה: ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים
גדרה: וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן
בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך
ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי
את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרבתי את
זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל
והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: עקב אשר שמע אברהם
בקלי וישמר משמרתי מצותי חקתי ותורתי: פ
וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר
אחתי היא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגנו אנשי המ
המקום על רבקה כי טובת מראה הוא: ויהי כי ארכו לו
שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון
וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך
אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן
אמות עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו
כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עליו אשם:

ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו
מות יומת: ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא
מאה שערים וימרבהו יהוה: פ ויגדל האיש וילך הלוך
וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר
ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל הבארת אשר
חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו
כי עצמת ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר
וישב שם: וישב יצחק ויחפר את באדת המים אשר חפרו
בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם
ויקרא להן שמות בשמת אשר קרא להן אביו: ויחפרו
עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו
רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם
הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו
גם עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר
אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבת ויאמר כי עתה
הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: פ ויעל משם באר
שבע: וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי
את זרעך בעבור אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם
יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר: ואבימל ד
הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו: ויאמר
אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותש
ותשלחונו מאתכם: ויאמר ראו ראינו כי היה יהוה ע
עמך ונאמר תהי נא אלה כינותינו ביניכו וביניך
ונכרתה כרית עמך: אם תעשה עמנו רעה כאשר לא
נגענוך ובאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך יהוה: פ ויעש להם משתה ויאכלו ויש תו:
וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק ו

ויילכן מאתו בשלום: ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו
על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא
אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה:
ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת באדי
החתי ואת בשמת בת אלון החתי: ותהיין מרת רוח ליצחק
ולרבקה: ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא
את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני:
ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא
כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד: ועשה לי
מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך
נפשי בטרם אמות: ורבקה שמעת ברבר יצחק אל עשו
בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה אל
יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו
אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה
ואברכה לפני יהוה לפני מותי: ועתה בני שמע בקלי
לאשר אני מצוה אתך: לך נא אל הצאן וקח לי משם
שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
אהב: והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותי:
ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר
ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי והיתי בעיניך כמתע תע
והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר לו אמו עלי קלל
קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי: וילך ויקח ויבא
לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: ותקח רבקה
את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש
את יעקב בנה הקטן: ואת עדת גדיי העזים הלבישה על
ידיו ועל חלקת צואריו: ותתן את המטעמים ואת הלחם
אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל אביו אנכי
עשו בכרך עשותי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואן

ואלכה מצידי בעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק אל בנו מ
מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך
לפני: ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני ה
האתה זה בני עשו אם לא: ויגש יעקב אל יצחק אביו ב
וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו: ולא
הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירת ויברכהו: ויאמר
אתה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר הגשה לי ואכלה
מצויד בנו למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא
לו יין וישת: ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה
לי בני: ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ו
ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: ויתן
לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן
ותירש: יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים היה גביר
לאחיך וישתחוו לך בני אמך אדריך ארור ומברכיך
ברוך: ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך
יצוא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא
מצידו: ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאב יו
יקם אבי ויאכל מצוד בנו בעבר תברכני נפשך: ויאמר
לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ויחרד
יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד
ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבא ואברכהו גם ברוך
יהוה: פ כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעק ה
גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי:
ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הכי
קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח
והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה:
ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל
אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולא אפוא
מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת

הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך: ויען
יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך
ומטל השמים מעל: ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד
והיה באשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך: וישטם עשו
את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו
יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי: ויגד לרבקה
את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: ועתה
בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: וישבת
עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: עד
שוב את אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: ותאמ ר
רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב
אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: ו:
ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו
לא תקח אשה מבנות כנען: קום לך פדנה ארם בית
בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אי
אמך: ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים:
ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את
ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: וישלח יצחק
את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו: וירא עשו ניברך יצחק את יעקב
ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו
ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: וישמע
יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: וירא עשו
כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל
ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות
נביות על נשיו לו לאשה"

פ׳ פ׳ פ׳

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במקום
וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום
וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא:
ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה
מלאכי אלהים עלים וירדים בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר
אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה
שכב עליה לך אתנבה ולזרעך: והיה זרעך כעפר הארץ
ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפח ות
הארמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל הארמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם
עשיתי את אשר דברתי לך: וייקץ יעקב משנתו ויאמר
אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר
מה נדא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער
השמים: וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם
מראשתיו וישם אתהמצבה ויצק שמן על ראשה:
ויקרא את שם המקום ההוא בת אל ואולם לוז שם העיר
לראשנה: וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עבדי
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי ל:
לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית
אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: פ׳ וישא
יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: וירא והנה באר בשדה
והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר
ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: ונסקו ל
שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשק ו
את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמו: ויאמר
להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ויא ו
ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו:
ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם

הינאן: ויאסר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו
הצאן ולכו רעהו ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: עודנו מדבר
עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא: ויהי
כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן ל
לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר
וישק את צאן לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא
את קולו ויבך: ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי
בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: ויהי כשמע לבן את
שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו ויכשק לו
ויבא אתו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה:
ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש
ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם
הגידה לי מה משכרתך: ולבן שתי בנות שם הגדולה
לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רכות ורחל היתה
יפת תאר ויפת מראה: פ ויאהב יעקב את רחל ויאמר
אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב
תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: ויעבד
יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה: ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו
ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש
משתה: ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא
אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה:
ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית
לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ויאמר לבן לא
יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: מלא את
שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבודה אשר תעבד עמדי
עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא שבע ז
זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו

את בלהה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאהב גם את
רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא יהוה
כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי
כי עתה יאהבני אישי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע
יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמ
שמעון: ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה
אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו ל
לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על
כן קראה שמו יהודה ותעמד מולדת: ותרא רחל כי לא
ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב
הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: ויחר אף יעקב ברחל
ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן:
ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה
גם אנכי ממנה: ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא
אליה יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל
רבני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קרא שמו
דן: ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב:
ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי
ותקרא שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מולדת ותקח
את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: ותלד
זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא את
שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ותאמר
לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר: פ
וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני לי
מדודאי בנך: ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקח ת
גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה
תחת דודאי בנך: ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה

לקר אתו ותאמר אלי תבוא בי שכר שכרתיך בדוראי בבי
וישכב עמה בלילה הוא: וישמע אלהים אל לאה ותהר
ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: ותהר
עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: ותאמר לאה זבדני
אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו
ששה בנים ותקרא את שמו זבלן: ואחר ילדה בת ותקרא
את שמה דינה: ויזכר אלהים את רחל וישמע א
אליה אלהים ויפתח את רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר
אסף אלהים את חרפתי: ותקרא את שמו יוסף לאמר
יוסף יהוה לי בן אחר: ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף
ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ול
ולארצי: תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן
ואלכה כי את ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: ויאמר
אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני
יהוה בגללך: פ ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה:
ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר
היה מקנך אתי: כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב
ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם לביתי:
ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם
תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר:
אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא
וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי:
וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך
כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים
גנוב הוא אתי: ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: ויסר
ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל
העזים הנקדות והטלאת ואת כל אשר לבן בו וכל חום
בכשבים ויתן ביד בניו: וישם דרך שלשת ימים ביבו וכין

יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת: ויתח לו יעקב מקל
לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנת מחשף
הלבן אשר על המקלות: ויצג את המקלות אשר פצל
ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח
הצאן ויחמנה בבאן לשתות: ויחמו הצאן אל המקלות
ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים: והכשבים הפריד
יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת
לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן: והיה בכל יחם הצאן
המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים
ליחמנה במקלות: ובהעטיה הצאן לא ישים והיה הע
העטפים ללבן והקשרים ליעקב: ויפרץ האיש מאד
מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים
וחמרים: וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב
את כל אשר לאביבן ומאשר לאביבן עשה את כל
הכבד הזה: פ וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמך
כתמל שלשום: ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אז
אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: וישלח יעקב ויקרא
לרחל וללאה השדה אל צאנו: ויאמר להן ראה אנכי
את פני אביכן בי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי
אבי היה עמדי: ואתנה ידעתן כי בכל בחי עבדתי את
אביכן: ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת
מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי: אם בה יאמר
נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה
יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: ויצל
אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: ויהי בעת יחם הצאן
ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על
הצאן עקדים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך
האלהים בחלם יעקב ואמר הנני: ויאמר שא נא עיניך
וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים

ובדרים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: אנכי האל
בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם
נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך:
ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית
אבינו: הלוא נכרי היות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם
אכול את כספנו: כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו
לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך
עשה: ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים:
וינהג את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה
קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה
כנען: ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים
אשר לאביה: ויגנב יעקב את לב הארמי על בלי הגיד
לו כי ברח הוא: ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר
את הנהר וישם את פניו הר הגלעד: ויגד ללבן ביום
השלישי כי ברח יעקב: ויקח את אחיו עמו וירדף
אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד: ויבא
אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר
לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: וישג לבן את
יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו
בהר הגלעד: ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את
לבבי ותנהג את בנתי כשבויות חרב: למה נחבאת לברח ו
ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים
בתף ובכנור: ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה
הסכלת עשו: יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם
יעקב מטוב עד רע: ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה
לבית אביך למה גנבת את אלהי: ויען יעקב ויאמר
ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמדי:
עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר

לך מה עמדי והקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם: ויבא לבן
באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא
ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את התרפים
ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל
הארץ ולא מצא: ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני
כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא
מצא את התרפים: ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב
ויאמר ללבן מה פשעי ומה חטאתי כי דלקת אחרי:
כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים
פה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו: זה עשרים שנה
אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא
אכלתי: טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי
תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני
חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: זה לי עשרים שנה
בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנתיך ושש
שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים:
לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי
כי עתה ריקם שלחתני את עני ואת יגיע כפי ראה
אלהים ויוכח אמש: פ ויען לבן ויאמר אל יעקב
הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה
ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניה
אשר ילדו: ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה
לעד ביני וביניך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה:
ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויע
ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: ויקרא לו לבן יגר
שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה
עד ביני וביניך היום על כן קרא שמו גלעד: והמצפה
אשר אמר יצף יהוה ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו:
אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש

עמנו ראה אלהים עד כינו וכיבך: ויאמר לבן ליעקב הנה
הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי כיני וכיבך: עד הגל הזה
ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם
אתה תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזה לרעה:
אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם
וישבע יעקב בפחד אבי יצחק: ויזבח יעקב זבח בהר
ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכל לחם וילינו בהר: וישכם
לבן בבקר ויבשק לבניו ולבנותין ויברך אתהם וילך
וישב לבן למקמו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי
אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום ההוא מחנים: פ״פ״

וישלח

ועקב מלאכים
לפניו אל עשו
אחיו ארצה
שעיר שדה
אדם: ויצו אתם
לאמר כה תאמ
תאמרון לארני לעשו כה אמר עברך יעקב עם לבן גרתי
ואחר עד עתה: ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואש
ואשלחה להגיד לארני למצא חן בעיניך: וישבו המלאכים
אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך
וארבע מאות איש עמו: ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ
את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מ
מחנות: ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו הם
המחנה הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אבי אברהם ואלהי
אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיב
עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את

עבדך בי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנו ת:
הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פויבוא
והכנו אם על בנים: ואתה אמרת היטב אטיב עמך ושמתי
את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: פ״ וילן שם
בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עזים
מאתים ותישים עשרים וחלים מאתים ואילים עשרים:
גמלים מינקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים
עשרה אתנת עשרים ועירים עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר
עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בן
עדר ובין עדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך
עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי א
אלה לפניך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלוחה
לארני לעשו והנה גם הוא אחריכו: ויצו גם את השיבו
גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר
בדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו: ואמרתם גם
הנה עבדך יעקב אחריכו כי אמר אכפרה פניו במנחה
ההלכת לפני ואחריכן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבר
המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במנחה: ויקם בלילה
הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחר עשר
ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם ויעבירים את הנחל
ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו
עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע
כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה
השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו
מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד
שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים
ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר
למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב
שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים

ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל
והוא עלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את
גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף
ירך יעקב בגיד הנשה: וישא יעקב את עיניו וירא נ
והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ אר
הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: וישם
את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה
אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: וירץ
עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו:
וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר
מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך:
ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם
לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו:
ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצ
למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי
לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בע
בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך
כראות פני אלהים ותרצני: קח נא את ברכתי אשר
הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו
ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: ויאמר
אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות
עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא
אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל
המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר
אבא אל אדני שעירה: ויאמר עשו אציגה נא
עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא
חן בעיני אדני: וישב עשו ביום ההוא לדרכו ש
שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו

ויבא יעקב
עשה סכת על כן קרא שם המקום סכה:
שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם
ויחן את פני העיר: ויקן את חלקת השדה אשר נטה
שם אהלה מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה:
ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:
ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות
בבנות הארץ: וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא
הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו
בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער:
ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה
הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו
וכנו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם:
ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: ובני
יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת
יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה בנפשו בבתכם תנו נא אתה לו ל
לאשה: והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו לנו ואת בנתי
בנתינו תקחו לכם: ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם
שבו וסחרוה והאחזו בה: ויאמר שכם אל אביה ואל
אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן:
הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
אלי ותנו לי את הנערה לאשה: ויענו בני יעקב את
שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא
את דינה אחתם: ויאמרו אלהם לא נוכל לעשות
את הדבר הזה לתת את אחתינו לאיש אשר לו ע
ערלה כי חרפה היא לנו: אך בזאת נאות לכם אם
תהיו כמנו להמל לכם כל זכר: ונתנו את בנתינו
לכם ואת בנותיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו

לעם אחר: ואם לא תשמעון אלינו להמול ולקחנו את
בתנו והלכנו: וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם
בן חמור: ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: ובא חמור ושכם
בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: האנשים
האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וישחרו
אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח
לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם: אך בזאת יאתיו לנו ז
האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל
זכר כאשר הם נמולים: מקניהם וקנינם וכל בהמתם
הלא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: וישמעו
אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר
יצאי שער עירו: ויהי ביום השלישי כהיותם כאבים
ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו
ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר: ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו: בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אחתם: את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ואת כל חילם ואת
ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית:
ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאיש צ
בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו
עלי והכו ונשמדתי אני וביתי: ויאמרו הכזונה
יעשה את אחותינו: ויאמר אלהים אל יעקב
קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה
אליך בברחך מפני עשו אחיך: ויאמר יעקב אל ביתו
ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר
בתוכם והטהרו והחליפו שלמתיכם: ונקומה ונעלה
בית אל ונעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום

צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר
באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם:
ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב לוזה אשר
בארץ כנען היא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: ויבן
שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו
האלהים בברחו מפני אחיו: ותמת דברה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון
בכות: ויראה אלהים אל יעקב עוד בבאו
מפדן ארם ויברך אתו: ויאמר לו אלהים שמך יעקב
לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך
ויקרא את שמו ישראל: ויאמר לו אלהים אני אל שדי
פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך
יצאו: והארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך
אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ: ויעל מעליו
אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה
במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך
ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר
דבר אתו שם אלהים בית אל: ויסעו מבית אל וידי
עוד כברת הארץ לבא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה
בלדתה: ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המילדת
אל תיראי כי גם זה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מ
מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין:
ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה היא בית לחם: ויצב
יעקב מצבה על קברתה היא מצבת קברת רחל עד
היום: ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל
עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל ויהיו

בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן וש
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף
ובנימן: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה
שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן
ארם: ויבא אל יצחק אביו ממרא קריתארבע היא
חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: ויהיו ימי יצחק
מאת שנה ושמנים שנה: ויגוע ויצחק וימת ויאסף אל
עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:
ואלה תלדת עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות
כנען את ערה בת אלון החתי ואת אהליבמה בת ענה
בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות:
ותלד ערה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל:
ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני
עשו אשר ילד לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת
בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל
בהמתו ואת כל קניו אשר רכש בארץ כנען וילך אל
ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב מישבת יחד
ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: וישב
עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תלדת
עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז
בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ויהי
בני אליפז תימן אמר צפו וגעתם וקנז: ותמנע היתה
פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה
בני עדה אשת עשו: אלה בני רעואל נחת וזרח שמה
ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ואלה היו בני
אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו
את יעוש ואת יעלם ואת קרח: אלה אלופי בני עשו בני
אליפז בכר עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו
אלוף קנז: אלוף קרח אלוף בעתם אלוף עמלק אלה

אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן
עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלה
אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו:
ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם
אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה
בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: אלה בני שע
שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה:
ודישן ואיצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ
אדום: ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע:
ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ואלה
בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים
במדבר בר עתו את החמרים לצבעון אביו: ואלה בני ענה
דישן ואהליבמה בת ענה: ואלה בני דישן חמדן ואשבן
ויתרן וכרן: אלה בני איצר בלהן וזעוון ועקן: אלה בני
דישן עוץ וארן: אלה אלופי החורי אלוף לוטן אלוף
שובל אלוף צבעון אלוף ענה: אלוף דישן אלוף איצר
אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר:
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
מלך מלך לבני ישראל: וימלך באדום בלע בן בעור
ושם עיר דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן
זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ
התימני: וימת חושם וימלך תחתיו הדד בן ברד המכה
את מדין בשדה מואב ושם עיר עוית: וימת הדד
וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: וימת שמלה וימלך
תחתיו שאול מרחובות הנהר: וימת שאול וימלך תחתיו
בעל חנן בן עכבור: וימת בעל חנן בן עכבור וימלך
תחתיו הדד בשם עיר ושם אשתו מהיטבאל בת מ
מטרד בת מי זהב: ואלה שמות אלופי עשו
למשפחתם למקומתם בשמתם אלופי תמנע אלוף

עלה אלוף יתת: אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף
פינון: אלוף קנז אלוף תימן אלוף מגדיאל
אלוף עירם אלה אלופי אדום למושבתם בארץ אחזתם
הוא עשו אבי אדום: פ

וישב

יעקב בארץ מ
מגורי אביו בי
בארץ כנען: אלה
תולדת יעקב יוסף
בן שבע עשרה
שנה היה רעה
את אחיו בצאן
והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף
את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל
בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: ויראו
אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא
יכלו דברו לשלום: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויס
יפו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך
השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה: והנה תסבבנה א
אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי: ויאמרו לו אחיו המל
תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויסיפו עוד שנא
אתו על חלמותיו ועל דבריו: ויחלם עוד אחר ויספר
אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלם עוד והנה השמש
והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל
אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלם
הזה אשר חלמת הבוא נבוא אנכי ואמך ואחיך להשת
חות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
הדבר: פ וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם

בשכם: ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רועים בשכם
לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא
ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר
וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: וימצאהו איש
והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש:
ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם
רעים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים
נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן: וי
ראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו
להמיתו: ויאמרו איש אחיו הנה בעל החלמות הלזה
בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשליכהו באחד הבורות ואמרנו
חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמותיו: וישמע ר
אובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר
אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור
הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו
מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו
ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר
עליו: ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מ
ים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה
ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים
נכאת וצרי ולוט הלכים להוריד מצרימה: ויאמר
יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו
את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידינו אל
תהי בו אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנ
אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן ב
הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף
ויבאו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה
אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר
הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף

וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את
כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר
נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכרה ויאמר כתנת בני היה רעה
אכלתהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתנין ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקמו כל בניו ו
וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל
בני אבל שאלה ויבך אתו אבין: והמדנים מכרו אתו
אל מצרים לפטיפר סריס פרעה שר הטבחים:
ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש
עדלמי ושמו חירה: וירא שם יהודה בת איש כנע בי
ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא
את שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן:
ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב
בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה
תמר: ויהי עד בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו
יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם
אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה
הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבל
לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר
עשה וימת גם אתו: ויאמר יהודה לתמר כלתו
שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר
פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית
אביה: וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה
וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו
העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך
עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים
אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והיא
לא נתנה לו לאשה: ויראה יהודה ויחשבה לזונה

כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבא
אליך כי לא ידע כי כלתו היא ותאמר מה תתן לי כי
תבא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן
ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון
אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך
ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את
גדי העזים ביד רעהו העדלמי להחת הערבון מיד
האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקמה לאמר
איה הקדשה היא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה
בזה קדשה: וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה
וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה:
ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי
את הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש
חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם
הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוצאוה ותשרף:
היא מוצת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר
אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והצ
והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה
ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד
לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה:
ויהי כלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו
שני לאמר זה יצא ראשונה: ויהי כמשיב ידו והנה
יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו
פרץ: ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא
שמו זרח: ויוסף הורד מצרימה ויקנהו
פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי
מיד הישמעאלים אשר הורידהו שמה: ויהי
יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו

המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה
יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו וישרת
אתו ויפקידהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: ויהי מ
מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך
יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל
אשר יש לו בבית ובשדה: ויעזב כל אשר לו ביד
יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא
אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה:
ויהי אחר הדברים האלה והשא אשת אדניו את
עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: וימאן ויאמר
אל אשת אדניו הן אדני לא אדני לא ידע אתי מה
בבית וכל אשר יש לו נתן בידי: איבבן גדול בבית
הזה ממנו ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך
באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת
וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל יוסף יום יום
ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי
כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין
איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו
לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה ויבס ויצא
ויצא החוצה: ויהי כראתה כי עזב בגדו בידה ויבס
החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר
ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי
לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי
הרמתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויבס ויצא
החוצה: ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו:
ותדבר אלין כדברים האלה לאמר בא אלי העבד
העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי בהרימי
קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויבס החוצה: ויהי
כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלין

לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח
אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר
אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: ויהי יהוה
את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר:
ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסורים אשר
בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה:
אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר
יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח: ויהי
אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים
והאפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על
שני סריסין על שר המשקים ועל שר האפים: ויתן
אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום
אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף
אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: ויחלמו
חלום שניהם איש חלומו בלילה אחד איש כפתרון
חלומו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר
למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: ויבא אליה
אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: וישאל
את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לא
לאמר מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אליו חלום
חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלא
לאלהים פתרונים ספרו נא לי: ויספר שר המשקים
את חלמו ליוסף ויאמר אלין בחלמי והנה גפן לפני:
ובגפן שלשה שריגים והיא כפרחת עלתה גבר
הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח
את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את
הכוס על כף פרעה: ויאמר לו יוסף זה פתרונו ע
שלשה השריגים שלשת ימים הם: בעוד שלשת
ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך

ונתתה כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית
משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא
עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית
הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי
מאומה כי שמו אתי בבור: וירא שר האופים כי טוב
פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלמי והנה שלשה סלי
חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה
אפה והעוף אכל אותם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף
ויאמר זה פתרונו שלשת הסלים שלשת ימים הם:
בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה
אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי ביום
השלישי יום הלדת פרעה ויעש משתה לכל עבדיו
ויישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך
עבדיו: וישב את שר המשקים על משקהו ויתן כוס
הכוס על כף פרעה: ואת שר האפים תלה כאשר פתר
להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו:

מקץ שנתים ימים
ופרעה חלם והנה
עמד על היאר:
והנה מן היאר עלת
שבע פרות יפות
מראה ובריאת בשר
ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן
מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות
על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות
הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאת ויקץ
פרעה: וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלת בקנה

אחד בריאות וטובות: והנה שבע שבלים דקות ושדפת קדים
צמחת אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום:
ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים
ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין
פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים אל פרעה
לאמר את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו
ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתו ואת שר האפים
ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו
חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר
לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: ויהי כאשר
פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: ו
וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח
וחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף
חלם חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר
תשמע חלם לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר
בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: ויאמר פרעה
אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר: והנה מן ה
היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרע
באחו: והנה שבע פרות אחרות עלת אחריהן דלות ורעות
תאר מאד ודקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים
לרע: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות
הראשנות הבריאות: ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו
אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: ואר
בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאות וטובות:
והנה שבע שבלים צנומות דקות שדפת קדים צמחת
אחריהם: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלי
הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר
יוסף אל פרעה חלם פרעה אחד הוא את אשר

האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע פרות הטבת שבע
שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלם
אחד הוא: ושבע הפרות הרקות והרעות העלה אחריהן
שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפת הקדים
יהיו שבע רעב: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר
האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע שנים
באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: והקמו שבע שנ־
רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה
הרעב את הארץ: ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב
ההוא אחריכן כי כבד הוא מאד: ועל השנות החלום אל
פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר
האלהים לעשתו: ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם
וישיתהו על ארץ מצרים: יעשה פרעה ויפקד
פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני
השבע: ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאות
האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו:
והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין
בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: וייטב הדבר
בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו
הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה
אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון
וחכם כמוך: אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי
רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי
אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל
ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם
רביד הזהב על צוארו: וירכב אתו במרכבת המשנה
אשר לו ויקראו לפנין אברך ונתון אתו על כל ארץ
מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך
לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים:

ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת
פוטיפרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ויוסף
בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא
יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ
בשבע שני השבע לקמצים: ויקבץ את כל אכל שבע שנים
אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר
אשר סביבתיה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה
מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: וליוסף ילד שני בנים
בטרם תבא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטפרע
כהן און: ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני
אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: ואת שם השני
קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה
שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: ותחלנה
שבע שני הרעב לבא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ
מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה
לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: והרעב
היה על פני כל הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם
וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: וכל הארץ
באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:
וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה
תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו
שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: וירדו אחי
יוסף עשרה לשבר בר במצרים: ואת בנימין אחי יוסף
לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון: ויבאו
בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען:
ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם
הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: וירא
יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אלהם וידבר אתם קש

קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען
לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירהו: ויזכר
יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים
אתם לראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו לא
אדני ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד
נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: ויאמרו
אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים
עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען
והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ויאמר אלהם
יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם: בזאת
תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבא אחיכם הקטן
הנה: שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו
ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים
אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אלהם
יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא:
אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם
לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם הקטן תביאו
אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: ויאמרו
איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר
ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן
באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן אותם לאמר הלא
אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם
וגם דמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי שמע יוסף כי
המליץ ביניתם: ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר
אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ויצו
יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש
אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו
את שברם על חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את
שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה

הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה
באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מדוע
זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען
ויגידו לו את כל הקרה אתם לאמר: דבר האיש
אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ:
ונאמר אליו בנים אנחנו לא היינו מרגלים: שנים
עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום
את אבינו בארץ כנען: ויאמר אלינו האיש אדני הארץ
בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתו ואת
רעבון בתיכם קחו ולכו: והביאו את אחיכם הקטן אלי
ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן
לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש
צרור כספו בשקו וירא את צרורות כספיהם המה
ואביהם ויראו: ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם
יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו
עלי היו כלנה: ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני
תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו
אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו
נשאר וקרהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את
שיבתי ביגון שאלה: והרעב כבד בארץ: ויהי כאשר
כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר
אלהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: ויאמר אליו
יהודה העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי לאמר
אחיכם אתכם: אם יש רצון משלח את אחינו אתנו נרדה
ונשברה לך אכל: ואם אינך משלח לא נרד כי האיש
אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ויאמר
ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח:
ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתינו לאמר
העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים

האלה הירע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: ויאמר
יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה
ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי ארב
אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והיצבתיו
לפניך וחטאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי
עתה שבנו זה פעמים: ויאמר אליהם ישראל אביהם
אם כן אין זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו
לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולוט בטנים
ושקדים: וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב
בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא: ואת
אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש: ואל שדי יתן לכם
רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימן
ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה
הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימן ויקומו
וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם
את בנימן ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים:
ויעש האיש באשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים
ביתה יוסף: ויירא האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים
להתגלל עלינו ולהתכפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים
ואת חמרינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו
אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה
לשבר אכל: ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמ/
אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במש
במשקלו ונשב אתו בידנו: וכסף אחר הורדנו בידנו
לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו: ו
ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אל

ויבא אליהם את שמעון: ויבא האיש את האנשים ביתה
יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמוריהם:
ויכינו את המנחה עד בא יוסף בצהרים כי שמעו כי
שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו לו אר
המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה:
וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר
אמרתם העודנו חי: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
עודנו חי ויקדו וישתחוו: וישא עיניו וירא את בנימן
אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם
אלי ויאמר אלהים יחנך בני: וימהר יוסף כי נכמרו
רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך
שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם:
וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצריים האכלים
אתו לבדם כי לא יוכלון המצריים לאכל את העברים
לחם כי תועבה היא למצריים: וישבו לפניו הבכור
כבכורתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים
איש אל רעהו: וישא משאת מאת פניו אליהם
ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישת
וישכרו עמו: ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא
את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים
כסף איש בפי אמתחתו: ואת גביעי הגביע הכסף תשים
בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף
אשר דבר: הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמוריהם:
המה יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על
ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אל
אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה: הלא זה אשר
ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר
עשיתם: וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה:
ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה

לעבריר מעשות כדבר הזה: הן כסף אשר מצאנו בפי
אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב
מבית אדניך כסף או זהב: אשר ימצא אתו מעבדיך
ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה
כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם
תהיו נקיים: וימהרו ויורידו איש את אמתחתו ארצה
ויפתחו איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובהטן כלה
ויצא הגביע באמתחת בנימן: ויקרע עו שמלתם ויעמס
איש על חמרו וישבו העירה: ויבא יהודה ואחיו ביתה
יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם
יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי
נחש ינחש איש אשר כמוני: ויאמר יהודה מה נאמר
לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך
הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא
הגביע בידו: ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר
אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו
לשלום אל אביכם: פ

רבש

אליו יהודה ויאמר
בי אדני ידבר נא
עבדך דבר באזני א
דני ואל יחר אפך
בעבדך כי כמוך
כפרעה: אדני שאל
את עבדיו לאמר
היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן
וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו
אהבו: ותאמר אל עבדיך הורידהו אלי ואשימה עיני על ז:
ונאמר אל אדני לא יכל הנער לעזב את אביו ועזב

את אביו ומת: ות אמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן
אתכם לא תוסיפון לראות פני: ויהי כי עלינו אל עבדיך
אבי ונגד לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שבו שברו לנו
מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן
אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
אינגו אתנו: ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי
שנים ילדה לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף
טרף ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם את זה מעם פני
וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: ועתה
בבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו כי נפשו קשורה
בנפשו: והיה כראתו כי אין הנער ומת והורידו
עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: כי ער
עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו
אליך וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב
נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו:
כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה
אשר ימצא את אבי: ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים
עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש
אתו בהתודע יוסף אל אחיו: ויתן את קולו בבכי וישמע
מצרים וישמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני
יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו
מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר
אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: ועתה אל
תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה
שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ
ועוד חמש שנים אשר אין חרוש וקציר: וישלחני
אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדולה: ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה
כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ז

ומשל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם
אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל
מצרים רדה אלי אל תעמד: וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובנך ובנו בנך וצאנך ובקרך וכל
אשר לך: וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב
פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם
ראות ועיני אחי בנימן כי פי המדבר אליכם: והגדתם
לאבי את כל כבדי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומ
ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל על צואריו בנימן
אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו: ויבשק לכל אחיו ו
ויבך עליהם ואחריכן דברו אחיו אתו: והקול נשמע
בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני
עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען: וקחו את
אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ
מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה צויתה זאת עשו
קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם ובאתם: ועיניכם אל תחס על
כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו כן בני
ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם
צדה לדרך: לכלם נתן לאיש חליפות שמלת ולבנימן
נתן שלש מאות כסף וחמש חליפות שמלות: ול
ולאבין שלח בזאת עשרה חמרים נשאים מטוב
מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאבין
לדרך: וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תר
תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל
יעקב אביהם: ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא
מושל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם:
וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם

וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה
ואראנו בטרם אמות: ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא
באר שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר
אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר
הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה
מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך
מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך:
ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב
אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלת אשר שלח פרעה
לשאת אתו: ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר
רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו:
בנו ובני בנו אתו בנתיו ובנות בנו וכל זרעו הביא אתו
מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים
מצרימה יעקב ובנו בכר יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך
ופלוא וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין
ואהד ויכין וצהר ושאול בן הכנעגית: ובני לוי גרשון
גרשון וקהת ומרדי: ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ
וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ
חצרון וחמול: ובני יששכר תולע ופוה ושמרון: ובני
ובולן סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה
ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנתיו
שלשים ושלש: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי
וארודי ואראלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי וברעה
ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני
זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב
שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן:
ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת
פוטיפרע כהן אן את מנשה ואת אפרים: ובני בנימן

בלע ובבר ואשבל גרא ונעמן אחי ורא׳ אש מפים וחפים
וארד׳ ואלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה
עשר׳ ובני רן חשים ובני נפתלי יחיאל וגוני ויצר
ושלם׳ אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד
את אלה ליעקב כל נפש שבעה׳ כל הנפש הבאה
ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל
נפש ששים ושש׳ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל נפשי לבית יעקב הבאה מצרימה
שבעים׳ ואת יהודה שלח לפנו אל יוסף
להרת לפנו גשנה ויבאו ארצה גשן׳ ויאסר יוסף
מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו
ויפל על צוארו ויבך על צוארו עוד׳ ויאמר ישראל
אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראתי את פניך כי עודך
חי׳ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה
לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען
באו אלי׳ והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו
וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו׳ והיה כי יקרא לכם
פרעה ואמר מה מעשיכם׳ ואמרתם אנשי מקנה היו
עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו בעב
בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה
צאן׳ ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם
וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׳ ומקצה
אחיו לקח חמשה אנשים ויציגם לפני פרעה׳ ויאמר
פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה
צאן עבדיך גם אנחנו גם אבתינו׳ ויאמרו אל פרעה
לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך
כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ
גשן׳ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו
אליך׳ ארץ מצרים לפניך היא במיטב הארץ הושב

את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם
אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי׳ ויבא יוסף
את יעקב אביו ויעמידהו לפני פרעה ויברך יעקב את
פרעה׳ ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׳ ויאמר יעקב
שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא
השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם׳ ויברך
יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׳ והושב יוסף את
אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב
הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׳ וכלכל יוסף
את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף׳
ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ
מצרים וארץ כנען מפני הרעב׳ וילקט יוסף את כל הכסף
הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים
ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה׳ ותתם הכסף מארץ
מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף
לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׳
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם
אפס כסף׳ ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם
יוסף לחם בסוסים ובחמורים ובמקנה הצאן ובמקנה
הבקר וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא׳ ותתם
ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויא
ויאמרו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה
הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם
גויתינו ואדמתינו׳ למה נמות לעיניך גם אנחנו גם
אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו
ואדמתינו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות
והאדמה לא תשם׳ ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם
הרעב ותהי הארץ לפרעה׳ ואת העם העביר אתו ל

לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: מ
ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת את
אדמתם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה:
והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות
יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם
ולאכל לטפכם: ויאמרו החיתנו נמצא חן בעינ
אדני והיינו עבדים לפרעה: וישם אתה יוסף לחק
עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק
אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב ישראל
בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו
מאד: פ

ויחי יעקב בארץ מצרים
שבע עשרה שנה ויהי
ימי יעקב שני חייו שנ
שבע שנים וארבעים
ומאת שנה: ויקרבו
ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעינ ך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל
נא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני
ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעש
כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל ל
על ראש המטה: ויהי אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו
את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך
יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה:

ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ
כנען ויברך אתי: ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך
ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך
אחריך אחזת עולם: ועתה שני בניך הנולדים לך
בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר
הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם מ
ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך
בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך
אפרת היא בית לחם: ויראו ישראל את בני יוסף
ויאמר מי אלה: ויאמר יוסף אל אבין בני הם אשר
נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: ועיני
ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו
וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה
פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך:
ויוצא יוסף אתם מעם ברכין וישתחו לאפיו ארצה
ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל
ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש
אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים
והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו יז
כי מנשה הבכור: ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבתי לפנו אברהם ויצחק האלהים הרעה
אתי מעודי עד היום הזה: המלאך הגאל אתי מכל
רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי
אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: ויראה יוסף
כי ישית אבין יד ימינו על ראש אפרים ויר בעינו
ויתמך יד אבין להסיר אתה מעל ראש אפרים על
ראש מנשה: ויאמר יוסף אל אבין לא כן אבי כי זה
הבכור שים ימינך על ראשו: ומאן אבין ויאמר

ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם
אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ויברכם
ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישימך אלהים
כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה:
ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים
עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם: ואני נתתי לך
שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי
ובקשתי: ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו
ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים:
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם:
ראובן בכורי אתה כחי וראשית אני יתר שאת
ויתר עז: פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז
חללת יצועי עלה: שמעון ולוי אחים כלי חמס
מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי
כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארור אפם כי
אז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם כישראל:
יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ישתחוו
לך בני אביך: גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע
רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהוד ה
ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקחת עמים:
אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו בבס ביין לבשו
ובדם ענבים סתה: חכלילי עינים מיין ולבן שינים מחל ב:
זבולן לחף ימים ישכון והוא לחף אנית וירכתו
על צידן: יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים:
וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו
לסבל ויהי למס עבד: דן ידין עמו באחד שבטי
ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך
עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהוה:
גד גדוד יגודנו והוא יגוד עקב: מאשר

שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה
שלחה הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו וישטמהו
בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי
אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך
ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הורי
עד תאות גבעת עולם תהייצה לראש יוסף ולקדקד נזיר
אחיו: בנימן זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב
וחלק שלל: כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת
אשר דבר להם אבוהם ויברך אתם איש אשר כברכתו
ברך אתם: ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי
קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרן
החתי: במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני
ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת
עפרן החתי לאחזת קבר: שמה קברו את יצחק ואת
רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה
והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב לצות את
בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו:
ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: ויצו יוסף
את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו
הרפאים את ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי
כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים:
ויעברו ימי בכותו וידבר יוסף אל יוסף אל בית פרע ה
לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני
פרעה לאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת
בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני
ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך באשר השביעך: ויעל

יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני
ביתו וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית
אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן:
ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד:
ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם
מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים:
וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד
ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל
מצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו לו בניו כאשר צום:
וישאו אותו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת
שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת
קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצ
מצרימה הוא ואחיו וכל העולים אתו לקבר את אביו
אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי מת אביהם
ויאמרו לו ושטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה
אשר גמלנו אתו: ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה
לפני מותו לאמר: כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע
אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו: וילכו גם
אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר
אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם
חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה
כיום הזה להחיות עם רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל
אתכם ואת טפכם ויבחם אתם וידבר על לבם: וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים:
ויראה יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה
ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת
ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק ולי עקב: וישב

וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעלותם את עצמתי מזה: וימת יוסף בן מאה ועשר שנים
ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים: חזק

ואלה

שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו
באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר זבולן ובנימן:
דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שב
שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף וכל אחיו
וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו ושרצו וירבו ויעצמו
במאד מאד ותמלא הארץ אתם: ויקם מלך חדש
על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ויאמר אל עמו
הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו
פן ירבה והיה כי תקרא מלחמה וגם הוסף גם הוא על שנאינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ: וישימו עליו שרי
מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה
את פתם ואת רעמסס: ואשר יענו אתו כן ירבה וכן
יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ויעבדו מצרים את בני

ישראל בפרך: וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר
ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו
בהם בפרך: ויאמר מלך מצרים למילדת העבריות אשר
שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ויאמר בילדכן
את העברית וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן
אתו ואם הוא וחיה: ותיראן המילדת את האלהים ולא
עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים:
ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע ע
עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים: ותאמרן המ
המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית
כי חיות הנה בטרם תבא אלהם המילדת וילדו: וייט ב
אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ויהי כי
ירא המילדת את ויעש להם בתים: ויצו פרעה לכל
עמו לאמר כל הבן הילד היארה תשליכהו וכל הבת
תחיון: וילד איש מבית לוי ויקח את בת לוי:
ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו
שלשה ירחים: ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת
גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאר: ותתצב אחתו מרחק לרעה
מה יעשה לו: ותרד בת פרעה לרחץ על היאר
ונערתיה הלכות על יד היאר ותרא את התבה בתוך
הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: ותפתח ותראהו
את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר
מילדי העברים זה: ותאמר אחתו אל בת פרעה
האלך: ותקרא את לך אשה מיצקת מן העברית ותניק
לך את הילד: ותאמר לה בת פרעה ליכי ותלד העז
העלמה ותקרא את אם הילד: ותאמר לה בת פרעה
הילכי את הילד הזה והניקהו לי ואני אתן את
שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: ויגדל הילד

ותביאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ויאמ ר
כי מן המים משיתהו: ויהי בימים ההם ויגדל
משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי
מכה איש עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש
ויך את המצרי ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה
שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך:
ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עליבו הלהרגני אתה
אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר
אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש
להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ
מדין וישב על הבאר: ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה
ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהם:
ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושיען וישק את
צאנם: ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן
בא היום: ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם
דלה דלה לנו וישק את הצאן: ויאמר אל בנתיו ואיו
למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: ויואל
משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה:
ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
נכריה: ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך
מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל
שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע אלהים
את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את
יצחק ואת יעקב: וירא אלהים את בני ישראל וידע
אלהים: ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו
כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל
הר האלהים חרבה: וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש
מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה
איננו אכל: ויאמר משה אסרה נא ואראה את

המראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה: וירא יהוה כי
סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה
משה ויאמר הנני: ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל
רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו אדמת קדש הוא:
ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ויסתר משה פנין כי ירא מהביט אל האלהים: ויאמר
יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: וארד להצילו
מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה
ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: ועתה הנה צעקת בני
ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים
לחצים אתם: ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את
עמי בני ישראל ממצרים: ויאמר משה אל האלהים מי
אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים
ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על
ההר הזה: ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני
ישראל ואמרתי להם אלהי אבתיכם שלחני אליכם ואמרו
לי מה שמו מה אמר אלהם: ויאמר אלהים אל משה
אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה
שלחני אליכם: ויאמר עוד אלהים אל משה כה
תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם
וזה זכרי לדר דר: לך ואספת את זקני ישראל ואמרת
אלהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק
ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים:
ואמרתי אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת

חלב ודבש: ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים
ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה
נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ואני
ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה:
ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה
בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם: ונתתי את חן העם הזה בעיני
מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: ושאלה אשה משכנתה
ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם
ועל בנתיכם וניצלתם את מצרים: ויען משה ויאמר והן לא
יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אלוך
יהוה: ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה: ויאמר
השליכהו ארצה וישליכהו ארצה והי לנחש ונס משה
מפניו: ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח
ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: למען יאמינו כי נראה
אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב: ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו
בחיקו ויוציאה והנה ידו מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך
אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוציאה מחיקו והנה שבה
כבשרו: והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות
הראשון והאמינו לקול האות האחרון: והיה אם לא יאמינו
גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקולך ולקחת מימי היאר ושפכת היבשה
והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה: ויאמר
משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול
גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד
לשון אנכי: ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי
ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: ועתה
לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר: ויאמר בי
אדני שלח נא ביד תשלח: ויחר אף יהוה במשה ויאמר

הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא
יצא לקראתך וראך ושמח בלבו: ודברת אליו ושמת את
הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם
את אשר תעשון: ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה
לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: ואת המטה הזה תקח בידך
אשר תעשה בו את האתות: וילך משה וישב אל
יתרו חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ויאמר
יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך: ויקח משה את אשתו ואת
בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח
משה את מטה האלהים בידו: ויאמר יהוה אל משה
בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי
בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח
את העם: ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל:
ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי
הרג את בנך בכרך: ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש
המיתו: ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגלי
ותאמר כי חתן דמים אתה לי: וירף ממנו אז אמרה חתן
דמים למולת: ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה
המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו: ויגד משה
לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר
צוהו: וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל:
וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש
האתת לעיני העם: ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את
בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו: ואחר באו
משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל
שלח את עמי ויחגו לי במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה
אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את

יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו אלהי העברים
נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: ויאמר
אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את
העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ויאמר פרעה הן רבים
עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ויצו פרעה
ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: לא
תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם
ילכו וקששו להם תבן: ואת כתכנת הלבנים אשר הם
עשים תמול שלשום השיתו עליהם לא תגרעו ממנו
כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה
לאלהינו: תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל
ישעיו בדברי שקר: ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו
אל העם לאמר כה אמר פרעה אינכם נתן לכם תבן:
אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע
מעבדתכם דבר: ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש
לתבן: והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביום
ביומו כאשר בהיות התבן: ויכו שטרי בני ישראל אשר
שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם
חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום: ויבאו שטרי
בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה
תעשה כה לעבדיך: תבן אין נתן לעבדיך ולבנים
אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך:
ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה
נזבחה ליהוה: ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן
לבנים תתנו: ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר
לא תגרעו מלבנתכם דבר יום ביומו: ויפגעו את משה
ואת אהרן נצבים להראתם בצאתם מאת פרעה: ויאמר
אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את

ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו:
וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם
הזה למה זה שלחתנו: ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך
הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך: ויאמר יהוה אל
משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם
וביד חזקה יגרשם מארצו: פפס

וידבר

אלהים אל משה
ויאמר אליו אני
יהוה: וארא אל
אברהם אל יצחק
ואל יעקב באל
שדי ושמי יהוה:
לא נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את
ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: וגם אני שמע תי
את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים אתם ואזכר
את בריתו: לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם
מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי
אתכם בזרועה נטויה ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם
לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם
המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק
וליעקב ונתתי אתה לכם מרשה אני יהוה: וידבר משה
כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומ
ומעבדה קשה: וידבר יהוה אל משה לאמר: בא
דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו:
וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו
אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל
פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים:
אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך
ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן: ובני שמעון
ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה
משפחת שמעון: ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקחת
ומרדי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: בני גרשון
לבני ושמעי למשפחתם: ובני קחת עמרם ויצהר וחברון
ועוזיאל ושני חיי קחת שלש ושלשים ומאת שנה: ובני
מרדי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: ויקח
עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת
משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: ובני
יצהר קרח ונפג וזכרי: ובני עזיאל מישאל ואלינפן
וסתרי: ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון
לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אבי הוא ואת אלעזר
ואת איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
משפחת הקרחי: ואלעזר בן אהרן לקח לו מכנות פוטי אל
לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים
למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם
הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: הם
המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישר
ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: ויהי ביום דבר
יהוה אל משה בארץ מצרים: וידבר יהוה
אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מצרים מלך
מצרים את כל אשר אני דבר אליך: ויאמר משה
לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרע ה:
ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים
לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל
אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את

בני ישראל מארצם: ואני אקשה את לב פרעה והרבתי את
אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: ולא ישמע אליכם פרעה
ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאותי את עמי בני
ישראל מארץ מצרים בשפטים גדולים: וידעו מצרים כי
אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל
מתוכם: ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם
כן עשו: ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים
שנה בדברם אל פרעה: ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר: כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת
ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי
לתנין: ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה
יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו
ויהי לתנין: ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו
גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: וישליכו איש מ
מטהו ויהיו לתנינם ובלע מטה אהרן את מטתם: ויחזק
לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה:
ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: לך
אל פרעה בבקר הנה יוצא המימה ונצבת לקראתו על שפת
היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך: ואמרת אליו
יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי
ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: כה אמר יהוה
בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי
על המים אשר ביאר ונהפכו לדם: והדגה אשר ביאר
תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתת מים מן היאר:
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך
ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל
אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל
ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: ויעשו כן משה ואהרן
כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר

לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם:
והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים
לשתת מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן
חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה: ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם
לזאת: ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי
לא יכלו לשתות ממימי היאר: ומלא שבעת ימים אחרי
הכות יהוה את היאר: ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי
ויעבדני: ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבלך
בצפרדעים: ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך
ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך
ובמשארתיך: ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים:
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך
על הנהרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעי ב
על האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויט
אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ
מצרים: ויעשו כן החרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרד
הצפרדעים על ארץ מצרים: ויקרא פרעה למשה
ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני
ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה: ויאמר משה
לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך
להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה:
ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה
אלהינו: וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך
ומעמך רק ביאר תשארנה: ויצא משה ואהרן מעם
פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר
שם לפרעה: ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים
מן הבתים מן החצרות ומן השדות: ויצברו אתם

חמרים חמרים ותבאש הארץ: וירא פרעה כי היתה הרוחה
והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה:
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את
מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים: ויעשו
כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ היה כנם בכל
ארץ מצרים: ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את
הכנם ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה: ויאמרו החרטמים
אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה
ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם
איבך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך
ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה
אשר הם עליה: והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר
עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני
יהוה בקרב הארץ: ושמתי פדת בין עמי ובין עמד
למחר יהיה האת הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה
פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מ
מפני הערב: ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר
לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ויאמר משה לא נכון לעשות
כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תעבת
מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: דרך שלשת ימים נלך
במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אליבו: ו
ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם
במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי: ויא
ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה
וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף
פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: ויצא
משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויעש יהוה כדבר משה

ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: ויכבד
פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם:
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר
יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה
לשלח ועודך מחזיק בם: הנה יד יהוה הויה במקנך אשר
בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד:
והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות
מכל לבני ישראל דבר: וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה
יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת
כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה
והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא
שלח את העם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו
לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני
פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל
הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: ויקחו את פיח
הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי
שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמים לעמוד
לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים:
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל
משה: ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח
את עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל
לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ:
כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן
הארץ: ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראותך את
כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: עודך מסתולל בעמי
לבלתי שלחם: הנני ממטיר בעת מחר ברד כבד מאד
אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה:
ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם

והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה ויורד עליהם הברד
ומתו: הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הנס את עבדיו ואת
מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את
עבדיו ואת מקנהו בשדה: ויאמר יהוה אל משה נטה
ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל
הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: ויט משה את
מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה
וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: ויהי ברד ואש מתלקחת
בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים
מאז היתה לגוי: ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר
בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד
ואת כל עץ השדה שבר: רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל
לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא אל משה ולאהרן ויא
ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים:
התעתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם
ולא תספון לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש
את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען
תדע כי ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון
מפני יהוה אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי השערה
אביב והפשתה גבעל: והחטה והכסמת לא נכו כי אפילות הנה:
ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה
ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה: וירא פרעה כי
חדל המטר והברד והקלות ויסף לחטא ויכבד לבו הוא
ועבדיו: ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר
דבר יהוה ביד משה: פ

ויאמר

יהוה אל משה בא אל
פרעה כי אני הכבדתי את
לבו ואת לב עבדיו למען
שתי אתתי אלה בקרבו:

ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת
אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל
פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת
לענת מפני שלח עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח את עמי
הנני מביא מחר ארבה בגבלך: וכסה את עין הארץ ולא יוכל
לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד
ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיך ובתי כל
עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבת אבתיך
מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה:
ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח
את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים:
ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את
יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך
בבנינו ובבתינו בצאנינו ובבקרינו נלך כי חג יהוה לנו: ויאמר אלהם
יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד
פניכם: לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים
ויגרש אתם מאת פני פרעה: ויאמר יהוה אל משה נטה
ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את
כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: ויט משה את
מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום
ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה: ויעל
הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד
לפנו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: וכסה את עין כל
הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ
אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה
בכל ארץ מצרים: וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר
חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ועתה שא נא חטאתי אך הפעם
והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: ויצא
מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד

וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל
גבול מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל:
ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך
על ארץ מצרים וימש חשך: ויט משה את ידו על השמים ויהי
חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ראו איש את
אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה
אור במשבתם: ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה
רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: ויאמר משה גם
אתה תתן בידינו זבחים ועולות ועשינו ליהוה אלהינו: וגם
מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את
יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה
שמה: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו
פרעה לך מעלי השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך
פני תמות: ויאמר משה כן דברת לא אסיף עוד ראות פניך:
ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל
מצרים אחריכן ישלח אתכם מזה בשלחו כלה גרש יגרש
אתכם מזה: דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו וא
ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב: ויתן יהוה את חן העם
בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני
עבדי פרעה ובעיני העם: ויאמר משה כה אמר יהוה כ
בחצת הלילה אני יצא בתוך מצרים: ומת כל בכור בארץ מצרים
מבכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים
וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר
כמהו לא נהיתה וכמהו לא תוסף: ולכל בני ישראל לא יחרץ
כלב לשונו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה
בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו
לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחריכן אצא
ויצא מעם פרעה בחרי אף: ויאמר יהוה אל משה
לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים:

ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק
לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש הזה
לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: דברו
אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם
איש שה לבית אבת שה לבית: ואם ימעט הבית מהיות
משה ולהח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש
אכלו תכסו על השה: שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן
הכבשים ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת עד
ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת
ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת
ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו את
הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו: אל
ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על
ברעיו ועל קרבו: לא תתירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד
בקר באש תשרפו: וככה תאכלו אתו מתניכם חגורים
נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון
פסח הוא ליהוה: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה
והכתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל
אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: והיה הדם
לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי
עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים:
והיה היום הזה לכם לזכרון וחגותם אותו חג ליהוה לדרתיכם
חקת עולם תחגהו: שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום
הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונ
ונכרתה הנפש ההיא מישראל מיום הראשון עד יום
השביעי: וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך
אשר יאכל לכל נפש הוא לברו יעשה לכם: ושמרתם

את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ
מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: בראשון
בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד
ועשרים לחדש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת
ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל
מושבתיכם תאכלו מצות: ויקרא משה לכל
זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם
ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם
אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות
מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו
עד בקר: ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם
על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח
ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם
את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו
אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם
את העבודה הזאת: והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה
העבודה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה
אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים
ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו ויעשו
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו
עשו: ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור
בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור
השבי אשר בבית הכור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה
לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה
במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: ויקרא למשה
ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם
בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: גם צאנכם גם
בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: ותחזק

מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו
מתים: וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת
בשמלתם על שכמם: ובני ישראל עשו כדבר משה
וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלות: ויהוה
נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום ויצלו את
מצרים: ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה רב
כשש מאות אלף הגברים לבד מטף: וגם ערב רב עלה
אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים
ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ומושב בני
ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות
שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ
מצרים: ליל שמורים הוא ליהוה להוציאם מארץ מ
מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמורים לכל בני ישראל
לדרתם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת
הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת
כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל
בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר
חוצה ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו
אותו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל
זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל
בו: תורת אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם: ויעשו
כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
עשו: ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל
מארץ מצרים על צבאתם: וידבר יהוה אל משה
לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל
באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את
היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק

יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם
יוצאים בחדש האביב: והיה כי יביאך יהוה
אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר
נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועברת
את העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות
וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים
ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבולך:
והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה
לי בצאתי ממצרים: והיה לאות על ידך ולזכרון בין
עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה
הוציאך יהוה ממצרים: ושמרת את החקה הזאת
למעדה מימים ימימה: והיה כי יביאך יהוה
אל ארץ הכנעני באשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה
לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה בשה
ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה:
והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו
בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהי כי
הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מ
מצרים מבכור אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח
ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה
לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציא
יהוה ממצרים: פ
בשלח פרעה את העם
ולא נחם אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב
הוא כי אמר אלהים
פן ינחם העם בראתם
מלחמה ושבו מצרים

ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני יש
ישראל מארץ מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי
השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים
אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכת
ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם
בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר
להם ללכת יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם: וידבר יהוה אל
משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי
החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על
הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר
עליהם המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדה אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה
ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב
פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי ש
שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו
לקח עמו: ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים
ושלשם על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים
וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה:
וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על הים כל
סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל
צפן: ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה
מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישרא ל
אל יהוה: ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים
לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
ממצרים: הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו
עבד את מצרים ממתינו במדבר: ויאמר משה אל
העם אל תירא/התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר

יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו
לראותם עוד עד עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון:
ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים
ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני מ
מחזיק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני יהוה
בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד
הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על הים
ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את
הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים
ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל
תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה
מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר
את אפן מרכבתיו ויהנהגהו בכבדת ויאמר מצרים
אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים:
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים
וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט
משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו
ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך
הים: וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל
חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד
אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם
חמה מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את
ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על

שפת הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויירא העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
עבדו: אז ישיר משה ובני את השירה הזאת
ליהוה ויאמרו לאמר אשירה
ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו
רמה בים עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארוממנהו: יהוה
איש מלחמה יהוה שמו: מ
מרכבת פרעה וחילו ירה בים
ומבחר שלישיו טבעו בים סוף:
תהמת יכסיומו ירדו במצולת
כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי
בכח ימינך יהוה תרעץ א
אויב: וברב גאונך תהרס
קמיך תשלח חרנך יאכלמו
כקש: וברוח אפיך נערמו
מים נצבו כמו נד נזלים קפאו
תהמת בלב ים: אמר אויב
ארדף אשיג אחלק שלל
תמלאמו נפשי אריק חרבי
תורישמו ידי: נשפת ברוחך
כסמו ים צללו כעופרת
במים אדירים: מי כמכה באלים
יהוה מי כמכה נאדר בקדש
נורא תהלת עשה פלא:
נטית ימינך תבלעמו ארץ:
נחית בחסדך עם זו גאלת
נהלת בעזך אל נוה קדשך:

שמעו עמים — ירגזון חיל אחז
יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי
אדום אילי — מואב יאחזמו
רעד נמוגו כל — יושבי כנען:
תפל עליהם — אימתה ופחד
בגדל זרועך — ידמו כאבן עד
יעבר עמך — יהוה עד יעבר
עם זו קנית: תביאמו ותטעמו
בהר — נחלתך מכון
לשבתך פעלת — יהוה מקדש
ארני כננו — ידיך: יהוה
ימלוך לעולם — ועד: כי בא סוס
פרעה ברכבו — ובפרשיו בים
וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל
הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות
אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים
ובמחלת: ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את ישראל
מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים
במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשת
לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה
מרה: ויולנו העם על משה לאמר מה נשתה: ויצעק
אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים ומתקו
המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם
שמע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו
תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה
אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה
רפאך: ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת
מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: ויסעו

מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין
אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם
מארץ מצרים: וילונו כל עדת בני ישראל על משה
ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן
מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר
באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה
להמית את כל הקהל הזה ברעב: ויאמר יהוה אל משה
הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם
ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא:
והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה
על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן
אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם
מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו
את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו: ויאמר
משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם
בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם
מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה:
ויאמר משה אל אהרן אמור אל כל עדת בני ישראל
קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: והיה בדבר
אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה
כבוד יהוה נראה בענן: וידבר יהוה אל משה
לאמר: שמעתי את תלנת בני ישראל דבר אליהם
לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: והיה בערב ותעל השלו
ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביבות
למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק
מחספס דק ככפר על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו
איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא
ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם

לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי
אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר
באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה
והממעיט: וימדדו בעמר ולא העדיף המרבה
והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר
משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו
אל משה ויותירו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים
ויבאש ויקצף עליהם משה: וילקטו אתו בבקר בבקר
איש כפי אכלו וחם השמש ונמס: והי ביום הששי
לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ובאו כל נשיאי
העדה ויגידו למשה: ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה
שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת
אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת
עד בקר: ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא
הבאיש ורמה לא היתה בו: ואמר משה אכלהו היום
כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ששת
ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי
ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו:
ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי
ותורתי: ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם
ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא
איש ממקומו ביום השביעי: ושבתו העם ביום
השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע
גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש: ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם
למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר
בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל
אהרן קח צנצנת אחת ושים מלא העמר מן והנח
אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה

יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת: ובני
ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נו
נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעמ ר
עשירית האיפה הוא: ויסעו כל עדת בני ישראל ל
ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין
מים לשתות העם: וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו
מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי
מה תנסון את יהוה: ויצמא שם העם למים וילן העם
על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית
אתי ואת בני ואת מקני בצמא: ויצעק משה אל יהוה
לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: ויאמ ר
יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל
ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני
עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצא ו
ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני
ישראל: ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב
בני ישראל ועל נסותם את יהוה לאמר היש יהוה
בקרבנו אם אין: ויבא עמלק וילחם עם
ישראל ברפידים: ויאמר משה אל יהושע בחר
לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על
ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר
אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור
עלו ראש הגבעה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה
כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד
ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמו לפי חרב: ויאמר יהוה אל

משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה
אמחה את זכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה מזבח
ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כס יה מלחמה
ליהוה בעמלק מ׳
מדר דר: פ׳

וישמע

יתרו כהן מדין חתן
משה את כל אשר
עשה אלהים למשה
ולישראל עמו כי
הוציא יהוה את
ישראל ממצרים:

ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלחיה:
ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי
ויצילני מחרב פרעה: ויבא יתרו חתן משה ובניו וא׳
ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר
האלהים: ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך
ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו
וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו
האהלה: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה
לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה
אשר מצאתם בדרך ויצילם יהוה: ויחד יתרו על כל
הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מי מצרים:
ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים
ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: עתה
ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו על
עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים
ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה
לפני האלהים: ויהי ממחרת וישב משה לשפט את

העם ויעמד העם על משה מן הבקר ועד הערב: וירא חתן
את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר
אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך
מן בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש
אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין
רעהו והודעתו את חקי האלהים ואת תורתין: ויאמר חתן
אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה
גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל
עשהו לבדך: עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים
עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את
הדברים אל האלהים: והזהרת אתהם את החקים ואת
התורת והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה ואת
המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל
יראי אלהים אנשי אמת שנאי כצע ושמת עליהם שרי
אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו
את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל
הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם
את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם
הזה על מקמו יבא בשלום: וישמע משה לקול חתנו ו׳
ויעש כל אשר אשר: ויבחר משה אנשי חיל מכל יש׳
ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים ושרי
מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ושפטו את העם בכל
עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו
הם: וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:
השלשי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מ׳
מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר
ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא
אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני יש׳
ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי במצרים ואשא אתכם

על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי: ועתה אם שמע תשמעו
בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי
כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני
העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה:
ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
וישב משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה
הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי
עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל
יהוה: ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר
וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי
ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם
סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע
בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקל יסקל או ירה יירה
אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר:
וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו
שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל
תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת
וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד
כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת
האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני
עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו
כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השופר הלך
וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יהוה
על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש
ההר ויעל משה: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן
יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים
אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: ויאמר משה אל
יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה בנו

לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה
לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו
לעלות אל יהוה פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר
אליהם: וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר:
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצ
מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים
ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ:
לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים
לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי:
לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר ישא את שמו לשוא: זכור את יום
השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך:
ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
בשעריך: כי ששת ימים עשה יהוה את השמים וא
את הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על
כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו: כבד
את אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תרצח: לא תנאף:
לא תגנב: לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמד
בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו
וחמרו וכל אשר לרעך: וכל העם ראים את
הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן
וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה
דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו
אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל תיראו
כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה

יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמיד העם מרחק
ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים:
ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם
ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי
כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה
לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת
בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך
וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן ג
גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות
על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליך: פפ

המשפטים אשר
תשים לפניהם:
כי תקנה עבד
עברי שש שנים
יעבד ובשביעית
יצא לחפשי חנם:
אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו
עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה
וילדיה והיא תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר
יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא
חפשי: והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעולם:
וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת
העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה
לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו יע
יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו
שארה כסותה ועונתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא

האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר
יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא
חפשי: והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או
המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו
לעולם: וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא
כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה
ונתן כפדיונם: ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת: עין תחת עין
שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כוי
פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: וכי יכה איש
את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישל
ישלחנו תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו
יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: וכי יגח שור
את איש או את אשה ומת סקל יסקל השור ולא יאכל
את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמול

שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו ימות: אם כפר יושת עליו ונתן
פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח
במשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה
כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל:
וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל
שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב ל
לבעליו והמת יהיה לו: וכי יגף שור איש את
שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחציו את כספו
וגם את המת יחציון: או בודע כי שור נגח הוא מתמ
מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור
תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור
או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת
השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא
הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש ע
עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו:
אם המצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה
חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם
ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו
ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה
קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם
המבער את הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף
או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב
ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית
אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל
דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה
על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים
יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים
לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או שור

או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה:
שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו ישלם
לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם:
וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו
אין עמו שלם ישלם: אם בעליו עמו לא ישלם אם
שכיר הוא בא בשכרו: וכי יפתה איש בתולה אשר
לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם
מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת:
מכשפה לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת:
זבח לאלהים יחרם בלתי לבדו: וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה
ויתום לא תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק
אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם
בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים: אם
כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה
לא תשיתון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא
השמש תשיבנו לו: כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו
לערו בה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון
אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: מלאתך
ומדמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי: כן תעשה לשורך
לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו וביום השמיני תתנו
לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשליכון אתו: לא תשא שמע שוא אל תשת ידך
עם רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעות
ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטות: ודל לא
תהדר בריבו: כי תפגע שור איבך או חמרו תעה
השב תשיבנו לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת
משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: לא

תטה משפט אבינך כרזבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק
אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד
יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם
ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: שש
שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: והשביעת
תשמטנה ונטשתה ואכלו אבינו עמך ויתרם תאכל
חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים
תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח
שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר: וכל אשר
אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכיר ו
ולא ישמע על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את
חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר
צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים
ולא יראו פני ריקם: וחג הקציר בכורי מעשיך
אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך
את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך אל פני האדן יהוה: לא תזבח על חמץ דם
זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמ
אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו: הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכינתי: השמר מפניך
ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי
בקרבו: כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר
אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך: כי ילך
מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנ
והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהי הם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם
ושבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם
וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך:

לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא:
את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם
ונתתי את כל איביך אליך ערף ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי ואת הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרש בו
מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית
השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת
את הארץ: ושתי את גבלך מים סוף עד ים פלשתים ומדבר
וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו
מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו בארצך
פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך מ
למוקש: ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק: ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם
לא יעלו עמו: ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה
ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל
הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את כל דברי
יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה
מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את נערי
בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה
פרים: ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק
על המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו
כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה את הדם
ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמ
עמכם על כל הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל
ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר ובעצם השמים
לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את
האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר יהוה אל משה
עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן ו

והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע
משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
מי בעל דברים יגש אלהם: ויעל משה אל ההר ויכס העבן
את ההר: וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו העבן ששת
ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך העבן: ומראה
כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא
משה בתוך העבן ויעל אל ההב ויהי משה בהר ארבעים יום
וארבעים לילה: פ

ויקבר

יהוה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל
ויקחו לי תרומה
מאת כל איש אשר
ידבנו לבבו תקחו את
תרומתי: וזאת
התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים: וערת אלים מארמים וערת תש
תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים: אבני שהם אבני מלאים לאפוד ולחשן:
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה
אתה את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו:
ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי
רחבו ואמה וחצי קמתו: וצפית אתו זהב טהור מבית
ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע
טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמיו ושתי טבעת על
צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ועשית בדי
עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת את הבדים בטבעת
על צלעת הארן לשאת את הארן בהם: בטבעת הארן

יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ונתת אל הארן את העדת אשר
אתן אליך: ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי
ארכה ואמה וחצי רחבה: ועשית שנים כרבים זהב מ
מקשה תעשה אתם משנה קצות הכפרת: ועשה כרוב
אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת
תעשו את הכרבים על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי
כנפים למעלה סכבים בכנפיהם על הכפרת ופניהם
איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את
הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את העדת
אשר אתן אליך: ונעדתי לך שם ודברתי אתך מעל
הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארן העדת את
כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ועשית
שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
וחצי קמתו: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב:
ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית [illegible] זר זהב למסגרתו
סביב: ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת
על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת
תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: וע
ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא
בם את השלחן: ועשית קערתיו וכפתיו וקשתיו ומנ
ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: ונתת
על השלחן לחם פנים לפני תמיד: ועשית מנרת
זהב טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: וששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני
מנרה מצדה השני: שלשה גביעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה:
ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה:

ובפתר תחת שני הקנים ממנה ובפתר תחת שני הקנים ממנה
לששת הקנים היצאים מן המנרה: בפתריהם וקנתם ממנה
יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ועשית את נרתיה שבעה
והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: ומלקחיה ומ
ומחתתיה זהב טהור: ככר זהב טהור יעשה אתה את כל
הכלים האלה: וראה ועשה כתבניתם אשר אתה מראה
בהר: ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש מ
משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה
חשב תעשה אתם: ארך היריעה האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל
היריעת: חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה
וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה: ועשית ללאת
תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
בשפת היריעה הקצנה במחברת השנית: חמשים ללאת
תעשה בירועה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה
היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה
אל אחתה: ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת
אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד:
ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי ע
עשרה יריעת תעשה אתם: ארך היריעה האחת מדה
אחת לעשתי עשרה יריעת: וחברת את חמש היריעת
לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית
אל מול פני האהל: ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה
האחת הקצונה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה
החברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את
הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד: וסתר
הערת בירועת האהל חצי היריעה העורפת תסרח על
אחרי המשכן: והאמה מזה בעדת בארך יריעת האהל
יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: ועשית

ו כפתיר תחת שני
הקנים ממנה

שלשים באמה ורחב
ארבע באמה היריעה
האחת

מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים
מלמעלה: ועשית את הקרשים למשכן עצי
שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי
האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת
אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית
את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
וארבעים ארני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני
ארנים תחת הקרש האחד לשתי ידתו ושני ארנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתו: ולצלע המשכן השנית
לפאת צפון עשרים קרש וארבעים ארניהם כסף שני
ארנים תחת הקרש האחד ושני ארנים תחת הקרש האחד:
ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ושני קרשים
תעשה למקצעת המשכן בירכתים: ויהיו תאמים
מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת
כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו: והיו שמנה
קרשים וארניהם כסף ששה עשר ארנים שני ארנים תחת
הקרש האחד ושני ארנים תחת הקרש האחד: ועשית
בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד:
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה:
והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מן הקצה אל
הקצה: ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה
זהב כתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב: והקמת את
המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ועשית פרכת
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב
תעשה אתם כרבים: ונתת אתה על ארבעה עמודי שטים
מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: ונתתה
את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את
ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש
הקדשים: ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש ה

השנית וחמשה
בריחים לקרשי
צלע המשכן

הקדשים: ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה ה
נכח השלחן על ינלע המשכן תימנה והשלחן תהן
על ינלע יפון: ועשית מסך לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם:
ועשית למסך חמישה עמדי שטים וצפית אתם זהב
וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת:
ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך
וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות
קמתו: ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין
קרנתיו וצפית אתו נחשת: ועשית סיריתיו לדשנו
ויעיו ומזרקיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה
נחשת: ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית
על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ו
ונתת אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד
חצי המזבח: ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים
וצפית אתם נחשת: והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים ב
על שתי צלעת המזבח בשאת אתו: נבוב לחת תעשה
אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: ועשית את
חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש
משזר מאה באמה ארך לפאת האחת: ועמודיו עשרים
וארניהם עשרים נחשת וויהם ועמודיו וחשקיהם כסף:
וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמודיו עשרים ם
עשרים וארניהם עשרים נחשת וויהם ועמודיו וחשקיהם
כסף: ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה
עמודיהם עשרה וארניהם עשרה: ורחב החצר לפאת
קדמה מזרחה חמשים אמה: וחמש עשרה אמה
קלעים לכתף עמודיהם שלשה וארניהם שלשה:
ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה
וארניהם שלשה: ולשער החצר מסך עשרים אמה

תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם
עמודיהם ארבעה וארניהם ארבעה: כל עמודי החצר
סביב מחשקים כסף ווים כסף וארניהם נחשת: ארך
החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה
חמש אמות שש משזר וארניהם נחשת: לכל כלי המשכן
בכל עבודתו וכל יתדת החצר נחשת: פלא

ל תצוה את בני ישראל
ויקחו אליך שמן
זית זך כתית למאור
להעלות נר תמיד:
באהל מועד מחוץ
לפרכת אשר על העדת
יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני
יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:
ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו
מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן
אחיך לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל כל
חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי
אהרן לקדשו לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו
חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט
ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: והם
יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת
השני ואת השש: ועשו את האפד זהב תכלת
וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב:
שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר:
וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב

תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ולקחת את
את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל:
ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה
הנותרים על האבן השנית בתולדתם: מעשה חרש אבן
פתחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל
מסכת משבצות זהב תעשה אתם: ושמת את שתי הא
האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל
ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו ל
לזכרן: ועשית משבצת זהב: ושתי שרשרת
זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את
שרשרת העבתת על המשבצת: ועשית חשן משפט מ
מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: רבוע יהיה
כפול זרת ארכו וזרת רחבו: ומלאת בו מלאת אבן
ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור
האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש ושהם
וישפה משבצים זהב יהיו במלאתם: והאבנים תהיין
על שמת ישראל שתים עשרה על שמתם פתחי חתם בני
איש על שמו תהיין לשנים עשר שבט: ועשית על
החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ועשית
על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על
שני קצות החשן: ונתתה את שתי עבתת הזהב על
שתי הטבעת אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי
העבתת תתן על שתי המשבצת ונתתה על כתפת
האפד אל מול פניו: ועשית שתי טבעת זהב ושמת
אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר
האפד ביתה: ועשית שתי טבעת זהב ונתתה אתם על
שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו

ממעל לחשב האפד: וירכסו את החשן מטבעתו אל טבע ת
האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן
מעל האפד: ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן
המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד:
ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו
על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני
ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: ועשית את מעיל האפד
כליל תכלת: והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב
מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע: ועשית על
שליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שליו סביב
ופעמני זהב בתוכם סביב: פעמן זהב ורמן פעמן זהב
ורמן על שולי המעיל סביב: והיה על אהרן לשרת
ונשמע קלו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא
ימות: ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פ
פתוחי חתם קדש ליהוה: ושמת אתו על פתיל תכלת
והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: והיה
על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר
יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מ
מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: ושבצת הכתנת
שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם:
ולפני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומג
ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: והלבשת אתם
את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת
את ידם וקדשת אתם וכהנו לי: ועשה להם מכנסי בד
לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו: והיו על
אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל
המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם
לו ולזרעו אחריו: וזה הדבר אשר תעשה להם
לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואלים שנים

תמומים: ולחם מצות וחלת מצת כללת בשמן ורקיקי מ
מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם: ונתת אתם
על כל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם:
ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת
אתם במים: ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את
הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו
בחשב האפד: ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר
הקדש על המצנפת: ולקחת את שמן המשחה ויצקת
על ראשו ומשחת אתו: ואת בניו תקריב והלבשתם
כתנת: וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבע
ומגבעות והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן
ויד בניו: והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך
אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר: ושחטת את הפר
לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקחת מדם הפר ונתת
על קרנות המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל
יסוד המזבח: ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב
ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
עליהן והקטרת המזבחה: ואת בשר הפר ואת ערו ואת
פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: ואת
האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ר
ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת
על המזבח סביב: ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת
קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: והקטרת את
כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה
ליהוה הוא: ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו
את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת
מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו
הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית
וזרקת את הדם על המזבח סביב: ולקחת מן הדם

אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל
בגדיו ועל בניו ועל בגדי בנו אתו וקדש הוא ובגדיו ובנו
ובגדי בניו אתו: ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב
המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת
החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלואים הוא:
וככר לחם אחד וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל
המצות אשר לפני יהוה: ושמת הכל על כפי אהרן ועל
כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: ולקחת אתם מ
מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחח לפני יהוה
אשה הוא ליהוה: ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר
לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה:
וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף
ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר
לבניו: והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל
כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי
שלמיהם תרומתם ליהוה: ובגדי הקדש אשר לאהרן
יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם:
שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל
מועד לשרת בקדש: ואת איל המלאים תקח ובשלת את
בשרו במקום קדוש: ואכל אהרן ובניו את בשר האיל
ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם
אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל
כי קדש הם: ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם
עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא:
ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתכה שבעת
ימים תמלא ידם: ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים
וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו:
שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח
קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: וזה אשר

העשה על המזבח בבשים בני שנה שנים ליום תמיד: את
הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים: ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך
רביעית ההין יין לכבש האחד: ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח
אשה ליהוה: עולת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד
לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: וכ
ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי: וקדשתי את
אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן
לי: ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: וידעו
כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: ועשית מזבח
מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: אמה ארכו ואמה
רחבו רבוע יהיה ואמתים קומתו ממנו קרנתיו: וצפית
אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית
לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו
על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים
לשאת אתו בהמה: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית
אתם זהב: ונתת אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני
הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: והקטיר
עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות
יקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם: לא תעלו עליו קטרת
זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על
קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחד בשנה
יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה:

יהוה אל משה לאמר:
כי תשא את ראש בני

ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם
ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר על
הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל
מחצית השקל תרומה ליהוה: כל העבר על הפקדים מבן ע
עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר לא ירבה
והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה ל
לכפר על נפשתיכם: ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל
ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון ל
לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: וידבר יהוה אל משה
לאמר: ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין
אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו
ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מ
מים ולא ימותו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה
ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיתה להם חק ע
עולם לו ולזרעו לדרתם: וידבר יהוה אל משה לאמר:
ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן
בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים:
וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין: ועשית
אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן מ
משחה קדש יהיה: ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון
העדת: ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה
ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכ
הכיור ואת כנו: וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע
בהם יקדש: ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן
לי: ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה
זה לי לדרתיכם: על בשר לא יסך ובמתכנתו לא תעשו
כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו
ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: ויאמר יהוה
אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה

איש

זכה כי כבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח
טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתת ממנה לפני העדת
באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
לכם: והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש
תהיה לך ליהוה: איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת
מעמיו: וידבר יהוה אל משה לאמר: ראה קראתי
בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: ואמלא אתו רוח
אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: לחשב מח
מחשבת לעשות בזהב ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה: ואני הנה נתתי אתו את
אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכ
חכמה ועשו את כל אשר צויתיך: את אהל מועד ואת
הארון לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל:
ואת השלחן ואת כליו ואת המנורה הטהרה ואת כל כליה
ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת
הכיור ואת כנו: ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו: ויאמר
יהוה אל משה לאמר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר
אך את שבתתי תשמרו כי אות היא ביני וביניכם לדרתיכם
לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש
היא לכם מחלליה מות ימות כי כל העושה בה מלאכה
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת ימים יעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את
השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני וביך
בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת הע

העדת לחת אבן בתובים באצבע אלהים: וירא העם כי בשש
משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו
קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר
אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם
ובנתיכם והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי הזה
אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו
בחרט ויעשו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן ויבן מזבח לפנ
ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: וישכימו ממחרת
ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתה
ויקמו לצחק: וידבר יהוה אל משה לך רד כי
שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו מהר מן הדר
אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:
ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה
ערף הוא: ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה
אתך לגוי גדול: ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר
למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב
מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם
ארבה את זרעכם כבכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר
אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: וינחם יהוה על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו: ויפן וירד משה
מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם
מזה ומזה הם כתבים: והלחת מעשה אלהים המה והמכת
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: וישמע יהושע את

קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה:
ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה
קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה
וירא את העגל ומחולת ויחר אף משה וישלך מידו את
הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו
וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים
וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה
לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן
אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ו
ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו
מה היה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי וא
ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם
כי פרוע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם:
ויעמד משה בשער המחנה ואמר מי ליהוה אלי ויא
ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי
ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער
לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו וא
ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם
ביום ההוא כשלשת אלפי איש: ויאמר משה מלאו
ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם
היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם
חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה
בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא
העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם
תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת:
ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי:
ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף

יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:
וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך
מלאך וגרשתי את הכנעני והאמרי והחתי והפרזי החוי
והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי
עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך: וישמע העם את הדבר
הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: ויאמר יהוה
אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד
אעלה בקרבך וכלתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה
עשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עדיים מהר חרב: ומשה יקח
את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו
אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר
מחוץ למחנה: והיה כצאת משה אל האהל יקמו כל העם
ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה:
והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
ודבר עם משה: וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח
האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: ודבר יהוה
אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו וש
אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך
האהל: ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי
העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי
ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני: ועתה אם
נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכיך ואדעך למען
אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני
ילכו והנחתי לך: ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל
תעלנו מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני
ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר

הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃
ויאמר הראני נא את כבודך׃ ויאמר אני אעביר כל טובי
על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן
ורחמתי את אשר ארחם׃ ויאמר לא תוכל לראות את
פני כי לא יראני האדם וחי׃ ויאמר יהוה הנה מקום
אתי וניצבת על הצור׃ והיה כעבר כבודי ושמתיך
בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי׃ והסרתי את
כפי וראית את אחרי ופני לא יראו׃ ויאמר
יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים
וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
אשר שברת׃ והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל
הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר׃ ואיש לא יעלה
עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל
ירעו אל מול ההר ההוא׃ ויפסל שני לחת אבנים כראשנים
וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר
צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃ וירד יהוה
בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה׃ ויעבר יהוה על
פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת׃ נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני
בנים על שלשים ועל רבעים׃ וימהר משה ויקד ארצה
וישתחו׃ ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך
נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו
ולחטאתינו ונחלתנו׃ ויאמר הנה אנכי כרת ברית
נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ
ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה
יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך׃ שמר לך את
אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי
הכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃ השמר לך פן

תכרת ברית לישב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה
למוקש בקרבך׃ כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם
תשברון ואת אשרין תכרתון׃ כי לא תשתחוה לאל
אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃ פן תכרת ברית ליושב
הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך
ואכלת מזבחו׃ ולקחת מבנתיו לבניך ובנו בנתיו אחרי
אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהן׃ אלהי מסכה
לא תעשה לך׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי
בחדש האביב יצאת ממצרים׃ כל פטר רחם לי וכל מקנך
תזכר פטר שור ושה׃ ופטר חמור תפדה בשה ואם לא
תפדה וערפתו וכל בכור בנך תפדה ולא יראו פני ריקם׃
ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחרוש ובקצר
תשבת׃ וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר
חטים וחג האסיף תקופת השנה׃ שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל׃ כי
אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד
איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך
שלש פעמים בשנה׃ לא תשחט על חמץ דם זבחי
ולא ילין לבקר זבח חג הפסח׃ ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃
ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי
על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל׃ ויהי
שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל
ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת
הדברים׃ והיה ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת
בירד משה מהר ומשה לא ידע כי קרן עור
פניו בדברו אתו׃ וירא אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו וירא מגשת אליו׃ ויקרא אליהם

משה וישובו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה
אלהם: ואחריכן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר
דבר יהוה אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר ויתן על פניו מ
מסוה: ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה
עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה:
וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה את
והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו:

ויקהל

משה את כל עדת
בני ישראל ויאמר
אלהם אלה הדברים
אשר צוה יהוה
לעשות אתם: ששת
ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה
כל העשה בו מלאכה יומת: לא ס יי תבערו אש בכל
משבתיכם ביום השבת: ויאמר משה אל כל עדת בני
ישראל לא זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם
תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב
וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים:
וערת אלים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: ושמן
למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: ואבני
שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו
ויעשו את כל אשר צוה יהוה: את המשכן את בריחיו
את עמדיו ואת ארניו: את הארן ואת בדיו ואת הכפרת
ואת פרכת המסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו
לחם הפנים: ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה
ואת שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת

בך: שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המש
את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל
כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמדיו ואת
אדניה ואת מסך שער החצר: את יתדת המשכן ואת
יתדת החצר ואת מתריהם: את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו
כל עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר
נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת
יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש:
ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם
וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הנית תנופת
זהב ליהוה: וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים וערת אלים מאדמים וערת
תחשים הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תר
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת
העבודה הביאו: וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטו ה
את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל
הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים: והנשי אם
הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפד ולחשן:
ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל
המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני יש
ישראל נדבה ליהוה: ויאמר משה אל בני ישראל
ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה:
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל
מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך
למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות בכל מלאכת

חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת שני ובשש וארג
עשי לכל מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב
וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת
לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה:
ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם
לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה
אל המלאכה לעשות אתה: ויקחו מלפני משה את כל
התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש
לעשות אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר:
ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר המה עשים: ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה
יהוה לעשות אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר
איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות
אתה והתר: ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את
המשכן עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת
שני ברבים מעשה חשב עשה אתם: ארך היריעה האחת
שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת
מדה אחת לכל היריעת: ויחבר את חמש היריעות אחת
אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת: ויעש ללאת
תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה
בשפת היריעה הקצונה במחברת השנית: חמשים ללאת
עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבילות הללאת אחת אל אחת:
ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת
בקרסים ויהי המשכן אחד: ויעש יריעת עזים
לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם: ארך
היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה

האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את חמש
היריעת לבד ואת שש היריעת לבד: ויעש ללאת חמשים
על שפת היריעה הקצונה במחברת וחמשים ללאת
עשה על שפת היריעה החברת השנית: ויעש קרסי נחשת
חמשים לחבר את האהל להיות אחד: ויעש מכסה לאהל
ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ויעש
את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות
ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי
ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל
קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש ב
לפאת נגב תימנה: וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים
הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתין ושני
אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתין: ולצלע המשכן
השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה עשה ששה
קרשים: ושני קרשים עשה לקצות המשכן ברכתים: והיו
תאמים מלמטה ויחדו והיו תאמים אל ראשו אל הטבעת האחת ה
כן עשה לשניהם לשני המקצעת: והיו שמנה קרשים וא:
ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד: ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי
צלע המשכן האחת: וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה: ויעש
את הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה:
ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם
ויצף את הבריחם זהב: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ות:
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים:
ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצף אתם זהב וויהם זהב
ויצק להם ארבעה אדני כסף: ויעש מסך לפתח האהל

הכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ואת
עמדיך חמשה ואת וויהם ויצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואת
ואדניהם חמשה נחשת: ויעש בצלאל את הארן עצי
שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
קמתו: ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב
סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי
טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ויעש
ברי עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא את הבדים בטבעת על
צלעת הארן לשאת את הארן: ויעש כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ויעש שני כרבים זהב מ
מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני
קצותיו: ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סכבים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים:
ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר
זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו
סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע
הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו הטבעת
בתים לבדים לשאת את השלחן: ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: ויעש את הכלים אשר
על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת
הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: ויעש את המנרה
זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה מימנה היו: וששה קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה
השנית: שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
כן לששת הקנים היצאים מן המנרה: ובמנרה ארבעה

גביעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה לששת הקנים היצאים ממנה: כפתריהם וקנתם ממנה
היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה
ומלקחיה ומחתיה זהב טהור: ככר זהב טהור עשה אתה ואת
כל כליה: ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו: ויצף
אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש
לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו
על שתי צלעתיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו
בהם: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ויעש
את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה
רקח: ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות
ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו: ויעש
קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת:
ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המ
המזרקות ואת המזלגת ואת המחתות כל כליו עשה נ
נחשת: ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת
ברכבו מלמטה עד חציו: ויצק ארבע טבעת בארבע הקצ
הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים: ויעש את הבדים עצי
שטים ויצף אתם נחשת: ויבא את הבדים בטבעת על
צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו:
ויעש את הכיר נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר
צבאו פתח אהל מועד: ויעש את החצר לפאת נגב
תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה: עמודיהם
עשרים וארניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם
כסף: ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים וארניהם
עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: ולפאת ים
קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה וארניהם עשרה

ווי העמודים וחשקיהם כסף: ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה:
קלעים חמש עשרה אמה אל המתת עמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה: ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים
חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה וארניהם שלשה: כל
קלעי החצר סביב שש משזר: והאדנים לעמודים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים
כסף כל עמודי החצר: ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה
ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר: ועמודיהם ד׳
ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם
וחשקיהם כסף: וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת: ס

פקודי המשכן משכן
העדת אשר פקד על
פי משה עבדת הלוים
ביד איתמר בן אהרן
הכהן: ובצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה

עשה את כל אשר צוה יהוה את משה: ואתו אהליאב בן ׳
אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת
השני ובשש: כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת
הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות
ושלשים שקל בשקל הקדש: ובכסף פקודי העדה מאת ככר
ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש:
בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על
הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לששת מאות אלף
ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: ויהי מאת ככר
הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדני

למאת הכסף ככר לארן: ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושב
ושבעים עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם:
ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל
ויעש בה את ארני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת
מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: ואת ארני החצר
סביב ואת ארני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת
סביב: ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרת
לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה
יהוה את משה: ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר: וירקע את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות
בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש
מעבדה חשב: כתפת עשו לו חברת על שני קצותיו חבר: וחשב
אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולע
שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את אבני ש
השהם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חתם על שמות בני
ישראל: וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את החשן מעשה חשב
כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: רבוע
היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול: וימלאו בו
ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: והטור
השני נפך ספיר ויהלם: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה:
והטור הרביעי תרשיש שהם ויושפה מסבות משבצות זהב הם
במלאתם: והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתים עשרה על
שמתם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט: ויעשו על
החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ויעשו שתי משבצ ת
זהב ושתי טבעת זהב ויתנן את שתי הטבעת על שני קצות
החשן: ויתנן שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות
החשן: ואת שתי קצות שתי העבתת נתנן על שתי המשבצת
ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו: ויעשו שתי טבעת זהב

וישימו על שני הטבעת החשן על עפתו אשר אל עבר האפד
ביתה: ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד
מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד
ויחברו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת
להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר
צוה יהוה את משה: ויעש את מעיל האפד מעשה
ארג כליל תכלת: ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב
לא יקרע: ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ות
ותולעת שני ושש משזר: ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו
הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך
הרמנים: פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב
לשרת כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את הכתנת
שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ואת המצנפת שש ואת פארי
המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר: ואת האבנט שש
משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה
יהוה את משה: ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור וכתבו
עליו מכתב פתוחי חתם קדש ליהוה: ויתנו עליו פתיל תכלת
לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה:
ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: ויביאו את המשכן
אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחיו ועמודיו
ואדניו: ואת מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה עורת
התחשים ואת פרכת המסך: את ארון העדת ואת בדיו ואת הכ
הכפרת: את השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים: את המנרה
הטהרה ואת נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: את מזבח
הנחשת ואת מכסה הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו
את הכיר ואת כנו: את קלעי החצר את עמודיה ואדניה
ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת

כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: את בגדי השרד לשרת בקדש
ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבודה: ויר א
משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו
ויברך אתם משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: ביום
החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד:
ושמת שם את ארון העדת וסכת על הארון את הפרכת: והבאת
את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלת את נרתי ה
ונתת את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך
הפתח למשכן: ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל
מועד: ונתתה את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
שם מים: ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר:
ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו
וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש: ומשחת את מזבח
העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש
קדשים: ומשחת את הכיור ואת כנו וקדשת אתו: והקרבת
את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים:
והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת
אתו וכהן לי: ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת: ומשחת
אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיות להם
משחתם לכהנת עולם לדרתם: ויעש משה ככל אשר צוה
יהוה אתו כן עשה: ויהי בחדש הראשון בשנה השנית
באחד לחדש הוקם המשכן: ויקם משה את המשכן ויתן את
אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו: וי
ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מ
מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ויקח ויתן את העדת
אל הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הכפרת על הארן
מלמעלה: ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך
על ארון העדת כאשר צוה יהוה את משה: ויתן את

ויקרא

אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן ה:
הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר
זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו
לפני יהוה: וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ו:
ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את
הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:
והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן
אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים
את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש ז
אשר על המזבח: וקרבו וברעיו ירחץ במים והקטיר הכהן
את הכל המזבחה עלה אשה ריח נחח ליהוה: ואם מן הצאן
קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו:
ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן

השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת ויערך
עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וישם
את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה:
ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וישם
את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: ויקטר עליו קטרת
סמים כאשר צוה יהוה את משה: וישם את מסך הפתח
למשכן: ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל
עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה:
וישם את הכור בין אהל מועד וכין המזבח ויתן שמה מים
לרחצה: ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת
רגליהם: בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו
כאשר צוה יהוה את משה: ויקם את החצר סביב למשכן
ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה:
ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
המשכן: ולא יכל משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו
הענן וכבוד יהוה מל
מלא את המשכן: ו
והעלת הענן מעל
המשכן יסעו בני יש:
ישראל בכל מסעיהם:
ואם לא יעלה הענן ולא
יסעו עד יום העלתו:
כי ענן יהוה על המש
המשכן יומם ואש
תהיה לילה לעיני כל
בית ישראל בכל
מסעיהם: חדק

בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו את
ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש
אשר על המזבח: והקרב והקרעים ורחץ במים והקריב הכהן
את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה:
ואם מן העזים עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן
בני היונה את קרבנו: והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את
ראשו והקטיר המזבח ונמצה דמו על קיר המזבח: והסיר את
מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום
הדשן: ושסע את כנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבח
על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה:
ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה
שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים והקמץ משם
מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן
את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: והנותרת מן המנחה
לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: וכי תקריב קרבן מ
מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מ
מצות משחים בשמן: ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת
בלולה בשמן מצה תהיה פתות אתה עתים ויצקת עליה שמן מנחה
הוא: ואם מחבת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה: והבאת
את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה
אל המזבח: והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבח ה
אשה ריח ניחח ליהוה: והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יהוה: כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה
חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: קרבן
ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח:
וכל קרבן מנחתך במלח תמלח לא תשבית מלח ברית אלהיך
מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ואם תקריב מנחת
בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת
בכוריך: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה היא: ו

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אש ה
ליהוה: ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב
אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש
קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את
הדם על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה
את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת
שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירו אתו בני אהרן
המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח
ניחח ליהוה: ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
זכר או נקבה תמים יקריבנו: אם כשב הוא מקריב את קרבנו
והקריב אתו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב:
והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה
לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:
והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: ואם עז קרבנו
והקריבו לפני יהוה: וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני
אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב
ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:
והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה:
חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נפש
כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת ת
מהנה: אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על
חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאה: והביא את

הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט
את הפר לפני יהוה: ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל
אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים
לפני יהוה את פני פרכת הקדש: ונתן הכהן מן הדם על קרנת מזבח
הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר
ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר
החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: כאשר
הורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: ואת
עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: והוציא
את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף: ואם כל עדת
ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות
יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: ונודעה החטאת אשר חטאו עליה
והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד:
וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט
את הפר לפני יהוה: והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל
מועד: וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני
יהוה את פני הפרכת: ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר
לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו
והקטיר המזבחה: ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה
לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: והוציא את הפר אל מחוץ
למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל
הוא: אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו
אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר
חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: וסמך ידו על
ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני

יהוה חטאת הוא: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת
מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו
יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
ונסלח לו: ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשותה
אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמ: או הודע אליו חטאתו
אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו
אשר חטא: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת
במקום העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת
מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל
חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן
המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו:
ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: וסמך
את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר
ישחט את העלה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על
קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת
כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים
והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ונפש כי תחטא
ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד
ונשא עונו: או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה
טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם:
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם
ממנו והוא ידע ואשם: או נפש כי תשביע לבטא בשפתים
להרע או להטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם
ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: והיה כי יאשם לאחת
מאלה והתודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים
לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: ואם לא תגיע ידו די
שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה

ליהוה אחד לחטאת ואחר לעלה: והביא אתם אל הכהן והקריב
את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל:
והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל
יסוד המזבח חטאת הוא: ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר
עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם לא תסיג
ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר
חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא
יתן עליה לבנה כי חטאת היא: והביאה אל הכהן וקמץ הכהן
ממנה מלא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי
יהוה חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: וידבר
יהוה אל משה לאמר: נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה
מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצ
אן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם: ואת אשר
חטא מן הקדש ישלם ואת חמישיתו יסף עליו ונתן אתו ל
לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ואם נפש כי
תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא
ידע ואשם ונשא עונו: והביא איל תמים מן הצאן בערכך
לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא
לא ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם אשם ליהוה: וידבר
יהוה אל משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמ
יתו: או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על
אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: והיה כי יחטא
ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר
עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר
מצא: או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראש ו
וחמשיתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת
אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל

הכהן: וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר
יעשה לאשמה בה: פ

ויקרא

יהוה אל משה לאמר:
צו את אהרן ואת בניו
לאמר זאת תורת העלה
הוא העלה על מוקדה
על המזבח כל הלילה
עד הבקר ואש המזבח
תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים
את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל
המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הד
שן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח
תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך
עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד
על המזבח לא תכבה: וזאת תורת המנחה הקרב אתה
בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: והרים ממנה בקמצו מסל ת
המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר
המזבחה ריח ניחח אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלן א
אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדוש בחצר אהל מועד
יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש ק
קדשים הוא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה
חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש:
וידבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו
אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירית האיפה סלת
מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: על מחבת
בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיר מנחת פתים תקריב
ריח ניחוח ליהוה: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה
אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל

תהיה לא תאכל: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה
תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים היא: הכהן המחטא
אתה יאכלנה במקום קדוש תאכל בחצר אהל מועד: כל
אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר
יזה עליה תכבס במקום קדוש: וכלי חרש אשר תבשל בו יש
ישבר ואם בכלי נחשת בשל ומרק ושטף במים: כל זכר
בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: וכל חטאת אשר יובא
מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:
וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר
ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח
סביב: ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המ
המכסה את הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:
והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: כל זכר
בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: כחט
חטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה:
והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו
יהיה: וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל
מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: וכל מנחה בלולה בשמן
וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: וזאת תורת זבח
השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על תודה יקריבנו והקריב
על זבח התודה חלת מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: על חלת
לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: והקריב
ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם
השלמים לו יהיה: ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו
יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו
ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל

והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל
מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא
יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: והבשר
אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור
יאכל בשר: והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר
ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
ונפש כי תגע בכל טמא כטמאת אדם או בבהמה טמאה או
בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכ
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא
תאכלו: וחלב בהמה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא
תאכלהו: כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה
אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכ
תאכלו בכל משבתיכם לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל
כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ויאמר יהוה אל
משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח
שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ידיו
תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה
להניף אתו תנופה לפני יהוה: והקטיר הכהן את החלב
המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין תתנו
תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: המקריב את דם השלמים
ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: כי את
חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עו
עולם מאת בני ישראל: זאת משחת אהרן ומשחת בנו
מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: כאשר צוה
יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת
עולם לדרתם: זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
ולמלואים ולזבח השלמים: אשר צוה יהוה את משה בהר

סיני ביום צוותו את בני ישראל להקריב את קרבנתם ליהוה במ
במדבר סיני: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את אהרן
ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר
החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ואת כל העדה
הקהל אל פתח אהל מועד: ויעש משה כאשר צוה יהוה
אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד: ויאמר משה אל העדה
זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: ויקרב משה את אהרן ואת
בניו וירחץ אתם במים: ויתן עליו את המעיל ויחגר אתו
באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר
אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: וישם עליו את החשן ויתן
אל החשן את האורים ואת התמים: וישם את המצנפת על
ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר
הקדש כאשר צוה יהוה את משה: ויקח משה את שמן המ
המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש א
אתם: ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את
המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם: ויצק מ
משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו:
ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם
אבנט ויחבש להם מגבעת כאשר צוה יהוה את משה:
ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על
ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות
המזבח סביב באצבעו ויחט את המזבח ואת הדם יצק אל
יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ויקח את כל החלב
אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת
חלבהן ויקטר משה המזבחה: ואת הפר ואת עורו ואת
בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה
יהוה את משה: ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו
את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויזרק משה את הדם
על המזבח סביב: ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה

את הראש ואת הנתחים ואת הפדר: ואת הקרב ואת הכרעים
רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח
ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב את
האיל השני איל המלאים וסמכו אהרן ובנו את ידיהם
על ראש האיל: וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך
אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית: ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על
תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם
הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ויקח את
החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין: ומסל
המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם
שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימ
ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויניף אתם תנופה
לפני יהוה: ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה
על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ויקח
משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למש ה
היה למנה כאשר צוה יהוה את משה: ויקח משה משמן המשח ה
ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן ועל בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן ואת בגדיו ואת בניו
ואת בגדי בניו אתו: ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו
את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר
בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו: והנותר
בבשר ובלחם באש תשרפו: ומפתח אהל מועד לא תצאו
שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאים כי שבעת ימים ימלא
את ידכם: כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר
עליכם: ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים
ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי: ויעש
אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה: פ

ויקרא

ביום השמיני קרא
משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל: ויאמר
אל אהרן קח לך עגל
בן בקר לחטאת ואיל
לעלה תמימים והקרב
לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים
לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה: ושור ואיל
לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום
יהוה נראה אליכם ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל
מועד ותקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה
זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראו אליכם כבוד יהוה:
ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך
ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם
וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח
וישחט את עגל החטאת אשר לו: ותקריבו בני אהרן את
הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח: ואת החלב ואת הכלית ואת
היותרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר
צוה יהוה את משה: ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה: וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את
הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת העלה המציאו אליו
לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: ורחץ את הקרב
ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: ויקרב את
קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו
ויחטאהו כראשון: ויקרב את העלה ויעשה כמשפט:
ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מ

מלבד עלת הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים
אשר לעם ויבדו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על
המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה
והמכסה והכלית ויתרת הכבד: וישימו את החלבים על
החזות ויקטר החלבים המזבחה: ואת החזות ואת שוק הי
הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה:
וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החט
החטאת והעלה והשלמים: ויבא משה ואהרן אל אהל מועד
ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם: ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים
וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם: ויקחו בני אהרן
נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה
קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם:
ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימותו לפני יהוה: ויאמר
משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש
ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן: ויקרא משה אל
מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם
קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה:
ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה:
ויאמר משה אל אהרן ול אלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם
אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה
יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר
שרף יהוה: ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן
משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: וידבר יהוה
אל אהרן לאמר: יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך באהל
אל אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם: ולהבדיל
בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהר: ולהורת את
בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה:
וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בנו

הנתרים החו את מ המבחה הנתרת מיאשיו יהוה ואכלוה מוצר ה
אכל המזבח כי קדש קדשים הוא: ואכלתם אתה במקום
קדש כי חקת חוק בכיך היא מאשר יהוה כן צויתי:
ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור
אתה ובניך ובתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי
שלמיהם בני ישראל: שוק התרומה וחזה התנופה על
אשי החלבים יביאו להנות תנופה לפני יהוה והיה לך
ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה: ואת שעיר
החטאת רדש רדש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר
ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: מדוע לא אכלתם
את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים היא
ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני
יהוה: הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו
אתה מקדש כאשר צויתי: וידבר אהרן אל משה הן היום
הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקרנה אלי
כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה: וישמע מ
משה וייטב בעיניו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אלהם: דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה
אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ: כל מפרסת
פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלו: אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי
הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפרי ס
טמא הוא לכם: ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא
יפריס טמא הוא לכם: ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא
ופרסה לא הפריסה טמאה היא לכם: ואת החזיר כי מ
מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר
טמא הוא לכם: מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו
טמאים הם לכם: את זה תאכלו מכל אשר במים כל
אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם

תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים
מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם
לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו:
כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם:
ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם לכם את הנשר
הנשר ואת הפרס ואת העזניה: ואת הראה ואת האיה למינה:
את כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף
ואת הנץ למינהו: ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף: ואת
התנשמת ואת הקאת ואת הרחם: ואת החסידה האנפה למינה ה
ואת הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ העוף ההלך על ארבע
שקץ הוא לכם: אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על
ארבע אשר לו כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ:
את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו
ואת החרגול למינהו ואת החגב למינהו: וכל שרץ העוף
אשר לו ארבע הלים שקץ הוא לכם: ואלה תטמאו
כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב: וכל הנשא מנבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב: לכל הבהמה אשר היא
מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת ורגה איננה מעלה
טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא: וכל הלך על כפיו בכל
החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב: והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא
עד הערב טמאים המה לכם: וזה לכם הטמא בשרץ
השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: והאנקה
והכח והלטאה והחמט והתנשמת: אלה הטמאים
לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במותם יטמא עד הערב: וכל
אשר יפל עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או בגד
או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים
יובא וטמא עד הערב וטהר: וכל כלי חרש אשר יפל מהם
אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: ומכל האכל

אשר יאכל אשר יבא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה ה
בכל כלי יטמא: וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור
וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: אך מעין ובור
מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא: וכי יפל מנבלתם
על כל זרע זרע אשר יזרע טהור הוא: וכי יתן מים על זרע
ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: וכי ימות מן הבהמה
אשר הוא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב: ו
והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: והנשא את
נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: וכל שרץ השרץ על
הארץ שקץ הוא לא יאכל: כל הלך על גחון וכל הלך על
ארבע עד כל מרבה הגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא
תאכלום כי שקץ הם: אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ
השרץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם בם: כי אני יהוה אלהי כם
והתקדשתם והיתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את
נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ: כי אני יהוה המעל ה
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והיתם קדושים כי
קדוש אני: זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמ
השת במים ולכל נפש השרצת על הארץ: להבדיל בין
הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר
לא תאכל: פ

ויקרא

יהוה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל
אשה כי תזריע וילדה
זכר וטמאה שבעת
ימים כימי נדת
דותה תטמא: וביום
השמיני ימול בשר ערלתו: ושלשים יום ושלשת ימים
תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא

עד מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה
וששים יום ושתה ימים תשב על דמי טהרה: ובמלאת ימי
טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר
לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: והקריבו לפני יהוה
וכפר עליה וטהרה מ מקור דמיה זאת תורת הילדת לזכר
או לנקבה: ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תורים
או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן
וטהרה: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אדם
כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו
לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים:
וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה ה
הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא
אתו: ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה
מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ה
ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא
פשה הנגע בעור והסגיר הכהן שבעת ימים שנית: וראה
הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה
הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר:
ואם פשה תפשה הספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן ל
לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראה הכהן והנה פשתה המ
הספחת בעור וטמאו הכהן צרעת היא נגע צרעת
כי תהיה באדם והובא אל הכהן: וראה הכהן והנה שאת
לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת:
צרעת נשנת היא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגירנו כי
טמא הוא: ואם פרח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת
את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן:
וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את
הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: וביום הראת בו בשר חי יטמא:
וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא

נרעת הוא: או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן: נ
וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהו ר
הוא: בשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא: והיה במקום
השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן:
וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמ
וטמאו הכהן נגע נרעת היא בשחין פרחה: ואם יראנה הכהן
והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה
והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם פשה תפשה בעור וטמא
הכהן אתו נגע הוא: ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה
ערבת השחין היא וטהרו הכהן: או בשר כי יהיה
בעורו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת
או לבנה: וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומ
ומראה עמק מן העור נרעת הוא במכוה פרחה וטמא
אתה הכהן נגע נרעת הוא: ואם יראנה הכהן והנה אין בב
בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה
תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע נרעת הוא: ואם תחתי ה
תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא
וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא: ואיש או אשה כי
יהיה בו נגע בראש או בזקן: וראה הכהן את הנגע והנה
מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן
נתק הוא נרעת הראש או הזקן הוא: וכי יראה הכהן את
נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחור
אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים: וראה
הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה
בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור: והתגלח
את הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים
שנית: וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו אינבו עמק מן העור וטהר אתו הכה ן

ובכס בגדיו וטהר: ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו
וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער
הצהב טמא הוא: ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחור
צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: ואיש או
אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת: וראה הכהן:
והנה בעור בשרם בהרת בהות לבנת בהק הוא פרח בעור
טהור הוא: ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא: ואם
מפאת פניו ימרט ראשו בחן הוא טהור הוא: וכי יהיר
בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם נרעת פרחת הוא בקר
בקרחתו או בגבחתו: וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לב
לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו במראה צרעת עור
בשר: איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראש
בראשו נגעו: והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרומים
וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא:
כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ
למחנה מושבו: והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד
צמר או בבגד פשתים: או בשתי או בערב לפשתים
ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור: והיה הנגע ירקרק
או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור
נגע צרעת הוא והראה אל הכהן: וראה הכהן את הנגע והסגיר
את הנגע שבעת ימים: וראה את הנגע ביום השביעי כי
פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר
יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא:
ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בד
בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת
ממארת הוא באש תשרף: ואם יראה הכהן והנה לא פשה
הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור: וצוה
הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית:
וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את

עינו והנגע לא נראה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו
או בגבחתו: ואם ראה הכהן והנה סתה הנגע אחרי הסגר אתו
וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב:
ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור
פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע: והבגד או השתי
או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס
שנית וטהר: זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים
או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו:

וידבר

יהוה אל משה לאמר:
זאת תהיה תורת
המצורע ביום
טהרתו והובא אל
הכהן: ויצא הכהן
אל מחוץ למחנה
וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: וצוה
הכהן ולקח לבוטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז
ושני תולעת ואזב: וצוה הכהן ושחט הצפר האחת אל
כלי חרש על מים חיים: את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ
הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אתם ואת הצפר
החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: והזה
על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את
הצפר החיה על פני השדה: וכבס המטהר את בגדיו
וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבא אל
המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים: והיה ביום
השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת
גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את
בשרו במים וטהר: וביום השמיני יקח שני כבשים

תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר
את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח
הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן
והניף אתם תנופה לפני יהוה: ושחט את הכבש במקום אשר
ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת
האשם הוא לכהן קדשים הוא: ולקח הכהן מדם האשם
ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן יד
הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ולקח הכהן מלג השמן
השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: וטבל הכהן אצבעו
הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה
מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ומיתר
השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם:
והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר
עליו הכהן לפני יהוה: ועשה הכהן את החטאת וכפר על
המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: והעלה הכהן את
העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ואם
רש הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר
עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולוג שמן: ו
שתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד
חטאת והאחד עלה: והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל
הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ולקח הכהן את כבש האשם
ואת לוג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: ושחט את
כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית
ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית: והזה הכהן
באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע
פעמים לפני יהוה: ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך

אין המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו ג
הימנית על מקום דם האשם: והנותר מן השמן אשר
על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יי
יהוה: ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר ה
תשיג ידו: את אשר תשיג ידו את האחד חטאה ואת האחר
עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: זאת
תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי תבאו אל
ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת
בבית ארץ אחזתכם: ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר
כנגע נראה לי בבית: וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא
הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן
יבא הכהן לראות את הבית: וראה את הנגע והנה הנגע ב
בקירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת והמראיהן
שפל מן הקיר: ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר
את הבית שבעת ימים: ושב הכהן ביום השביעי וראה
והנה פשה הנגע בקירות הבית: וצוה הכהן וחלצו את
את האבנים אשר בה הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא: ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את
העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ולקחו
אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח
את הבית: ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים
ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח: ובא הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת המאכלת הוא בבית טמא הוא:
ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: והבא אל הבית כל ימי הסגר
אתו יטמא עד הערב: והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית
יכבס את בגדיו: ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה
הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נ

נרפא הנגע: ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני
תולעת ואזוב: ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים
חיים: ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת
הצפור החיה וטבל אתם בדם הצפר השחטה ובמים החיים והזה
אל הבית שבע פעמים: וחטא את הבית בדם הצפר ובמים
החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב وבשני התולעת: ושלח
את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על
הבית וטהר: זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת
הבגד ולבית: ולשאת ולספחת ולבהרת: להורת ביום הטמא
וביום הטהר זאת תורת הצרעת: וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר: דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם
איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: וזאת תהיה
טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו ט
טמאתו הוא: כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל
הכלי אשר ישב עליו יטמא: ואיש אשר יגע במשכבו
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: והישב על הכלי
אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב: וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב: והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא: וכל
הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנשא אתם
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו
הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ
ישטף במים: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: וביום
השמיני יקח לו שתי תורים או שני בני יונה ובא לפני
יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: ועשה אתם הכהן
אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו:

ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא
עד הערב: וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במ
במים וטמא עד הערב: ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת
זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב: ואשה כי תהיה זבה
דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה כל הנגע בה
יטמא עד הערב: וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל
אשר תשב עליו יטמא: וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב: וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ואם על המשכב הוא
אד על הכלי אשר היא ישבת עליו בנגעו בד יטמא עד הערב:
ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים
וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא: ואשה כי יזוב זוב
דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי ז
זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא: כל המשכב אשר
תשכב עליו כל ימי זבה במשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר
תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: וכל הנגע בם יטמא ו
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ואם טהרה מזבה
וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: וביום השמיני תקח לה
שתי תרים או שני בני יונה והביאה אתם אל הכהן אל פתח
אהל מועד: ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה
וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: והזרתם את בני
ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את מ
משכני אשר בתוכם: זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו ש
שכבת זרע לטמאה בה:
והדוה בנדתה והזב את
זובו לזכר ולנקבה
ולאיש אשר ישכב
עם טמאה: פ׳פ׳פ׳

יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וי
וימותו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיד ואל יבא
בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון
ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: בזאת יבא אהרן אל
הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: כתנת בד קדש ילב ש
ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת
בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם:
ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת
ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בערו ובער ביתו: ולקח את שני השערים והעמיד
אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על שני השע
השערים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל:
והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה
ועשהו חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגרל לעזאזל יעמד
חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה:
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בערו ובער
ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: ולקח מלא המחתה
גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת
סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את הקטרת על
האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על
העדת ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו על
פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן
הדם באצבעו: ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא
את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו באשר עשה
לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על
הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם
וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: ג׳
וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד
צאתו וכפר בערו ובער ביתו ובער כל קהל ישראל:

ויבא אל מחוץ המחנה אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם
הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: והזה
עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת
בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת
המזבח והקריב את השעיר החי: וסמך אהרן את שתי
ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני
ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על
ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: ונשא השעיר
עליו את כל עונתם אל ארץ גזירה ושלח את השעיר
במדבר: ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד
אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: ורחץ את בשרו
במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את
עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: ואת חלב
החטאת יקטיר המזבחה: והמשלח את השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריכן יבא אל
המחנה: ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר
הובא את דמם לכפר בקדש יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו
באש את עורתם ואת בשרם ואת פרשם: והשרף
אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריכן יבא
אל המחנה: והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי
בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר בתוכם: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: שבת שבתון
הוא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: וכפר הכהן
אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו
ולבש בגדי הבד בגדי הקדש: וכפר את מקדש הקדש
ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל
עם הקהל יכפר: והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על
בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה

יהוה את משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר: איש איש מבית ישראל אשר
ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ
למחנה: ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן
ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך
ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: למען אשר יביאו בני
ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם
ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים
ליהוה אתם: וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ולא יזבחו עוד
את זבחיהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם
תהיה זאת להם לדרתם: ואלהם תאמר איש איש מבית
ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או
זבח: ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ל
יהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: ואיש איש מבית
ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי
פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה: כי
נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר
על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: על כן אמרתי לבני
ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתכם לא
תאכל דם: ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר ייגור ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו
וכסהו בעפר: כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר
לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו
הוא כל אכליו יכרת: וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה
האזרח והגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
וטהר: ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל

ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים
אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני
מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: את
משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה
אלהיכם: ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה
אתם האדם וחי בהם אני יהוה: איש איש אל כל
שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה:
ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה
ערותה: ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך
היא: ערות אחתך בת אביך או בת אמך מולדת בית
או מולדה חוץ לא תגלה ערותן: ערות בת בנך או בת
בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: ערות בת אשת
אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה:
ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: ערות
אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: ערות אחי
אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא:
ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה:
ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא:
ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה
לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: ואשה אל
אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואל אשה
בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ואל אשת עמיתך
לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: ומזרעך לא תתן ל
להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה:
ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ובכל
בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד
לפני בהמה לרבעה תבל הוא: אל תטמאו בכל אלה כי
בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: ו
ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקיא הארץ את

ישביה: ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו
מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם: כי את כל
התעבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ:
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את
הגוי אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה מכל התעבת האל ה
ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם: ושמרתם את משמ
משמרתי לבלתי עשות מחקת התעבת אשר נעשו לפני
לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: ע"

יהוה אל משה לאמר:
דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת
אלהם קדשים
תהיו כי קדוש אני
יהוה אלהיכם:
איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה:
אלהיכם: אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו
לכם אני יהוה אלהיכם: וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לר
לרצנכם תזבחהו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד
יום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי
פגול הוא לא ירצה: ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה
חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא
תלקט וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני
ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: לא תגנבו ולא
תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבעו בשמי
לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: לא תעשק את
רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: לא

תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך
אני יהוה: לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא
תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא תלך רכיל ב
בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: לא תשנא את
אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו ח
חטא: לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך
כמוך אני יהוה: את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע
כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז
לא יעלה עליך: ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע
והיא שפחה נרצעת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה
לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: והביא
את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: וכפר
עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: וכי תבאו אל הארץ
ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש ש
נים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרבעית יהיה
כל פריו קדש הלולים ליהוה: ובשנה החמישית תאכלו
את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא
תאכלו על דם לא תנחשו ולא תעוננו: לא תקיפו פאת
ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: ושרט לנפש לא
תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה:
אל תחלל את בתך להזנתה ולא תזנה הארץ ומלאו ה
הארץ זמה: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני
יהוה: אל תפנו אל האבות ואל הידעני אל תבקשו לט
לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום
והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: וכי יגור
אתך גר בארצכם לא תונו אתו: כאזרח מכם יהיה לכם
הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו עול במשפט ב

במדה במשקל ובמשורה: מאזני צדק אבני צדק איפת צ
דק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: וידבר
יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל תאמר איש איש
מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו
למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: ואני אתן
את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו
נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם
קדשי: ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן
האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו:
ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי א
תו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב
עמם: והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידעני לזנות
אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב
עמו: והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם:
ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם:
כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת
אביו ואמו הקלל דמיו בו: ואיש אשר ינאף את אשת
איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת: ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו
גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם: ואיש אשר ישכב
את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: ואיש
אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם
מות יומתו דמיהם בם: ואיש אשר יקח את אשה ואת
אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה
בתוככם: ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת
ואת הבהמה תהרגו: ואשה אשר תקרב אל כל בהמה
לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו

לאמר ולאהרן ולבניו ולכל בני ישראל תדבר אליהם לאמר איש איש מבית ישראל
ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו
ליהוה לעלה לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: אם עולה קרבנו
מן הבקר אם זכר תמים יקריבנו פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה
וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את הפר לפני יהוה
והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד
והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח
וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש והפדר
על האש אשר על המזבח: וקרבו בניו אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם
על המזבח אשר פתח אהל מועד: והקריב מן הבקר אשה ליהוה חלבו המכסה
את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה: ויקריבו בני אהרן
המזבחה על העלה אשר על העצים אשה ריח ניחוח ליהוה: ואם מן הצאן קרבנו
מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח
צפנה לפני יהוה וזרקו בניו אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: והפשיט
את העלה ונתח אתו לנתחיו: ונתן בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים
על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש והפדר על האש
אשר על המזבח: וקרב מן הבהמה אם מן הכשבים ומן העזים לעולת עוף
והקריב מן התרים או מן בני היונה: ויקרבהו הכהן אל המזבח ומלק את
ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: ונתק מרסו בנצתו
והשליך אותו אצל המזבח קדמה מקום הדשן: ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל
והקטיר הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחוח ליהוה:
ואם נפש כי תקריב מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה:
והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ שם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל
לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: והנותרת
מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ואם תקריב מנחת מאפה תנור
סלת חלת מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: ואם מנחה על המחבת
סלת תהיה בלולה בשמן: פתות אתה פתים ויצקת עליה מנחה הוא: ואם מנחת
מרחשת תקרב סלת תעשה עם השמן: והבאת את המנחה אשר תעשה מאלה
ליהוה והקרבתה אל הכהן והגישה אל המזבח: והרים הכהן מן המנחה אזכרתה
והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו
קדש קדשים מאשי יהוה: כל המנחה אשר תקרבו ליהוה חמץ לא תעשה כי כל
שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה
ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: וכל קרבן מנחתך במלח תמלח לא תשבית
מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ואם תקריב מנחת
בכורים ליהוה אביב קלי באש גרש תקריב את מנחת בכוריך: ונתת עליה שמן
ושמת עליה לבנה מנחה הוא: והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה
על כל לבנתה אשה ליהוה: ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב
אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש קרבנו
ושחט אתו פתח אהל מועד והזו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב:
והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו את כל הקרב: את שתי הכליות
ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה:
והקטיר אתו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: ואם כשב קרבנו או עז
לפני יהוה: וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד והזו בני
אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב מן זבח השלמים אשה ליהוה חלבו
אליתו תמימה לעמת עצה יסירנה: ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטיר הכהן המזבחה
לחם אשה ליהוה: אם כשב הוא מקריב את קרבנו: ונתן בני אהרן
הכהנים אל המזבח על העלה אשר על העצים אשה ריח ניחוח כל חלב ליהוה:
חק עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ובכל דם לא תאכלו:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא
בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: אם הכהן
המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים
ליהוה לחטאת: והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך
ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: ולקח הכהן המשיח מדם הפר
והביא אתו אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע
פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש: ומן הדם יתן הכהן המשיח על
קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר
יצק אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: וכל חלב פר החטאת
ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היותרת
על הכבד על הכליות יסירנה: כאשר הרים מן שור זבח השלמים והקטיר
הכהן המזבחה: ואת עור הפר וכל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו
ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך
הדשן ושרף אתו על עצי אש על שפך הדשן יישרף: ואם כל עדת בני
ישראל ישגו ונעלם דבר מעינים ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשמו: הודע אליו חטאתו אשר חטא עליה והקריבו הקהל פר בן בקר
לחטאת והביאו לפני אהל מועד: והסמיכו זקני העדה את ידיהם על ראש
הפר ושחט את הפר לפני יהוה: והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל
מועד: וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני
הפרכת: ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד
ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל
חלבו יסיר ממנו והקטיר המזבחה: וכאשר עשה לפר החטאת כן יעשה
לו ככה יעשה לו וכפר עליהם הכהן וסלח להם: הוא חטאתו ויביאו
אתו אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת
הקהל הוא: אם הנשיא חטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו
אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה
והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: וסמך ידו על ראש השעיר
ושחט אתו במקום אשר יישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא:
ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה
ואת דמו שפך אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר המזבחה
כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו וסלח לו: ואם נפש אחת
תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשמה: או הודע אליה חטאתה אשר חטאה והביאה קרבנה שעירת עזים
תמימה נקבה על חטאתה אשר חטאה: וסמך ידו על ראש החטאת
ושחט את החטאת במקום אשר יישחט את העלה: ולקח הכהן מדמה
באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח:
ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה
על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא וסלח לו: ואם
כשה יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: וסמך ידו על ראש
החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר יישחט את העלה: ולקח הכהן
מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק
אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב כשב הזבח השלמים
והקטיר הכהן המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר
חטא וסלח לו: ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה ועד הוא
או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו: ואם נפש כי תגע בכל
דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת
שרץ טמא ונעלם ממנו ואם נגע בו ואם נודע לו ואשם: ואם נפש
כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם
בשבועה ונעלם ממנו ואם נודע לו ואשם: והיה כי יאשם אחת
מאלה והתודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו ליהוה על חטאתו
אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר
עליו הכהן מחטאתו: ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו
אשר חטא שתי תורים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד
לעולה: והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשון
ומלק את ראשו מן מול עורפו ולא יבדיל: והזה מן הדם על
קיר המזבח והנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא:
ואת השני יעשה עולה כמשפט ונכפר עליו הכהן מחטאתו אשר
חטא מאחת מאלה ונסלח לו: ואם לא תגיע ידו לשתי התורים
או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עליו עשרית
האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה
כי חטאת הוא: והביאה אל הכהן והקמיץ הכהן מלא קמצו
מן הסלת ומן שמנה ואת כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה
המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו
אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תמעל מעל וחטאה
בשגגה מקדשי יהוה והביא אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן
בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם הוא: את אשר חטא
מן הקדש ישלם ואת חמשיתו יסף עליו ונתן אתו לכהן
והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ונפש כי תחטא
ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע
ואשם ונשא עונו: ואיל תמים מן הצאן בערכך לאשם
אל הכהן והכפר הכהן עליו בשגגתו אשר שגג ולא ידע
ונסלח לו: אשם הוא אשם אשם ליהוה: ויאמר יהוה אל
משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו
או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל
אשר יעשה האדם לחטא בהן: והיה כי יחטא ואשם והשיב
את הגזלה אשר גזל או העשק אשר עשק או הפקדון אשר
הופקד אתו או האבדה אשר מצא: או מכל אשר יבע עליו
לשקר בו ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא
לו יתננו ביום אשמתו: ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים
מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן: והכפר הכהן עליו לפני
יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר
זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה
עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד
ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה
על המזבח והניחו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים
אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור:
והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובערה הכהן עצים
בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים:
אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: וזאת תורת המנחה
הקרב אתה לפני יהוה אל פני המזבח: והרים ממנה בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה וכל הלבונה אשר על המנחה והקטיר
המזבחה לריח ניחוח אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה אהרן
ובניו יאכלו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד
יאכלוהו: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש
קדשים היא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה
חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: זאת קרבן אהרן ובניו אשר
יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרת האיפה סלת מנחה
תמיד חציו בבקר וחציו בערב: על המחבת בשמן תעשה
מרבכת תביא מפתתי מנחת פתים תקריב ריח ניחוח ליהוה:
והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: ויאמר
יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת
תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני
יהוה קדש קדשים היא: החטאת אשר יחטא בה יאכלו
בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה
מדמה על בגד אשר יזה עליו תכבס במקום קדש: וכלי
חרס אשר בשל בו יישבר וואם בכלי נחשת בשל בו
ומרק וכתש במים: כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש
קדשים היא: וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד
לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: ואת תורת האשם
אשר הוא קדש קדשים: במקום אשר יישחט העלה
יישחט האשם את דמו יזרקו על המזבח סביב:

מִקָּדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר הֵם
מְקַדִּישִׁים לִי אֲנִי יְהוָה: אֱמֹר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל אִישׁ
אֲשֶׁר יִקְרַב מִכָּל זַרְעֲכֶם אֶל הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְדִּישׁוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִלְּפָנַי
אֲנִי יְהוָה: אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְצָרוּעַ אוֹ זָב בַּקֳּדָשִׁים
לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהָר וְהַנֹּגֵעַ בְּכָל טְמֵא נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ
אֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זָרַע: אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל שֶׁרֶץ
אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ אוֹ בְאָדָם אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ לְכֹל טֻמְאָתוֹ: נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר תִּגַּע בּוֹ וְטָמְאָה עַד הָעָרֶב וְלֹא יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים
כִּי אִם רָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם: וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחַר יֹאכַל
מִן הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא: נְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטַמְּאָה
בָּהּ אֲנִי יְהוָה: וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא
וּמֵתוּ בּוֹ כִּי יְחַלְּלֻהוּ אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם: וְכָל זָר לֹא יֹאכַל
קֹדֶשׁ תּוֹשַׁב כֹּהֵן וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ: וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה
נֶפֶשׁ קְנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וִילִיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ:
וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בִּתְרוּמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא
תֹאכֵל: וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה
אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעֻרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל
בּוֹ: וְאִישׁ כִּי יֹאכַל קֹדֶשׁ בִּשְׁגָגָה וְיָסַף חֲמִישִׁתוֹ עָלָיו
וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת הַקֹּדֶשׁ: וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָרִימוּ לַיהוָה: וְהִשִּׂיאוּ אֹתָם עֲוֹן אַשְׁמָה בְּאָכְלָם
אֶת קָדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל נִדְרֵיהֶם וּלְכָל נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר
יַקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה: לְרֹצֹנְכֶם תְּמִימִם זָכָר בַּבָּקָר בַּכְּשָׂבִים
וּבָעִזִּים: כֹּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא תַקְרִיבוּ כִּי לֹא לְרָצוֹן
יִהְיֶה לָכֶם: וְאִישׁ כִּי יַקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְפַלֵּא נֶדֶר
אוֹ לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ בַצֹּאן תְּמִימִם יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל מוּם לֹא

יִהְיֶה בּוֹ: עִוֶּרֶת אוֹ שָׁבוּר אוֹ חָרוּץ אוֹ יַבֶּלֶת אוֹ גָרָב אוֹ
יַלֶּפֶת לֹא תַקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשֶּׁה לֹא תִתְּנוּ מֵהֶם עַל
הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה: וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ וְקָלוּט נְדָבָה תַּעֲשֶׂה
אֹתוֹ וְלַנֶּדֶר לֹא יִרְצֶה: וּמְעוּךְ וּכְתוּשׁ וְכָרוּת וְכָרוֹת לֹא
תַקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: וּמִיַּד בֶּן נֵכָר לֹא
תַקְרִיבוּ אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכֹּל אֵלֶּה כִּי מָשְׁחָתָם בָּהֶם מוּם בָּם
לֹא יִרְצוּ לָכֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: שׁוֹר
אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם
הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה: וְשׁוֹר אוֹ
שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בְּיוֹם אֶחָד: וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח תּוֹדָה
לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ: בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא תוֹתִירוּ
מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה: וְשָׁמַרְתֶּם אֶת מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם אֲנִי יְהוָה: וְלֹא תְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם: הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי
קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי: שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
שַׁבָּת הִוא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה
מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם פֶּסַח לַיהוָה: וּבַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים
מַצּוֹת תֵּאָכֵלוּ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת
יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי
נֹתֵן לָכֶם וְקָצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ וְהֵבֵאתֶם אֶת עֹמֶר

ראשית קצירכם אל הכהן: והניף את העמר לפני יהוה לרצ
לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם
את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה: ומנחתו
שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח
ונסכו יין רביעית ההין: ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו
עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת
עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם: וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע
שבתות תמימות תהיינה: עד ממחרת השבת השביעית
תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה:
ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים
סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה: והקרבתם על
הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה
ריח ניחח ליהוה: ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: והניף הכהן אתם
על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש
יהיו ליהוה לכהן: וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל
מושבתיכם לדרתיכם: ובקצרכם את קציר ארצכם לא
תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני
ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: וידבר יהוה
אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחדש
השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש: כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם
אשה ליהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: אך
בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא מקרא
קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה
ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום

כפורים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי כל הנפש
אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל
הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי
הנפש ההיא מקרב עמה: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
לדרתיכם בכל מושבתיכם: שבת שבתון הוא לכם ועניתם
את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב ער ערב תש
תשבתו שבתכם: וידבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש ה
השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: ביום הרא
הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: שב
שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא
קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל
מלאכת עבדה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו
אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה ז
זבח ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתת יהוה ומלבד
מתנתכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם
אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת
ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ
עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימים: וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: בסכת תשבו שבעת
ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת: למען ידעו ז
דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי
אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר משה
את מועדי יהוה אל בני ישראל: וידבר יהוה אל
משה לאמר: צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית
זך כתית למאר להעלת נר תמיד: מחוץ לפרכת העדת ת

באהל מועד יערך אתו אהרן ובניו מערב ועד בקר לפני יהוה
תמיד חקת עולם לדרתיכם: על המנרה הטהרה יערך
את הנרות לפני יהוה תמיד: ולקחת סלת ואפית אתם
שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת
אתם שתים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר
לפני יהוה: ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה
אשה ליהוה: ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה
תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו
ואכלהו במקום קדוש כי קדש קדשים הוא לו מאשי
יהוה חק עולם: ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש
מצרי בתוך בני ישראל ויניצו במחנה בן הישראלית
ואיש הישראלי: ויקב בן האשה הישראלית את השם
ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי
למטה דן: ויניחהו במשמר לדעת להם על פי יהוה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את המקלל אל
מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על
ראשו ורגמו אתו כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר
איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ונקב שם יהוה
מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו
שם יומת: ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: ומכה
נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: ואיש כי יתן מום
בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין
תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו:
ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: משפט אחד
יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: וידבר
משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ
למחנה ויסקלו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה
יהוה את
משה:

וידבר

יהוה אל משה בהר
סיני לאמר: דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי
תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם
ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ושש
שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: ובשנה השביעית
שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך
לא תזמר: את סציח קצירך לא תקצור ואת עצר
נזיריך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת
הארץ למאכל לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך
ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה
כל תבואתה לאכל: וספרת לך שבע שבתת שנים
שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים
תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השביעי
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם:
וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ
לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו
ואיש אל משפחתו תשבו: יובל היא שנת החמשים שנה
תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את סציחיה ולא תבצרו
את נזיריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה
תאכלו את תבואתה: בשנת היבל הזאת תשבו איש אל
אחזתו: וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד
עמיתך אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אחר היבל
תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: לפי
רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט

מקנהו כי מספר תבואה הוא מוכר לך: ולא תונו איש ע
את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ועשיתם
את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם ושבתם על
הארץ לבטח: ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח עליה: וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא
נאספה את תבואתינו: וצויתי את ברכתי לכם בשנה השש
הששית ועשת את התבואה לשלש השנים: וזרעתם
את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
התשיעית עד בא תבואתה תאכלו ישן: והארץ לא תמכר
לצמיתות כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי:
ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: וכי ימוך
אחיך ומכר מאחזתו ובא גאל הקרב אליו וגאל את
ממכר אחיו: ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא
כדי גאלתו: וחשב את שני ממכרו והשיב את העודף
לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו: ואם לא מצאה ידו
די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל
ויצא ביובל ושב לאחזתו: ואיש כי ימכר בית מושב
עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה
גאלתו: ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם
הבית אשר בעיר אשר לא חומה לו לצמיתת לקנה ארכו
לדרתיו לא יצא ביובל: ובתי החצרים אשר אין להם חומה
סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביובל יצא:
וערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים:
ואשר יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו
ביובל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני ישראל:
ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא לכם:
וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך: אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת
מאלהיך וחי אחיך עמך: את כספך לא תתן לו בנשך

ובמרבית לא תתן אכלך: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנ
כנען להיות לכם לאלהים: וכי ימוך אחיך עמך
ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: כשכיר כתושב
יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: ויצא מעמך
הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו
ישוב: כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא תרדה בו בפרך
ויראת מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת
הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: וגם
מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפח תב
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה:
והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעולם
בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה
בו בפרך: וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך
עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר:
אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: או
דודו או בן דודו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו
יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: וחשב עם קנהו משנת
המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר
שנים כימי שכיר יהיה עמו: אם עוד רבות בשנים
לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: ואם מעט נשאר
בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את
גאלתו: כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו
בפרך לעיניך: ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת
היבל הוא ובניו עמו: כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם: לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה
לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם

להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה:

אם
בחקתי תלכו ואת מצותי
תשמרו ועשיתם אתם:
ונתתי גשמיכם בעתם
ונתנה הארץ יבלה ועץ
השדה יתן פריו: והשיג
לכם דיש את ביצור וביצור
ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצ
כארצכם: ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ורדפו מ
את איביכם ונפלו לפניכם בחרב: ורדפו מכם חמשה מאה
ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב:
ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי
את בריתי אתכם: ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש
תוציאו: ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם:
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי
לעם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מוטות עולכם ואולך
אתכם קוממיות: ואם לא תשמעו לי ולא תעשו
את כל המצות האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי
תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי
להפרכם את בריתי: אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי
עליכם בהלה את השפחת ואת הקדחת מכלות עינים
ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם:
ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם
ונסתם ואין רודף אתכם: ואם עד אלה לא תשמעו
לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם ברזל

ואת ארצכם כנחשה: ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את
יבולה ועץ הארץ לא יתן פריו: ואם תלכו עמי קרי ולא
תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם:
והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכרתה את
בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם: ואם באלה לא
תוסרו לי והלכתם עמי קרי: והלכתי אף אני עמכם בקרי
והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: והבאתי עליכם
חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר
בתוכם ונתתם ביד אויב: בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר
נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם
ולא תשבעו: ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי
קרי: והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם גם אני
שבע על חטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם
תאכלו: והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי
את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם: ונתתי
את עריכם חרבה והשמתי את מקדשיכם ולא אריח בריח
ניחוחכם: והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם
הישבים בה: ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב
והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: אז תרצה הארץ
את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת
הארץ והרצת את שבתתיה: כל ימי השמה תשבת את אשר
לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה: והנשארים מכם
והבאתי מרך בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה
נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף: וכשלו איש באחיו
כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני אי
איביכם: ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם:
והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביהם ואף בעונת
אבתם אתם ימקו: והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם
אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי: אף אני אלך

עמם בחרב והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבבם הערל
ואז ירצו את עונם: וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי
יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: והארץ נ
עזבם מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את
עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם:
ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא
געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם:
וזכרתי להם בריתי ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: אלה
החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני
ישראל בהר סיני ביד משה: וידבר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפליא
נדר בערכך נפשות ליהוה: והיה ערכך הזכר מבן עשרים
שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף
בשקל הקדש: ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל:
ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך
הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: ואם מבן
חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשת
שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף: ואם
מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשת
עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: ואם מך הוא מערכך
והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר
תשיג יד הנדר יערכנו הכהן: ואם בהמה אשר
יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן מהם ליהוה
יהיה קדש: לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או
רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש: ואם כל בהמה טמאה אשר לא
יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני
הכהן: והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן

בן יהיה: ואם גאל יגאלנה ויסף חמישיתו על ערכך: ואיש כי
יקדיש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע
באשר יעריך אתו הכהן כן יקום: ואם המקדיש יגאל את
ביתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו: ואם משדה
אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרע חמר
שערים בחמשים שקל כסף: אם משנת היבל יקדיש
שדהו בערכך יקום: ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב
לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל
ונגרע מערכך: ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו
ויסף חמשית כסף ערכך עליו וקם לו: ואם לא יגאל את
השדה ואם מכר השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: והיה
השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה
אחזתו: ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו
יקדיש ליהוה: וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת
היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: בשנת
היבל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ:
וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל:
אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדישו איש אתו
אם שור אם שה ליהוה הוא: ואם בבהמה הטמאה ופדה
בערכך ויסף חמישיתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך:
אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם
ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש
קדשים הוא ליהוה: כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה
מות יומת: וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה
הוא קדש ליהוה: ואם גאל יגאל איש ממעשרתו חמישיתו יסף
עליו: וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט
העשירי יהיה קדש ליהוה: לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו
ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל:
אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר
סיני:

הזק"

ויהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני ב
בשנה השנית ליצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את ראש
כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמת
כל זכר לגלגלתם: מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו
איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: ואלה שמות
האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור:
לשמעון שלמיאל בן צורישדי: ליהודה נחשון בן עמינדב:
ליששכר נתנאל בן צוער: לזבולן אליאב בן
חלון: לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד: למנשה
גמליאל בן פדהצור: לבנימן אבידן בן גדעני: לדן אחיעזר
בן עמישדי: לאשר פגעיאל בן עכרן: לגד אליסף
בן דעואל: לנפתלי אחירע בן עינן: אלה קרואי העדה

נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל הם: ויקח משה
ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ואת כל
העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
לגלגלתם: כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר
סיני: ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם למטה ראובן שלשה
וארבעים אלף וחמש מאות: לבני שמעון תולדתם
למשפחתם לבית אבתם פקודיו במספר שמות לגלגלתם
כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם
למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות:
לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם למטה
גד חמשה וארבעים אלף וששת מאות וחמשים:
לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם למטה יהודה
ארבעה ושבעים אלף וששת מאות: לבני
יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם למטה
יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: לבני
זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם למטה
זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות:
לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
פקודיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות:
לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם למטה

מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: לבני בנימן ת׳
תלדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה בנימן חמשה
ושלשים אלף וארבע מאות: לבני דן תלדתם למשפ
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה דן שנים וששים
אלף ושבע מאות: לבני אשר תלדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא: פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מ
מאות: לבני נפתלי תלדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ת׳
פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאו ת:
אלף הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל
שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: ויהיו כל פקדי בני
ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל: ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים: והלוים למטה אבתם לא התפקדו
בתוכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: אד את מטה לוי
לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: ואתה
הפקד את הלוים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל
אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרת הו
וסכיב למשכן יחנו: ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים
ובחנות המשכן יקימו אתו הלוים והזר הק[illegible]ב יומת:
יחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על [illegible] דגלו
לצבאתם: והלוים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה
קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת
משכן העדת: ויעשו בני ישראל בכל אשר צוה יהוה את
משה כן עשו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד

סביב לאהל מועד יחנו: והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה
יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: וצבא ו
ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: והחנים
עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צער:
וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות:
מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: וצבאו
ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים
למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת אלפים
וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: דגל מחנה ראו
ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן
שדיאור: וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות:
והחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל
בן צורי שדי: וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף
ושלש מאות: ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל:
וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשי ם:
כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף
וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: ונסע
אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנות באשר יחנו בן יס
יסעו איש על ידו לדגליהם: דגל מחנה אפרים
לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד:
וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ועליו מטה
מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדה צור: וצבאו
ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים: ומטה בנימן
ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני: וצבאו ופקדיהם
חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה
אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלו
ושלשים יסעו: דגל מחנה דן צפונה לצבאתם ונשיא
לבני דן אחיעזר בן עמי שדי: וצבאו ופקדיהם שנים
וששים אלף ושבע מאות: והחנים עליו מטה אשר

ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: וצבאו ופקדיהם אחר
וארבעים אלף וחמש מאות: ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי
אחירע בן עינן: וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף ושבע ה
וחמשים אלף ושש מאות לאחרונה יסעו לדגליהם:
אל פקדי בני ישראל לבית אבתם כל פקדי המחנת לצבאתם
שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים:
והלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את
משה: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה את משה כן חנו
לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו:
ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה
בהר סיני: ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר: אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר
מלא ידם לכהן: וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם
אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן
אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: וידבר יהוה
אל משה לאמר: הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני
אהרן הכהן ושרתו אתו: ושמרו את משמרתו ואת משמ
משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבר את עבדת
המשכן: ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני
ישראל לעבר את עבדת המשכן: ונתתה את הלוים
לאהרן ולבניו נתנם נתנם המה לו מאת בני ישראל:
ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב
יומת: וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנה
לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר
רחם מבני ישראל והיו לי הלוים: כי לי כל בכור ביום
הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל
מארם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: וידבר יהוה אל
משה במדבר סיני לאמר: פקד את בני לוי לבית אבתם ל
למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: ויפקד

אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: ויהיו אלה בני לוי בשמתם
גרשון וקחת ומרדי: ואלה שמות בני גרשון למשפחתם
לבני ושמעי: ובני קחת למשפחתם עמרם ויצהר חברון
ועזיאל: ובני מרדי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם
משפחת הלוי לבית אבתם: לגרשון משפחת הלבני ומ
ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני: פקדיהם
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים
וחמש מאות: משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה:
ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל: ומשמרת בני
גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח
אהל מועד: וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר
על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו:
ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומ
ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת
הקהתי: במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים
ושש מאות שמרי משמרת הקדש: משפחת בני קחת
יחנו על ירך המשכן תימנה: ונשיא בית אב למשפחת
הקהתי אליצפן בן עזיאל: ומשמרתם הארן והשלחן
והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך
וכל עבדתו: ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן ?
פקדת שמרי משמרת הקדש: למרדי משפחת המחלי
ומשפחת המושי אלה הם משפחת מרדי: ופקדיהם
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים
ונשיא בית אב למשפחת מרדי צוריאל בן אביחיל
על ירך המשכן יחנו ינפנה: ופקדת משמרת בני
מרדי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו וארניו וכל כליו
וכל עבדתו: ועמדי החצר סביב וארניהם ויתדתם
ומיתדיהם: והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל
מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת

הקדש למשמרת בני ישראל והדר הקרב יומת: כל פקדי הלוים
אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן
חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ויאמר יהוה אל
משה פקד כל בכור זכר בבני ישראל מבן חדש ומעלה
ושא את מספר שמתם: ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת
כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור
בהמת בני ישראל: ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו
את כל בכור בבני ישראל: ויהי כל בכור זכר במספר
שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף
שלשה ושבעים ומאתים: וידבר יהוה אל משה לאמר
לאמר: קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת
הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה: ואת פדוי
השלשה והשבעים והמאתים הערפים על הלוים מבכור
בני ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת
בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ונתת הכסף לאהרן
ולבניו פדוי הערפים בהם: ויקח משה את כסף הפדים
מאת הערפים על פדוי הלוים: מאת בכור בני ישראל
לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל
הקדש: ויתן משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו על פי
יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר: נשא את ראש בני קהת מתוך
בני לוי למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות
מלאכה באהל מועד: זאת עבדת בני קהת באהל מועד
קדש הקדשים: ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורידו
את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת: ונתנו עליו
כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה
ושמו בדיו: ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת
ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקיות ואת

קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: ופרשו עליהם בגד
תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו:
ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה
ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו
לה בהם: ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונ
ונתנו על המוט: ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו
אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו את כל כלי
השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו
אתם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: ורשנו את
המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו עליו את כל
כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת ואת המזלגת
ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו
כסוי עור תחש ושמו בדיו: וכלה אהרן ובניו לכסות
את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו
בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני
קהת באהל מועד: ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן
המאר וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה
פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אל תכרתו
את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים: וזאת עשו להם
וחיו ולא ימותו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו
יבאו ושמו אתם איש איש על עבדתו ואל משאו: ולא
יבאו לראת כבלע את הקדש ומתו: פפס

ויקרא

יהוה אל משה
לאמר: נשא את
ראש בני גרשון גם
הם לבית אבתם

למשפחתם: מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה כל
תפקד אתם כל הבא לצבא לעבד עבדת באהל מועד: זאת
עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: ונשאו את יריעת
המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו
מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: ואת קלעי החצר ואת
מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב
ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם
ועבדו: על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל
משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל
משאם: זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומ
ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: בני מרארי למשפחתם
לבית אבתם תפקד אתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת
אהל מועד: וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל
מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: ועמודי
החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל
עבדתם ובשמות תפקדו את כלי משמרת משאם: זאת עבדת
משפחת בני מרארי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר
בן אהרן הכהן: ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני
הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבד באהל
מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וח
וחמשים: אלה פקדי משפחת הקהתי כל העבד באהל
מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה:
ופקדי בני גרשון למשפחתם ולבית אבתם: מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבד
באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים
ושש מאות ושלשים: אלה פקדי משפחת בני גרשון כל
העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה: וק

ופקדי משפחת בני מרארי למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבד עבדת
באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומא
ומאתים: אלה פקדי משפחת בני מרארי אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה ביד משה: כל הפקדים אשר פקד משה
ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים למשפחתם ולבית אבתם
מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: ויהיו פקד
פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים: על פי יהוה
פקד אתם ביד משה איש איש על עבודתו ועל משאו
ופקדיו אשר צוה יהוה את משה: וידבר יהוה אל
משה לאמר: צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל
זב וכל טמא לנפש: מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם:
ויעשו כן בני ישראל וישלחו אתם אל מחוץ למחנה כאשר
דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: וידבר יהוה
אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל איש או אשה כי
יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמו
הנפש ההוא: והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את
אשמו בראשו וחמשיתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו:
ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב
ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו: וכל
תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה:
ואיש את קדשיו לו יהיה איש אשר יתן לכהן לו יהיה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מ
מעל: ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה
ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והיא לא נתפשה: ועבר
עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא נטמאה או עבר עליו

רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: והביא האיש את
אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח
שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת
קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: והקריב אתה הכהן והע
והעמידה לפני יהוה: ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש
ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל
המים: והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש
האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרן מנחת קנאת הוא וביד
הכהן יהיו מי המרים המאררים: והשביע אתה הכהן ואמר
אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה
תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה: ואת כי
שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מ
מבלעדי אישך: והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה
ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אתך לאלה ולשבועה בתוך
עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: ובאו המים
המאררים האלה במעיך לצבת בטן ולנפל ירך ואמרה
האשה אמן אמן: וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה
אל מי המרים: והשקה את האשה את מי המרים המאררים
ובאו בה המים המאררים למרים: ולקח הכהן מיד האשה
מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה
אל המזבח: וקמץ מו המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה
ואחר ישקה את האשה את המים: והשקה את המים והיתה
אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המארר ים
למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה
בקרב עמה: ואם לא נטמאה האשה וטהרה היא ונקתה
ונזרעה זרע: זאת תורת הקנאות אשר תשטה אשה תחת
אישה ונטמאה: או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את
כל התורה הזאת: ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא

את עונה: וירבר יהוה אל משה לאמר: רבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר
ליהוה: מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל
משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: כל
ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא
יאכל: כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת
הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו:
כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא: לאביו ולאמו לא
לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו:
כל ימי נזרו קדוש הוא ליהוה: וכי ימות מת עליו בפתע פ
פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום
השבעי יגלחנו: וביום השמינו יביא שתי תורים או שני בני
יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה הכהן אחד לחטאת
ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו
ביום ההוא: והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו
לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: [illegible]
תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד
והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה
וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים
לשלמים: וסל מצות סלת חלות בלולת בשמן [illegible]
מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם: והקריב הכהן לפני
יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: ואת האיל יעשה זבח
שלמים ליהוה על סל המצה ועשה הכהן את מנחתו ואת
נסכו: וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח
את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים:
ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן
הסל ורקיק מצה אחת ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו ש
את נזרו: והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא
לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר

ויך: זאת תרת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרן מלבד אשר
תשיג ידו כפי נזרן אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה
תברכו את בני ישראל אמור להם: יברכך יהוה וישמרך:
יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך וישם
לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:
ויהי ביום כלת משה להקים את המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם
ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי
המטות הם העמדים על הפקדים: ויביאו את קרבנם לפני יהוה
שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשיאים ושור
לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן: ויאמר יהוה אל משה
לאמר: קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתת אתם
אל הלוים איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלת ואת הבקר
ויתן אתם אל הלוים: את שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן
לבני גרשם כפי עבדתם: ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר
נתן לבני מרדי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ולבני
קחת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: ויקריבו
הנשיאם את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם
הנשיאם את קרבנם לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה
נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת
המזבח: ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון
בן עמינדם למטה יהודה: וקרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד בבש אחד בן
שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אלים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדם: ביום השני הקריב

נתנאל בן צער נשיא יששכר: הקריב את קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
בבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אלים חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: ביום
השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
בבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן: ביום הרביעי
נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
בבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: ביום
החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן
בקר איל אחד בבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה
עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל
בן צורי שדי: ביום הששי נשיא לבני גד אליאסף בן

רעואל: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאסף בן רעואל:

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמ
עמיהוד: ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדה צור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמש ה
עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל
בן פדה צור: ביום התשיעי נשיא לבני בנימן א
אבידן בן גדעוני: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש ש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אלים חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעוני: ביום
העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמי שדי: קרבנו קערת

כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אלים חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי:

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעי אל בן עכרן:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק א
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמש ה
עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל
בן עכרן: ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
אחירע בן עינן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אלים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחירע בן עינן: זאת חנכת המזבח ביום
המשח אתו מאת נשיא ישראל קערת כסף שתים עשר ה
מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: שלשים
ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף
הכלים אלפים וארבע מלאת קטרת עשרה עשרה הכר
בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: כל הבקר
לעלה שנים עשר פרים אלים שנים עשר כבשים בני שנה
שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת:
וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם

ששים עתורים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזב ח
אחרי המשח אתו: ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו ושמע
את ההול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין
שנו הכרובים וידבר אליו: פ׳ פ׳ פ׳

וידבר
יהוה אל משה
לאמר: דבר אל
אהרן ואמרת אליו
בהעלתך את הנרות
אל מול פני המנרה
יאירו שבעת הנרת:
ויעש כן אהרן אל מול פני המנרה העלה נרתיה כאשר צוה
יהוה את משה: וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד
פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן ענ
עשה את המנרה: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח!
את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וכה תעשה להם
לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם
וכבסו בגדיהם והטהרו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה
בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: והקרבת את הלוים
לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: והקרבת
את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים:
והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל
והיו לעבד את עבדת יהוה: והלוים יסמכו את ידיהם על ראש
הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר
על הלוים: והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת
אתם תנופה ליהוה: והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל
והיו לי הלוים: ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד
וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: כי נתנים נתנים המה לי

מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל
לקחתי אתם לי: כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה
ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: ואקח את
הלוים תחת כל בכור בבני ישראל: ואתנה את הלוים נתנים
לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל
באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל
נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: ויעש משה ואהרן וכל עדת
בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן
עשו להם בני ישראל: ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם ויניף
אהרן אתם תנופה לפני ויכפר עליהם אהרן לטהרם: ואחרי כן
באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני
בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת אשר ללוים מבן חמש
ועשרים שנה ומעלה יבא ליצבא צבא בעבדת אהל מועד:
ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: ושרת
את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד
ככה תעשה ללוים במשמרתם: וידבר יהוה אל משה
במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש ?
הראשון לאמר: ויעשו בני ישראל את הפסח במעדו: בא
בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים יעשו אתו בכ
במעדו בכל חקתיו וככל משפטיו יעשו אתו: וידבר משה
אל בני ישראל לעשות הפסח: ויעשו את הפסח בראשון
בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני בכל
אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: ויהי אנשים
אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו
האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע
לבלתי הקרים את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל:
ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש
איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדרתיכם
ועשה פסח ליהוה: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד
בקר ועצם לא ישברו בו בכל חקת הפסח יעשו אתו: והאיש
אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו
חטאו ישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח
ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה
לכם ולגר ולאזרח הארץ: וביום הקים את המשכן כסה
הענן את המשכן לאהל העדות ובערב יהיה על המשכן
כמראה אש עד בקר: כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש
לילה: וכאשר העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני יש
ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל
על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר
ישכן הענן על המשכן יחנו: ובהאריך הענן על המשכן
ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא
יסעו: ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על
פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה הענן מ
מערב ועד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו: או יומים או
חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו
יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: על פי יהוה
יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי
יהוה ביד משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה
לך שתי חצצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא
העדה ולמסע את המחנה: ותקעו בהן ונועדו אליך כל
העדה אל פתח אהל מועד: ואם באחת יתקעו ונועדו אליך
הנשיאים ראשי אלפי ישראל: ותקעתם תרועה ונסעו ה
המחנות החנים קדמה: ותקעתם תרועה שנית ונסעו ה

המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: ובהקהיל את הקהל
תתקעו ולא תריעו: ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם
לחקת עולם לדרתיכם: וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר
הצרר אתכם והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם
ונושעתם מאיביכם: וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי ח
חדשיכם ותקעתם בחצצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם
והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם:
ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן
מעל משכן העדת: ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר
סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו בראשנה על פי יהוה
ביד משה: ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם
ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ועל צבא מטה בני יש שכר
נתנאל בן צוער: ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלן:
והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מרארי נשאי המשכן:
ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן ש
שדיאור: ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי
שדי: ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: ונסעו הקהת ים
נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: ונסע דגל מחנה
בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: ועל
צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדה צור: ועל צבא מטה
בני בנימן אבידן בן גדעני: ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל
המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמי שדי: ועל צבא
מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: אלה מסעי בני ישראל
לצבאתם ויסעו: ויאמר משה לחבב בן רעואל המדני
חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן
לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: ויאמר
אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך: ויאמר אל
נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתינו במדבר והיית לנו ל
לעינים: והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר יטיב

יהוה עמצן והטבנו לך: ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים
וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם
מנוחה: וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה:
ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אי
איביך וינסו משנאיך מפניך: ובנחה ויאמר שובה יהוה
רבבות אלפי ישראל: ויהי העם כמתאננים רע בא
באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה
ותאכל בקצה המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל משה
אל יהוה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי
בערה בם אש יהוה: והאספסות אשר בקרבו התאוו וישבו
ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכילנו בשר: זכרנו ו
את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשואים ואת
האבטיחים ואת החיניך ואת הבצלים ואת השומים: ועתה
נפשינו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: והמן כזרע
גד הוא ועינו כעין הבדלח: שטו העם ולקטו וטחנו בריחים
או דכו במדוכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמ ו
כטעם לשר השמן: וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עלין:
וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו
ויחר אף יהוה מאד ובעינו משה רע: ויאמר משה אל יהוה
למה הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את
משא כל העם הזה עלי: האנכי הריתי את כל העם הזה אם
אנכי ילדתהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא
האמן את היונק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו: מאין
לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו ו
בשר ונאכלה: לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה
כי כבד ממני: ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם
מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי: ויאמר יהוה
אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת
כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד

והתיצבו שם עמך: וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן ו
הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם
ולא תשא אתה לבדך: ואל העם תאמר התקדשו למחר
ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכילנו בשר
כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: לא יום
אחד תאכלו ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה
ימים ולא עשרים יום: עד חדש ימים עד אשר יצא מא
מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר
בקרבכם ותבכו לפניו למה זה יצאנו ממצרים: ויאמר
משה שש מאות אלת רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה
אמרת בשר אתן לכם ואכלו חדש ימים: הצאן ובקר ישחט
להם ומצא להם אם את כל דגי הים ואסף להם ומצא להם:
ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקר ה
דברי אם לא: ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויא
ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל:
וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו
ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי בנוח עליהם הרוח
ויתנבא ולא יספו: וישארו שני אנשים במחנה
שם ה אחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם
הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו
במחנה: וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד
מתנ באים במחנה: ויען יהושע בן נון משרת משה
מבחר ויאמר אדני משה כלאם: ויאמר לו משה המק
המקנא אתה לי ומי יתן כל העם יהוה נביאים כי יתן יהוה
את רוחו עליהם: ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישר
ישראל: ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש
על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבת המחנה
ובאמתים על פני הארץ: ויקם העם כל היום ההוא וכל
הלילה וכל יום המחרת ויאספו השליו הממעיט אכד

עשרה חמרים וישחטו להם שטח סביבת המחנה: הבשר עודנ ו
בין שניהם טרם יכרת ואת יהוה חרה בעם ויך יהוה מכה רבה
מאד: ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו
את העם המתאוים: מקברות התאוה נסעו העם חצרות
ויהיו בחצרות: ותדבר מרים ואהרן במשה על אדת
האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: ויאמרו
הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה: והאיש
משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: ויאמר
יהוה פתאום אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
אל אהל מועד ויצאו שלשתם: וירד יהוה בעמוד ענן ויעמ ר
פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: ויאמר שמעו
נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום
אדבר בו: לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: פה אל פה
אדבר בו ומראה ולא בחידות ותמנת יהוה יביט ומדוע לא
יראתם לדבר בעבדי במשה: ויחר אף יהוה בם וילך: והענן
סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל
מרים והנה מצרעת: ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא
תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:
אל נא תהי במת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
חצי בשרו: ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא
נא לה: ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק
ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים
מחוץ למחנה ואחר תאסף: ותסגר מרים מחוץ למח שבעת
ימים והעם לא נסע עד האסף מרים: ואחר נסעו העם מחצרות
ויחנו במדבר פארן: פ״

ויקרא

יהוה אל משה לאמר:
שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ כנען

אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו ת
תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי
יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: ואל שמתם למטה
ראובן שמוע בן זכור: למטה שמעון שפט בן חורי: למטה יהודה
כלב בן יפנה: למטה יששכר יגאל בן יוסף: למטה אפרים הושע
בן נון: למטה בנימן פלטי בן רפוא: למטה זבולן גדיאל בן
סודי: למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי: למטה דן עמיאל
בן גמלי: למטה אשר סתור בן מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן
ופסי: למטה גד גאואל בן מכי: אלה שמות האנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהוש
יהושע: וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם
עלו זה בנגב ועליתם את ההר: וראיתם את הארץ מה הוא ואת
העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב: ומה
הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים
אשר הוא ישב בהנה הבמחנים אם במבצרים: ומה הארץ השמ
השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם
מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: ויעלו ויתורו את הא
הארץ ממדבר צין עד רחוב לבא חמת: ויעלו בנגב ויבא
עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון
שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: ויבאו עד נחל
אשכל ויכרתו משם זמרה ואשכל ענבים אחד וישאהו בם
במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: למקום ההוא קרא
נחל אשכל על אדות האשכל אשר כרתו משם בני ישראל:
וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: וילכו ויבאו אל משה
ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה
וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ: ויספ רן
לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זכת חלב ודבש
הוא וזה פריה: אפס כי עז העם היושב בארץ והערים בצרות
גדלות מאד וגם ילידי הענק ראינו שם: עמלק ישב בארץ

הנגב והחתי והיבוסי והאמרי ישב בהר והכנעני ישב על הים ועל
יד הירדן: ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה
ויר שכר אתה כי יכל נוכל לה: והאנשים אשר עלו עמו
אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: ויוציאו
רבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר
עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת ישביה הוא וכל העם אשר
ראינו בתוכה אנשי מדות: ושם ראינו את הנפלים בני ענק
מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:
ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
ההוא: וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו
אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו
מתנו: ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב
נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: ויאמרו
איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ויפל משה
ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל: ויהושע בן נון
וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: ויאמרו
אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור
אתה טובה הארץ מאד מאד: אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו
אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש:
אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי
לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם: ויאמרו
כל העדה לרגם אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל
מועד אל כל בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה עד
אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות
אשר עשיתי בקרבו: אכנו בדבר ואורישנו ואעשה אתך
לגוי גדול ועצום ממנו: ויאמר משה אל יהוה ושמעו
מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו: ואמרו אל
ישב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר
עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד

ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: והמתה את
העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך
לאמר: מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר
נשבע להם וישחטם במדבר: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר
דברת לאמר: יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה
לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: סלח
נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה
ממצרים ועד הנה: ויאמר יהוה סלחתי כדברך: ואולם חי אני
וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: כי כל האנשים הראים את כבדי
ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר ויבסו אתי
זה עשר פעמים ולא שמעו בקלי: אם יראו את הארץ
אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה: ועבדי כלב
עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל
הארץ אשר בא שמה וזרעו ירשנה: והעמלקי והכנעני ישב
בעמק מחר סבו ופנו לכם המדבר דרך ים סוף: וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: עד מתי לעדה הרעה
הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנת בני ישראל אשר
המה מלינים עלי שמעתי: אמר אלהם חי אני נאם
יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: במדבר
הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים
שנה ומעלה אשר הלנתם עלי: אם אתם תבאו אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון: וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והבאתי אן
אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה: ופגריכם אתם
יפלו במדבר הזה: ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה
ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: במספר הימים
אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו
את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: אני
יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת

הנערים עלי במדבר הזה ותמו ושם ימותו: והאנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ וישבו וילינו עליו את כל העדה
להוציא רבה על הארץ: וימתו האנשים מוציאי דבת הארץ
רעה במגפה לפני יהוה: והושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן
האנשים ההם הה לכנס לתור את הארץ: וידבר את הדברים
האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: וישכימו
בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הנני ועלינו אל המקום
אשר אמר יהוה כי חטאנו: ויאמר משה למה זה
אתם עברים את פי יהוה והיא לא תצלח: אל תעלו פן יגף
יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: כי העמלקי והכנ
ני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי
יהוה ולא יהוה עמכם: ויעפילו לעלות אל ראש ההר וארון
ברית יהוה ומשה לא מישו מקרב המחנה: וירד העמלקי
והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד חרמה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמ
רת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן
למם: ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה
או במועדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן:
והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול
ברבעית ההין שמן: ויין לנסך רבעית ההין תעשה לעלה
או לזבח לכבש האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני ע
שרנים בלולה בשמן שלשית ההין: ויין לנסך שלשית
ההין תקריב ריח ניחח ליהוה: וכי תעשה בן בקר עלה או
זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה: והקריב על בן הבקר מנחה
סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין: ויין תקרי
לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה: ככה יעשה לשור
האחד או לאיל האחר או לשה בכבשים או בעזים: כמספר
אשר תעשון ככה תעשו לאחד כמספרם: כל האזרח יעשה
ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה: וכי יגור

אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח
ליהוה כאשר תעשה כן יעשה: הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר
חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: תורה אחת
ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: וידבר יהוה
אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם
אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם
הארץ תרימו תרומה ליהוה: ראשית ערסתיכם חלה תרימו
תרומה כתרומת גורן כן תרימו אתה: מראשית ערסתיכם
תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: וכי תשגו ולא תעשו את
כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה: את כל אשר
צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה
לדרתיכם: והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגה [illegible] כל
העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו
כמשפט ושעיר עזים אחד לחטאת: וכפר הכהן על כל עדת
בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם
אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם: ונסלח לכל
עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה:
ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה
לחטאת: וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני
יהוה לכפר עליה ונסלח לה: האזרח בבני ישראל ולגר הגר
בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: והנפש אשר
תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף
והכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: כי דבר יהוה בזה ואת מ
צותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: ויהיו
בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת:
ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל
אהרן ואל כל העדה: ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה
יעשה לו: ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגם
אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה: ויציאו אתו כל העדה

אל מחרץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יג
יהוה את משה: ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצית על כנפי בג
בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה
לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה וע
ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והיתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
יהוה אלהיכם: פ

ויקח

קרח בן יצהר בן קחת
בן לוי ודתן ואבירם בני
אליאב ואון בן פלת
בני ראובן: ויקמו לפני
משה ואנשים מבני
ישראל חמשים ומ
ומאתים נשיאי עדה קריאי מועד אנשי שם: ויקהלו
על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה
כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה:
וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל כל עדתו
לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב
אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחו לכם
מחתת קרח וכל עדתו: ותנו בהן אש ושימו עליהם קטרת
לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדש
רב לכם בני לוי: ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני
לוי: המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת
ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה
ולעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת כל אחיך

בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל עדתך הנעדים על
יהוה ואהרן מה הוא כי תליצו עליו: וישלח משה לקרא
לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי העל
העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי השתרר
עלינו גם השתרר: אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו
ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה:
ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא
חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: ויאמר
משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן
מחר: וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש
מחתתו: ויקחו איש מחתתו ויתנו בהם אש וישימו עליהם
קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל עליהם
קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל
כל העדה: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: הבדלו
מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו על פניהם ויאמר רו
אל אלהי הרוחות לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה
תקצף: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל העדה
לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: ויקם משה
וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר אל
העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: ויעלו מעל
משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים
פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בזאת
תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי
לא מלבי: אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקדת כל האדם
יפקד עליהם לא יהוה שלחני: ואם בריאה יברא יהוה וג
ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם
וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את

יהוה: ויהי בכלתו לדבר את כל הדברים האלה תבקע האדמה
אשר תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם
ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: וירדו הם וכל
אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך
הקהל: וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקולם כי אמרו
פן תבלענו הארץ: ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים
ומאתים איש מקריבי הקטרת: וידבר יהוה אל משה
לאמר: אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתות
מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו: את מחתות
החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקועי פחים צפוי
למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני
ישראל: ויקח אלעזר הכהן את מחתת הנחשת אשר הקריבו
השרפים ויריקעום צפוי למזבח: זכרון לבני ישראל
למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא
להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר
דבר יהוה ביד משה לו: וילנו כל עדת בני ישראל
ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם
יהוה: ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל
אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: ויבא משה
ואהרן אל פני אהל מועד: וידבר יהוה אל משה לאמר:
הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם:
ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל
המזבח ושים קטרת והלך מהרה אל העדה וכפר עליהם
כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ויקח אהרן כאשר
דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן
את הקטרת ויכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין
החיים ותעצר המגפה: ויהיו המתים במגפה ארבעה
עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: וישב
אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וקח
מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם
שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו: ואת שם
אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבתם:
והנחתם באהל מועד לפני העדת אשר אועד לכם שמה:
והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשבתי מעלי את
תלנת בני ישראל אשר הם מלינים עליכם: וידבר משה אל
בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד
מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה
אהרן בתוך מטותם: ויצג משה את המטות לפני יהוה באהל
העדת: ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדת והנה פרח
מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים:
ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל
ויראו ויקחו איש מטהו: ויאמר יהוה אל משה השב
את מטה אהרן לפני העדות לשמרת לאות לבני מרי
ותכל תלנתם מעלי ולא ימותו: ויעש משה כאשר צוה
יהוה אתו כן עשה: ויאמרו בני ישראל אל משה
לאמר הן גועינו אבדנו כלנו אבדנו: כל הקרב הקרב אל
משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע: ויאמר יהוה אל אהרן
אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה
ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: וגם את אחיך מטה לוי
שבט אביך הקרב אתך ילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך
אתך לפני אהל העדות: ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל
אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימותו גם הם
גם אתם: ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל
עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: ושמרתם את משמרת
הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני
ישראל: ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני ישראל
לכם מתנה נתנים לעבד את עבדת אהל מועד:

ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית
לפרכת ועבדתם עבודת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת:
וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי
לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחוק
עולם: זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל
מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש
קדשים לך הוא ולבניך: בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר
יאכל אתו קדש יהיה לך: וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת
בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל
טהור בביתך יאכל אתו: כל חלב יצהר וכל חלב תירש ודגן
ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים: בכורי כל אשר בארצם
אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: כל חרם
בישראל לך יהיה: כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה
באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת
בכור הבהמה הטמאה תפדה: ופדויו מבן חדש תפדה בערכך
כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: אך
בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את
דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח
ליהוה: ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך
יהיה: כל תרומת הקדשים אשר יריימו בני ישראל ליהוה
נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח
עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: ויאמר יהוה אל
אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלק
וחלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: ולבני לוי הנה נתתי
כל מעשר בישראל לנחלה חלת עבדתם אשר הם עבדים
את עבדת אהל מועד: ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל
מועד לשאת חטא למות: ועבד הלוי הוא את עבדת אהל
מועד והם ישאו את עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני
ישראל לא ינחלו נחלה: כי את מעשר בני ישראל אשר

ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני
ישראל לא ינחלו נחלה: ויהבר יהוה אל משה לאמר:
ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל
את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתם והרמתם ממנו
תרומת יהוה מעשר מן המעשר: ונחשב לכם תרומתכם
כדגן מן הגרן וכמלא מן היקב: כן תרימו גם אתם תרומת
יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם
ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל מתנתיכם תרימו
את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: ואמרת
אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת
הגרן וכתבואת היקב: ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם
כי שכר הוא לכם חלת עבדתכם באהל מועד: ולא תשאו
עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תמותו:

ויקרא

יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר: זאת
חקת התורה אשר
צוה יהוה לאמר
דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה
אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על:
ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה
ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים:
ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה
ואת דמה על פרשה ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני
תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן
ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן ע

עד הערב: והשרת אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים
וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח
מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל
למשמרת למי נדה חטאת היא: ובכס האסף את אפר
הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנגע במת לכל נפש אדם
וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום
השביעי וטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי
לא יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא
יתחטא את המשכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההיא מיש
מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא הוא עוד טמאו
טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל
האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתוח
אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על
פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר
יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת
ונתן עליו במים חיים אל כלי: ולקח אזוב וטבל במים
איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות
אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר:
והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי ו
חטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא
מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק
עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה
יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר
יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב:
ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צין בחדש הראשון
וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה
מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: ורב העם עם

משה ויאמרו לאמר ולו גועינו בגוע אחינו לפני יהוה:
ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו
ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל
המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים
אין לשתות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל
מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: וידבר
יהוה אל משה לאמר: קח את המטה והקהל את העדה
אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן
מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה
ואת בעיריהם: ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר
צוהו: ויקהילו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר
להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים:
וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו
מים רבים ותשת העדה ובעיריהם: ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני
בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ
אשר נתתי להם: המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל
את יהוה ויקדש בם: וישלח משה מלאכים מקדש
אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל
התלאה אשר מצאתנו: וירדו אבתינו מצרימה
ונשב במצרים ימים רבים ויריעו לנו מצרים ולאבתינו
ונצעק אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו
ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: נעברה נא
בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך
המלך נלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר נעבר
גבולך: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא
לקראתך: ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך
נשתה אני ומקנה ונתתי מכרם רק אין דבר בגלי אעברה:
ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד

אלין

חזקה: ויבא אך אדום נתון את ישראל עבר בגבולך ויט ישראל
מעליך: ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר:
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ
אדום לאמר: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר
נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: קח
את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: והפשט את
אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף
ומת שם: ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר
לעיני כל העדה: ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש
אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה
ואלעזר מן ההר: וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את
אהרן שלשים יום כל בית ישראל: וישמע הכנעני מלך
ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל
וישב ממנו שבי: וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן
תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם: וישמע יהוה
בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתם ואת עריהם
ויקרא שם המקום חרמה: ויסעו מהר ההר דרך ים
סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: וידבר
העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות
במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל:
וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים ויכשו את העם וימת
עם רב מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את
הנחש ויתפלל משה בעד העם: ויאמר יהוה אל משה
עשה לך שרף ושים אתו על הנס והיה כל הנשוך וראה
אתו וחי: ויעש משה נחש נחשת וישם אתו על הנס והיה
אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: ויסעו
בני ישראל ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים
במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש: משם נסעו

ויחנו בנחל זרד: משם נסעו ויחנו מעבר ארנן אשר במדבר
היצא מגבול האמרי כי ארנן גבול מואב בין מואב ובין
האמרי: על כן יאמר בספר מלחמות יהוה את והב בסופה
ואת הנחלים ארנן: ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער
ונשען לגבול מואב: ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר
יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: אז ישיר ישראל
את השירה הזאת עלי באר ענו לה: באר חפרוה שרים כרוה
נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: וממתנה
נחליאל ומנחליאל במות: ומבמות הגיא אשר בשדה מואב
ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון: וישלח
ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: אעברה
בארצך לא נטה בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר בדרך
המלך נלך עד אשר נעבר גבולך: ולא נתן סיחן את ישראל
עבר בגבולו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל
המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל: ויכהו ישראל לפי
חרב וירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול
בני עמון: ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב
ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה: כי חשבון
עיר סיחון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב
הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון: על כן יאמרו
המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: כי אש יצאה
מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי כן
במות ארנון: אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בנו פלט
פלטים ובנתיו בשבית למלך האמרי סיחון: ונורם אבד
חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מדבא: וישב
ישראל בארץ האמרי: וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו
בנתיה וירש את האמרי אשר שם: ויפנו ויעלו דרך
הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
אדרעי: ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי

אתו ואת כל עמו ואיה אנו ינו ועשות לך בנשר עשות לסיחון מלך
האמרי אשר ושב בחשבון: וזכר אתו ואת בניו ואת כל עמו
עד בלתי השאיר לו שריד וירשו את ארצו: ויסעו בני ישראל
ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן יריחו: פ

ויראא

בלק בן צפור את כל
אשר עשה ישראל
לאמרי: ויגר מואב
מפני העם מאד כי
רב הוא ויקץ מואב
מפני בני ישראל:
ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל
סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך
למואב בעת ההוא: וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה
אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא
ממצרים והנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממולי: ועתה
לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי
אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך
מברך ואשר תאר יואר: וילכו זקני מואב וזקני מדין
וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויא
ויאמר אלהם לינו פה הלילה והשבותי אתכם דבר כאשר
ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אלהים
אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם
אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי: הנה העם
היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו
אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: ויאמר אלהים אל בלעם
לא תלך עמהם ולא תאר את העם כי ברוך הוא: ויקם בלעם
הבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה

להתהלך עמכם: ויקמו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו
מאן בלעם הלך עמנו: ויוסף עוד בלק שלח שרים רבים
וכבדים מאלה: ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק
בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: כי כבד אכבדך מאד
וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה:
ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו
כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה
או גדולה: ועתה שבו נא כה גם אתם הלילה ואדעה מה
יסף יהוה דבר עמי: ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר
לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר
אשר אדבר אליך אתו תעשה: ויקם בלעם בבקר ויחבש
את אתנו וילך עם שרי מואב: ויחר אף אלהים כי הלך
הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו
ושני נעריו עמו: ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך
וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך
בלעם את האתון להשותה הדרך: ויעמד מלאך יהוה
במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה: ותרא האתון את
מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל
הקיר ויסף להכותה: ויסף מלאך יהוה עבור ויעמד
במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל: ותרא
האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם
ויך את האתון במקל: ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר
לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים:
ויאמר בלעם לאתון כי התעללתי בו לו יש חרב בידי
כי עתה הרגתיך: ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי
אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה הסכן
הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא: ויגל יהוה את עיני
בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה
בידו ויקד וישתחו לאפיו: ויאמר אלו מלאך יהוה על

מה הכית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן
כי ירט הדרך לנגדי: והראני האתון ותט לפני זה שלש רגל ים
אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואתה החייתי:
ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה
נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי: ויא
ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את
הדבר אשר אדבר אליך אותו תדבר וילך בלעם עם שרי
בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר
מואב אשר על גבול ארנן אשר מקצה הגבול: ויאמר
בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה
לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך: ויאמר בלעם אל
בלק הנה באתי אליך עתה הכל אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: וילך בלעם עם
בלק ויבאו קרית חצות: ויזבח בלק בקר וצאן וישלח
לבלעם ולשרים אשר אתו: ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם
ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם: ויאמר בלעם
אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה
פרים ושבעה אלים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל
בלק ובלעם פר ואיל במזבח: ויאמר בלעם לבלק התיצב
על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה
יראני והגדתי לך וילך שפי: ויקר אלהים אל בלעם
ויאמר אליו את שבעת המזבחות ערכתי ואעל פר ואיל
במזבח: וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק
וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי
מואב: וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני מלך בלק
מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה
ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה:
כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד
ישכן ובגוים לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר

את רבע ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כ
כמהם: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי
לקחתיך והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא את אשר
ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק לך
נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה
וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שדה צופים אל
ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח:
ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר
יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה
תדבר: ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו וי
ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: וישא משלו ויאמר קום
בלק ושמע האזינה עדי בן צפור: לא איש אל ויכזב
ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה:
הנה ברך לקחתי וברך לא אשיבנה: לא הביט און ביעקב ולא
ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל
מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו: כי לא נחש ביעקב ולא
קסם בישראל בעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל
הן עם כלביא יקום וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף
ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו
גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי
אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: ויאמר בלק
אל בלעם לכה נא אתחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני
האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את בלעם ראשו הפעור
הנשקף על פני הישימון: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי
בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה
אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במ
במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל
ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר
פניו: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטי

ותהי עליך רוח אלהים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם
בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל
אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: מה טובו אהליך
יעקב ומשכנתיך ישראל: כנחלים נטיו כגנת על נהר
כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: ודלו מים מדליו ו
זרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכותו:
אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צרים
ועצמותיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב כאריה וכלביא
מי יקימנו מברכיך ברוך ואריריך ארור: ויחר אף בלק
אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי
קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ועתה ברח לך
אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד:
ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת
אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב
לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות טובה או רעה
מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר: ועתה הנני הלך
לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית
הימים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם
הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל
ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה אדום ירשה
והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: וירד
מיעקב והאביד שריד מעיר: ויראו את עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד:
ויראו את הקני וישא משלו ויאמר איתן מושבך
ושים בסלע קנך: כי אם יהיה לבער קין עד מתי
אשור תשבך: וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה
משמו אל: וציים מיד כתים ועני אשור ועני עבר וגם

הוא עדי אבד: ויקם בלעם וילך וישב למקומו וגם בלק
הלך לדרכו: וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות
אל בנות מואב: ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם
וישתחו לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף
יהוה בישראל: ויאמר יהוה אל משה קח את כל
ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש ושב חרון
אף יהוה מישראל: ויאמר משה אל שפטי ישראל
הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: והנה
איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית
לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים
פתח אהל מועד: וירא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: ויבא אחר איש יש
ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל
ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל:
ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: ס

יהוה אל משה
לאמר: פנחס בן
אלעזר בן אהרן
הכהן השיב את
חמתי מעל בני
ישראל בהקנאו את
קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן
אמר הנני נתן לו את בריתי שלום: והיתה לו ולזרעו
אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר
על בני ישראל: ושם איש ישראל המוכה אשר הכה
את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני:
ושם האשה המוכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות

בית אב במדיך הוא: וידבר יהוה אל משה לאמר: צרור את
המדינים והכיתם אתם: כי צררים הם לכם בנכליהם אשר
נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדיך
אחתם המוכה ביום המגפה על דבר פעור: ויהי אחרי המ
המגפה: ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן
הכהן לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים
שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל: וידבר
משה ואלעזר הכהן אתם בערבות מואב על ירדן יריחו
לאמר: מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה
ובני ישראל היצאים מארץ מצרים: ראובן בכור ישראל
בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלואי:
לחצרון משפחת החצרני לכרמי משפחת הכרמי: אלה
משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף
ושבע מאות ושלשים: ובני פלוא אליאב: ובני אליאב
נמואל ותן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר
הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה: ות
ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה
באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס: ובני
קרח לא מתו: בני שמעון למשפחתם לנמואל
משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני לימין משפ
משפחת היביני: לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת
השאולי: אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף
ומאתים: בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני
לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני: לאזני מ
משפחת האזני לערי משפחת הערי: לארוד משפחת
הארודי לאראלי משפחת האראלי: אלה משפחת בני
גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: בני יהודה
ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: ויהיו בני יהודה
למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפ

הפרצי לזרח משפחת הזרחי: ויהיו בני פרץ לחצרון משפח ת
החצרוני לחמול משפחת החמולי: אלה משפחת יהודה
לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות: בני יששכר
למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני:
לישוב משפחת הישובי לשמרון משפחת השמרני: ?
אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף
וחמש מאות: בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת
הסרדי לאלון משפחת האלוני ליחלאל משפחת היחלאלי:
אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מ
מאות: בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: בני מנשה
למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד
משפחת הגלעדי: אלה בני גלעד איעזר משפחת
האיעזרי לחלק משפחת החלקי: ואשריאל משפחת
האשריאלי ושכם משפחת השכמי: ושמידע משפחת
השמידעי וחפר משפחת החפרי: וצלפחד בן חפר לא
הין לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה
חגלה מלכה ותרצה: אלה משפחת מנשה ופקדיהם
שנים וחמשים אלף ושבע מאות: אלה בני אפרים
למשפחתם לשותלח משפחת השותלחי לבכר משפחת
הבכרי לתחן משפחת התחני: ואלה בני שותלח לערן
משפחת הערני: אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם
שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למ
למשפחתם: בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת
הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת
האחירמי: לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת
החופמי: ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי
לנעמן משפחת הנעמי: אלה בני בנימן למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושבע מאות: אלה
בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה

משפחת רן למשפחתם: כל משפחת השחמי לפקדיהם
ארבעה וששים אלף וארבע מאות: בני אשר למעו
למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישר משפחת
הישרי לבריעה משפחת הבריעי: לבני ברעה לחבר
משפחת החברי למלכיאלי משפחת המלכיאלי: ושם
בת אשר שרח: אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות: בני נפתלי למשפחתם
ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני ליצר
משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: אלה משפחת
נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
וארבע מאות: אלה פקודי בני ישראל שש מאות
אלף ואלף ושבע מאות ושלשים: וידבר יהוה
אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר
שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט
נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל יחלק
את הארץ לשמות מטות אבותם ינחלו: על פי הגורל
תחלק נחלתו בין רב למעט: ואלה פקדי הלוי
למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת
משפחת הקהתי למרדי משפחת המרדי: אלה משפחת
לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת
המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הוליד
את עמרם: ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה
אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה
ואת מרים אחתם: ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא
ואת אלעזר ואת איתמר: וימת נדב ואביהוא בהקריבם
אש זרה לפני יהוה: ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים
אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך
בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: אלה
פקדי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל

בערבות מואב על ירדן ירחו: ובאלה לא היה איש מפקדי
משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני:
כי אמר יהוה להם מות ימותו במדבר ולא נותר מהם איש
כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ותקרבנה בנות
צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה
למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה
וחגלה ומלכה ותרצה: ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר
הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל מועד לאמר:
אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על
יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו: למה
יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו ר
אחזה בתוך אחי אבינו: ויקרב משה את משפטן לפני
יהוה: ויאמר יהוה אל משה לאמר: כן בנות צלפחד
דברות נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת
את נחלת אביהן להן: ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ר
ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: ואם אין לו בת
ונתתם את נחלתו לאחיו: ואם אין לו אחים ונתתם את
נחלתו לאחי אביו: ואם אין אחים לאביו ונתתם את
נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה
לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה:
ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה
את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: וראית אתה ונאספת
אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: כאשר מריתם
פי במדבר צין במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם
הם מי מריבת קדש מדבר צין: וידבר משה אל יהוה
לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה:
אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם
ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם
רועה: ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון

איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: והעמדת אתו
לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתה אתו לעיניהם:
ונתת מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל:
ולפני אלעזר הכהן יעמוד ושאל לו במשפט האורים
לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני
ישראל אתו וכל העדה: ויעש משה כאשר צוה יהוה
אתו ויקח את יהושע ויעמידהו לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה: וישמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר
יהוה ביד משה: ויהי דבר יהוה אל משה לאמר:
צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לי
לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה
תמימים שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשרון סלת
למנחה בלולה בשמן כתית רביעית ההין: עלת
תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: ונסכו
רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה:
את הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: וביום השבת
שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על
עלת התמיד ונסכה: וראשי חדשיכם תקריבו עלה
ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם: ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן לאיל האחד: ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה
בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: ונסכיהם
חצי ההין יהיה לפר ושלישית ההין לאיל ורביעית ההין
לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר

עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו:
ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה:
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג ליהוה: ומצות יאכל
שבעת ימים: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו
והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד
ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל
תעשו: ועשרן עשרן תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים
ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד עולת הבקר אשר
לעלת התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום שבעת
ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה
ונסכו: וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו: וביום הבכורים בהקריבכם מנחה
חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו: והקרבתם עלה לריח ניחח ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד שבעה כבשים בני שנה: ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים
לאיל האחד: עשרן עשרן לכבש האחד לשבעת הכבשים:
שעיר עזים אחד לכפר עליכם: מלבד עלת התמיד ומנחתו
תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם: ובחדש השביעי
באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לריח ניחח
ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
ושני עשרנים לאיל: ועשרן אחד לכבש האחד לשבעת
הכבשים: ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד
מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: וביום
לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את

נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו: והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח
פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו
לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד: עשרן עשרן לכבש האחד לשבעת
הכבשים: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפורים ועולת
התמיד ומנחתה ונסכיהם: ובחמשה עשר יום לחדש
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
וחגתם חג ליהוה שבעת ימים: והקרבתם עלה אשה ריח
ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אלים שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו: ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני
עשרנים לאיל האחד לשני האלים: ועשרן עשרן לכבש
האחד לארבעה עשר כבשים: ושעיר עזים אחד חטאת
מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: וביום השני פרים
בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאלים ולכבשים
במספרם במשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם: וביום השלישי פרים עשרה
עשר אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים:
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאלים ולכבשים במספרם
במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה
ונסכה: וביום הרביעי פרים עשרה אלים שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאלים ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: וביום החמשי
פרים תשעה אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאלים ולכבשים במספ
במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה: וביום הששי פרים שמנה אלים שנים

כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאלים ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכיה: וביום השביעי פרים שבעה
אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאלים ולכבשים במספרם במשפטם: ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ביום השמיני
עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם
במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה: אלה תעשו ליהוה במעריכם לבד מנדריכם ונדבתיכם
לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם: ויאמר משה
אל בני ישראל ככל אשר יצוה יהוה את משה:

והדבר

משה אל ראשי המ
תמטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה: א
איש כי ידר נדר
ליהוה או השבע שו
שבועה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו
יעשה: ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה
בנעריה: ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה
והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על
נפשה יקום: ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה
ואסרה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה
כי הניא אביה אתה: ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או
מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה: ושמע אישה ביום

שביעי והחריש לה׳ אלהיך בדריה ואסף דגנך אשר אסרה על נפשה
ר׳קמין ואם ביום שמועו אישה יניא אתה והקים את נדרה
אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יס
יסלח לה׳ וגרה אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום
עליה׳ ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבועה
ושמע אישה והחרש לה׳ לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל
אסר אשר אסרה על נפשה יקום׳ ואם הפר יפר אתם אישה
ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא
יקום אישה הפרם והיה יסלח לה׳ כל נדר וכל שבעת
לאסר נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו׳ ואם החרש
יחרש לה אישה מיומו אל יום והקים את כל נדריה או
את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לו
ביום שמעו׳ ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את
עונה׳ אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש
לאשתו בין אב לבתו בנערה בית אביה׳ וידבר יהוה אל
לאמר׳ נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף
אל עמיך׳ ויאמר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם
אנשים לצבא והיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין׳ אלף
למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא׳ וימסרו
מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא׳
וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן
אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו׳
ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר׳
ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור
ואת חור ואת רבע חמש מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו
בחרב׳ ושבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל
בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזזו׳ ואת כל עריהם
במושבתם ואת כל טירותם שרפו באש׳ ויקחו את כל השלל
ואת כל המלקוח באדם ובבהמה׳ ויבאו אל משה ואל

אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח
ואת השלל אל המחנה אל ערבות מואב אשר על ירדן
ירחו׳ ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה
לקראתם אל מחוץ למחנה׳ ויקצף משה על פקודי
החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה
ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה׳ הן הנה היו לבני
ישראל בדבר בלעם למסור מעל ביהוה על דבר פעור
ותהי המגפה בעדת יהוה׳ ועתה הרגו כל זכר בטף וכל
אשה יודעת איש למשכב זכר הרגו׳ וכל הטף בנשים
אשר לא ידעו משכב זכר חיו לכם׳ ואתם חנו מחוץ ל
למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו
ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם׳ וכל בגד וכל
כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו׳
ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה
זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה׳ אך את הזהב
ואת הכסף׳ את הנחשת ואת הברזל ואת הבדיל ואת העפרת׳
כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה
יתחטא׳ וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים׳ וכבסתם
בגדיכם ביום השביעי וטהרתם׳ ואחר תבאו אל המחנה׳
ויאמר יהוה אל משה לאמר׳ שא את ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה׳ אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות
העדה׳ וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים
לצבא ובין כל העדה׳ והרמת מכס ליהוה מאת אנשי
המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות
מן הבקר ומן האתנת ומן החמרים׳ ומן הצאן׳ ממחציתם
תקח׳ ונתת לאלעזר הכהן תרומת יהוה׳ וממחצית
בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן
הבקר מן החמרים ומן הצאן׳ ומכל הבהמה׳ ונתת אתה
ללוים שמרי משמרת משכן יהוה׳ ויעש משה ואלעזר

הכהן כאשר ינוה יהוה את משה: ויהי המלחמה יתר הבז אשר
בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת
אלפים ובקר שנים ושבעים אלף: וחמרים אחד וששים
אלף: ~~ונמרים אחד וששים אלף~~: ונפש אדם מן הנשים אשר
לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף: ותהי ו
המחצה חלק היצאים לצבא מספר הצאן שלש מאות אלף
ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ויהי המכס ל
ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: והבקר ששה
ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: וחמרים שלשים
אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: ונפש אדם
ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש: ויתן
משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה
יהוה את משה: וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן
האנשים הצבאים: ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות
אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ובקר שש
ושלשים אלף: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: ונפש א
אדם ששה עשר אלף: ויקח משה ממחצית בני ישראל
את האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם
לבנים שמרו משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את
משה: ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי הא
האלפים ושרי המאות: ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את
ראש אנשי המלחמה אשר בידינו ולא נפקד ממנו איש: ו
ונקרב את הרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמוד
טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה: ויקח משה
ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה: ויהי כל זהב
התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות
וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: אנשי
הצבא בזזו איש לו: ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת
שרי האלפים והמאות ויביאן אתו אל אהל מועד זכרון לבני

ישראל לפני יהוה: ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאו
ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: ויבאו
בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאו
העדה לאמר: עטרת ודיבן ויעזר ונמרה וחשבן ואלעלה ושבם
ונבו ובעון: הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה
היא ולעבדיך מקנה: ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן ו
את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעבירנו את הירדן: ויאמר
משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה:
ולמה תניאון את לב בני ישראל מעבר את הארץ אשר נתן להם
יהוה: כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ:
ויעלו עד נחל אשכל ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל
לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה: ויחר אף יהוה ביום
ההוא וישבע לאמר: אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן
עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב כי לא מלאו אחרי: כלתי כלב בן יפנה הקנזי
ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה: ויחר אף יהוה בישראל
ויבעם במדבר ארבעים שנה עד תום כל הדור העשה הרע ו
בעיני יהוה: והנה המתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים
לספות עוד על חרון את יהוה אל ישראל: כי תשובון מאחריו
ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה: ויגשו אליו
ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו: ואנחנו
נחלץ חושים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנום אל
מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ: לא
נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: כי לא
ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתינו אלינו
מעבר לירדן מזרחה: ויאמר אלהם משה אם תעשון
את הדבר הזה ואם תחלצו לפני יהוה למלחמה: ועבר לכם
כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפנו:
ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו והייתם נקיים כ/

מיהוד ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: אם לא
תעשון כן הנה חטאתם ליהוה וידעו חטאתכם אשר תמצא אתכם:
בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצנאכם והוצא מפיכם תעשון: ויאמר
בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשון כאשר אדני
מצוה: טפנו נשינו מקנינו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הג
הגלעד: ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה
כאשר אדני דבר: ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע
בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל: ויאמר משה
אליהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ
למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את
ארץ הגלעד לאחזה: ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו ב
תוככם בארץ כנען: ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר
דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה: נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה
ארצה כנען ואתנו אחזת נחלתינו מעבר לירדן: ויתן להם משה
לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכות
סיחון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה
בגבלת ערי הארץ סביב: ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרות ואת
ערער: ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה: ואת בית נמרה
ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: ובני ראובן בנו את חשבון
ואת אלעלה ואת קריתים: ואת נבו ואת בעל מעון מוסבות שם ואת
שבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר בנו: וילכד בני מכיר
בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש
את האמרי אשר בה: ויתן משה
את הגלעד למכיר בן מנשה
וישב בה: ויאיר בן מנשה הלך
וילכד את חותיהם ויקרא אתהן
חות יאיר: ונבח הלך וילכד
את קנת ואת בנתיה ויקרא לה
נבח בשמו: פ"פ

מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה
ואהרן: ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה
מסעיהם למוצאיהם: ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר
יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה
לעיני כל מצרים: ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם
כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו בסכת: ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה
המדבר: ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל
צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מעל פני החירת ויעברו בתוך הים
המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה:
ויסעו ממרה ויבאו אלמה ובאלים שתים עשרה עינות ומים
ושבעים תמרים ויחנו שם: ויסעו מאלים ויחנו על ים סוף:
ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: ויסעו ממדבר סין ויחנו
בדפקה: ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו מאלוש ויחנו
ברפידים ולא היה שם מים לעם לשתת: ויסעו מרפידים ויחנו
במדבר סיני: ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה: ויסעו
מקברות התאוה ויחנו בחצרות: ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה:
ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ: ויסעו מרמון פרץ ויחנו ב
לבנה: ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה:
ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר: ויסעו מהר שפר ויחנו ב
חרדה: ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת: ויסעו ממקהלת
ויסעו מקהלת ויחנו בתחת: ויסעו מתחת ויחנו בתרח: ויסעו
מתרח ויחנו במתקה: ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה:
ויסעו מחשמנה וידנו במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו בבני
יעקן: ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: ויסעו מחר הגדגד
ויחנו ביטבתה: ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: ויסעו מעברנה
ויחנו בעציון גבר: ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר סין הוא
קדש: ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: ויעל
אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים מ

לינתה בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: ויאסעו
בן שלש ועשרים ומאת שנה במותו בהר ההר: וישמע הכנעני מלך
ערד והוא יושב בנגב בארץ בנען בבוא בני ישראל: ויסעו מהר
ההר ויחנו בצלמנה: ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: ויסעו מפונן
ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב:
ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד: ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן
דבלתימה: ויסעו מעלמון דבלתימה ויחנו בהרי העברים
לפני נבו: ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על
ירדן יריחו: ויחנו על הירדן מבית הישימות עד אבל השטים
בערבת מואב: וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על
ירדן יריחו לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם
עברים את הירדן אל ארץ כנען: והורשתם את כל יושבי הארץ
מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם
תאבדו ואת כל במותם תשמידו: והרשתם את הארץ וישבתם
בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה: והתנחלתם את הארץ
בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט
את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטה
אבתיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם
והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנים בצדיכם
וצררו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה: והיה כאשר
דמיתי לעשות להם אעשה לכם: וידבר יהוה אל משה
לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ
כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: והיה
לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב
מקצה ים המלח קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים
ועבר צנה והיו תצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר
ועבר עצמונה: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תצ
תצאתיו הימה: וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה
לכם גבול ים: זה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדול תתאו

לכם הר ההר: מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תצאת הגבול צדדה:
ויצא הגבול זפרנה והיו תצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול
צפון: והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: וירד
הגבול משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה אל כתף
ים כנרת קדמה: וירד הגבל הירדנה והיו תצאתיו ים המלח
זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויצו משה את בני
ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו אתה בגרל אשר צוה
יהוה לתת לתשעת המטה וחצי המטה: כי לקחו מטה בני הראבני
לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה
נחלתם: שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן
יריחו קדמה מזרחה: וידבר יהוה אל משה לאמר:
אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם הארץ אלעזר הכהן
ויהושע בן נון: ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את
הארץ: ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: ולמ
למטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד: למטה בנימן אליד
בן כסלון: ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי: לבני יוסף
למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפוד: ולמטה בני אפרים
נשיא קמואל בן שפטן: ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן
פרנך: ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: ולמטה בני
אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי נשיא פדה אל
בן עמיהוד: אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל
בארץ כנען: וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על
ירדן יריחו לאמר: צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת
אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים:
והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם
ולכל חיתם: ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מחומת העיר
וחוצה אלף אמה סביב: ומדותם מחוץ לעיר את פאת קדמה
אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים ואמה ואת פאת ים אלפים
באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה

לכם מגרשי הערים: ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש
ערי המקלט אשר תתנו לנוס שמה הרצח ועליהם תתנו
ארבעים ושתים עיר: כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים
ושמונה עיר אתהן ואת מגרשיהן: והערים אשר תתנו מ
מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו טז
איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: והקרתם
לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה כל רצח מכה
נפש בשגגה: והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות
הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט: והערים אשר תתנו
שש ערי מקלט תהיינה לכם: את שלש הערים תתנו מעבר
לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט
תהינה: לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהינה שש הע
הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה: ואם
בכלי ברזל הכהו וימת רוצח הוא מות יומת הרצח: ואם
באבן יד אשר ימות בה והכהו וימת רצח הוא מות יומת
הרצח: או בכלי עץ יד אשר ימות בו והכהו וימת רצח הוא
מות יומת הרצח: גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו
הוא ימיתנו: ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה
וימת: או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח
הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו: ואם בפתע בלא
איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה: או בכל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב
לו ולא מבקש רעתו: ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם
על המשפטים האלה: והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם
והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב
בה עד מות הכהן הגדול אשר משח אתו בשמן הקדש:
ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה:

ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם
את הרצח אין לו דם: כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ול
ואחרי מות הכהן הגדול ישוב הרצח אל ארץ אחזתו: והיו אלה
לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם: כל מכה נפש לפי
עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: ולא
תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: ולא
תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות
הכהן: ולא תחניפו את הארץ אשר בה כי הדם הוא יחניף את
הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו:
ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה
כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: ז וקרבו ראשי האבות
למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף
וידברו לפני משה ולפני הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל:
ויאמרו את ארני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני
ישראל וארני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו יז
והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מ
מנחלת אבתינו ונסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגורל
נחלתינו יגרע: ואם יהיה היובל לבני ישראל ונספה נחלתן על
נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע מן
נחלתן: ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה
בני יוסף דברים: זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר
לטב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה
לנשים: ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש
בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: וכל בת ירשת נחלה
ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה ה
למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו: ולא תסב נחלה מ
ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל:
כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: ותהי מחלה
תרצה ותגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהן לנשים:

מבשעוה בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משׁ
משפחת אביהן: אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד־
משה אל בני ישראל בערבות מואב על ירדן ירחו: חזק

הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב: אחד עשר־
יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה
בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל
בכל אשר צוה יהוה אתו אליהם: אחרי הכתו את סיחן מלך־
האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב
בעשתרת באדרעי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה־
באר את התורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב
לאמר רב לכם שבת בהר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי
ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ
הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת: ראה נתתי לפני

לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אליכם
בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה
אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבתיכם־
יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:
איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: הבו לכם אנשים־
חכמים ונבונים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו
אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ואקח את ראשי
שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם־
שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים
לשבטיכם: ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמוע בין
אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: לא תכירו
פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי
המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמ
ושמעתיו: ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר־
תעשון: ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא
אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
ונבא עד קדש ברנע: ואמר אלכם באתם עד הר האמרי־
אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את
הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל
תחת: ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו וי
ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה
בה ואת הערים אשר נבא אליהן: ויטב בעיני הדבר ואקח־
ממכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: ויפנו ויעלו ההרה
ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה: ויקחו בידם מפרי הארץ
וירידו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר־
יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה
אלהיכם: ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו
מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: אנה אנחנו

עליו אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות
ובצרות בשמים וגם בני הענקים ראינו שם: ואמר אלכם לא תערצו
תערצון ולא תירא מהם: יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם
לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: ובמדבר אשר
ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל
הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה: ובדבר הזה אינכם
מאמינים ביהוה אלהיכם: ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה وبענן יומם:
ושמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: אם יראה
איש באנשים האלה הדר הרע הזה את הארץ הטובה אשר
נשבעתי לתת לאבתיכם: זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן
את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: גם בי
התאנף יהוה בגלליכם לאמר גם אתה לא תבא שם: יהושע בן
נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את
ישראל: וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו
היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: ואתם
פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ותענו ותאמרו אלי חטאנו
ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו בכל אשר צונו יהוה אלהינו
ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה: ויאמר
יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם
ולא תנגפו לפני איביכם: ואדבר אלכם ולא שמעתם ותמרו את
פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: ויצא האמרי הישב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם באשר תעשינה הדבורים ויכתו אתכם
בשעיר עד חרמה: ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה
בקלכם ולא האזין אליכם: ותשבו בקדש ימים רבים כימים
אשר ישבתם: ונסע ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר
יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: ויאמר יהוה אלי
לאמר: רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה: ואת העם צו
לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר

ויראו מכם ונשמרתם מאד: אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מ
מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר
שעיר: אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מ
מאתם בכסף ושתיתם: כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך
ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אל
אלהיך עמך לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו בני עשו
הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר ונפן
ונעבר דרך מדבר מואב: ויאמר יהוה אלי אל תצר
את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו כי לבני לוט נתתי את ער ירשה: האמים לפנים ישבו בה עם גדול
ורב ורם כענקים: רפאים יחשבו אף הם כענקים והמואבים
יקראו להם אמים: ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו
יורשם וישמידם מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל
לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם: עתה קמו ועברו לכם את
נחל זרד ונעבר את נחל זרד: והימים אשר הלכנו מקדש
ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה
עד תם כל הדר האנשים המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע
יהוה להם: וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם:
ויהי כאשר תמו כל האנשים המלחמה למות מקרב העם:
וידבר יהוה אלי לאמר: אתה עבר היום את גבול מואב את
ער: והקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן
מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: ארץ
רפאים תחשב אף היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים
יקראו להם זמזמים: עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם
יהוה מפניהם וירשם וישבו תחתם: כאשר עשה לבני עשו
הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם וירשום
וישבו תחתם עד היום הזה: והעוים הישבים בחצרים עד עזה
כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם: המון סער
ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון

האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה: והום הזה אחל תת
פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון
שמעך ורגזו וחלו מפניך: ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל
סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר: אעברה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל: אכל בכסף תשברני ואכלתי
ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: כאשר עשו לי
בני עשו היושבים בשעיר והמואבים היושבים בער עד אשר
אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא
אבה סיחון מלך חשבון העבירנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו
ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה: ויאמר יהוה
אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת
את ארצו: ויצא סיחון לקראתינו הוא וכל עמו למלחמה
יהצה: ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל
עמו: ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם
והנשים והטף לא השארנו שריד: רק הבהמה בזזנו לנו ושלל
הערים אשר לכדנו: מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר
אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את
הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארץ בני עמון לא קרבת
כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו: ופנו ונעל
דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתינו הוא וכל עמו לז
למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך
נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית
לסיחן מלך האמרי אשר ישב בחשבון: ויתן יהוה אלהינו גם
בידינו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי ד
השאיר לו שריד: ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת
עוג בבשן: כל אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים
ובריח לבד מדברי הפרזי הרבה מאד: ונחרם אתם כאשר עשינו
לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף: וכל הבהמה

ושלל הערים בזזנו לנו: ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנון עד חרמון:
צידנים יקראו לחרמון שריון והאמרי יקראו לו שניר:
כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי
ערי ממלכת עוג בבשן: כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון
תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש: ואת
הארץ הזאת ירשנו בעת ההיא מערער אשר על נחל ארנון
וחצי הר הגלעד וערי נתתי לראובני ולגדי: ויתר הגלעד
וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל
הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר בן מנשה
לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא
אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה: ולמכיר
נתתי את הגלעד: ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד
נחל ארנון תוך הנחל והגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון:
והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח
תחת אשדות הפסגה מזרחה: ואצו אתכם בעת ההוא לאמר
יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים
תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: רק נשיכם טפכם
ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי
לכם: עד אשר ינוח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם הם את
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם
איש לירשתו אשר נתתי לכם: ואת יהושע צויתי בעת
ההיא לאמר עיניך הראות את כל אשר עשה יהוה אלהיכם
לשני המלכים האלה כן יעשה לכל הממלכות אשר אתה
עבר שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:

אל יהוה בעת ההיא
לאמר: אדני: ד:

ויהוה אתה החלת להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה
אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך
אעברה נא ואראה את הארץ הטבה אשר בעבר הירדן ההר
הטוב הזה והלבנון: ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי
ויאמר יהוה אלי רב לך אל תסף דבר אלי עוד בדבר הזה:
עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרח
וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: וצו את יהושע
וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל
אתם את הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית פעור:
ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר
אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיון ובאתם וירשתם
את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם: לא תספו
על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר
את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם
הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר
הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך:
ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: ראה למדתי
אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
כן בתוך הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם
ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון
הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול אש
אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת
אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר לך ושמר
נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני
בניך: יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר
יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר

ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה
ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער
באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר יהוה אליכם
מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים
זולתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות
עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים: ואתי צוה
יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם
אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה
אליכם בחרב מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל
תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה
אשר בארץ תבנת כל צפור כנף אשר תעוף בשמים
תבנית כל רמש באדמה תבנת כל דגה אשר במים מתחת
לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת
הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחויתה להם
ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת
כל השמים: ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל
ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: ויהוה התאנף בי
על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן הזה ולבלתי בא
אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי
מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם
את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו את ברית
יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת
כל אשר צוך יהוה אלהיך: כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא
אל קנא: כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני
יהוה אלהיך להכעיסו: העידתי בכם היום את השמים ואת
הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים
את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד

תשמדון: והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים
אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי
אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחון: ובקשת משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל
לבבך ובכל נפשך: בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: כי אל
רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית
אבתיך אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשנים אשר
היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול
הזה או הנשמע כמהו: השמע עם קול אלהים מדבר
מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבא
לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמראים גדלים ככל אשר
עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: מן השמים
השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדול ה
ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר
בזרעו אחריו ויציאך בעניו בכחו הגדל ממצרים: להורש
גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם
נחלה ביום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא
האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת
את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב
לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: אז יבדיל משה
שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנס שמה רצח
אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל
שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי: את בצר במדבר
בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת

גולן בבשן למנשי: וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל
אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הירדן בגיא מול בית פעור
בארץ סיחן מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה משה
ובני ישראל בצאתם ממצרים: ויירשו את ארצו ואת ארץ
עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזר
מזרח שמש: מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר
שיאן הוא חרמון: וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הע
הערבה תחת אשדת הפסגה: ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר
אנכי דבר באזנכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם:
יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: לא את אבתינו כרת יהוה
את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: פנים
בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: אנכי עמד בין יהוה
ובינכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני
האש ולא עליתם בהר לאמר: אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני: לא תעשה לא פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה
להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: שמור
את יום השבת לקדשו באשר צוך יהוה אלהיך: ששת ימים
העבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך
לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך
וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך
ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויציאך
יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה

אלהיך לעשות את יום השבת: כבד את אביך ואת אמך כאשר ד
צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן: לא תרצח: ולא תנאף:
ולא תגנב: ולא תענה ברעך עד שוא: ולא תחמד אשת
רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו
וכל אשר לרעך: את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם
בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם
על שני לחת אבנים ויתנם אלי: והיה כשמעכם את הקול
מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם
וזקניכם: ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו
ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים
את האדם וחי: ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה
הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו
עוד ומתנו: כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים
מדבר מתוך האש כמנו ויחי: קרב אתה ושמע את כל
אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: וישמע יהוה את
קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול
דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו: מי
יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי
כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: לך אמר להם
שובו לכם לאהליכם: ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את
כל המצוה החקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ
אשר אנכי נתן להם לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: בכל הדרך
אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם
והאריכתם ימים בארץ אשר תירשון: וזאת המצוה החקים
והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: למען תירא את יה

יהוה אלהיך לשמר את כל חקיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה
ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך: ושמעת
ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש:
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ואהבת את יהוה ד
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האל ה
אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבנך ודברת בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך
ובשעריך: והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר
נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלת ט
וטבת אשר לא בנית: ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת
ובור חצובים אשר לא חצבת כרמים וזתים אשר לא נטעת
ואכלת ושבעת: השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוצאך
מארץ מצרים מבית עבדים: את יהוה אלהיך תירא ואתו תעב ד
ובשמו תשבע: לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמ
העמים אשר סביבתיכם: כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך
פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה:
לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה: שמר
תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך:
ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת
את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבתיך: להדף את כל
איביך מפניך כאשר דבר יהוה: כי ישאלך בנך מחר
לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים
ויצא אתנו יהוה ממצרים ביד חזקה: ויתן יהוה אתות ומפתים
גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו: ואותנו
הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר
נשבע לאבתינו: ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה

לירא את יהוה אלהיכם לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה:
וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה הזאת לפני
יהוה אלהינו כאשר צונו: כי יביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך
החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי
שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ונתנם יהוה אלהיך לפניך
והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם:
ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי
יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה
בכם והשמידך מהר: כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו
ומצבתם תשברו ואשרים תגדעון ופסיליהם תשרפון באש
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות
לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא
מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם
המעט מכל העמים: כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את
השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה
ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: וידעת כי יהוה
אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו
ולשמרי מצותיו לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו
לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: ושמרת את
המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום
לעשותם: פפפ

עקב תשמעון את המ
המשפטים האל
ושמרתם ועשיתם אתם
ושמר יהוה אלהיך לך
את הברית ואת החסד
אשר נשבע לאבתיך

ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך
ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה
אשר נשבע לאבתיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא
יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי
וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם
בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש
הוא לך: וכי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני
איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את
אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסות
הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה
והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה
אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה
יצרעה יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים
מפניך: לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל
גדול ונורא: ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך
מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית
השדה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה
עד השמדם: ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם
מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם:
פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ולא
תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו
ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל המצוה אשר אנכי מצוך
היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם ורי
ירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם: וזכרת את
כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר
למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו
אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא

ירעת ולא ירעוך אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו
יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא
בלתה מעליך ורגליך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם
לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך:
ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו:
כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ה
ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל
בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה
תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
הטבה אשר נתן לך: השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך
למלתו שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום: פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: ובקרך
וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ורם
לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים: המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף
ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור
החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך
למען ענתך ולמען נסתך להטיבך באחריתך: ואמרת בלבבך
כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את יהוה אלהיך
כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר
נשבע לאבתיך כיום הזה: והיה אם שכח תשכח את יהוה
אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם
העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר יהוה מאבד
מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם:
שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת
גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלת ובצרות בשמים: עם
גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב
לפני בני ענק: וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך

אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם
מהר כאשר דבר יהוה לך: אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך
אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת
הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: לא בצדקתך
וביושר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה
יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר
נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: וידעת כי לא
בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי
עם קשה ערף אתה: זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אל
אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד
המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה: בחורב הקצפתם את יהוה
ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: בעלתי הר להקחת לוחות
האבנים לחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן יהוה אלי
את שני לחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים ם
אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: ויהי מקצה
ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לחת האבנים
לחת הברית: ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מהרה כי שחת עמך
אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו
להם מסכה: ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה
והנה עם קשה ערף הוא: הרף ממני ואשמידם ואמחה את
שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: ואפן
וארד מן ההר וההר בער באש ושני לחת הברית על שתי ידי:
ואראה והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה
סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: ואתפש בשני
הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני
יהוה כראשונה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי על כל חטאתם אשר חטאתם לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיסו: כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף

יהוה עליכם להשחיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא:
ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן
בעת ההוא: ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ון
ואשרף אתן באש ואכת אתן טחון היטב עד אשר דק לעפר
ואשליך את עפרו אל הנחל היורד מן ההר: ובתבערה ובמסה
ובקברות התאוה מקצפים הייתם את יהוה: ובשלח יהוה אתכם
מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם
ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם
בקלו: ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם: ואתנפל לפני
יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי
כי אמר יהוה להשמיד אתכם: ואתפלל אל יהוה ואמר אדני
יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר
הוצאת ממצרים ביד חזקה: זכר לעבדיך לאברהם ליצחק ל
וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: פן
יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם
אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אתם הוציאם להמיתם
במדבר: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך
הנטויה: בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לחת
אבנים כראשונים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: ו
ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשונים
אשר שברת ושמתם בארון: ואעש ארון עצי שטים ואפסל
שני לחת אבנים כראשונים ואעל ההרה ושני הלחת בידי:
ויכתב על הלחת במכתב הראשון את עשרת הדברים אשר
דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה
אלי: ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי
ויהי שם כאשר צוני יהוה: ובני ישראל נסעו מבארת בני
יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו ת
תחתיו: משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי
מים: בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון

ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום
הזה: על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר יהוה אלהיך לו: ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים
ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם
ההוא ולא אבה יהוה השחיתך: ויאמר יהוה אלי קום לך
למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי ל
לאבתם לתת להם: ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל
מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא
ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום
לטוב לך: הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ ו
וכל אשר בה: רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר
בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת
לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא
פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר
לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מ
מצרים: את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובו תדבק ובשמו תש
תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות
ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש ירדו אב
אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים
לרב: ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומ
ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם
אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את ג
גדלו ואת ידו החזקה וזרעו הנטויה: ואת אתתיו ואת מעשיו
אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו:
ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את
מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום
הזה: ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה:

ואשר עשה לרתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פעתה
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום
אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם הראות את כל מעשה
יהוה הגדול אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב
ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ
מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך
והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: ארץ
אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה
מרשית השנה ועד אחרית שנה: והיה אם שמע תשמעו
אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי
עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה
אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה
לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם
ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי
השמים על הארץ: כי אם שמר תשמרון את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה
את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והורישׁ

יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים
ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר
והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: לא
יתיצב איש בפניכם פחדכם ומורא אתכם יתן יהוה אלהיכם על
פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ס

אנכי נתן לפניכם
היום ברכה וקללה:
את הברכה אשר
תשמעו אל מצות
יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם
היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר
גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן
אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול
הגלגל אצל אלוני מורה: כי אתם עברים את הירדן לבא
לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם
אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת
המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה
אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשרתם תשרפון באש ופסלי

אלהיהם תגרעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון
כן ליהוה אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
מכל שבטיכם לשום את שמו יהוה אלהיכם שם לשכנו תדרשו
ובאת שמה: והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם
ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם:
ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם
אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון בכל אשר
אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד
עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברת ם
את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את
כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: ושמחת
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה
אתכם: השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה:
כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה
עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: רק בכל אות נפש ך
תזבח ואכלת בשר בברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל
שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא
תאכלו על הארץ תשפכנו במים: לא תוכל לאכל בשעריך
מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל
נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידיך: כי אם לפני יהוה
אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב
את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יהוה אלהיך
את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה

נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך
ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל
אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם
הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ
תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען לך ולבניך אחריך כי תעשה
הישר בעיני יהוה: רק קדשך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת
אל המקום אשר יבחר יהוה: ועשית עלתיך הבשר והדם על
מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך
והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר
אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעש ה
הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: כי יכרת יהוה אלהיך
את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אתם מפניך וירשתה
אתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמר ם
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה
את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי
כל תעבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם: ואת כל הדבר אשר אנכי מצוה
אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו:
כי יקום בקרבך נביא או חלם חלם ונתן אליך אות או
מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי
אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא או אל חלם החלם ההוא כי מנסה יהוה
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל
לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו
ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו
תדבקון: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר
סרה על יהוה אלהיכם המציא אתכם מארץ מצרים והפד ך

מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת
בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או
בנך או בתך או אשת חקך או רעך אשר כנפשך בסתר
לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיהם הקרבים אליך
או הרחקים ממך מקצה ועד קצה הארץ: לא תאבה לו
ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא
תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשנה להמי תו
ויד כל העם באחרנה: וסקלתו באבנים ומת כי בקש ן
להדיחך מעל יהוה אלהיך המציאך מארץ מצרים
מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יסיפון
לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באח ת
עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו
אנשים בני בליעל מקרבך וידחו את ישבי עירם לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת
וחקרת ושאלת הטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
התעבה הזאת בקרבך: הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי
חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב:
ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר
ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה
עוד: ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה
מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לא
לאבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה
אלהיך: בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו
קרחה בן עיניכם למת: כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על
פני האדמה: לא תאכל כל תעבה: זאת החהמה אשר
תאכלו שור שה בשבים ושה עזים: איל וצבי וחמור ואקו

ודישן ותאו וזמר: וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי
פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו מ
ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה השסועה את הגמל ואת האר
הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו ן
טמאים הם לכם: ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה
טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו:
את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשק
וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא
תאכלו טמא הוא לכם: כל ינפור טהורה תאכלו: וזה אשר
לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה ואת האיה
והדיה למינה: ואת כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת התחמ ס
ואת השחף ואת הנץ למינהו: את הכוס ואת הינשוף והתנשמ ת:
והקאת ואת הרחמה ואת השלך: והחסידה והאנפה למינה
והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא ואכלו:
כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת
זרעך הוצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך
ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך
כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק
ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי
יברכך יהוה אלהיך: ונתתה בכסף ויצרת הכסף בידך והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל
אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה
וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונ
ונחלה עמך: מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין לו

חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה:
מקץ שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט
כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואחיו
אחיך כי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי תגש ואשר יהיה לך
את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך
יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה:
רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את
כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך
ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט
ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון
מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן
לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון:
כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר
קרבה שנת השבע שנת השמטה והיה עינך באחיך האביון
ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתן תתן
לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידיך: כי לא יחדל אביון
מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך
לאחיך לענייך ולאביונך בארצך: כי ימכר לך אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תפ
תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשל
תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך
אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית במצרים
ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום:
והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך
כי טוב לו עמך: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת
והיה לך עבד עולם ואת לאמתך תעשה כן: לא יקשה

בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכר
אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא
תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך
תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: וכי
יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך:
בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את
דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו במים: שמר את חדש
האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוצאך
יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו
חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת
מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא
ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל
לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי
אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח
את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת
ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת
לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ל
יהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: שבעה שבעת תספר
לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעת: ועשית
חג שבעת ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר
יברכך יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה
אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם:
וזכרת כי עבד הייתה במצרים ושמרת ועשית את החקים
האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך
מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך וא

ואמתך והלוי והגר אשר בשעריך: שבעת ימים
תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך
בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בש
בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבח
בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה
ריקם: איש במתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: פ

ושטרים תתן
לך בכל שעריך
אשר יהוה
אלהיך נתן לך
לשבטיך ושפ
ושפטו את
העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח
שחד כי השחד יעור עיני חכמים וסלף דברי צדיקים: צדק
צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהי
אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך
לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל
דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר
יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר ברתו: וילך
ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או
לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת
היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל:
והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא אשר עשו את
הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם
באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת

המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה
להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא
ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע
דברי ריבות בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר
יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט:
ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר
יבחר יהוה ושמרת לעשות בכל אשר יורוך: על פי התורה
אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור
מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה
בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה
אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל:
וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת
אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עליך
מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא:
רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען
הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תוסיפון לשוב בדרך הזה
עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה
לו מאד: והיה בשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה
התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה
עמו וקרא בו כל ימי חייו למען למד ליראה את יהוה
אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה
לעשותם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו
בקרב ישראל: לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי
חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה
לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו:
וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבחים

אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: ראשית דגנך
תירושך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יהוה
אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים
ובא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא
גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושרת
בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה:
חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי אתה בא
אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועב
הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים
מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש
אל המתים: כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות
האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך: תמים תהיה עם
יהוה אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל
מעוננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה
אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו
תשמעון: ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל
לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה
הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו:
נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
את כל אשר אצונו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר
ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר
דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים
אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את
הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא
יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו
הנביא לא תגור ממנו: כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים
אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם
ובבתיהם: שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול

ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח: וזה
דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת
והוא לא שנא לו מתמול שלשם: ואשר יבא את רעהו ביערת
לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן
העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה
וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה
הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מ
מתמול שלשם: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל
לך: ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך
ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כ
כל המצוה הזאת לעשתה אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה
אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים
על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: וכי יהיה איש שנא
לרעהו וארב לו והם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים
האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל
הדם ומת: ולא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל
וטוב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשונים בנחלתך
אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא
יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא
על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום
עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם
הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם:
וחקרו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו:
ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך:
והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע
הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד
ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב
עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה עמך המעלך מארץ מצרים

והיה בהקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן וקרב אל העם: ואמר אליהם
שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך
לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם
ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: וקברו
השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא
חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי
האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר יקחנה: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חלל
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ו
יספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך
הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה
בכלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם:
כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום:
והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו
לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה
וצרתה עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכוריה
לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל
שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך
לך: כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים
האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני
והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא
ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם
ליהוה אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה
לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל
ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור: רק עץ
אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור
על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה: כי
ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה

כשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים
אשר סביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר
ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו
זקני העיר ההוא העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע
וערפו שם את העגלה בנחל: ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר
יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב
וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם
על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכו את
הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדיתה
יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם:
ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה:

כי

תצא: למלחמה על אויביך
ונתנו יהוה אלהיך בידך
ושבית שביו: וראית בשביה
אשת יפת תאר וחשקת בה
ולקחת לך לאשה: והבאת אל
תוך ביתך וגלחה את ראשה
ועשתה את ציפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה
וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר
כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת
בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר
בה תחת אשר עניתה: כי תהיין לאיש שתי נשים האחת
אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה
הבן הבכור לשנואה: והיה ביום הנחילו את בניו את אשר
יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה
הבכור: כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל
אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכורה:

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה אינֶנו שומע בקול אביו ובקול אמו
ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: והחזיקו בו אביו ואמו והוציאו אתו
אל זקני עירו ואל שער מקומו: ואמרו אל זקני עירו בנינו זה
סרר ומרה אינֶנו שומע בקולנו זולל וסבא: ורגמוהו כל אנשי
עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו
ויראו: כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותליתו
אתו על עץ: לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא
כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה: לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים
והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: ואם לא קרוב אחיך
אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך
אתו והשבתו לו: כן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה
לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם:
לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם
הקם תקים עמו: לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר
שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: כי יקרא
קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים
והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים:
שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת
ימים: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים
דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו: לא תזרע כרמך כלאים פן
תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: לא תחרש בשור
בשור ובחמור יחדו: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו:
גדילים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: כי
יקח איש אשה ובא אליה ושנאה: ושם לה עלילות דברים והוציא
עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא
מצאתי לה בתולים: ולקח אבי הנערה ואמה והיצאו את בתולי
הנערה אל זקני העיר השערה: ואמר אבי הנערה אל הזקנים את
בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה: והנה הוא שם עלילות דברים

לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה
לפני זקני העיר: ולקחו זקני העיר ההיא את האיש ויסרו אתו: וענשו
אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל
ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ואם אמת היה הדבר
הזה לא נמצאו בתולים לנערה: והוציאו את הנער אל פתח בית אביה
וסקלוה כל אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל
לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: כי ימצא איש שכב עם
אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה
ובערת הרע מישראל: כי יהיה נער בתולה מאורשה לאיש ומצאה
איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההיא
וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעק בעיר
ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע
מקרבך: ואם בשדה ימצא האיש את הנער המאורשה והחזיק בה
האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנער לא
תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו
נפש כן הדבר הזה: כי בשדה מצאה נערה המאורשה
ואין מושיע לה: כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה
חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל
ימיו: לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: לא
יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה: לא יבא ממזר בקהל יהוה
גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: לא יבא עמוני ומואבי בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: על דבר
אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר
שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך: ולא אבה
יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה
לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: לא תדרש שלמם וטבתם כל
ימיך לעולם: לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי
גר היית בארצו: בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם

בתחל יהוה: כי תבא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע:
כו יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל
מחוץ למחנה ולא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב
ירחץ במים ובבא השמש יבא אל תוך המחנה: ויד תהיה לך
מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ: ויתד תהיה לך על אזינך
והיה בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך: כי יהוה
אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת איביך לפניך
והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך:
לא תסגיר עבד אל אדניו אשר יציל אליך מעם אדניו:
עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו
לא תגנהו: לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש
מבני ישראל: לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית
יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שתיהם:
לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר
ישך: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה
אלהיך בכל משלח ידיך על הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה: כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו
כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא: וכי תחדל
לנדר לא יהיה בך חטא: מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר
נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך: כי תבא בכרם
רעך ואכלת ענבים בנפשך שבעך ואל כליך לא תתן: כי
תבא בקמת רעך וקטפת מלילות בידך וחרמש לא תניף
על קמת רעך: כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כרי
בריתות ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה
לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתות ונתן
בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה
לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב
לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני

יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי
יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר
נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: לא יחבל
ריחים ורכב כי נפש הוא חבל: כי ימצא איש גנב נפש מאחיו
מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע
מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות בכל
אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות:
זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם
ממצרים: כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו
לעבט עבטו: בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוצא אל
אליך את העבט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו:
השוב תשיב לו את העבט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך
ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: לא תעשק שכיר עני
ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן
שכרו ולא תבא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את
נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: לא יומתו
אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו:
לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד
היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך
לעשות את הדבר הזה: כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר
בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: כי תחבט זיתך לא תפאר
אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעו
תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:
כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו
את הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות
הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים
יכנו לא יוסיף פן יוסיף להכותו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך

"יהוה אלהיך"

לא תחסום שור
בדישו :

לעינך: כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה
אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה
ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה
שמו מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאין יבמי להקים לאחיו
שם בישראל ולא אבה יבמי: וקראו לו זקני עירו ודברו אליו
ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני ה:
הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה
יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל
בית חלוץ הנעל: כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה
אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה
במבושיו: וקצתה את כפה לא תחוס עינך: לא יהיה לך
בכסך אבן ואבן גדולה וקטנה: לא יהיה לך בביתך איפה
ואיפה גדולה וקטנה: אבן שלימה וצדק יהיה לך איפה של
שלימה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימיך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך: כי תעבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל
עשה עול: זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים: אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך
ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה אלהיך לך
מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

כי תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך
נחלה וירשתה וישבת
בה: ולקחת מראשית
כל פרי האדמה אשר
תביא מאריצך אשר

יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים
ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ
אשר נשבע לאבתינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא מידך והניחו
לפני מזבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי
אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול
עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה
קשה: ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קולנו
וירא את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוציאנו יהוה מ
ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמורא גדול ובאתת ובמפתים
ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב
ודבש: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי ::
יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך:
ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי
והגר אשר בקרבך: כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך
בשנה השלישית שנת המעשר ונתת ללוי לגר ליתם ולאלמנה
ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש
מן הבית וגם נתתיו ללוי לגר ליתם ולאלמנה ככל מצותך
צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באני בימנו
ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול
יהוה אלהי עשותי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך
מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו
באשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש: היום הזה
יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים
ושמרת ועשות אתם בכל לבבך ובכל נפשך: את יהוה האמרת
היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו
ומשפטיו ולשמע בקולו: ויהוה האמירך היום להיות לו לעם
סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליון על כל
הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש ;

ליהוה אלהיך כאשר דבר: ויצו מישה וזקני ישראל את העם
לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: והיה
ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
והקמתו לך אבנים גדלות ושדתה אתם בשיד: וכתבת עליהן את
כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבוא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי
אבתיך לך: והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה
אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדתה אתם בשיד: ובנית
שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: אבנים
שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה
אלהיך: וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך:
וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב:
וירבר מישה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסבת ושמע
ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול יהוה
אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום:
ויצו מישה את העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם
על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר
ויוסף ובנימן: ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד
ואשר וזבולן דן ונפתלי: וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל
קול רם: ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן:
ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: ארור מסיג
גבול רעהו ואמר כל העם אמן: ארור מושבה עור בדרך ואמר
כל העם אמן: ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל
העם אמן: ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר
כל העם אמן: ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן:
ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן:
ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן: ארור מכה רעהו בסתר
ואמר כל העם אמן: ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר

כל העם אמן: ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות
אתם ואמר כל העם אמן: והיה אם שמע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך
יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ: ובאו עליך כל הברכות
האלה והשיגוך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ברוך אתה בעיר
וברוך אתה בשדה: ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך
שגר אלפיך ועשתרת צאנך: ברוך טנאך ומשארתך: ברוך
אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: יתן יהוה את איבך הקמים עליך
נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך
יצו יהוה אתך את הברכה באסמיך ובכל משלח ידך
וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: יקימך יהוה לו לעם
קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת
בדרכיו: וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך:
והותירך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך: יפתח יהוה לך את אוצר
הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה
ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה: ונתנך יהוה לראש ולא לזנב
והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות: ולא תסור מכל
הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי
אלהים אחרים לעבדם: והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל מצותיך וחקתיך אשר אנכי מצוך היום
ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך: ארור אתה בעיר וארור
אתה בשדה: ארור טנאך ומשארתך: ארור פרי בטנך ופרי אדמתך
שגר אלפיך ועשתרת צאנך: ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך:
ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח
ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך
אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה
אשר אתה בא שמה לרשתה: יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת

ובחרחר ובחרב ובשדפון וביר קון ורדפוך עד אבדך: והיו שמיך
אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל: יתן יהוה
את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך:
יתנך יהוה נגף לפני איביך כדרך אחד תצא אליו ובשבעה
דרכים תנוס לפניך והיית לזעוה לכל ממלכת הארץ: והייתה
נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד:
יכבה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל
להרפא: יכבה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: והיית
ממשש בצהרים באשר ימשש העור באפלה ולא תצליח
את דרכיך והיתה אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע:
אשה תארס ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם
תטע ולא תחללנו: שוך טבח לעיניך ולא תאכל ממנו:
חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנת לאיביך ואין
לך מושיע: בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראת
וכלת אליהם כל היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל יגיעך
יאכל עם אשר ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: והיית
משגע ממראה עיניך אשר תראה: יכבה יהוה בשחין רע על
הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד
קדקדך: יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי א
אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ
ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך
יהוה שמה: זרע רב תציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו
הארבה: כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי
תאכלנו התלעת: זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך
בו ישל זיתיך: בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי:
כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלעל: הגר אשר בקרבך יעלה
עליך מעלה מעלה ואתה תרד משה מטה: הוא ילוך ואתה
לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: ובאו עליך כל
הקללות האלה ורדפוך והשגוך עד השמדך כי לא שמעת

ובטחורים
ד

בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך: והיו בך לאות
ולמופת ובזרעך עד עולם: תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ועבדת את איביך אשר ישלחנו
יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על
צוארך עד השמידו אתך: ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה
הארץ באשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: גוי עז
פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן: ואכל פרי בנ
בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן
תירש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו אתך:
והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתיך הגבהת והבצרות י
אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל
ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: ואכלת פרי בטנך בשר בניך
ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יצוק
לך איביך: האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת
חיקו וביתר בנו אשר יותיר: מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר
יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יצוק לך
איביך בכל שעריך: הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה
הצג על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה
ובבתה: ובשליתה היצאת מכין רגליה ובבניה אשר תלד כי
תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יצוק לך איבי ך
בשעריך: אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת
הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את
יהוה אלהיך: והפלא יהוה את מכותך ואת מכות זרעך מכות
גדולת ונאמנות וחלאים רעים ונאמנים: והשיב בך את כל
מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם כל חלי וכל
מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד
השמדך: ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם בכבבי
השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה באשר
שש יהוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש

יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל
האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: והפיצך יהוה בכל העמים מ
מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: ובגוים ההם לא תרגיע
ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון
עינים ודאבון נפש: והיו חייך תלואים לך מנגד ופחדת
לילה ויומם ולא תאמין בחייך: בבקר תאמר מי יתן ערב
ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה
עיניך אשר תראה: והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר
אמרתי לך לא תוסיף עוד לראותה והתמכרתם שם לאיביך
לעבדים ולשפחות ואין קונה: אלה דברי הברית אשר
צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד
הברית אשר כרת אתם בחרב: ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם
בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסות הגדלת
אשר ראו עיניך האתה והמפתים הגדלים ההם: ולא נתן יה
יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות והאזנים לשמע עד היום
הזה: ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם
מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין
ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו
אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן ל
לקראתינו למלחמה ונכה: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה
לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי הברית
הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: פ

נצבים היום כלכם לפני
יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושט
ושטריכם כל איש יש

ישראל: טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד
שאב מימיך: לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה
אלהיך כרת עמך היום: למען הקים אתך היום לך לעם והוא
יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את
הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר ישנו פה עמנו
עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:
כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר
עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את שקציהם ואת
גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם איש
או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם
יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם
שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת
והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך
למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה יהוה סלוח לו כי אז
יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה
בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והבדילו יהוה
לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר
התורה הזה: ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם
והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההיא
ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל
ארצה לא תזרע ולא תצמיח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת
סדום ועמורה אדמה וצבים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו:
ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי
האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי
אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויע
ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום
ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ ההיא להביא עליה את כל
הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה

ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרת ליהוה א׳
אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי
התורה הזאת: והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה
והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר
הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו
בכל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך:
ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים
משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והטיבך והרבך מאבתיך: ומל
יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: ונתן יהוה אלהיך את כל האלה
האלה על איביך ועל שנאך אשר רדפוך: ואתה תשוב ושמעת
בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: והתרך יהוה
אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך
לטבה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך:
כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: כי
המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת היא ממך ולא
רחקה היא: לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה
ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים היא לאמר
מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה:
כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו: ראה נתתי
לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו
וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת ו׳
והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד
תאברון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן

לבא שמה לרשתה: הערתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים
והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה
וזרעך: לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקולו ולדבקה בו כי הוא
חייך וארך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: פ

את

משה וידבר [illegible] הדברים
האלה אל כל ישראל: ויאמר
אלהם בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד
לצאת ולבוא ויהוה אמר
אלי לא תעבר את הירדן:

האלה

הזה: יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים מלפניך
וירשתם והושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם
כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד
אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי
אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניכם כי יהוה אלהיך
הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: ויקרא משה ליהושע
ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבא את העם
הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה
אותם: יהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך
לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל
הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני יש׳
ישראל: ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת
השמטה בחג הסכת: כבוא כל ישראל לראות את פני יהוה א׳
אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל יש׳
ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך
אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה א׳
אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ובניהם

אשר לא ידעו ישמעון ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל
הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את
הירדן שמה לרשתה: ויאמר יהוה אל משה הן קרבו
ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו
וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וירא יהוה באהל
בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ויאמר
יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי
אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר
את בריתי אשר כרתי אתו: וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות
ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני
הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל
הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם
את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם
למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: כי אביאנו
אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל
ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר
את בריתי: והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה
השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי
את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ
אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא
וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר
חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר
נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלת משה לכתב
את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה את
הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר התורה
הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם
בך לעד: כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן ב
בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם יהוה ואת כי אח

אחרי מותי: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדבר ה
באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ:
כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתון וסרתם מן הדרך אשר
צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את
הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני
כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם: פפפ

השמים ואדבר ה
ותשמע הא
הארץ אמרי
פי: יערף
כמטר לקחי
תזל כטל עלי
אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבם עלי עשב: כי שם יהוה אקרא
הבו גודל לאלהינו: הצור תמים פעלו כי כל דרכין משפט
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם
דור עקש ופתלתל: קליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם
הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך: זכור ימות עולם בינו
שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך:
בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבולות עמים למספר
בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצא
ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסבבנהו יבננהו יצרנ
ויצרנהו כאישון עינו: כנשר יעיר קנו על גזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: יהוה בדד יבחנו ואין
עמו אל נכר: ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת ש
שדו ויניקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר
וחלב צאן עם חלב כרים ואלים בני בשן ועתדים עם
חלב כליות חטה ודם עגב תשתה חמר: וישמן ישורין ויבעט

שמנה עמות בשית ויטש אלוה עשהו ויגבל צור ישועתו: ז
יקניאהו בזרים בתעבת יכעסהו: יזבחו לשדים לא
אלוה אלהים לא ידעום חדשים מקרוב באו לא שערום
אבתיכם: צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך: וירא
יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו: ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם כי דור תהפוכת המה בנים לא אמון בם:
הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול
תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מסדי הרים: אספה עלימו
רעות חצי אכלה בם: מזי רעב ולחומי רשף וקטב
מרירי ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר: מחוץ ח
תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק
עם איש שיבה: אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם:
לולי כעס אויב אגור פן יגברו צרימו פן יאמרו
ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת: כי גוי אבד עצות המה
ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם:
איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם
מכרם ויהוה הסגירם: כי לא כצורינו צורם ואיבינו
פלילים: כי מגפן סדום גפנם ומשדמות עמרה ענבימו ענבי
רוש אשכלות מרורות למו: חמת תנינים יינם וראש
פתנים אכזר: הלא הוא כמוס עמדי חתום באצרותי: לי נקם
ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתידת
למו: כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב: ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: ח
אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי
עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים
עמדי אני אמיה ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מצל:
כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעולם: אם
שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמ

ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם
חלל ושביה מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי דם
עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ויבא
משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע
בן נון: ויכל משה לדבר את הדברים האלה אל כל ישראל:
ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד
בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
התורה הזאת: כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר
הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן ע
שמה לרשתה: וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר: עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב
אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני
ישראל לאחזה: ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל
עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: על
אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבות קדש מדבר
צין על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל: כי מנגד
תראה את הארץ ושמה לא תבא אל הארץ אשר אני נתן ל
לבני ישראל: פ

וזאת

הברכה אשר ברך
משה איש האלהים
את בני ישראל לפנ
מותו: ויאמר יהוה
מסיני בא וזרח משו
משעיר למו הופיע
מהר פארן ואתה מרבבות קדש מימינו אשדת למו: אף חבב
עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגליך ישא מדברתיך: תורה
צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל ימות ויהי

מתיר מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל
עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: ולוי אמר תמיך
ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה:
האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא
ידע כי שמרו אמרתך וברית יצרו: יורו משפטיך ליעקב
ותורתך לישראל ישיבו קטרת באפך וכליל על מזבחך:
ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
מן יקומון: לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו
חופף עליו כל היום وביו כתפיו שכן: וליוסף אמר מברכת
יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: וממגד
תבואת שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הרי קדם וממגד
גבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה
לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם
קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים
והם אלפי מנשה: ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך
ויששכר באהליך: עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי
שפע ימים יינקו ושפני טמוני חול: ולגד אמר ברוך
מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: ויראה ראשית
לו כי שם חלקת מחוקק סופן ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה
ומשפטיו עם ישראל: ולדן אמר דן גור אריה ינזנק מן הבשן:
ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים
ודרום: ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו
וטבל בשמן רגלו: ברזל ונחשת מנעלך וכימיך דבאך: אין
כאל ישורון רכב שמים בעזרך וגאותו שחקים: מעונה אלהי
קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד:
וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירש ארצו
שמיו יערפו טל: אשרי אתה ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה
מגן עזרך ואשר חרב גאתך ויכחשו איביך לך ואתה על
במותימו תדרך: ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו

ראש הפסגה אשר על פני יריחו וראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד
עד דן: ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה
עד הים האחרון: ואת הנגב ואת הככר בקעת יריחו עיר התמרים עד
צער: ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר:
וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה ויקבר אתו בגי
בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה:
ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא לחה: ויבכו
בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל
משה: ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה: ולא
קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: לכל
האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר
עשה משה לעיני כל ישראל: חזק - סעב

סכום הספר אלה הדברים תשע מאות וחמשים וחמשה סימן הנ"ץ וחיצון ועשרים על
פי הדבר וקרשיותיו וסדרין כו' כל הפסוקים של תורה אלפים ושמנה מאות
ושלשים וחמשה וקרשיות נ"ג וסדרים הנ"ל

חיצי אותיות של תורה ו' הנחוק כל הלך על גחון. חיצי תיבות של דרש דרש
דרש מכאן ודרש מכאן חיצי הפסוקים של תורה דרשם עליך את החשך.
רביע ראשון של תורה ועדה שבר בנאך הגדולים רביע אחרון של תורה
ויהם כלעם

בבחר הדמ"ל

אשריך ב' מלו וסים אשריך ישראל מי כמוך
אשריך וטה בושע ב' מחו וסים עם נושע ביהוה ישראל ניושע ביהוה
תשועת עולמים אין המולה בושע ברב"ו יחד המלה נושע המינ"ו וסים
עשרים מקמ"ינים חזק ונתחזק אנו הסיפר אכרתם בל חזקו הלו זנגמ"ל לנוצ"ל

בראשית " בישעיה "

אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם
רוקע הארץ ויצאצאיה נתן נשמה
לעם עליה ורוח להלכים בה: אני יהוה
קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצר
ואתנך לברית עם לאור גוים: לפקח
עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך:
אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים:
הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע
אתכם: שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקצה הארץ ירדי הים
ומלאו איים וישביהם: ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר
ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: ישימו ליהוה כבוד ותהלתו
באיים יגידו: יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע
את יצריח על אויביו יתגבר: החשיתי מעולם אחריש אתי
אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאת יחד: אחריב הרים וגבעות
וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש: והלכתי
והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו ארדיכם
אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים
עשיתים ולא עזבתים: נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל
האמרים למסכה אתם אלהינו: החרשים שמעו והעורים
הביטו לראות: מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי
עור כמשלם ועור כעבד יהוה: ראות רבות ולא תשמר פקוח אזנ
אזנים ולא ישמע: יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

אלה תולדת נח " בישעיה "

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה ויצהלי לא חלה
כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר
יהוה: הרחיבי מקום אהלך ויריעות
משכנתיך יטו אל תחשבי האריכי מיתי
מיתריך ויתדותיך חזקי: כי ימין ושמאל תפרצי וזרעך גוים יו

ירש ועדים נשמות יושיבו: אל תיראי כי לא תבושי ואל
תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמונה ך
לא תזכרי עוד: כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלי ה
קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא: כי כאשה עזוב ועצובת רוח
קראך יהוה ואשת נעוזים כי תמאס אמר אלהיך: ברגע קטן
עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך: בשצף קצף הסתרתי פני רו
רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: כי מי
נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נש
נשבעתי מקצף עליך ומגער בך: כי ההרים ימושו והגבעות
תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט ו
אמר מרחמך יהוה: ענוה סערה לא נחמה הנה אנכי מרבי ט
בפוך אבניך ויסדתיך בספירים: ושמתי כדבר שמשתיך
ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ: וכל בניך למודי
יהוה ורב שלום בניך: בצדקה תכוננו רחקי מעשק כי לא תיראי
וממחתה כי לא תקרב אליך: הן גור יגור אפס מאותי מי גר
אתך עליך יפול: הנה אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא
כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: כל כלי יוצר עליך
לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת
עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה: הוי כל צמא לכו למים
ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלא
מחיר יין וחלב: למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא לו
לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם
הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית
עולם חסדי דוד הנאמנים: הן עד לאמים נתתיו נגיד ומצוה
לאמים: הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו
למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך:

לך לך " בישעיה "

למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה
דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יע

יעבר והלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא
ייעף ולא יגע ואין חקר לתבונתו: נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה:
ירבה: ונערים ייעפו ויגעו ובחורים כשול יכשלו: וקוי יהוה יחליפו כח
כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו: והיו לרגלי
אלי איים ולאמים יחליפו כח יקשור אל ידבריהו יחרו למשפט נגדימו
מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד
יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו: ירדפם יעבר שלום ארח ברגלו לא
יבא: מי פעל ועשה קורא הדורות מראשון אני יהוה ראשון ואת אחרנים
אני הוא: ראו איים ויראו קצות הארץ יחרדו קרבו וגם יתיצבו: איש את
רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: ויחזק חרש את צורף מחליק פשיש
את הלם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט:
ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי: אשר
החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה
בחרתיך ולא מאסתיך: אל תירא כי אתך אני ולא תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי: הן יבשו ויכלמו כל
הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצותך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך: אל תירא
תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש
ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים
ותדק וגבעות כמוץ תשים: תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אתם
ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל:

וירא" במלכים

ואשה	אחת מבנות בני הנביאים צעקה
	אל אלישע לאמר עבדך אישי
	מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא
	את יהוה והנשה בא לקחת את שני
	ילדי לו לעבדים: ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש
	לכי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: ויאמר לכי

שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך כלים ריקים אל תמעיטי:
ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה
והמלא תסיעי: ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגישים
אליה והיא מוצקת: ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי
עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש
האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת ובניך
תחיי בנותר: ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה
גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסור שמה לאכל לחם:
ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר
עלינו תמיד: נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מיטה ושלחן
וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: והיה היום ויבא שמה
ויסר אל העליה וישכב שמה: ויאמר אל גיחזי נערו קרא לשונמית הזאת
ויקרא לה ותעמד לפניו: ויאמר לו אמר נא אליה
הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות רד היש
לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי
ישבת: ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גחזי אמנם כן אין לה ואישה
זקן: ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה
בעת חיה את חבקת בן ותאמר אל ארני איש האלהים אל תכזב
בשפחתך: ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר
אליה אלישע: ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים:
ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: ו
וישאהו ויבא אל אמו וישב אל ברכיה עד הצהרים וימות:
ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: ותקרא
אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות
וארוצה עד איש האלהים ואשובה: ויאמר מדוע את הלכת אליו
היום לא:
חדש ולא
שבת ותאמר
שלום:

ויהי חי שרה" במלכים

רוד זקן בא
בימים ויכסהו
בבגדים ולא

וחב לרן ואמרו לו עבריך נמשכו לארני המלך נערה בתולה ן עמדה
לפני המלך ותהי לו כנבת ושכבה בחיקך והנה לארני המלך: ובקשו
נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אביגיל השונמית ויבאו אתה
למלך והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך
לא ידעה: ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב
ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ולא עצבו אביו מימיו לאמר
מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תואר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום:
ויהי דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אד
ונים: וצדוק הכהן ובניהו בן יהויעדע והנבי ושמעי ורעי
והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו: ויזבח אדניהו צאן ובקר
ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני
המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: ואת צדוק הנביא ובניהו ואת
הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: ויאמר נתן אל בת שבע אם
שלמה לאמר הלא שמעת כי מלך אדניה בן חגית ואדונינו דוד
לא ידע: ועתה לכי אועצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך
שלמה: לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני
המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא
ישב על כסאי ומדוע מלך אדניה: והנה עודך מדברת עם עם
המלך ואנכי אבוא אחריך ומלאתי את דבריך: ותבא בת שבע אל
המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרתת את המלך
ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך: ותאמר לו
אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על כסאי: ועתה הנה אדניה מלך ואתה אדני המלך
לא ידעת: וזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשר
לאביתר הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ועתה
אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא
אדני המלך אחריו: והיה משכב אדני המלך עם אבתיו והיה
אני ובני שלמה חטאים: והנה עדנו מדברת עם המלך ונתן הנביא
בא: ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ובא לפני המלך וישתחו

למלך על אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו
ימלוך אחרי והוא ישב על כסאי: כי ירד היום ויזבח שור ומריא
וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן
והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: ולי אנכי
עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו בן יהויעדע ולשלמה עבדך לא קרא:
אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדך מי ישב
על כסא אדני המלך אחריו: ועבד המלך דוד ויאמר קראו לי לבת
שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: ושבע המלך ויאמר
חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: כי כאשר נשבעתי לך
ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב
על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה: ותקד בת שבע אפים ארץ
והשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעולם:

ואלה תולדת יצחק בחרי עשר

משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי:
אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם
במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב
נאם יהוה ואהב את יעקב: ואת עשו
שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר: כי תאמר
אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו
ואנכי אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם:
ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל:
בן יכבד אב ועבד אדניו אם אב אני איה כבודי ואם אדנים אני
איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בזי שמי ואמרתם
במה בזינו את שמך: מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם
במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: וכי תגישון עור
לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין רע הקריבהו נא לפחתך
הירצך או הישא פניך אמר יהוה צבאות: ועתה חלו נא פני
אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פניכם אמר יהוה צבאות:
מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם

בם אמר יהוה צבאות ומנחה לא אקבל מידכם: כי ממזרח ש
שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מוגש לש
לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות:
ואתם מחללים אתי באמרכם שלחן יהוה מגאל הוא ונתבו
נבזה אכלו: ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אתו אמר יהוה
צבאות והבאתם גזול את הפסח ואת החגלה והבאתם אר
המנחה האקבל אתה מידכם אמר יהוה: וארור נוכל ויש בעדרו
זכר ונדר וזבח משחת ליהוה כי מלך גדול אני אמר יהוה צ
צבאות ושמי נורא בגוים: ועתה אליכם הכהנים הזאת המצוה:
אם לא תשמעו ואם לא תשיתו על לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה ואערתי את ברכותיכם
וגם ערתיה כי איננו שמים על לב: הנני גער לכם את הזרע
וזרתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו: וידעתם
כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי
אמר יהוה צבאות: בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם
לו מוראו ויראבו ומפני שמי נחת הוא: תורת אמת היתה
בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי
ורבים השיב מעון: כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו
מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא:

ויצא יעקב

ויצא שדה אדם ויעבר ישראל
באשה ובאשה שמר: ובנביא
העלה יהוה את ישראל ממצרים
ובנביא נשמר: הבעיס אפרים
נמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדנו: כדבר אפרים
רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: ועתה יוסיפו לחטא
ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה
להם הם אמרים זבחו אדם עגלים ישקון: לכן יהיו כענן בקר
וכטל משכים הלך יכזעף מן המוץ מגרן ומכעשן מארבה:

ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין
בלתי: אני ידעתיך במדבר בארץ תלאובה: כמרעיתם וישבעו שבעו
ורם לבם על כן שכחוני: ואהי להם כמו שחל בדרך אשור:
אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא וחית
השדה תבקעם: שחתך ישראל כי בי בעזרך: אהי מלכך אויפה
ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים:
אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי: צרור עון אפרים צפון
חטאתו: חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמוד
במשבר בנים: מיד שאול אפדם ממות אגאלם אהי דבריך מות
אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני: כי הוא בן אחים יפריא ובוא
קדים רוח יהוה מדבר עולה ויבש מקורו ויחרב מעינו והוא
ישסה אוצר כל כלי חמדה: תאשם שמרון כי מרתה באלהיה
בחרב יפלו עוללים ידשש והריותיו יבקעו: שובה ישראל
עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה
ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: אשור
לא יושיענו ועל סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה
ידינו אשר בך ירחם יתום: ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב
אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כ
כלבנון: ילכו יונקותיו ויהי כזיתה הודו וריח לו כלבנון: ישבו ישבי
בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון: אפרים מה לי עוד
לעצבים אנה ענותי ואשורנו אני ברוש רענן ממני פריך
נמצא: מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה ו
וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם: סלה

וישלח יעקב כתרי עשר

חזון עובדיה כה אמר אדני יהוה לאדום ש
שמועה שמענו מאת יהוה וציר
בגוים שלח הומו וקומה עליה למ
למלחמה: הנה קטן נתתיך בגוים בזו
אתה מאד: זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתך אמר

בלבו מי יורידני ארץ: אם תגביה כנשר ואם בין בוכבים שים קנך
משם אורידך נאם יהוה: אם גנבים באו לך שדדי לילה איך
נדמית הלא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלא ישאירו עוללות:
איך נחפשו עשו נבעו מצפוניו: עד הגבול שלחוך כל אנשי
בריתך השיאך ויכלו לך אנשי שלומך לחמך ישימו מזור
תחתיך אין תבונה בו: הלא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים
מאדום ותבונה מהר עשו: וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש
מהר עשו מקטל: מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת לעולם:
ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערין ועל
ירושלם ידו גורל גם אתה כאחד מהם: אל תרא ביום אחיך ביום
נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה:
אל תבא בשער עמי ביום אידם ואל תרא גם אתה ברעתו ביום
אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו: ואל תעמד על הפרק
להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה: כי קרוב יום
יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמולך ישוב בראשך:
כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו
והיו כלא היו: ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב
את מורשיהם: והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש
ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר:
וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה
אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד: וגלות החל הזה לבני
ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלות ירושלם אשר בספרד
וירשו את ערי הנגב: ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו
והיתה ליהוה המלוכה: **משב יעקב** **מתרי עשר**
בה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל
ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק
ואביון בעבור נעלים: השאפים על עפר
ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש
ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי: ועל בגדים

חבולים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם: ואנכי
השמדתי את האמרי מפניכם אשר כגבה ארזים גבהו וחסון הוא כי
כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת: ואנכי העליתי אין
אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת
את ארץ האמרי: ואקים מבניהם לנביאים ומבחוריכם לנזירים
האת אין זאת בני ישראל נאם יהוה: ותשקו את הנזירים יין ועל
הנביאים ינויתם לאמר לא תנבאו: הנה אנכי מעיק תחתיכם
כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר: ואבד מנוס מקל
וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו: ותפש הקשת לא
יעמד וקל ברגלין לא ימלט ורכב הסוס לא נפשו: ואמיץ לבו
בגברים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה: שמעו את הדבר
הזה אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל על כל המשפחה אשר
העליתי מארץ לאמר: רק אתכם ידעתי מכל משפחת האדמה על כן
אפקד עליכם את כל עונתיכם: הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו:
הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממעונתו בלתי
אם לכד: התפל יצפור על פח הארץ ומוקש אין לה היפלה פרח
מן האדמה ולכד לא ילכד: אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחד
וחדרו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: כי לא יעשה יהוה
אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים: אריה שאג מי
לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: סליק.

והי מקץ **מלכים**

ויקץ שלמה והנה חלום ויבא ירושלם ויעמד
לפני ארון ברית יהוה ויעל עלות
ויעש שלמים משתה לכל עבדיו:
אז תבאנה שתים נשים זנות אל המלך
ותעמדנה לפניו: ותאמר האשה האחת בי ארני אני והאשה
הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: ויהי ביום השלישי ללדתי
ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו ואין זר אתנו בבית זולתי שתים
אנחנו בבית: וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: ותקם

בתוך הלילה ותקח את בנו מאיצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה
ואת בנה המת השכיבה בחיקי: ואקם בבקר להניק את בנו והנה
מת ואת בונן אליך בבקר והנה לא היה בנו אשר ילדתי: ותאמר
האשה האחרת לא כי בנו החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי
בנך המת ובנו החי ותדברנה לפני המלך: ויאמר המלך זאת
אמרת זה בנו החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובנו
החי: ויאמר המלך קחו לי חרב ויביאו את החרב לפני המלך:
ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת
ואת החצי לאחת: ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכ
מרו רחמיה על בנה ותאמר כי אדני תנו לה את הילוד החי
והמת לא תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו: ו
ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת אל לא תמיתהו
היא אמו: וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך
ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות
משפט: ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: ..

ויגם אלין " ביחזקאל "

דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם
קח לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה
ולבני ישראל חבריו ולקח עץ
אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים
וכל בית ישראל חבריו: וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד
והיו לאחדים בידך: ובאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלא
תגיד לנו מה אלה לך: דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני
לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי
אתם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי: והיו
העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם: ודבר אלהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני לקח את ישראל מבין הגוים אשר הלכו
שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אתם אל אדמתם: ועשיתי
אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם

למלך ולא יהיו עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות
עוד: ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם
והושעתי אתם מכל משבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אתם
והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ועבדי דוד מלך עלי הם
ורעה אחד יהיה לכלם ובמשפט ילכו וחקותי ישמרו ועשו
אתם: וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו
בהן אבתיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם
ודוד עבדי נשיא להם לעולם: וכרתי להם ברית שלום ברית
עולם יהיה אתם ונתתים והרבתי אתם ונתתי את מקדשי בנ
בתוכם לעולם: והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם: וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את
ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם והתגדלתי והתקדשתי
ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה:

ויחי יעקב " כמלכים "

ימי דוד למות ויצו את שלמ ה
בנו לאמר: אנכי הולך בדרך
כל הארץ וחזקת והיית לאיש:
ושמרת את משמרת יהוה "
אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר חקתיו ומצותיו ומשפטיו וע
ועדותיו כתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר
תעשה ואת כל אשר תפנה שם: למען יקים יהוה את דברו אש ר
דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת
בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לא איש מעל כסא
ישראל: וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה
ואשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולע
ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלום ויתן
דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו:
ועשית בחכמתך ולא תורד שיבתו בשלום שאול: ולבני
ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו

ויקרבו

אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: והנה עמך שמעי בן גרא בין ז
הימיני מבחורים והוא קללני קללה נמרצת ביום לבתי מחנים
והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמתך
בחרב: ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר
תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול: וישכב דוד עם אבתין
ויקבר בעיר דוד: והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים
שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנים: ושלמה ישב על כסא דוד אבין ותכון מלכותו מאד:

אלה שמות " בישעיה "

ישרש יעקב יציץ ופרח
ישראל ומלאו פני תבל
תנובה: הכמכת מכהו הכהו
אם כהרג הרגיו הרג: בסיר

בסאסאה בשלחה תרובנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים:
לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסיר חטאתו בשמו כל
אבני מזבח כאבני גיר מנפצות לא יקומו אשרים וחמנים:
כי עיר בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל
ושם ירבץ וכלה סעיפיה: ביבש קצירה תשברנה נשים באורת
מאירות אתה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמהו עשהו
ויוצרו לא יחננו: והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר
עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחר אחד מבני ישראל:
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ ו
אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש
בירושלם: הוי עטרת גאות שבורי אפרים וציץ נובל צבי
תפארתו אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין: הנה חזק
ואמיץ ליהוה כזרם ברד שער קטב כזרם מים בבירים שטפי ס
הניח לארץ ביד: ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי
אפרים: והיתה יציצת נובל צבי תפארתו אשר על ראש גיא
שמנים בבכורה בטרם קיץ אשר יראה הרואה אתה בערה

בכפו יבלענה: ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפיר ת
תפארה לשאר עמו: ולרוח משפט לישב על המשפט ולגבורה
משיבי מלחמה שערה: וגם אלה ביין שגו ובשבר תעו בהן ונביא
שגו בשבר נבלעו מן היין שגו בראה פקו פליליה: כי כל שלחנו ה
מלאו קיא צואה בלי מקום: את מי יורה דיעה ואת מי יבין ש
שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים: כי צו לצו צו לצו קו
לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם: כי בלעגי שפה ובלשון אחרת
ידבר אל העם הזה: אמר אליהם זאת המנוחה הניחה לעיד
וזאת המרגעה ולא אבו שמוע: והיה להם דבר יהוה צו לצו
צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו ובשלו
אחור ונשברו ונקשו ונלכדו לבן כה אמר ארני יהוה הנני
יסד בציון אבן בוחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש:

וארא " בחזקאל "

אמר ארני יהוה בקבצי את בית ישראל מן כה
העמים אשר נפוצו שם ונקדשתי בם לעינו
הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי
ליעקב: וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו
כרמים וישבו לבטח בעשתי שפטים בכל השאטים אתם
מסביבתם וידעו כי אני יהוה: בשנה העשירית בעשירי בש
בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך
על פרעה מלך מצרים והנביא עליך ועל מצרים כלה: דבר
ואמרת כה אמר ארני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים
התנין הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עו
עשותיני: ונתתי החים בלחייך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך ד
והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק:
ונטשתיך המדברה אתך ואת כל דגת יאריך על פני השדה
תפל לא תאסף ולא תקבץ לחית השדה ולעוף השמים נתתיך
לאכלה: וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם מ ו
משענת קנה לבית ישראל: בתפשם בך בכף תרוץ ובקעת

להם כל כתה ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים:
לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי מימך
אדם ובהמה: והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני
יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: לכן הנני אליך ואל יאריך
ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה
גבול בוש: לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא
תשב ארבעים שנה: ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך א
ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה
ארבעים שנה והפוצתי את מצרים בגוים וזרותים בארצות:
כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים
מן העמים אשר נפוצו שמה: ושבתי את שבות מצרים
והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכרתם והיה שם ממלכה
שפלה: מן הממלכת תהיה שפלה ולא תתנשאו עוד על הגוים
והמעטתים לבלתי רדות בגוים: ולא יהיה עוד לבית ישראל
למבטח למזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני יהוה: ביום
ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו
כי אני יהוה: **בא" ברמיה"**
אשר דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא לבא נבוכד נאצר
מלך בבל להכות את ארץ
מצרים: הגידו במצרים
והשמיעו במגדול והשמיעו בנוף ובתחפנחס אמרו התיצב
והכן לך כי אכלה חרב סביביך: מדוע נסחת אביריך לא עמד כי
יהוה הדפו: הרבה כושל וגם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה
ונשובה אל עמינו ואל ארץ מולדתינו מפני חרב היונה: קראו ש
שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: חי אני נאם
המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וכברמל בים יבא:
כלי גולה עשי לך ישבת בת מצרים כי נוף לשמה תהיה ונצתה
מאין יושב: עגלה יפיפיה מצרים קרץ מצפון באבה: גם

שבריה מקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נטו יחדו לא עמדו
כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: קולה בנחש ילך כי בחיל ילכו
ובקדרמות באו לה כחטבי עצים: כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר
כי רבו מארבה ואין להם מספר: הובישה בת מצרים נתנה ביד עם
צפון: אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד על אמון מנוא
ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל הבטחים בו:
ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכד נאצר מלך בבל ובוד
עבדיו ואחריכן תשבון כימי קדם נאם יהוה: ואתה אל תירא עבדי
יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ
שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: ואתה אל תירא עבדי
יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך
שמה ואתך לא אעשה כלה וסרתיך למשפט ונקה לא אנקך:
ויהי כשלח" כשפטים"
אשה נביאה אשת לפידות
והיא שפטה את ישראל בעת
ההיא: והיא ישבת תחת תמר
דבורה בין הרמה ובית ביתאל
בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ותשלח ותקרא לברק
בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי יש
ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מ
מבני נפתלי ומבני זבלון: ומשכתי אליך אל נחל קישון את
סיסרא שר צבא יבין את רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך: ותאמר
אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך:
ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך
אשר אתה הלך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה
ותלך עם ברק קדשה: ויזעק ברק את זבלון ואת נפתלי קדשה
ויעל ברגליו עשרת אלפים איש ותעל עמו דבורה: וחבר הקני
נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אלון בצענגים
אשר את קדש: ויגידו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור:

ודבורה

ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל וכל העם אשר אתו
מחרשת הגוים נחל קישון: ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום
אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר
תבור ועשרת אלפים איש אחריו: ויהם יהוה את סיסרא ואת כל
הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפי ברק וירד סיסרא מעל המרכב ה
וינס ברגליו: וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת
הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד
וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין
יבין מלך חצור וכין בית חבר הקיני: ותצא יעל לקראת סיסרא
ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה
האהלה ותכסהו בשמיכה: ויאמר אליה השקני נא מעט מים
כי צמאתי ותפתח את נאד החלב ותשקהו ותכסהו: ויאמר אלי ה
עמד פתח האהל והיה אם איש יבא ושאלך ואמר היש פה
איש ואמרת אין: ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל
ותשם את המקבת בידה ותבא אליו בלט ותתקע את היתד
ברקתו ותצנח בארץ והוא צרדם ויעף וימת: והנה ברק רדף את
סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש
אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו:
ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל:
ותלך יד בני ישראל הלך והשה על יבין מלך כנען עד אשר
הכריתו את יבין מלך כנען: ותשר דברה וברק בן אבינעם
ביום ההוא לאמר: בפרע פרעת בישראל
בהתנדב עם ברכו יהוה: שמעו ב/ מלכים
האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה
אזמר ליהוה אלהי ישראל: יהוה בצאתך
משעיר בצעדך משדה אדום ארץ ו
רעשה גם שמים נטפו גם עבים נט פו מים:
הרים נזלו מפני י: יהוה זה סיני מפני י:
יהוה אי: אלהי ישראל: בימי שמ- -גר בן ע

ענת בימי יעל חדלו ארחת הלכו נתיבות
ולכו אר- -חות עקלקלות: חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דברה שקמתי אם בישראל:
יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים
מגן אם יראה ורמח בארבעים אלת
בישראל: לבי לחקקי ישראל המ- -תנדבים
בעם ברכו יהוה: רכבי אתנת צחורות ישבי
על מדין והלכי על דרך שיחו: מקול
מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות
יהוה נ: צדקות פרזנו בישראל אז ירדו
לשערים עם יהוה: עורי עורי דברה עורי
עורי דברי שיר קום ברק ושבה ש שביך
בן אבינועם: אז ירד שריד לאדירים עם
יהוה ירד לי בגברים: מני אפרים שרשם
בעמלק אחריך בנימן בעממיך מני מכיר
ירדו ג: ומזבולן משכים בשבט סופר: ושרי
ביששכר עם דברה ויששכר כן ברק בע
בעמק שלח ברגליך בפלגת ג ראובן ו
גדלים חקקי לב: למה ישבת בין המע
המשפתים לשמע שריקות עדרים לפלגות
ראובן גדלים חקקי לך: גלעד בעבר
הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר
ישב לחות ימים ועל מפרצין ישכן: זבול ן
עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי
שדה: באו מלכים נלחמו אז נלחמו
מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע נסף לא לקחו:
מן שמים נלחמו: הכבבים מסילתם
נלחמו עם סיסרא: נחל קישון ו גרפם
נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי

עץ: אך הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אבירו
אבירין: אורו מרוז אמר מלאך יהוה אורו
ארור ישביה כי לא באו לעזרת יהוה
לעזרת יהוה בגבורים: תברך מנשים יעל
אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך: מים
שאל חלב נתנה בספל אדירים הקרבה חמאה:
ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות
עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו מחצה
וחלפה רקתו: בין רגליה כרע נפל שכב בין
רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד:
בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא
בעד האש נב מדוע בשש רכבו לבא מדוע
אחרו פעמי מרכבתיו: חכמת שרתיה
תענגה את היא תשוב אמריה לה: הלא
ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לוא ש
גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים
רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל: כן
יאבדו כל איביך יהוה ואהביך כצאת השמש בגבורתו ותשקט
הארץ ארבעים שנה:

וישמע יתרי" כישעיה"

מות המלך עזיהו ואראה את
יהוה יושב על כסא רם ונשא
ושוליו מלאים את ההיכל:
שרפים עמדים ממעל לו
שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה
רגליו ובשתים יעופה: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: ויגועו אמות הספים
מקול הקורא והבית ימלא עשן: ואמר אוי לי כי נדמתי כי
איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב כי

את המלך יהוה צבאות ראו עיני: ויעף אלי אחד מן השרפים
וביודו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח: ויגע על פי ויאמר
הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר: ואשמע את קול
יהוה אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני: ויאמ ר
לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל
תדעו: השמן לב העם העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פי
יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: ואמר
עד מתי יהוה ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים
מאין אדם והאדמה תשאה שממה: ורחק יהוה את האדם ורבה
העזובה בקרב הארץ: ועוד בה עשיריה ושבה והיתה לבער כאל ה
וכאלון אשר בשלכת מצבת בה זרע קדש מצבתה:
ויהי בימי אחז בן יותם בן עוזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך
ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה
ולא יכל להלחם עליה: ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על
אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עיני יער מפני רוח:
ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב
בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס:
ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך
משני זנבות האורים העשנים האלה בחרי אף רצין וארם
ובן רמליהו: יען כי יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן רמליהו
לאמר: נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקיענה אלינו ונמליך מלך
בתוכה את בן טבאל:

אלה המשפטים" בירמיה"

אשר היה אל ירמיהו הנביא הדבר
מאת יהוה אחרי כרות המלך
צדקיהו ברית אל כל העם
אשר בירושלם לקרוא להם
דרור: לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה
חפשים לבלתי עבר כם ביהודי אחיהו איש: וישמעו כל

השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את
שפחתו חפשים לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו: וישובו אז
אחרוכן וישיבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחום חפשים
לנפשם ויכבשום לעבדים ולשפחות: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית
את אבתיכם ביום הוציאי אתם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר:
מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך
ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבתיכם
אלי ולא הטו את אזנם: ותשובו אתם אלי היום ותעשו את הישר
בעיני לקרוא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו ותכרתו ברית
לפני בבית אשר נקרא שמי עליו: ותשובו ותחללו את שמי
ותשיבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים
לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: לכן
כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרוא דרור איש לאחיו
ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב ואל הדבר
ואל הרעב ונתתי אתכם לזעוה לכל ממלכות הארץ: ונתתי את
האנשים העברים את בריתי אשר לא הקימו את דברי הברית
אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו:
שרי יהודה ושרי ירושלם הסריסים והכהנים וכל עם העם
הארץ העברים בין בתרי בין העגל: ונתתי אתם ביד איביהם וביד
מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ: ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם: הנני
מיגוה נאם יהוה והשיבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה
ולכדוה ושרפוה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין יוש ב:

תרווה " בימלכים "

ויהוה

נתן חכמה לשלמה כאשר דבר
לו ויהי שלום בין חירם ובין
שלמה ויכרתו ברית שניהם:

ויעל המלך שלמה מס על כל ישראל ויהי המס שלשים אלף
איש: וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו
בלבנון ושנים חדשים בבית ואדנירם על המס: ויהי לשלמה
שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר: לבד משרי הנ
הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש
מאות הרודים בעם העשים במלאכה: ויצו המלך ויסיעו אז
אבנים גדולת אבנים יקרות לוסד את הבית אבנו גזית: ויפסלו
בוני שלמה ובני חירם והגבלים ויכינו העצים והאבנים
לבנות הבית: ויהי בשמנים שנה וארבע מאות שנה לצאת
בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זיו הוא
החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: והבית
אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו
ושלשים אמה קמתו: והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה
ארכו על פני רחב הבית ועשר באמה רחבו על פני הבית: ויעש
לבית חלונים שקופים אטומים: ויבן על קיר הבית יציע סביב
ואת קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: ה
היציע התחתונה חמש באמה רחבה והתכונה שש באמה
רחבה והשלישית שש באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית
סביב חוצה לבלתי אחוז בקירת הבית: והבית בהבנותו אבן
שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן וכל כלי ברזל לא נשמע
בבית בהבנותו: פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית
ובלולים יעלו אל התכונה ומן התכונה אל השלישים:
ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרות בארזים:
ויבן את היציע על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את
הבית בעצי ארזים: ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: הבית
הזה אשר אתה בונה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה
ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך
כאשר דברתי אל דוד אביך: ושכנתי בתוך בני ישראל ולא
אעזב את עמי ישראל: ואתה תצוה " ביחזקאל "

בו ארב הגר את בית ישראל אויב
הבית ויכלמון מערותיהם ומרדכי
את הבית: ואם בבלמין מכל אשר
עשה צורת המות ותכונתו ומזיאין
ומובאין וכל צורתיו ואל כל חקותיו וכל מרכותיו וכל תורתיו ל
הורע אתם וכתוב לעיניהם וישכירו את כל צורתו ואת חקתיו ל
ועשו אתם: זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבולו סביב סביב
קדש קדשים הנה זאת תורת הבית: ואלה מדות המזבח באמות
אמה אמה וטפח וחיק האמה אמה רחב והגבולה אל שפתו
סביב זרת האחת וזה גב המזבח: ומחיק הארץ עד העזרה
התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחד ובהעזרה הקטנה
עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: וההריאל ארבע
אמות ומהאריאל ולמעלה הקרנות ארבע: וההריאל שתים
עשרה ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: ל
והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת
רבעיה והגבול סביב אתה חצי האמה והחיק לה אמה סביב
ומעלתיה פנות קדים: ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה
אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק
עליו דם: ונתת אל הכהנים והלוים אשר הם מזרע צדוק הקרבים
אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: ולקחת מדמו
ונתת אל ארבע קרנותיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול
סביב וחטאת אתו וכפרתהו: ולקחת את הפר החטאת ושרפו ל
במקדש הבית מחוץ למקדש: וביום השני תקריב שעיר עזים
תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר: בכלתך
מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים:
והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו א
אתם עולה ליהוה: שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום
יפר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו: שבעת ימים יכפרו
את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו: ובלו את הימים והיה ביום

השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולתיכם ואת
שלמיכם וקבלתי אתכם נאם אדני יהוה:

כי תשא "מולכים"

אחאב בכל גבול ישראל ויקבץ
את כל הנביאים אל הר הכרמל
ויגש אליהו אל כל העם
ויאמר עד מתי אתם פסחים
על שתי הסעיפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל
לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר: ויאמר אליהו אל העם
אני נותרתי נביא ליהוה למדי ונביאי הבעל ארבע מאות
וחמשים איש: ויתנו לנו שנים פרים ובחרו להם הפר
האחד וינתחוהו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני
אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשום:
וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים
אשר יענה באש הוא האלהים ויענו כל העם ויאמרו
טוב הדבר: ויאמר אליהו אל נביאי הבעל בחרו לכם הפר
האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם
ואש לא תשימו: ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויק
ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל
ענו ואין קול ואין עונה ויפסחו על המזבח אשר עשו:
ויהי בצהרים ויתהל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול
כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן
הוא ויקץ: ויקראו בקול גדול ויתגודדו כמשפטם בחר
בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם: ויהי כעבר
הצהרים ויתנבאו עד עלות המנחה ואין קול ואין עונה
ואין השב: ויאמר אליהו לכל העם גשו נא אלי ויגשו כ
כל העם אליו וירפא את המזבח יהוה הרוס: ויקח אליהו
שתים עשרה אבנים במספר שבטי בני יעקב אשר היה
דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: ויבנה את

האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב
למזבח: ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים:
ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל
העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: וילכו
המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים: ויהי בע
בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי
אברהם ויצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל
ואני עבדך וברברך עשותי את כל הדברים האלה: עניני
יהוה עניני וידעו כל העם הזה כי אתה יהוה האלהים
ואתה הסבות את לבם אחרנית: ותפל אש יהוה ותאכל
את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים
אשר בתעלה לחכה: וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו
יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: " " "

ויקהל מעוה" במלכים"

כל המלאכה אשר עשה
המלך שלמה בית יהוה"
ויבא שלמה את קדשי
דוד אביו ואת הכסף ואת
הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית יהוה: אז יקהל
שלמה את כל זקני ישראל ואת כל ראשי המטות ונשיאי
האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות
את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא צין: ויקהלו אל המלך
כל איש ישראל בירח האותנים בחג הוא החדש השביעי:
ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: ויעלך
ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל
ויעלו אתם הכהנים והלוים: והמלך שלמה וכל עדת
ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרוב: ויביאו הכהנים
את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש

הקדשים אל תחת בנפי הכרובים: כי הכרובים פרשים בנפים אל
מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה:
ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש אל פני הדביר
ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: אין בארון רק שנ
לוחות האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה"
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: ויהי בצאת הכהנים מן
הקדש והענן מלא את בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמד
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה:
אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: בנה בנותי בית
זבול לך מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך את פניו ויברך
את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד: ויאמר ברוך
יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אביו וביד
מלא לאמר: מן היום אשר הוצאתי את עמי ישראל ממ
ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית
להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל: ויהי
עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמר
יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי
כי היה עם לבבך: רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא
מחלציך הוא יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את דברו אשר
דבר ואקום תחת אביו ואשב על כסא ישראל כאשר דבר
יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ואשים שם מקום
לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו
אתם מארץ מצרים: **מלה פקדי" במלכים"**

חירם את הסירות ואת היעים
ואת המזרקות ויכל חירם
לעשות את כל המלאכה
אשר עשה המלך שלמה בית
יהוה: עמודים שנים וגלות הכותרות אשר על ראשי העמודי
שתים והשבכות שתים לכסות את שתי גלות הכותרות אשר

ראש פני העמודים: ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות
שני טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את שנותי גלות הכתרות
אשר על ראש העמודים: ואת המכונות עשר ואת הכיורות
עשרה על המכונת: ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר
תחת הים: ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים
האלה אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה מסורט: בכבר
הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן: ויבח
שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת:
ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב
ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: ואת המנורות חמש מ
מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרות
והמלקחים זהב: והספות והמזמ[illegible] והמזרקות והכפות והמחת ת
זהב סגור והפתח לדלתת הבית הפנ[illegible] לקדש הקדשים לדלתי
הבית להיכל זהב: ויקרא "כיטעיה"
זו יצרתי לי תהלתי יספרו: ולא אתי קראת
יעקב כי יגעת בו ישראל: לא הבאת לי שה
עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך
במנחה ולא הוגעתיך בלבונה: לא קנית לי
בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאתיך
הוגעתני בעונותיך: אנכי אנכי הוא מוחה מוחה פשעיך למ
למעני וחטאתיך לא אזכור: הזכירני בשפטה יחד ספר אתה
למעו תצדק: אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי: ויי
ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים: ועתה
שמע יעקב [illegible] ישראל בחרתי בו: כה אמר יהוה עשך
ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישורון בחרתי
בו: כי אצק מים על צמא [illegible] על [illegible] על
זרעך וברכתי על צאצאיך: וצמחו בתוך [illegible] בערבים
על יבלי כיים: זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה
יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: כה אמר יהוה מלך

השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך
מיין: לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך:
משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכ
נזכירה דודיך מיין מישרים אהבוך: שחורה אני ונאוה בנות
ירושלם באהלי קדר כירועות שלמה: אל תראוני שאני שחרחרת
שישזקתני השמש בני אמי נחרו בי שמוני נטרה את הכרמים
מרכמי שלי לא נטרתי: הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה
איכה ישכיך בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך:
אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את
גדיותיך על משכנות הרעים: לסמתי ברכבי פרעה דימתיך
רעיתי נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים: תורי זהב נעשה

לך עם נקדרות הכסף: עד שהמלך במסיבו בדרי בתן ריחו: צ
ערור המור דודי לי בן שדי ולין: אשכל הכופר דודי לי בן
בכרמי עין גדי: הנך יפה רעיתי הנה יפה עיניך יונים:
הנך יפה דודי את נעים את ערשנו רעננה: קורות בתינו
ארזים רחיטנו ברתים: אני חבצלת השרון שושנת העמקים:
כשושנה בין החורים כן רעיתי בין הבנות: בתפוח בעצי היער
כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: ו
הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשישות רפדוני
בתפוחים כי חולת אהבה אני: שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני:
השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם
תעירו: ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנה
זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות: דומה דודי לצבי או
לעופר האילים הנה זה עמד אחר כתלינו משגיח מן החלונות
מציץ מן החרכים: עבה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי
ולכי לך: כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף והלך לו: הנצבים
נראו בארץ ועת הזמיר הגיע וקול התור בשמע בארצנו:
התאנה חנטה פגיה והגפנים סמוד נתנו ריח קומי לך רעית
יפתי ולכי לך: יונתי בחגוי הסלע בסתר המדריגה הראני
את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראך נאוה:
אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים
וכרמינו סמדר: דודי לי ואני לו הרעה בששנים: עד
שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או
לעפר האילים על הרי בתר: על משכבי בלילות בקשתי את
שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: אקומה נא ואסובבה בע
בעיר בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו
בקשתיו ולא מצאתיו: מצאוני השוכרים הסובבים בעיר
את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שמצא
שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהבא
שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם

בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את
האהבה עד שתחפץ: מי זאת עולה מן הנירבר כתמרות עשן ו
מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל: הנה מטתו של שלמה
ששים גיבורים סביב לה מגיבורי ישראל: כלם אחוזי חרב
מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות:
אפריון עשה המלך שלמה מעצי הלבנון: עמודיו עשה
כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירוש לם:
צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו
אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו: הנה יפה רעיתי הנך
יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו
מהר גלעד: שניך כעדר הקצבות שעלו מן הרחצה שכלם מ
מתאימות ושכלה אין בהם: כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה
כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: כמגדל דוד צו ארך בנוי
לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגיבורים: שני שדיך
כשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים: עד שיפוח היום
ונסו הצללים אלך לי אל הר המור אל גבעת הלבונה: כלך
יפה רעיתי ומום אין בך: אתי מלבנון כלה אתי מלבנון
תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממעונו ת
אריות מהרדי נמרים: לבבתני אחותי כלה לבבתיני באחד
מעיניך באחת ענק מצורוניך: מה יפו דודיך אחותי כלה
מה טובו דודיך מיין וריח שכוניך נמל בשמים: נפת תטפנה
שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח
לבנון: גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום: שלחיך
פרדם רימנים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: נרד וכרכום
קנה וקנמון עם כל עצי לבנה מור ואהלות עם כל ראשי
בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון: עורי
צפון ובאי תימן הפיחי גנו יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויא
ויאכל פרי מגדיו: באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם
בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי יני עם חלבי אכלו

חש הכפר
בבסוקים

רעים שתו ושברו דודים: חיע: אני ישינה ולבי ער קול דודי דופי
דופק פתחילי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל
קוצתי רסיסי לילה: פשטתי את כותנתי איככה אלבשנה רחצתי
את רגלי איכבה אטנפם: דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עלי:
קמתי אני לפתוח לדודי וידי צטפו מור ואצבעתיו מור עובר
על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי
יצאה בדברו בקשתיו ולא מצאתיו קראתיו ולא ענני: מ
מצאוני השמרים הסובבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את
רדידי מעלי שמרי החומות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אם
תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני: מה דודך מדוד
היפה בנשים מה דודך מדוד שבכה השבעתנו: דודי צח ארום
רגל מרבבה: ראשו בתם פז קוצתיו תלתלים שחורות בעורם:
עיניו ביונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאת: לח
לחייו בערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתתיו שושנים
נוטפות מור עבר: ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו
עשת שן מעלפת ספירים: שוקיו עמודי שש מוסדים על
אדני פן מראהו כלבנון בחור כארזים: חכו ממתקים וכלו מ
ממחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם: אנה הלך דודך
היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד לגנו
לערוגת הבשם לרעות בגנים ולקוט שושנים אני לדודי
ודודי לי הרעה בשושנים: יפה את רעיתי כתרצה נאוה
בירושלם אימה כנדגלות: הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיב
שעריך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד: שניך כעדר
הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין
בהם: כפלח הרימון רקתך מבעד לצמתך: ששים המה
מלכות ושמונים פלגשים ועלמות אין מספר: אחת היא
יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות
ויאשרוהו מלכות ופלגשים ויהללוה: מי זאת הנשקפה
כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות: אל גנת

אגוז ירדתי לראות באיבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הן
הרמנים: לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב: שובי
שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית
במחולת מחנים: מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי
ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: שרדך אגן הסחר אל
יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים: שני שדיך
כשני עפרים תאמי צביה: צוארך כמגדל השן עיניך
ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון:
צופה פני דמשק: ראשך עליך כברמל ודלת ראשך כא
בארגמן מלך אסור ברהטים: מה יפית ומה נעמת אהבה
בת ענוגים: זאת קמתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות:
אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך באשכלו ת
הגפן וריח אפך כתפוחים: וחכך כיין הטוב הולך לדודי
למי שרים דובב שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו:
לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים: נשכימה לכרמי ם
נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמנים שם
אתן את דודי לך: הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים
חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך: מי יתנך באח לי יונק ש
אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי: אנהגך אביאך
אל בית אמי תלמדנו אשקך מיין הרקח מעסים רימוני:
שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות
ירושלם מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ:
מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח
עוררתיך שמה חבלתך אמך ושמה חבלה ילדתך: שומני
כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה
קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת יה: מים
רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן
איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו: אחות לנו קטנה
ושדים אין לה מה נעשה לאחתינו ביום שידבר בה: אם

חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואבן רלת היא נצור עליה לוחה
אחדו: ואני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעינין כמו שמצת שלום:
כרם היה לשלמה כפר על המון נתן את הכרם לנוטרים איש
יביא בפריו אלף כסף: כרמי שלי לפני האלף לך שלמה
ומאתים לנוטרים את פריו: היושבת בגנים חברים מקשיבים
להקליך השמיעני: ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר
האילים על הרי בשמים

בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה
לגור בשדה מואב הוא ואשתו ושני בניו: ושם האיש אלימלך
ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון ואפרתים מבית
לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם: וימת אלימלך איש
נעמי ותשאר היא ושני בניה: ויישאו להם נשים מואביות
שם האחת ערפה ושם השנית רות ויישבו שם כעשר שנים:
וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילד

ילדיה ומאישה: ותקם היא וכלתיה ותשב כי שדה מואב כי שמעה
בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם: ותצא מן המקום
אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ
יהודה: ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכן שבנה אשה לבית אמה
יעש יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי:
יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ות
ותשאנה קולן ותבכינה: ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך: ותאמר
נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והין
לכם לאנשים: שבנה בנתי לכנה כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי
אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: הלהן
תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי
כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה: ותשאנה קולן ותבכינה עוד
עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: ותאמר הנה שבה יבמתך
ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר
תלכי אלך ובאשר תלוני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי: באשר
תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יוסיף כי
המות יפריד בינו ובינך: ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל
לדבר אליה: ותלכנה שתיהם עד בואנה בית לחם ויהי בבואנה בית
לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: ותאמר
אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד:
אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי
ויהוה ענה בי ושדי הרע לי: ותשב נעמי ורות המואביה כלתה
עמה השבה משדה מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר
שעורים: ולנעמי מודע לאישה גבור חיל ממשפחת
אלימלך ושמו בעז: ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא
השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר
לה לכי בתי: ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר
מקרה חלקה השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: והנה בעז
בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך

יהוה: ויאמר בעז לנערו הנצב על הקצרים למי הנערה הזאת: ויען
הנער הנצב על הקצרים ויאמר נערה מואביה הוא השבה עם
נעמי מישרי מואב: ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים
אחרי הקצרים ותבא ותעמד כואז הבקר ועד עתה זה שבתה
הבית כמעט: ויאמר בעז אל רות הלא שמעת בתי אל תלכי
ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקון עם נערתי:
עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהם הלא צויתי את
הנערים לבלתי נעגך ויצמת והלכת אל הכלים ושתית מי
מאשר ישאבון הנערים: ותפל על פניה ותשתחו ארצה
ותאמר אלין מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה:
ויען בעז ויאמר לה הוגד הוגד לי כל אשר עשית את חמותך
אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל
עם אשר לא ידעת תמול שלשום: ישלם יהוה פעלך ותהי:
משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות
תחת כנפיו: ותאמר אמצא חן בעיניך ארני כי נחמתני וכי
דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: ויאמר
לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך
בחומץ ותשב מצד הקצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע
ותתר: ותקם ללקט ויצו בעז את נערין לאמר גם בין
העמרים תלקט ולא תכלימוה: וגם של תשלו לה מן הצ
ה צבתים ועזבתים ולקטה ולא תגערו בה: ותלקט בשדה עד
הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שעורים: ותשא ות
ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותירה
משבעה: ותאמר לה חמותה איפה ליקטת היום ואנה עשית יהי
מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר
שם האיש אשר עשיתי עמו היום בועז: ותאמר נעמי לכלתה
ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותו
ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלינו הוא: ותאמר רות
המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקון עד אם כלו

את כל הקציר אשר לי: ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי
עם נערתיך ולא יפגעו בך בשדה אחר: ותדבק בנערות בעז ללקט עד
כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה: ותאמר לה נעמי
חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: ועתה הלא בעז מודע
מודעתנו אשר היית את נערתין הנה הוא זרע את גרן השערים הלילה:
ורחצת וסכת ושמת שמלתיך עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש עד
כלתו לאכל ולשתות: ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם
ובאת וגלית מרגלתיו ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין: ו
ותאמר אליה כל אשר תאמרי אלי אעשה: ותרד הגרן ותעשב
בכל אשר צותה המותה: ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב
בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלין ותשכב: חיצר
ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת
מרגלתיו: ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפיך
על אמתך כי גאל אתה: ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך
האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר:
ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער
עמי כי אשה חיל את: ועתה כי אמנם כי גאל אנכי וגם יש גאל
קרוב ממני: ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא
יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר: ותשכב מרגלתיו
עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באתה
האשה הגרן: ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחז בה
וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר: ותבוא אל חמותה
ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש: ותאמר
שש השערים האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבאי ריקם אל חמותך:
ותאמר שבי בתי עד אשר תרעון איך יפל דבר כי לא ישקם האיש
כי אם כלה הדבר היום: ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל
עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלוני אלמני ויסר וישב:
ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו: ויאמר
לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה

כישרה מואב: ואנו אמרתי אגלה אזנך לאמר הנה נגד הישבים
ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא תגאל הגידה לי ואדעה כי אין
זולתך לגאל ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: ויאמר בעז ביום
קנותך את השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קנית
להקים שם המת על נחלתו: ויאמר הגאל לא אוכל לגאל לי פן אשחי ת
נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל: וזאת לפנים
בישראל על הגאלה ועל התמורה לקיים כל דבר שלח איש נעלו
ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: ויאמר הגאל לבעז קנה
לך וישלף נעלו: ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום
כי קניתי את כל אשר לאליבילך ואת כל אשר לכליון ומחלון
מיד נעמי: וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה
להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער
מקומו עדים אתם היום: ויאמרו כל העם אשר בשער וזקנים
עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו
שתיהן את בית ישראל ועשה חיל באפרתה והרא שם בבית לחם:
ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן
יהוה לך מן הנערה הזאת: ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה
ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן: ותאמרנה הנשים אל
נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו
בישראל: והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך
אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים: ותקח
נעמי את הילד ותשיתהו בחיקה ותהי לו לאמנת: ותקראנה לו
השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא
אבי ישי אבי דוד: ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד
את חצרון: וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב: ועמינדב
הוליד את נחשון ונחשון הוליד שלמה: ושלמון הוליד את בעז
ובעז הוליד את עובד: ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את
דוד:

נשלם ספר רות ברוך הנותן ליעף כח יחזק ונתחזק

איכה

ישבה
בדד
העור
רבתי
עם היתה
היתה
באלמנה
רבתי

בגרים שרתי במדינות היתה למס: בכה תבכה בלילה ודמעתה על
לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאויבים:
גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה
מנוח כל רדפיה השיגוה בין המצרים: דרכי ציון אבילות
מבלי באי מועד כל שעריה שוממין בהניה נאנחים בתולותי ה
והיא מר לה: הין צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על
רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר: ויצא מן בת ציון כל
הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני
רודה: זכרה ירושלם ימי עניה ומרודה כל מחמדיה אשר
היו ממי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה שרים שחקו
על משבתיה: חטא חטאה ירושלם על כן לנדה היתה כל
מכבדיה חזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור:
טומאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם
ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב: ירו פרש צר על כל
מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו
בקהל לך: כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמדיהם
באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: לוא
אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב במכאובי אש
עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: ממרום שלח אש

בעצמתי ויורדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שוממה כל
היום דוה: נשקד עול פשעי בידו ישתרגו עלו על צארי הכשיל כחי
נתנני יהוה בידי לא אוכל קום: כלה כל אבירי יהוה בקרבי קרא עלי
מועד לשבר בחורי גת דרך יהוה לבתולת בת יהודה: על אלה
אני בכיה עיני עיני יורדה מים כי רחק ממני מנחם כושיב נפשי
היו בני שממים כי גבר אויב: פרשה ציון בידיה אין מנחם
לה ינוה יהוה ליעקב סיביבין צרין היתה ירושלם לנדה בניהם:
צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו
מכאובי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: קראתי למאהבי המה
רמוני כהני וזקני בעיר גוענו כי בקשו אכל למו וישבו את
נפשם: ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נחפך לבי בקרבי
כי מרה מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: שמעו כי נאנח ה
אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית
הבאת יום קראת ויהיו כמוני: תבא כל רעתם לפניך ועולל
למו באשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי:
איכה יעיב באפו יהוה את בת ציון השליך
משמים ארץ תפארץ ישראל ולא זכר הדום רגליו ביום אפו:
בלע יהוה ולא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת
יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: גדע בחרי את
כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ובער ביעקב
באש להבה אכלה סביב: דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצ ר
ויהרוג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו: היה
יהוה כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו וירב
בבת יהודה תאניה ואניה: ויחמס כגן שכו שחת מועדו שבת
יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן: זנח יהוה
מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול
נתנו בבית יהוה כיום מועד: חשב יהוה להשחית חומת בת
ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יחדו אל
אמללו: טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה

ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה: ישבו
לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים
הורידו לארץ ראשם בתולת ירושלם: כלו בדמעות עיני חמו
חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל
ויונק ברחבות קריה: לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם
בחלל ברחובות עיר בהשתפך נפשם אל חיק אמתם: מה
אעידך ומה אדמה לך הבת ירושלם מה אשוה לך ואנחמך
בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך: נביאיך
חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שבותך ויחזו לך
משאות שוא ומדוחים: ספקו עליך כפים כל עברי דרך
שרקו ויניעו ראשם על בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו
כלילת יופי משוש לכל הארץ: פצו עליך פיהם כל איביך שרקו
ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום שקיויבהו מינאנו ראינו:
עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם
הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך: צעק לבם
אל יהוה חומת בת ציון הורידו כנחל דמעה יומם ולילה אל תתנו
פוגת לך ואל תדום בת עינך: קומי רוני בלילה לראש אשמו
אשמורות שפכי כמים לבך נכח פני יהוה שאי אליו כפיך על
נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות: ראה יהוה
והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פרים עוללי טפוחים
אם יהרג במקדש יהוה כהן ונביא: שבבו לארץ חצות נע
ונקן בתולותי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת ולא
חמלת: תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אר
יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם:
אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: אתי נהג וילך
חשך ולא אור: אך כי ישוב יהפך ידו כל היום: בלה בשרי
ועורי שבר עצמתי: בנה עלי ויקף ראש ותלאה: במחשב ים
הושיבני במתי עולם: גדר בעדי ולא אצא הכביר נחשתי: גם כי
אזעק ואשוע שתם תפילתי: גדר דרכי בגדית נתיבותי עוה:

רוב ארב הוא לי אריה במוכתרים: רבר כחר ופשחני שמנה שומנו:
דרך קשתו ויציבו כמטרא לחץ: הביאם בכליותי בני אשרתו:
הייתי שחוק לכל עמי נגינתם כל היום: השביעני במרורים הרוני
לענה: ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר: ותזנח משלום נפשי
נשיתי טובה: ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה: זכר עניי ומ
ומרוררי לענה ורואש זכור תזכור ותשוח עלי נפשי: זאת אשיב
אל לבי על אוחיל: חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו:
חדשים לבקרים רבה אמונתך: חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל
לו: טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת
יהוה: טוב לגבר כי ישא עול בנעוריו: ישב בדד ודום כי נטל עליו:
יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: יתן למכהו לחי ישבע בחרפה:
כי לא יזנח לעולם יהוה: כי אם הוגה ורחם כרב חסדיו: כי לא ענה
מלבו ויגא בני איש: לרכא תחת רגליו כל אסירי ארץ: להטות
משפט גבר נגד פני עליון: לעות אדם בריבו אדני לא ראה: מי
זה אמר ותהי אדני לא צוה: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב:
מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו: נחפשה ונחקרה
ונשובה עד יהוה: נשא לבבינו אל כפים אל אל בשמים: נחנו פ
פשענו ומרינו אתה לא סלחת: סכיתה באף ותרדפנו הרגת ולא
חמלת: סכותה בענן לך מעבר תפלה: סחי וגואלים תשימנו בקרב
העמים: פצו עלינו פיהם כל אויבינו: פחד ופחת היה לנו השאת
והשבר: פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי: עיני נגרה ולא
תדמה מאין הפוגות: עד ישקיף ויראה יהוה משמים: עיני עוללה
לנפשי מכל בנות עיר: יצוד יצדוני כצפור איבי חנם: צמתו
בבור חיי וידו אבן בי: צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי:
קראתי שמך יהוה מבור תחתיות: קולי שמעת אל תעלם אזנך
לרוחתי ולשועתי: קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא: רבת
יהוה ריבי נפשי גאלת חיי ראיתי יהוה עותתי שפטה משפטי:
ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי: שמעת חרפתם יהוה כל
מחשבתם עלי: שפתי קמי והגיונם עלי כל היום: שבתם וקמתם

הביטה אני מנגינתם: תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם: תתן להם
מגנת לב תאלתך להם: תרדף באף והשמידם מתחת שמי יהוה:
איכה יעצב זהב ישנה תכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש
בראש כל חוצות: בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו
לנבלי חרש מעשה ידי יוצר: גם תנין חלצו שד הניקו גוריהן
בת עמי לאכזר כיענים במדבר: דבק לשון יונק אל חכו בצמא
עוללים שאלו לחם פורש אין להם: האוכלים למעדנים נשמו
בחוצות האמלונים עלי תולע חבקו אשפתות: ויגדל עון בת עמי
מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו כה ידים: זכו נזיריה משלג
צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם: חשך משחור
תארם לא נכרו בחוצות עפר עורם על עצמם יבש היה כעץ:
טובים היו חלליו חרב מחללי רעב שהם יזובו מדוקרים בתנובות
שדי: ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת
עמי: כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל
יסודותיה: לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי יבא צר ואויב
בשערי ירושלם: מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה
דם צדיקים: נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו
בלבושיהם: סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם
נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור: פני יהוה חלקם לא יוסיף
להביטם פני כהנים לא נשאו וזקנים לא חננו: עודנו תכלינה
עינינו אל עזרתינו הבל בציפיתנו צפינו אל גוי לא יושיע:
יצדו צעדינו מלכת ברחובותינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצ
קצינו: קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים רלקו
במדבר ארבו לנו: רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר
אמרנו בצלו נחיה בגוים: ששו ושמחי בת אדום יושבת בארץ
עוץ גם עליך תעבר כוס תשבדי ותתערי: תם עונך בת ציון לא יוסי
יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך:
זכור יהוה מה היה לנו הביטה וראה את חרפתינו: נחלתינו נהפכה
לזרים בתינו לנכרים: יתומים היינו ואין אב אמותינו כאלמנות:

מימיכם בכסף שתיכם ע״יכם במחיר יבאו: על עוראיכם נודעכם יגעכם
ולא הוסף לכם: מיכרים בתבואה אשר לשבוע לחם: אכותיכם חטאו
ואינם ואנחנו עונותיהם סבלנו: עבדים משלו בנו פרק אין מיד:
בנפשותינו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו כתנור נכמרו
מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו בתולות בערי יהודה: שרים
כידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: בחורים טחון נשאו ונערים בעץ
כשלו: זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם: שמח משוש לבנו
נהפך לאבל מחולנו: נפלה עטרת ראשינו אוי נא לנו כי חטאנו:
על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו: על הר ציון ששמם
שועלים הלכו בו: אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור: למה
לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים: השיבנו יהוה אליך ונשובה
חדש ימינו כקדם: כי מאוס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:
השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: סימן כך מתוקים דלי נאה

קהלת בן
דוד מלך
בירושלם:
הבל הב
הבלים
אמר
קהלת
הבל הב

הבלים הקל הבל. מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש:
דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת: וזרח השמש ובא השמש
ואל מקומו שואף זרח הוא שם: הולך אל דרום וסובב אל צפון
סובב סובב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח: כל הנחלים הלכים אל
הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים

שבים ללכת: כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע
עין לראות ולא תמלא אזן משמוע: מה שהיה הוא שיהיה
ומה שנעשה הוא שיעשה אין כל חדש תחת השמש: יש דבר
שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעולמים אשר היה מלפ
מלפנינו אין זכרון לראשונים וגם לאחרונים שיהיו לא יהיה
להם זכרון עם שיהיו לאחרונה: אני קהלת הייתי מלך על
ישראל בירושלם: ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על
כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע אשר נתן אלהים לבני
האדם לענות בו: ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה
הכל הבל ורעות רוח: מעורת לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל
להמנות: דברתי אני עם לבי לאמר אני הגדלתי והוספתי חכ
חכמה על כל אשר היה לפני בירושלם ולבי ראה הרבה חכמה
ודעת: ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי ג
שגם זה היא רעיון רוח: כי ברוב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף
מכאוב: אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב
והנה גם הוא הבל: לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה
עשה: תרתי בלבי למושך בייין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז
בסכלות עד אשר אראה אזה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת
השמים מספר ימי חייהם: הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי
לי כרמים: עשיתי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי:
עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: קנ
קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן
הרבה היה לי מכל שהיה לפני בירושלם: כנסתי לי גם כסף
וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות
בני האדם שדה ושדות: וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בי
בירושלם את חכמתי עמדה לי: וכל אשר שאלו עיני לא
לא אכלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי ש
מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי: ופניתי אני בכל מ
מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל

הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: ופניתי אני לראות חכמה
והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר
כבר עשוהו: וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות
כיתרון האור מן החשך: החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך
הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כולם: ואמרתי
אני בלבי במקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז
יותר ודברתי בלבי שגם זה הבל: כי אין זכרון לחכם עם הכסיל
לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם
הכסיל: ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת
השמש כי הכל הבל ורעות רוח: ושנאתי אני את כל עמלי
שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: ומי
יודע החכם יהיה או סכל ויתלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי
תחת השמש גם זה הבל: וסבותי אני ליאש את לבי
על כל העמל שעמלתי תחת השמש: כי יש אדם שעמלו בח
וחכמה ודעת ובישרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו
גם זה הבל ורעה רבה: כי מה היה לאדם בכל עמלו וברעיון
לבו שהוא עמל תחת השמש: כי כל ימיו מכאובים וכעס ע
עוניו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא: אין טוב באדם
שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני
כי מיד האלהים הוא: כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממנו: כי לאדם
שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין ליס
לאסף ולכנס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות
רוח: לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: עת ללדת
ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע: עת להרג ועת לרפא
עת לפרוץ ועת לבנות: עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת
רקוד: עת להשליך אבנים ועת כנות אבנים עת לחבוק ועת
לרחוק מחבק: עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך יד:
עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: עת לאהוב
ועת לשנוא עת מלחמה ועת שלום: מה יתרון העושה

באשר הוא עמל: ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם
לענות בו: את הכל עשה יפה בעתו גם את העולם נתן בלבם
מלבי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים
מראש ועד סוף: ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות
טוב בחייו: וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו הוא מתת אלהים
כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו הוא מתת אלהים
הוא: ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם
עליו אין להוסיף ומהם אין לגרוע והאלהים עשה שיראו
שיראו מלפניו: מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה
והאלהים יבקש את נרדף: ועוד ראיתי תחת השמש מקום
המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: אמרתי
אני בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת
לכל חפץ ועל כל המעשה שם: אמרתי אני בלבי על דברת
בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם:
כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות
זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין
כי הכל הבל: הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר
והכל שב אל העפר: ומי יודע רוח בני האדם העולה היא
למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ: וראיתי
כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו
כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו: ושבתי אני ואר
ואראה את כל העשוקים אשר נעשים תחת השמש והנה
דמעת העשוקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין
להם מנחם: ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים
את אשר המה חיים עדינה: וטוב משניהם את אשר עדן לא
היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת
השמש: וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המע
המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות
רוח: הכסיל חבק את ידיו ואכל בשרו: טוב מלא כף נחת

ממלא חפנים עמל ורעות רוח: ושבתי אני ואראה את הבל תחת השמש:
יש אחד ואין שני גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם עינו
לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם־
זה הבל וענין רע הוא: טובים השנים מן האחד אשר יש להם־
שכר טוב בעמלם: אם יפלו האחד יקים את חברו ואי לו האחד שיפול
ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך־
יחם: ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשולש
לא במהרה ינתק: טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר
לא ידע להזהר עוד: כי מבית הסורים יצא למלוך כי גם במו
מלכותו נולד רש: ראיתי את כל החיים המהלכים תחת הש
השמש עם הילד השני אשר יעמוד תחתיו: אין קץ לכל העם
לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה
הבל ורעיון רוח: שמור רגלך כאשר תלך אל בית האלהים
וקרוב לשמוע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות
רע: אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האל
האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו
דבריך מעטים: כי בא החלום בדוב ענין וקול כסיל ברב דברים:
כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים
את אשר תדר שלם: טוב אשר לא תדר משתדר ולא תשלם:
אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך
כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה
ידיך: כי ברוב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים
ירא: אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה
על החפץ מגבוה מעל גבוה שומר ומגבוהים עליהם: ויתרון
ארץ בכל הוא מלך לשדה נעבד: אהב כסף לא ישבע בכסף
ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל: ברבות הטובה רבו
אכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראות עינין: מתוק
שנת העבד אם מעט אם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו
מניח לו לישון: יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר

שמור ולבעליו לרעתו: ואבד העשר ההוא בעניין רע והוליד בן
ואין מידו מאומה: באשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת
כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: וגם זה רעה
חולה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח:
גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחלי וקצף: הנה אשר
ראיתי אני טוב אשר יפה לאכל ולשתות ולראות טובה בכל
עמלו שיעמל תחת השמש כמספר ימי חייו אשר נתן לו
האלהים כי הוא חלקו: גם כל האדם אשר נתן לו האלהים
עשר ונכסים וה שליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ו
ולשמוח בעמלו זה מתת אלהים הוא: כי לא הרבה יזכר את
ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו: יש רעה חולה ראיתי
תחת השמש ורבה היא על האדם: איש אשר יתן לו האלהים
עשר ונכסים וכבוד ואינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא
ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל
וחלי רע הוא: אם יוליד איש מאה ושנים רבות וחיה ורב שנ
שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא
היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: כי בהבל בא ובחשך ילך
ובחשך שמו יכסה: גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מ
מזה: ואלו חיה אלף שנים פעמים ושובה לא ראה הלא
אל מקום אחד הכל הולך: כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש
לא תמלא: כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע
להלוך נגד החיים: טוב מראה עינים מהלוך נפש גם זה הבל
ורעות רוח: מה שהיה כבר הוא נקרא שמו ונודע אשר הוא
אדם לא יוכל לדין עם שהתקיף ממנו: כי יש דברים הרבה
מרבים הבל מה יותר לאדם: כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים
מספר ימי חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה
יהיה אחריו תחת השמש: חיי סדר

טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: טוב ללכת
אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל

האדם והחי יתן את לבו: טוב בעס מ׳ שחוק מ׳ברע פנים ייטב לב:
לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: טוב ל׳ שמוע
גערת חכם מ׳איש שומע שיר כסילים: כי כקול הסירים תחת
הסיר כן שחוק הכסיל וגם זה הבל: כי העשק יהולל חכם ויאבד
את לב מתנה: טוב אחרית דבר מ׳ראשיתו טוב ארך רוח מ׳גבה
רוח: אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח: אל
תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא
מחכמה שאלה על זה: טובה חכמה עם נחלה ויותר לראי השמש:
כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעלי׳ו:
ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עיותו: ב
ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם זה את לעמת זה עשה
האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחרין מאומה: את הכל
ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך
ברעתו: אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם:
אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך: טוב אשר
תאחז בזה וגם מזה אל תנח ידיך כי ירא אלהים יצא את כלם:
החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: כי אדם
אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: גם לכל הדברים
אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקלל ד
כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם אתה קללת אחרים:
כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחקה ממני:
רחוק מה שהיה ועמוק עמק מי ימצאנו: סבותי אני ולבי
לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכ:
והסכלות הוללות: ומר אני מר ממות את האשה אשר
היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים
ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת
לאחת למצוא חשבון: אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי: אדם
אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: לבדו
ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה

בהשבונות רבים: מי כחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם
תאיר פניו ועז פניו ישנא: אני פי מלך שמר ועל דברת שבועת
אלהים: אל תבהל מפניו תלך ואל תעמד בדבר רע כי כל אשר
יחפץ יעשה: באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה:
שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: כי לכל
חפץ ישעת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: כי אינבר יודע
מה שיהיה כי באשר יהיה מי יגיד לו: אין אדם שליט ברוח
לכלא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במל
במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו: את כל זה ראיתי ונתון
את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט
האדם באדם לרע לו: וכן ראיתי רשעים קברים ובאו ומ
ממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה
הבל: אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא
לב בני האדם בהם לעשות רע: אשר חוטא עשה רע מארך
ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים
אשר יראו מלפנו: וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים
כצל אשר אינבן ירא מלפני האלהים: יש הבל אשר נעשה
על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשע
ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה
הבל: ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש
כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילוהו בעמלו ימי חיו
אשר נתן לו האלהים תחת השמש: כאשר נתתי את לבי לדעת
חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום
ובלילה שנה בעיניו אינבר ראה: וראיתי את כל מעשה האל
האלהים כי לא יוכל האדם למצא את המעשה אשר נעשה
תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא
וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא: כי את כל זה
נתתי את לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים
ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האד

הכל לפניהם; הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע ולטוב
ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זובח כטוב בחוטא הן
הנשבע באשר שבועה ירא; זה רע בכל אשר נעשה תחת
השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והולל ות
בלבבם בחייהם ואחרין אל המתים; כי מי אשר יבחר אל כל
החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת; כי ת
החיים יודעים שימותו והמתים אינם יודעים מאומה ואין
עוד להם שכר כי נשכח זכרם; גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם
כבר אברה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת
השמש; לך אכל בשמחה לחמך ושתה כלב טוב יינך כי כבר
רצה האלהים את מעשיך; בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על
ראשך אל יחסר; ראה חיים עם אשה אשר אהבתה כל ימי
חיי חבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי חבלך כי הוא חלקך
בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש; כל אשר תמצא
בידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה
בשאול אשר אתה הולך שמה; שבתי וראה תחת השמש
כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים ם
לחם וגם לא לנבונים עושר וגם לא לידעים חן כי עת ופגע
יקרה את כלם; כי גם לא ידע האדם את עתו ברגים שבאחזים
במצורה רעה וכצפרים האחזות בפח בהם ויקשים בני האדם
לעת רעה כשתפל עליהם פתאום גם זה ראיתי חכמה תחת
השמש וגדולה היא אלי; עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא
אליה מלך גדול וסבב אתה וכנה עליה מצורים גדולים;
ומצא בה איש מסכן וחכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם
לא זכר את האיש המסכן ההוא; ואמרתי אני טובה חכמה
מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים; דברי
חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים; טובה
חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה; זבובי מ
מות ובאיש ובוע שמן רוקח יקר מחכמה ומכבוד סכלות

מעט; לב חכם לימינו ולב כסיל משמאלו; וגם בדרך כשה סכל
הולך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא; אם רוח המשל תעלה
עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדלים; יש רעה
ראיתי תחת השמש כשגגה שיוצא מלפני השליט; נתן ת
הסכל במדומים רבים ועשירים בשפל ישבו; ראיתי עבדי ם
על סוסים ושרים הולכים בעבדים על הארץ; חופר גומץ בו
יפל ופורץ גדר ישכנו נחש; מסיע אבנים יעצב בהם ביקע
עצים יסכן בם; אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל רחולים
יגבר ויתרון הכשיר חכמה; אם ישך הנחש בלא לחש ואין
יתרון לבעל הלשון; דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו;
תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה; והסכל
ירבה דברים ולא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחר ין
מי יגיד לו; עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל
עיר; אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו; אשריך
ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא
בשתי; בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלה הבית;
לשחוק עושים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל;
גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר
כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר;
שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו; תן
חלק לשבעה וגם לשמנה כי לא תדע מה יהיה רעה על
הארץ; אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו אם יפול
עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם והוא; שמר
רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצר; כאשר אינך יודע
מה דרך הרוח בעצמים בבטן המלאה כבה לא תדע את
מעשה האלהים אשר יעשה את הכל; בבקר ירע את זרעך
ולערב אל תנח ידיך כי אינך יודע איזה יכשר הזה או זה
ואם שניהם כאחד טובים; ומתוק האור וטוב לעינים לרו
לראות את השמש; כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם

ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל: שמח בחו ר
בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרכי לבך ומ
ובמראי עיניך וידע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט: ו
והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות ד
הבל: וזכור את בוראך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי
הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: עד אשר ד
לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר
הגשם: ביום שיזעו שמרי הבית והתעוותו אנשי החיל ובטלו
הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבה: וסגרו דלתים בשוק ך
בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר:
וגם מגבוה ייראו ויתחתים בדרך ויבאיץ השקד ויסתבל החגב
ותפר האביונה כי הולך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק
הסופרים: עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרוץ גלת הזהב
ותשבר כד על הבארות ורוץ הגלגל אל הבור: וישב העפר אל
הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: הבל הבלים ינ
אמר הקהלת הכל הבל: ויותר שהיה קהלת חכם יעוד למד דעת
את העם ואזן וחיקר תיקן משלים הרבה: בקש קהלת למצא
דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: דברי חכמים כדרבנות
ובמו שמורות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ויותר
מהה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה
יגיעת בשר: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת
מצותיו שמר כי זה כל האדם: כי את כל מעשה האלהים יבא
במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע: סוף דבר הכל נשמע:

F9

אחשורוש

ביומו אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהודו ועד כוש שבע ועש
ועשרים ומאה מדינה: בימים ההם בשבת המלך אחשורוש על
כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנת שלש למלכו עשה
משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי
המדינות לפניו: בהראותו את עושר כבוד מלכותו ואת יקר
תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: וכמלאת
הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה
למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך:
חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף
ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר
וסחרת: והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות
רב כיד המלך: והשתיה כדת אין אונס כי כן יסד המלך על
כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: גם ושתי המלכה
עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש:
ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר לבזתא חרבונא בגתא
אבגתא זתר וכרכס שבעת הסרסים ס

תיקון הגלות
עם זלי שנזרו
ביה שולן ת
תחילת שמור
ס

המשרתים אתפני המלך אחשורוש: להביא את ושתי המלכה
לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי
טבת מראה הוא: ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד
הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: ויאמר
המלך לחכמים יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי
דת ודין: והקרוב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס
מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך
הישבים ראשונה במלכות: כדת מה לעשות במלכה ושתי
על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסרי
הסריסים: ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על
המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל
העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש: כי יצא דבר
המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם
המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא
באה: והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את
דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: אם על
המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס והמלך
ומדי ולא יעבר אשר לא תבא ושתי לפני המלך אחשורוש ש
ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: ונשמע פתגם
המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה הוא וכל הנשים
יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: ויטב הדבר בעיני המל ר
דבר כממוכן: וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל
מדינה ומדינה בכתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש
שורר בביתו ומדבר כלשון עמו: אחר הדברים האלה
כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה
ואת אשר נגזר עליה: ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו
למלך נערות בתולות טובות מראה: ויפקד המלך פקידים
בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת
מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס

ר״ה סרים ר״ל
המלך

המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: והנערה אשר תיטב בעיני
המלך תמלוך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך ויעש כן:
איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר
בן שמעי בן קיש איש ימיני: אשר הגלה מירושלים עם הגלה
אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר
מלך בבל: תחילת עזיר ויהי אומן את הדסה הוא אסתר כת
דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות
אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ויהי בהשמע דבר המלך
ודתו והקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח גם
אסתר אל בית המלך אל יד הגי שומר הנשים: ותיטב הנערה
בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותיה
לתת לה ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך
וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: לא הגידה אסתר את
עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד:
ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת
את שלום אסתר ובדה יעשה בה: ובהגיע תר נערה ונערה
לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים
שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן שש ה
חדשים בשמן המר ושישה חדשים בבשמים ובתמרוקי
הנשים: וכזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר
ינתן לה לבא עמה מבית הנשים עד בית המלך: בערב
הוא באה תחילת עזיר ובבקר הוא שבה אל בית הנשים
שני אל יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים לא תבא
עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם: ובהגיע
תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקחה לו לבת לבא אל
המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך
שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראיה: ותלקח
אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי
הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: ויאהב המלך את

אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר
מלכות בראשה וימליכיה תחת ושתי: ויעש המלך משתה
גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה
ויתן משאת ביד המלך: ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב
בשער המלך: אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה
עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה
באמנה אתו: בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קיצף בגתן
ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך
אחשורוש: ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה
תחילת עמוד ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ויבקש
הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים
לפני המלך: אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את
המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים
אשר אתו: וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כורעים ומשתח
להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה:
ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עבר את מצות המלך: ויהי כאמרם אליו יום ויום ולא
שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי
הגיד להם אשר הוא יהודי: וירא הכין כי אין מרדכי כרע
ומשתחוה לו וימלא המן חימה: ויבז בעיניו לשלח יד
במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להש
להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם
מרדכי: בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים
עשרה למלך אחשורוש הפול פור הוא הגורל לפני
המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר:
תחילת עמוד ויאמר המן למלך אחשורוש ישנה עם אחד
מפזר ומפורד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם
שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עושים ולמלך אין
שוה להניחם: אם על המלך טוב יכתב לאכדם ועשרת אלפי

בכר כסף אשקול על ידי עשה המלאכה להביא אל גנזי המלך: ויסר
המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר
היהודים: ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כל
כטוב בעיניך: ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלשה עשר
יום בו ויכתב בכל אשר צוה המן אל אחשורפני המלך ואל הפחות
אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה בכתבה
ועם ועם בלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך:
ונשלח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג
ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד
בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז:
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
להיות עתידים ליום הזה: הרצים יצאו דחופים בדבר הכולך
והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר
שושן נבוכה: תחילת עמוד ומרדכי ידע את כל אשר נעשה
ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר
ויזעק זעקה גדולה ומרה: ויבא עד לפני שער המלך כי אין
לבא אל שער הכולך בלבוש שק: ובכל מדינה ומדינה
מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום
ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: ותבואנה נערות אסתר
וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים
להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ותקרא
אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותיבוהו
על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ויצא התך אל מרדכי
אל רחב העיר אשר לפני שער המלך: ויגד לו מרדכי את כל
אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר המן לשקל על גנזי
המלך ביהודים לאכדם: ואת פתשגן נתן הדת אשר נתן בן
בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו
על עמה: ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: ותאמר

אסתר להתר ותצוהו אל מרדכי: כל עבדי המלך ועם מדינות
המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבא אל המלך אל
החצר הפנימית אשר יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
ירשיט לו המלך את שרביט הזהב **תחילת עמוד** ... וחיה ואני
לא נקראתי לבא אל המלך זה שלשים יום: ויגידו למרדכי
את דברי אסתר: ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל
תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: כי אם
החרש תחרשי בעת הזאת רוח והצלה יעמד ליהודים ממקום
אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת
למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: לך כנוס את כל
היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל
תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן:
וכן אבא אל המלך אשר לא כדת ואשר אבדתי אבדתי: ויע
ויעבר מרדכי ויעש בכל אשר צותה עליו אסתר: ויהי ביום
השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך
הפנימית נכח בית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו כנגד
המלכות נכח פתח הבית: ויהי כראות המלך את אסתר המלכה
עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את ש
שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט:
ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד
חצי המלכות **תחילת עמוד** ויבתן לך: ותאמר אסתר אם
על המלך טוב יבא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשותי
לו: ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר
ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: ויאמר
המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ויבתן לך ומה
בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר ותאמר שאלתי
ובקשתי: אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב
לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן
אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך:

ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער
המלך ולא קם זע מכיסו וימלא המן על מרדכי חימה: ויתאפק
המן ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו:
ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו
המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: ויאמר המן
את לא הבואה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר
עשתה כי אם אתי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך: וכל זה
איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי ישב
בשער המלך: ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבוה
חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא
עם המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש
העץ: **תחילת עמוד** בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר
להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך:
וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי
המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש:
ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדלה למרדכי על זה ויאמרו
נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: ויאמר המלך מי
בחצר והמן בא לחצר בית המלך החצונה לאמר למלך לתלות
את מרדכי על העץ אשר הכין לו: ויאמרו נערי המלך אליו הנה
המן עמד בחצר ויאמרו המלך יבא: ויבא המן ויאמר לו מה
המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן
בלבו למי יחפוץ המלך לעשות יקר יותר מימני: ויאמר המן
אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: יביאו לבוש מלכות
אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן
בתר מלכות בראשו: ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי
המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר הכילו חפץ ביק
ביקרו והרכיבוהו על הסוס ברחב העיר וקראו לפניו כבה
תחילת עמוד יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ויאמר
המלך להמן מהר הח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת

ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל
אשר דברת: ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי
וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך
חפץ ביקרו: וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו
אבל וחפרו ראש: ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את
כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודי ב
מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפל תפל
לפניו: עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהילו להביא
את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר: ויבא המלך והמן
לשתות עם אסתר המלכה: ויאמר המלך לאסתר גם ביום
השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך
ומה בקשתך עד חיני המלכות ותעש: ותען אסתר המלכה
ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב
תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: כי נמכרנו אני וע
ועמי להשמיד להרג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נב
נמכרנו החרשתי כי אין הינר שוה בנזק המלך:
ויאמר תחילת עמוד המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה ה
מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: ותאמר
אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני
המלך והמלכה: והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת
הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה
כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: והמלך שב מגנת הביתן
אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה
ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הרבר
ויצא מפי המלך ופני המן חפו: ויאמר חרבונא אחד מן ה
הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי
אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבוה חמשים אמה
ויאמר תלהו עליו: ויתלו את המן על העץ אשר הכין
[illegible] וחמת המלך תחילת עמוד שכבה: ביום ההוא נתן

המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודים
ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: ויסר
המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם
אסתר את מרדכי על בית המן: ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך
ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן:
האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: ויושט המלך
לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך:
ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר
הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרי ם
מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים
אשר בכל תחילת עמוד מדינות המלך: כי איכבה אוכל
ואיתי הרעה אשר ימצא את עמו ואיכבה אוכל וראיתי
באבדן מולדתי: ויאמר המלך אחשורש לאסתר המלכה
ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו תלו
על העץ על אשר שלח ידו ביהודים: ואתם כתבו על
היהודים בטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך
כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתם בטבעת המלך אין
להשיב: ויקראו סופרי המלך בעת ההיא בחדש השלושי
הוא חדש סיון בשלשה ועשרים בו ויכתב בכל אשר צוה
מרדכי אל היהודים אל האחשדרפנים והפחות ושרי
המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה
מדינה מדינה ומדינה בכתבה ועם ועם כל שונו ואל
היהודים בכתבם וכל שונם: ויכתב בשם המלך אחשורש וחתם
בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש
האחשתרנים בני הרמכים: אשר נתן המלך ליהודים אשר
בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג
ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים
תחילת עמוד ושללם לבוז: ביום אחד בכל מדינות המל ד
אחשורוש בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא [illegible]

ם אדר: פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
ולהיות היהודים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם: הרצים
רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר
המלך והדת נתנה בשושן הבירה: ומרדכי יצא מלפני המ
המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך
בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: ליהודים היתה
אורה ושמחה וששן ויקר: ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר
ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים
כי נפל פחד היהודים עליהם: ובשנים עשר חדש הוא חדש
אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעש ות
ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר
ישלטו היהודים המה בשנאיהם: נקהלו היהודים בעריהם
בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם
רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים:
וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה
אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי
עליהם: כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המ
המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול: ויכו היהודים בכל
איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם:
ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות תחילת
עמוד איש: ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא:
ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא: ואת פרמשתא
ואת אריסי ואת ארידי ואת ויזתא: עשרת תחילת
עמוד בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא ש
שלחו את ידם: ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה
לפני המלך: ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה
הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בן
בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך

ויצריך להיות
בני המן ועשרת
בנשימה אחת
ויצריך שיהו
כתובים אריח
על גבי אריח
ולבינה על גבי
לבינה..

ומה בקשתך עוד ותעש: ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן
גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני
המן יתלו על העץ: ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן
ואת עשרת בני המן תלו: ויקהלו היהודים אשר בשושן גם
ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש
ובבזה לא שלחו את ידם: ושאר היהודים אשר במדינות המלך
נקהלו ועמד על נפשם תחילת עמוד ונוח מאיביהם והרג בשנ
בשונאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם: ביום
שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום
משתה ושמחה: והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו
ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה
ושמחה: על כן היהודים הפרוזים הישבים בערי הפרזות עשים
את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומש
ומשלוח מנות איש לרעהו: ויכתב מרדכי את הדברים האלה
וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש ש
הקרובים והרחוקים: לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה ה
עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה:
כימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם תחילת עמוד והחדש
אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות
אתם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות ת
לאביונים: וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר
כתב מרדכי עליהם: כי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים
חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם:
ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר
חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ: על
כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי
האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: קימו וקבל
היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה

ושנה; והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דר ודר משפחה תחילת שחר
ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יע
יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם; ותכתב אסתר
המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את
אגרת הפרים הזאת השנים; וישלח ספרים אל כל היהודים
אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום
ואמת; לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם
מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל
זרעם דברי הצומות וועקתם; ומאמר אסתר קים דברי הפורים
האלה ונכתב בספר; וישם המלך אחשורש מס על
הארץ ואיי הים; וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת
מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי מדי ופרס; כי מרדכי היהודי משנה למלך
אחשורוש וגדל ליהודים ודינוי לרוב אחיו דרש טוב לעמו
לעמו ודובר שלום לכל זרעו; כליך חמש מגילות.

משלי

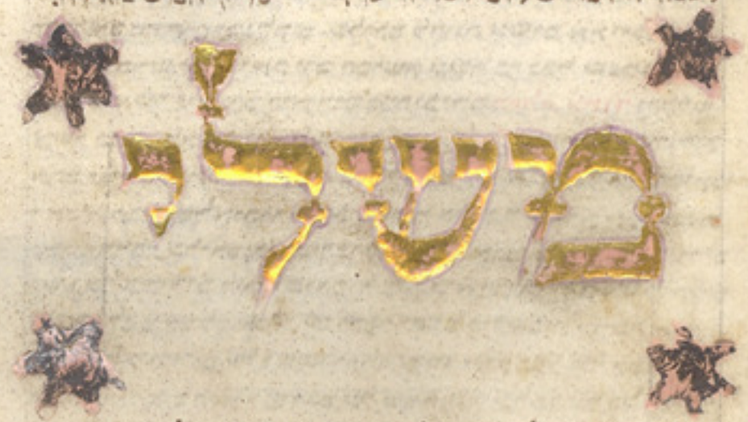

שלמה בן דוד מלך ישראל; לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי
בינה; להחת מוסר השכל צדק ומשפט ומשרים; לתת לפתאים
ערמה לנער דעת ומדימה; ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תח

תחבלות יקנה; להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם; יראת
יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו; שמע בני מוסר
אביך ואל תטש תורת אמך; מלוית חן לראשך ועניקים לגרגרתיך;
בני אם יפתוך חטאים אל תאבה; אם יאמרו לכה אתנו נארבה
נינפנה לנקי חנם; נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור;
כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל; גורלך תפיל בתוכנו
כיס אחד יהיה לכלנו; בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנת
מנתיבתם; כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפוך דם; כי חנם
מזורה הרשת בעיני כל בעל כנף; והם לדמם יארבו ינפנו לה
לנפשתם; כן ארחות כל בצע בצע את נפש בעליו יקח; חכמות
בחוץ תרנה ברחובות תתן קולה; בראש הומיות תקרא בפתחי
שערים בעיר אמריה תאמר; עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים
לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת; תשובו לתוכחתי הנה
אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם; יען קראתי ותמאנו
נטיתי ידי ואין מקשיב; ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם;
גם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם; בבא בשאה פחדכם
ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה; אז יקרא אנני ולא
אענה ישחרנני ולא ימצאנני; תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה
ולא בחרו; לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי; ויאכלו מפרי דרכם
וממן עצותיהם ישבעו; כי משובת פתים תהרגם ושלות כסילים
תאבדם; ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה; בני אם תקח
אמרי ומצותי תצפן אתך; להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך
לתבונה; כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך; אם תבקשנה
בבסף ובמטמנים תחפשנה; אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים
תמצא; כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה; ויצפן לישרים
תושיה ומגן להולכי תום; לנצור ארחת משפט ודרך חסידו
ישמור; אז תבין צדק ומשפט ומשרים כל מעגל טוב;
כי תבא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם; מזמה תשמור עליך
תבונה תנצרכה; להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפוכות;

העזבים ארחות יושר ללכת בדרכי חשך: השמחים לעשות רע יגילו
בתחפוכות רע: אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: להצ
להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: העזבת אלוף
נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה: כי שחה אל מות ביתה ואל רפאי ס
מעגלותיה: כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים: למען
תלך בדרך טובים וארחת צדיקים תשמח: כי ישרים ישכנו ארץ
והמימים יותרו בה: ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה:
בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך: כי אורך ימים ושנות
חיים שלום יוסיפו לך: חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרגרת יד
כתבם על לוח לבך: ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:
בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען: בכל דרכיך
דעהו והוא יישר ארחותיך: אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה
וסור מרע: רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך: כבד את יהוה
מהונך ומראשית כל תבואתך: וימלאו אסמיך שבע ותירוש
יקביך יפרוצו: מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקוץ בתוכחתו:
כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה: אשרי אדם מצא
חכמה ואדם יפיק תבונה: כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה:
יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה: ארך ימים בימינה
בשמאלה עשר וכבוד: דרכיה דרכי נועם וכל נתיבתיה שלום:
עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר: יהוה בחכמה
יסד ארץ כונן שמים בתבונה: בדעתו תהומות נבקעו ושחקים
ירעפו טל: בני אל ילוזו מעיניך נצור תושיה ומזימה: ויהיו
חיים לנפשך וחן לגרגרתיך: אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף:
אם תשכב לא תפחד ושכבת ועדבה שנתך: אל תירא מפחד פתאם
ומשואת רשעים כי תבא: כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך
מלכד: אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידיך לעשות: אל
תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: אל תחרש על
רעך רעה והוא ישב לבטח אתך: אל תרוב עם אדם חנם אם לא
גמלך רעה: אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו: כי תועבת

יהוה נלוז ואת ישרים סודו: מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך:
אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן: כבוד חכמים ינחלו וכסילים
מרים קלון: שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: כי לקח טוב
נתתי לכם תורתי אל תעזובו: כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמו:
וירני ויאמר לי יתמך דברי לבך נצור מצותי וחיה: קנה חכמה קנה
בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי: אל תעזביה ותשמריך אהביה
ותצריך: ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קינינך קנה בינה: כלסליה
ותרוממך תכבדך כי תחבקנה: תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת
תמגנך: שמע בני והח אמרי וירבו לך שנות חיים: בדרך חכמה
הורתיך הדרכתיך במעגלי יושר: בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ
לא תכשל: החזק במוסר אל תרף נצריה כי היא חייך: באורח
רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים: פרעהו אל תעבר בו
שטה מעליו ועבר: כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם
לא יכשילו: כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו: ואורח
צדיקים באור נוגה הלך ואור עד נכון היום: דרך רשעים באפלה
לא ידעו במה יכשלו: בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך:
אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך: כי חיים הם למוצאיהם
ולכל בשרו מרפא: מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות
חיים: הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך: עיניך
לנכח יביטו ועפעפיך ישרו נגדך: פלס מעגל רגלך וכל דרכיך
ימנו: אל תט ימין ושמאל הסר רגלך מרע: בני לחכמתי הקשי בה
לתבונתי הט אזנך: לשמר מזימות ודעת שפתיך ינצורו: כי נפת
תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה: ואחריתה מרה כלענה חדה
כחרב פיות: רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמכו: ארח חיים
פן תפלס נעו מעגלותיה לא תדע: ועתה בנים שמעו לי ואל
תסורו מאמרי פי: הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח
ביתה: פן תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי: פן ישבעו זרים
כחך ועינבך בבית נכרי: ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך:
ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי: ולא שמעתי בקול

מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני: כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועד ה:
שתה מים מבורך ונוזלים מתוך בארך: ופריבו מעיניתיך חוצה
ברחבות פלגי מים: יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך: יהי מקורך ברוך
ושמח מאשת נעורך: אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת
כאהבתה תשגה תמיד: ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חיק נכריה: כי
נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתיך מפלס עונותיך ילכדנו
את הרשע ובחבלי חטאתו יתמד: הוא ימות באין מוסר וברוב
אולתו ישגה: בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: נוקשת באמרי פיך
נלכדת באמרי פיך: עשה זאת איקוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך
התרפס ורחב רעיך: אל תתן שינה לעיניך ותנומה לעפעפיך: הנצל
כצבי מיד וכציפור מיד יקוש: לך אל נמלה עצל ראה דרכיה
וחכם: אשר אין לה קצין שטר ומושל: תכין בקיץ לחמה אגרה
בקציר מאכלה: עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתיך: מעט שנו ת
מעט תנומות מעט חבוק ידים לשכב: ובא כמהלך ראשך ומחסרך
כאיש מגן: אדם בליעל איש און הלך עקשות פה: קרץ בעיניו מ
מולל ברגליו מורה באצבעתיו: תחפסת בלבו חרש רע בכל עת
מדינים ישלח: על כן פתאום יבא אידו פתע ישבר ואין מרפא:
שש הנה שנא יהוה ושבע תעבות נפשו: עינים רמות לשון שקר
וידים שופכות דם נקי: לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות
לרוץ לרעה: יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים: נצר
בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך: קשרם על לבך תמיד
עכדם על גרגרתיך: בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך
והקיצות היא תשיחך: כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחת
מוסר: לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה: אל תחמד
יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה: כי בעד אשה זונה עד כבר
לחם ואשת איש נפש יקרה תצור: היחתה איש אש בחיקה
ובגדיו לא תשרפנה: אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא
תכוינה: כך הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה: לא יבוזו
לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב: ונמיבא ישלם שבעתים

את כל הון ביתו יתן: נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה:
נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: כי קנאה חמת גבר ולא יחמל
ביום נקם: לא ישא פני כפר ולא יאבה כי תרבה שחד: בני שמר
אמרי ומצותי תצפן אתך: שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון
עיניך: קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך: אמר לחכמה
אחתי את ומדע לבינה תקרא: לשמרך מאשה זרה ומנכריה
אמריה החליקה: כי בחלון ביתי נעד אשנבי נשקפתי: ואר אבת
בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב: עבר בשוק אצל פנה ודרך
ביתה יצעד: בנשף בערב יום באישון לילה ואפלה: והנה אשה
לקראתו שית זונה ונצורת לב: הומיה היא וסוררת בביתה לא
ישכנו רגליה: פעם בחוץ פעם ברחובות ואצל כל פנה תארב:
והחזיקה בו ובשקה לו העזה פניה ותאמר לו: זכחי שלמים
עלי היום שלמתי נדרי: על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך
ואמצאך: מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון ממצרים:
נטפתי משכבי מר אהלים וקנמון: לכה נרוה דודים עד הבקר
נתעלסה באהבים: כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק: יצ
צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבוא ביתו: הטתו ברוב לקחה
בחלק שפתיה תדוחנו: הולך אחריה פתאם בשור אל טבח יבא
וכעכס אל מוסר אויל: עד יפלח חץ בכדו במהר צפור אל
פח ולא ידע כי בנפשו הוא: ועתה בנים שמעו לי והקשובו
לאמרי פי: אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה: כי
רבים חללים הפילה ועצמים כל הרוגיה: דרכי שאול ביתה
יורדת אל חדרי מות: הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קו
קולה: בראש מרומים עלי דרך בית נתיבות נצבה: ליד
שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה: אליכם אישים אקרא
וקולי אל בני אדם: הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב
שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים: כי אמת יהגה
חכו ותעבת שפתי רשע: בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש:
כלם נכחים למבין וישרים למוצאי דעת: קחו מוסרי ואל כסף

דרשני מחרוץ נבחר: כי טובה מעלתם וכל חפצינו לא ישוו בה: אני חכמה ש
שכנתי ערמה ודעת מזימות אמצא: יראת יהוה שנאת רע גאה וגא
ון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי: לי עצה ותושיה אני בינה לי
גבורה: כי מלכים ימלוכו ורזנים יחוקקו צדק: בי שרים ישורו
ונדיבים כל שפטי צדק ארץ: אני אהביה אהב ומשחרי ימצ
אוני: עשר וכבוד את הון עתק וצדקה: טוב פרי מחרוץ
ומפז ותבואתי מכסף נבחר: בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות מ
משפט: להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא: יהוה קנה
ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: מעולם נסכתי מראש מק
מדמי ארץ: באין תהומות חוללתי באין מעינות נכבדי
מים: בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי: עד לא עשה
ארץ וחוצות וראש עפרות תבל: בהכינו שמים שם אני בחוקו
חוג על פני תהום: באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום:
בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ:
ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפנ
בכל עת: משחקת בתבל ארצו ושעשועי את בני אדם:
ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו: שמעו מוס ר
וחכמו ואל תפרעו: אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתי ר
יום יום לשמור מזוזות פתחי: כי מוצאי מצאי חיים ויפק
רצון מיהוה: וחוטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות:
חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: טבחה
טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: שלחה נערותיה תקרא
על גפי מרומי קרת: מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: לכו
לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי: עזבו פתאים וחיו ואשרו
בדרך בינה: יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו
אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך: תן לחכם ויחכם
עוד הודע לצדיק ויסף לקח: תחלת חכמה יראת יהוה ודעת
קדושים בינה: כי בי ירבו ימיך ויסיפו לך שנות חיים: אם
חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא: אשת כסילות הומיה

פתיות ובל ידעה מה: ושבה לקרא לעברי דרך המישרים אמרתם: מי פתי יסר הנה וחסר לב אמרה
לו: מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם: ולא ידע כי רפאים
שם בעמקי שאול קראיה: משלי שלמה בן חכם ישמח
אב ובן כסיל תוגת אמו: לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תצל
ממות: לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף: רמיה
עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר: אוגר בקיץ בן משכיל נרדם
בקציר בן מכליש: ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס:
זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: חכם לב יקח מצות ואויל
שפתים ילבט: הלך בתום ילך בטח ומעקש דרכיו יודע: קורץ
עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט: מקור חיים פי צדיק ופי
רשעים יכסה חמס: שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה
אהבה: בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב: חכמים יס
צפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה: הון עשיר קרית עזו מחתה
דלים רישם: פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת:
ארח לחיים שמר מסר ועזב תוכחת מתעה: מכסה שנאה שפתי
שקר ומוציא דבה הוא כסיל: בדבר דברים לא יחדל פשע וחש ר
שפתיו משכיל: כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט:
שפתי צדיק ירעון רבים ואויל בחסר לב ימותו: ברכת יהוה
היא תעשיר ולא יסף עצב עמה: כשחוק לכסיל עשות זמה
וחכמה לאיש תבונה: מגורת רשע היא תבאנו ותאות צדיקים
יתן: כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם: כחמץ לשנים
וכעשן לעינים כן העצל לשולחיו: יראת יהוה תוסיף ימים ושנ ת
רשעים תקצרנה: תקלת צדיקים עמחה ותקות רשעים תאבד:
מעז לתם דרך יהוה ומיחתה לפעלי און: צדיק לעולם בל ימוט
רשעים לא ישכנו ארץ: פי צדיק יצוף חכמה ולשון תהפכות
תכרת: שפתי צדיק ירעון רצון ופי רשעים תהפכות: מאזני מ
מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו: בא זדון ויבא קלון
ואת צנועים חכמה: תמת ישרים תנחם וסלף בגדים ישדם:

לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תיטל ממות: צדקת תמים תישר
דרכו וברשעתו יפל רשע: צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים
ילכדו: במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אברה: צדיק
מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו: בפה חנף ישחית רעהו ובדעת
צדיקים יחלצו: בטוב צדיקים תעלין קריה ובאבד רשעים רנה:
בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרם: בו לרעהו חסר לב
ואיש תבונות יחריש: הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה
דבר: באין תחבולות יפל עם ותשועה ברב יועץ: רע ירוע כי ערב זר
ושנא תוקעים בוטח: אשת חן תתמך כבוד ועד יינים יתמכו עשר:
גמל נפשו איש חסר ועכר שארו אכזרי: רשע עשה פעלת שקר
וזרע צדקה שבר אמת: כי צדקה לחיים ומדרך רעה למותו: תועבת
עקשי לב ורצונו תמימי דרך: יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים
נמלט: נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: תאות
צדיקים אד טוב תקות רשעים עברה: יש מפזר ונוסף עוד וחשך
מיושר אד למחסר: נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא יורה: מנע
בר יקבהו לאם וברכה לראש בישביר: שחר טוב יבקש רצון
והורש רעה תבואנו: בטח בעשרו הוא יפל ובעלה צדיקים
יפרחו: עבר ביתו יטחל רוח ועבד אויל לחכם לב: פרי צדיק
עץ חיים ולוקח נפשות חכם: צדיק בארץ ישלם את כי רשע
וחוטא: אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער: טוב יפיק
רצון מיהוה ואיש מזימות ירשיע: לא יכון אדם ברשע
ושרש צדיקים בל ימוט: אשת חיל עטרת בעלה ומרקב
בעצמותיו מבישה: מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים
מרמה: דברי רשעים ארב דם ופי ישרים יצילם: הפוך
רשעים ואינם ובית צדיקים יעמוד: לפי שכלו יהלל איש
ונעוה לב יהיה לבוז: טוב נקלה ועבד לו ממתכבר וחסר לחם:
יודע צדיק נפש בחמתו ורחמי רשעים אכזרי: עבד אמרהו
ישבע לחם ומדרת רקים חסר לב: חבוד רשע מיצוד רעים
ושרש צדיקים יתן: מקשע שפתים מוקש רע ויצא

מצרה צדיק: מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו:
דרך אויל ישר בעיניו ושומע לעצה חכם: אויל ביום יודע כעסו
וכסה קלון ערום: יפיח אמתה יגיד צדק ועד שקרים מרמה:
יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: שפת אמת תכון
לעד ועד ארגיעה לשון שקר: מרמה בלב חרשי רע ולי יועצי
שלום שמחה: לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע:
תועבת יהוה שפתי שקר ועשי אמונה רצונו: אדם ערום כסה
דעת ולב כסילים יקרא אולת: יד חרוצים תמשל ורמיה תהיה
למס: דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה: יתר מרעהו
צדיק ודרך רשעים תתעם: לא יחרך רמיה צדו והון אדם
יקר חרוץ בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות: בן חכם
ישמח אב ולץ לא שמע גערה: מפרי פי איש יאכל טוב ונפש
בגדים חמס: נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו: מ
מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן: דבר שקר ישנא
צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף
חטאת: יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: כפר נפש איש
עשרו ורש לא שמע גערה: אור צדיקים ישמח ובר רשעים
ידעך: רק בזרון יתן מצה ואת נועצים חכמה: הון מהכל ימעט
וקבץ על יד ירבה: תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה
באה: בו לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם: תורת חכם
מקור חיים לסור ממוקשי מות: שכל טוב יתן חן ודרך
בגדים איתן: כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת:
מלאך רשע יפל כרע ויצר אמונים מרפא: ריש וקלון פן
פורע מוסר ושמר תבחת יכבר: תאוה נהיה תערב לנפש ות
ותועבת כסילים סור מרע: הולך את חכמים וחכם ורעה
כסילים ירוע: חטאים תדרף רעה ואת צדיקים ישלם טוב:
טוב ינחיל בני בכם וצפון לצדיק חיל חוטא: רב אכל
ניר ראשים ויש נספה בלא משפט: חושך שובטו שונא
בנו ואהבו שחרו מוסר: צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן

וכטף רשעים תחסר: חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תחרסנו:
הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בזהו: בפי אויל חוטר גאות
ושפתי חכמים תשמרם: באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח
שור: עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקר: בקש לץ חכמה
ואין ודעת לנבון נקל: לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי
דעת: חכמת ערים הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: אוילים
ילין אשם וכין ישרים רצון: לב ידע מרת נפשו ובשמחתו לא
יתערב זר: בית רשעים ישמח ואהל ישרים יפריח: יש דרך
ישר לפני איש ואחרותה דרכי מות: גם בשחוק יכאב לב ואו
ואחרותה שמחה תוגה: מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש
טוב: פתי ואמיו לכל דבר וערום יבין לא שרו: חכם ירא וסר
מרע וכסיל מתעבר ובטח: קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות
ישנא: נחלו פתאים אולת וערומים יכתירו דעת: שחו רעים
לפני טובים ורשעים על שערי צדיק: גם לרעהו ישנא רש
ואהבי עשיר רבים: בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו:
הלא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב: בכל עצב יהיה
מותר ודבר שפתים אך למחסור: עטרת חכמים עשרם ואולת
כסילים אולת: מציל נפשות עד אמת ויפח בוכים מרמה:
ביראת יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה: יראת יהוה מקור
חיים לסור ממקשי מות: ברב עם הדרת מלך ובאפס לאום
מחתת רזון: ארך אפים רב תבואה וקצר רוח מרים אולת:
חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: עשק דל חרף
עשהו ומכבדו חנן אביון: בדעתו ידחה רשע יחסה במותי
צדיק: בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תיוודע: צדקה
תרומים גוי וחסד לאמים חטאת: רצון מלך לעבד משכיל
ועברתו תהיה מביש: מענה רך ישיב חימה ודבר עצב יעלה
אף: לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: בכל
מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים: מרפא לשון עץ חיים
וסלף כה שבר ברוח: אויל ינאץ מוסר אבין ושמר תכחת

ערים: בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע בעכרת: שפתי חכמים יזרו
דעת ולב כסילים לא כן: זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו:
תועבת יהוה דרך רשע ומדרך צדקה יאהב: מוסר רע לעזב ארח
שנא תוכחת ימות: שאול ואבדון נגד יהוה את בי לבות בני אדם
לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך: לב שמח ייטיב פנים
ובעצבת לב רוח נכאה: לב נבון ובקש דעת ופי כסילים ירעה
אולת: כל ימי עני רשעים וטוב לב משתה תמיד: טוב מעט
ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: טוב ארוחת ירק ואהבה
שם משור אבוס ושנאה בו: איש חמה יגרה מדון וארך אפים
ישקיט ריב: דרך עצל במשובת חדק וארח ישרים סלולה:
בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בוזה אמו: אולת שמחה לחסר
לב ואיש תבונה יישר לכת: הפר מחשבות באין סוד וברוב
יועצים תקום: שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב:
ארח חיים למעלה למשכיל למען סר משאול מטה: בית
גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה: תועבת יהוה מחשבת
רע וטהורים אמרי נועם: עכר ביתו בצע בצע ושנא מתנת
יחיה: לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות: רחוק
יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: מאור עינים ישמח
לב שמועה טובה תרשן עצם: אזן שמעת תוכחת חיים בקרב
חכמים תלין: פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה
לב יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה: לאדם מערכי
לב ומיהוה מענה לשון: כל דרכי איש זך בעיניו ותיכן רוח
יהוה: גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתיך: כל פעל יהוה
למענהו וגם רשע ליום רעה: תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד
לא ינקה: בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע:
ברצות יהוה דרכי איש גם איביו ישלם אתו: טוב מעט בצדקה
מרב תבואות בלא משפט: לב אדם יחשב דרכו ויהוה יבין
צעדו: קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו: פלס ומאזני
ומאזני משפט ליהוה ומעשהו כל אבני כיס: תועבת מלכים

עשות רשע כי בצדק יבון בסא: רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישר ים
יאהב: חמת מלך מלאכי מות: ואיש חכם יכפרנה: באור פני מלך
חיים ורצונו בעב מלקוש: קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות
בינה נבחר מכסף: מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו ונצר
דרכו: לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח: טוב שפל רוח את
עניים מחלק שלל את גאים: משכיל על דבר ימצא טוב
וכטח ביהוה אשרין: לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף
לקח: מקור חיים שכל בעלין ומוסר אוילים אולת: לב חכם
ישכיל פיהו ועל שפתיו יוסיף לקח: צוף דבש אמרי נועם
מתוק לנפש ומרפא לעינם: יש דרך ישר לפני איש ואחרית ה
דרכי מות: נפש עמל עמלה לו כי אכף עלין פיהו: איש בלי
כליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת: איש תהפכות ישלח
מדון ונרגז מפריד אלות: איש חמס יפתח רעהו והוליכו בדרך
לא טוב: עצה עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה:
עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: טוב ארך אפים
מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר: בחיק יוטל את הגורל
ומיהוה כל משפטו: טוב פת חליבה ושלוה בה מבית מלא זבחי
ריב: עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה:
מצרף לכסף וכור לזהוב ובחן לבות יהוה: מרע מקשיב על
שפת און שקר מזין על לשון הות: לעג לרש חרף עשהו שמח
לאיד לא ינקה: עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים
אכתם: לא נאוה לנבל לכסיל שפת יתר את כי לנדיב שפת
שקר: אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל:
מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלות: תחת
גער במבין מהכות כסיל מאה: אך מרי יבקש רע ומלאך את
אכזרי ישלח בו: פגוש הוב שכול באיש ואל כסיל באולתו:
משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו: פוטר מים
ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש: מצדיק רשע ים
ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם שניהם: למה מחיר ביד זה

חיי הסף
בפסוקים

בסיל לקנות חכמה ולב אין: בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד:
אדם חסר לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו: אהב פשע אהב
מצה מגביה פתחו מבקש שבר: עקש לב לא ימצא טוב ונה
ונהפך בלשונו יפל ברעה: ילד כסיל לתוגה לו ולא ישמח
אבי נבל: לב שמח ייטיב גיהה ורוח נכאה תיבש גרם: שחד
מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט: את פני מבין חכמה ועיני
כסיל בקצה ארץ: בעס לאביו בן כסיל וממר לירלדתו: גם ענוש
לצדיק לא טוב להכות נדיבים על יושר: חושך אמרי יודע
רעת יקר רוח איש תבונה: גם אויל מחרוש חכם יחשב אטם שפת יו
נבון: לתאוה יבקש נתרד בכל תושיה יתגלע: לא יחפץ כסיל
בתבונה כי אם בהתגלות לבו: בבא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה:
מים עמוקים דברי פי איש נחל נובע מקור חכמה: שאת פני
רשע לא טוב להטות צדיק במשפט: שפתי כסיל יבאו בריב
ופיו למהלומות יקרא: פי כסיל מחיתה לו ושפתיו מוקש
נפשו: דברי נרגז כמות להמים והם ירדו חדרי בטן: גם
מתרפא בכולאבתו אח הוא לבעל מטחית: חיני סתר
מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: הון עשיר קרית עזו
וכחומה נשגבה במשכתו: לפני שבר יגבה לב איש ולפני
כבוד ענוה: משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלימה:
רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה: לב נבון יקנה ה
דעת ואזן חכמים תבקש דעת: מתו ארם ירחיב לו ולפני גדולים
ינחנו: צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו: מרינים ישבית
הגורל ובין עצמים יפריד: אח נפשע מקרית עז ומרונים
בבריח ארמון: מפרי פי איש תשבע כטנו תבואת שפתיו
ישבע: מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה: מצא אז
אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה: תחנונים ידבר רש ועז
ועשיר יענה עזות: איש רעים להתרועע ויש אהב דבק
מאח: טוב רש הולך בתומו מעקש דרכיו והוא כסיל: גם
גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא: אולת אדם

תסלח דרכו ועל יהוה יזעת לבו: הון יוסיף רעים רבים ודר
מרעהו יפרד: עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים לא ימלט:
רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן: כל אחי רש שנאהו
את כי מרעהו רחקו ממנו ומרדף אמרים לא המה: קנה לב אהב
נפשו שמר תבונה למצא טוב: עד שקרים לא ינקה ויפיח
כזבים יאבד: לא נאוה לכסיל תענוג את כי לעבד משל בשרים:
שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע: נהם ככפיר
זעה מלך וכטל על עשב רצונו: הות לאביו בן כסיל ודלת
טרד מדיני אשה: בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכ
משכלת: עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: שמר
מצוה שמר נפשו בוזה דרכו ימות: מלוה יהוה חונך דל
וגמלו ישלם לו: יסר בנך כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא
נפשך: גדל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסיף: שמע
עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך: רבות מחשבות
בלב איש ועצת יהוה היא תקום: תאות אדם חסדו וטוב רש
מאיש בזב: יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע: טמן
עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה: לץ תכה ופתי
יערים והוכיח לנבון יבין דעת: משרד אב יבריח אם בן מכיש
ומחפיר: חדל בני לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת: עד
כליעל יליץ משפט ופי רשעים ובלע און: נכונו ללינים
שפטים ומה למות לגו כסילים: לץ היין הניה שכר וכל שגה
בו לא יחכם: נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו:
כבוד לאיש שבת מדריב וכל אויל יתגלע: מחרת עצל לא
יחרש ישאל בקציר ואין: מים עמקים עצה בלב איש ואיש
תבונה ידלנה: רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי
ימצא: מתהלך בתמו צדיק אשרי בנו אחרון: מלך יושב
על כסא דין מזרה בעיניו כל רע: מי יאמר זכיתי לבי ט
טהרתי מחטאתי: אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם
שניהם: גם במעלליו יתנכר נער אם זך ואם ישר פעלו:

אזן שמעת ועין ראה יהוה עשה גם שניהם: אל תאהב שינה פן ת
תורש פקח עיניך שבע לחם: רע רע יאמר הקנה ואזל לו אז יתהל ל
יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת: לקח בגדו כי ערב זר ובעד
נכרים חבלהו: ערב לאיש לחם שקר ואחד ימלא פיהו חצץ:
מחשבות בעצה תכון ובתחבולות עשה מלחמה: גולה סוד
הולך רכיל ולפותה שפתיו לא תתערב: מקלל אמו ואמו ידעך
נרו באישון חשך: נחלה מבוחלת בראשנה ואחריתה לא תבר ח
אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה וישע לך: תועבת יהוה אבן
ואבן ומאזני מרמה לא טוב: מיהוה מצעדי גבר ואדם
מה יבין דרכו: מקש אדם ילע קדש ואחר צדרים לבקר:
מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן: נר יהוה נש
נשמת אדם חופש כל חדרי בטן: חסד ואמת יצרו מלך וסעד
בחסד כסאו: תפארת בחרים בחס והדר זקנים שיבה: חברות
פצע תמרק ברע ומכות חדרי בטן: פלגי מים לב מלך בין
יהוה אל כל אשר יחפץ יטנו: כל דרך איש ישר בעיניו ותוכן
לבות יהוה: עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: רום עינים
ורחב לב נר רשעים חטאת: מחשבות חרוץ אך למותר וכל
אץ אך למחסור: פעל אצרות בלשון שקר הבל צרת מקשי
מות: שד רשעים יגרם כי מאנו לעשות משפט: הפכפך דרך
איש וזר וזך ישר פעלו: טוב לשכת על פנת גג מאשת מדונים
ובית חבר: נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו: בענש
לץ יחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח דעת: משכיל צדיק לבית
רשע מסלת רשעים לרע: אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקר א
ולא יענה: מתן בסתר יכפה את ושחד בחיק חימה עזה: שמח ה
לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און: אדם תועה מדרך
השכל בקהל רפאים יבוח: איש מחסור אהב שמחה אהב
יין ושמן לא יעשיר: בפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד
טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדוים וכעס: אוצר נחמד
ושמן בנוה חכם וכסיל אדם תבלענו: רדף צדקה וחסד

ומיצא חיים יפיק רצון: עיר גבורים עלה חכם ויורד עז מבטחו:
שמר פיו ולשונו שמר מיצרות נפשו: זר יחיר לץ שמו עושה
בעברת זדון: תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות: כל היום
התאוה תאוה: וצדיק יתן ולא יחשך: זבח רשעים תועבה אף כי
בזמה ובמאנו: עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: עז
איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכו: אין חכמה ואין תבונה
ואין עצה לנגד יהוה: סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה:
נבחר שם מעושר רב מכסף ומזהב חן טוב: עשיר ורש נפגשו
עשה כלם יהוה: ערום ראה ונסתר ופתאים עברו וענשו: עקב
ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים: ענים פחים בדרך עקש
שומר נפשו ירחק מהם: חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין
לא יסר ממנה: עשיר כרשים ימשול ועבד לוה לאיש מלוה:
זרע עולה יקצר און ושבט עברתו יכלה: טוב עין הוא יבורך
כי נתן מלחמו לדל: גרש לץ ויצא מדון וישבות דין וקלון:
אהב טהר לב חן שפתיו רעהו מלך: עיני יהוה נצרו
דעת ויסלף דברי בגדו: אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות
ארצח: שוחה עמוקה פי זרות זעם יהוה יפל שם: אולת קשו
רה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו: עשק דל להרבות לו
נתן לעשיר אך למחסור: הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך
תשית לדעתי: כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו יחדו על שפתיך:
להיות ביהוה מבטחך הודעתיך היום אף אתה: הלא כתבתי לך
שלשים במועצות ודעת: להודיעך קשט אמרי אמת להשיב
אמרים אמת לשלחך: אל תגזול דל כי דל הוא ואל תדכא
עני בשער: כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש: אל
תרע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא: פן תאלף ארחתו
ולקחת מוקש לנפשך: אל תהי בתקעי כף בערבים מושאות:
אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתך: אל תסג גבול
עולם אשר עשו אבותיך: חזית איש מהיר במלאכתו לפני
מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים: כי תשב לאכל את

מושל כין תבין את אשר לפניך: ושמת סכין בלעיך אם בעל נפש אתה:
אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים: אל תיגע להעשיר מבינתך
חדל: התעופף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועף
השמים: אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו: כי כמו
שער בנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו בל עמך: פתך אכלת
תקיאנה ושחת דבריך הנעימים: באזני כסיל אל תדבר כי יבוז
לשכל מליך: אל תסג גבול עולם ובשדי יתומים אל תבא: כי גאלם
חזק הוא יריב את ריבם אתך: הביאה למוסר לבך ואזניך לאמרי
דעת: אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט ולא ימות: אתה
בשבט תכנו ונפשו משאול תציל: בני אם חכם לבך ישמח
לבי גם אני: ותעלזנה כליותי במרר שפתיך מישרים: אל יקנא
לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום: כי אם יש אחרית
ותקותך לא תכרת: שמע אתה בני וחכם והשר בדרך לבך: אל
תהי בסבאי יין בזללי בשר למו: כי סבא וזלל יורש והרעים
תלבישו נומה: שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי זקנה אמך:
אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה: גול יגיל אבי צדיק
יולד חכם ושמח בו: ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך: תנה בני
לבך לי ועיניך דרכי תרצנה: כי שוחה עמוקה זונה ובאר צרה
נכריה: אף היא כחתף תארב ובגדים באדם תוסיף: למי אוי
למי אבוי למי מדונים למי שיח למי פצעים חנם למו חכלי
עינים: למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך: אל תרא יין כי
יתאדם כי יתן בכוס עינו יתהלך במישרים: אחריתו כנחש
ישך וכצפעוני יפרש: עינך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות
והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל: הכוני בל חליתני
הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אסיף אבקשנו עוד: אל
תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם: כי שד יהגה לבם
ועמל שפתיהם תדברנה: בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן:
ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים: גבר חכם בעוז
ואיש דעת מאמץ כח: כי בתחבלות תעשה לך מלחמה

ותשועה ברב יועץ: ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו: ס
מחשב להרע לו בעל מזימות יקראו: זמת אולת חטאת ותועבת
לאדם לץ: התרפית ביום צרה צר בחכה: הצל לקחים למות ומטי ם
להרג אם תחשך: כי תאמר הן לא ידעבר זה הלא תוכן לבות
הוא ונצר בפשך הוא ידע והשיב לאדם בפעלו: אכל כבד יבין
דבש כי טוב ונופת מתוק על חכד: כן דעה חכמה לנפשך אם
מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת: אל תארב רשע לנוה
צדיק אל תשדד רבינו: כי שבע יפל צדיק ותם ורשעים יכשלו
ברעה: בנפל איבך אל תשמח ובהכשלו אל יגל לבך: פן
יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליך אפו: אל תתחר במרעים
אל תקנא ברשעים: כי לא תהיה אחרית לרע צר רשעים ידעך:
ירא את יהוה בני ומלך עם שובים אל תתערב: כי פתאום
יקום אידם ופיד שניהם מי יודע: גם אלה לחכמים הכר פנים
במשפט בל טוב: אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעם
יזעמיהו לאמים: ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא כרבת טוב:
שפתים ישק משיב דברים נכחים: הכן בחוץ ניל אכתך
ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך: אל תהי עד חנם ברעך
והפתית בשפתיך: אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו
אשיב לאיש כפעלו: על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם
חסר לב: והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים וגדר
אבניו נהרסה: ואחזה אבכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר:
מעט שנות מעט תנומות מעט חיבוק ידים לשכב: ובא
מתהלך רישך ומחסריך באיש מגן: גם אלה משלי שלמה
אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה: בבוד אלהים הכתר
דבר וכבוד מלכים חקר דבר: שמים לרום וארץ לעמק ולב
מלכים אין חקר: הגו כיגים מכסף ויצא ליבורת כלי: הגו
רשע לפני מלך ויכן בצדק כסאו: א תתהדר לפני מלך
ובמקום גדולים אל העמד: כי טוב אמר לך עלה הנה
מהשפילך לפני נדוב אשר ראו עיניך: אל תצא לרב

מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אתך רעך: ריבך ריב את
רעך וסוד אחר אל תגל: פן יחסדך שמע ורכתך לא תשוב: הנ
תפוחי זהב במשכיות בסף דבר דבור על אפניו: בזם זהב וחלי
כתם מוכיח חכם על אזן שמעת: כצנת שלג ביום קציר ציר
נאמן לשלחיו ונפש ארניו ישיב: נשיאים ורוח וגשם אין:
איש מתהלל במתת שקר: באדך אפים יפתה קצין ולשון רכה
תשבר גרם: דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו והקאתו: הוקר
רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך: מפיץ וחרב וחץ שבון
איש ענה ברעהו עד שקר: שן רעה ורגל מעדת מבטח כוגד
ביום צרה: מעדה בגד ביום קדה חמץ על נתר ושר בשירים
על לב רעה: אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא
השקהו מים: כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך:
רוח ובפון תחולל גשם וקנים בזעמים לשון סתר: טוב שבת
על פנת גג מאשת מדוגים וכית חבר: מים קרים על נפש
עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: מעין נרפש ומקור
משחת צדיק מט לפני רשע: אכל דבש הרבות לא טוב וחקר
בבודם כבוד: עיר פרוצה אין איש אשר אין מעצר לרו חו:
כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל בבוד: כצפור
לנוד בדדור לעוף כן קללת חנם לא תבא: שוט לסוס ומתג
לחמור ושבט לגו כסילים: אל תען כסיל באולתו פן תשוה
לו גם אתה: ענה כסיל באולתו פן יהיה חכם בעיניו: ב
מקיצה רגלים חמס שותה שלח דברים ביד כסיל: רלין
שוקים מפסח ומשל בפי כסילים: כצרור אבן במרגמה
בן נותן לכסיל כבוד: חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילי ס:
רב מחולל כל ושוכר כסיל ושוכר עברים: ככלב שב על
קיאו כסיל שונה באולתו: ראית איש חכם בעיניו תקוה
לכסיל ממנו: אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות:
הדלת תסב על צירה ועצל על מטתו: טמן עצל ידו
בצלחת בלאה להשיבה אל פיו: חכם עצל בעיניו משבעה

משיבי טוב: מחדיק באוכר כלב עבר ומתעבר על ריב לא לו:
כמתלהלה היה זקיק חיצים ומות: כי איש רמה את רעהו
ואמר הלא משחק אני: באפס עצים תכבה אש ובאין נרגן
ישתק מדון: פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדוכים לחרש
ריב: ר׳ נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן: כסף
סיגים מעפה על חרש שפתים רלקים ולב רע: בשפתו יכבר
שונא ובקרבו ישית מרמה: כי יחנן קולו אל תאמן כי כו
שבע תועבות בלבבו: תכסה שנאה במשיאוך תגלה רעתו ב
בהחל: ברה שחת בה יפל וגולל אבן אליו תשוב: לשון
שקר ישנא רכין רפה חלק יעשה מדחה: אל תתהלל ביום
מחר כי לא תדע מה ילד יום: יהללך זר ולא פיך נכרי אל
שפתיך: כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד מישניהם:
אכזרות חמה ושטף אף ומי יעמיד לפני קנאה: טובה
תוכחת מגלה מאהבה מסתרת: נאמנים פצעי אהב ונע
נעתרות נשיקות שונא: נפש שבעה תבוס נופת ונפש
רעבה כל מר מתוק: כעפור נודדת מן קנה כן איש נודד
ממקומו: שמן וקטרת ישמח לב ומתק רעהו מעצת
נפש: רעך ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבא ביום
אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק: חכם בני ושמח לבי ואשיבה
חרפי דבר: ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו
ונענשו: קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו: מברך
רעהו בקול גדול בבקר השכם קללה תחשב לו: דלף
טרד ביום סגריר ראשת מדונים נשתוה: צפניה יצפן ז
רוח ושמן ימינו יקרא: ברזל בברזל יחד ואיש יחד
פני רעהו: נוצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד:
כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם: שאול ואבדון
לא תשבענה ועינים האדם לא תשבענה: מצרף לכסף וכור
לזהב ואיש לפי מהללו: אם תכתש את האויל במכתש
בתוך הריפת בעלו לא תסור מעליו אולתו: ידע תדע ז

פני צאנך שית לבך לעדרים: כי לא לעולם חסן ואם נזר לדר
ודר: גלה חציר וראה דשא ונאספו עשבות הרים: כבשים
ללבושך ומחיר שדה עתודים: ודי חלב עזים ללחמך ללחם
בתיך וחיים לנערותיך: נסו ואין רדף רשע ויצדיקים ככפיר
יבטח: בפשע ארץ רבים שרריה ובאדם מבין יודע כן יאריך:
גבר רש ועשק דלים מטר סוחף ואין לחם: עזבי תורה יהללו
רשע ושמרי תורה יתגרו בם: אנשי רע לא יבינו משפט ומ
ומבקשי יהוה יבינו כל: טוב רש הולך בתמו מעקש שרכיו
והוא עשיר: נוצר תורה בן מבין ורעה זללים יכלים אביו: מרבה
הון בנשך ובתרבית לחנן דלים יקבצנו: מסיר אזנו משמע
תורה גם תפלתו תועבה: משגה בדרך רע בשחתו הוא יפל
ותמימים ינחלו טוב: חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין
יחקרנו: בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש
אדם: מכסה פשעיו לא יצלח ומודה ועזב ירחם: אשרי
אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפל ברעה: אריה נוהם ודב
שוטף משל רשע על עם דל: נגיד חסר תבונות ורב מע
מעשקות שנאי בצע יאריך ימים: אדם עשק בדם
נפש עד בור יברח אל יתמכו בו: הולך תמים ידשע ונעקש
דרכיו יפל באחת: עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים
ישבע רוש: איש אמונות רבברכות ואץ להעשיר לא ינקה
הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר: נבהל להון איש
רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו: מוכיח אדם אחרי חן ימצא
מחליק לשון: גזל אבין ואמו ואמר אין פשע חבר
הוא לאיש משחית: רחב נפש יגרה מדון ובטח עליהוה
ידשן: בטח בלבו הוא כסיל והלך בחכמה הוא ימלט: נותן
לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות: בקום רשעים
יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים: איש תוכחות מקשה
ערף פתע ישבר ואין מרפא: ברכות צדיקים ושמח העם
ובמשל רשע יאנח עם: איש אהב חכמה ישמח אביו

ורעה זבות ואבר הון: מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש
תרומות יהרסבה: גבר מחליק על רעהו רשת פורש על
פעמיו: בפשע איש רע מוקש ויצריק ירון ושמח: ידע צ
ידיק דין דלים רשע לא יבין רעת: אנשי לצון יפיחו קדיה
וחכמים ישיבו את: איש חכם בשפט את איש אויל ורגז וש
ושחק ואין נחת: אנשי רמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו:
כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישכחנה: משל מקשים
על דבר שקר כל משרתיו רשעים: רש ואיש תכבים נפגשו
מאיר עיני שניהם יהוה: מלך שפט באמת דלים כסאו
לעד יכון: שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש
אמו: ברבות רשעים ירבה פשע ויצריק במפלתם יראו:
יסר: בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך: באין חזון יפרע עם
ושמר תורה יאשרהו: בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין
מענה: חזית איש אץ בדברין תקוה לכסיל ממנו: מפנק מ
מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון: איש אף יגרה מדון ובעל
חמה רב פשע: גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד:
חלק עם גנב שנא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: חרדת אדם
יתן מוקש ובטח ביהוה ישגב: רבים מבקשים פני מושל
ומיהוה משפט איש: תועבת צדיקים איש עול ותועבת
רשע ישר דרך: דברי אגור בן יקא המשא נאם הגבר
לאיתיאל לאיתיאל ואוכל: כי בער אנכי מאיש ולא
בינת אדם לי: ולא למדתי חכמה קדשים אדע: מי עלה
שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה
מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע:
כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחוסים בו: אל תוסף על
דברין פן יוכיח בך ונכזבת: שתים שאלתי מאתך אל
תמנע ממני בטרם אמות: שוא ודבר כזב הרחק ממני רש
ועשר אל תתן לי הטריפני לחם חקי: פן אשבע וכחשתי
ואמרתי מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי:

אל תלשן עבד אל אדניו פן יקללך ואשמת: דור אביו יקלל
ואת אמו לא יברך: דור טהור בעינין מצאתו לא רחץ: דור
מה רמו עינין ועפעפיו ינשאו: דור חרבות שנין ומאכלות
מתלעותיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם: לעלוקה
שתי בנות הב הב שלש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו
הון: שאול ועוצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא א
אמרה הון: עין תלעג לאב ותבוז לקחת אם יקרוה ערבי
נחל ויאכלוה בני נשר: שלשה המה נפלאו ממני וארבע
לא ידעתים: דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור: דרך
אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה: כן דרך אשה מנאפת
אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און: תחת שלש רגזה
ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת: תחת עבדכי ימלך ונבל
כי ישבע לחם: תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי תורש גן
גבירתה: ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכ
מחכמים: הנמלים עם לא עז ויבינו בקיץ לחמם: שפנים
עם לא עצום וישימו בסלע ביתם: מלך אין לארבה
ויצא חצץ כלו: שממית בידים תתפש והיא בהבלי מלך:
שלשה המה מטיבי צעד וארבעה מטיבי לכת: ליש
גיבור בבהמה ולא ישוב מפני כל: זרזיר מתנים או תאיש
ומלך אלהים עמו: אם נבלת בהתנשא ואם ומת יד לפה:
כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ יו
אפים יוציא ריב: דברי למואל מלך משא אשר יסרתו
אמו: מה כרי ומה בר בטני ומה בר נדרי: אל תתן לנשים
חילך ודרכיך למחות מלכין: אל למלכים למואל אל
למלכים שתו יין ולרזנים אן שכר: פן ישתה וישכח
מחקק וישנה דין כל בני עני: תנו שכר לאבד ויין למרי
נפש: ישתה וישכח רישן ועמלו לא יזכר עוד: פתח פיך
לאלם אל דין כל בני חלף: פתח פיך שפט צדק ודין עני
ואביון: אשת חיל מי ימצא ורחוק מפניטם מברה:

בכוח בה לב בעלה ושלל לא יחסר: גמלתהו טוב ולא רע כל
ימי חייה: דרשה עמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה: היתה
כאניות סחר ממרחק תביא לחמה: ותקם בעוד לילה ותתן טרף
לביתה וחק לנערותיה: זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע
כרם: חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה: טעמה כי טוב
סחרה לא יכבה בלילה נרה: ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו
פלך: כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון: לא תירא לביתה
משלג כי כל ביתה לבוש שנים: מרבדים עשתה לה שש ו
ארגמן לבושה: נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני
ארץ: סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני: עוז והדר
לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד
על לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה
בעלה ויהללה: רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: שקר החן והבל היופי אשה
יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה ויהללוה
בשערים מעשיה: [illegible] משלי תש"ל מיאות יח
ותרשה עשר ומיבבר סהו" חדקי
אני הסופר אברהם בר חדקי הלוי זכלל בתבת זה לי כל זה

[illegible] בתרה ביום הכיפורים

זהא המורתי יתהא חלפתי תהא תחתי תהא כפרתי היא פורש
למיתתי ואני פורש לחיים: אחריכן אחנו זה התסוקים
אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד
לאדם ישרו: ורחם עליו ויאמר פדהו מרדת שחת כי מצאתי
כפר: אורלים מדרר פש עם כמעהצתיהם יהענבו: כל
אוכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: ויזעקו אל
ה' בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: יורו ו"ל חכה ונפלאותיו
ישלח דברו וירפאם ומלט משחיתותם: הש אורש ו"ל זכחו ובחי
תורה ויספרו ויעשון ל
מיתה: [illegible]

זה כפרתיך זה תחזרליך זה חליפתיך זה
תחתיך זה פורש ליתה ואתה פורש
לחיים עובים זה הולך לעיר ואתה
הולך לחיים עובים

ברך

טובו אהליך יעקב ומ״ש
ומ״ש מ״ת ישראל ואני
ברוב חסדיך אבוא ביתך
אשתחוה אל היכל קדשך
ביראתיך. אשתחוה אל ה׳
היכל קדשך ואורה את ש׳
שמך על חסדך ועל אמיתיך
כי הגדלת על כל שמך אמ׳
אמרתיך אני קראתיך כי
תענני א״ה הט אזנך לי וע
ושמע אמרתי. ואני בינה
בינדיך אחזה פניך אשבעך
בהקיץ תמונתיך. ואני
תפילתי לך ה׳ עת רצון ב
אלהים ברוב חסדיך ענני
באמת ישעיך.
שמחתי באומרים לי בית
ה׳ נלך. אחת שאלתי מאת
מאת ה׳ אותה אבקש.
שבתי בבית ה׳ כל ימי חיי
לחזות בנועם ה׳ ולבקר
בהיכלו. רגלי עמדה במי

במשור במקהלים אברך
את ה׳. ברוך ה׳ אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם.

ארך

עולם אשר מלך בטרם כל
יציר נברא לעת נעשה
בחפצו כל אזי מלך שמו
נקרא. ואחרי כלות הכל
לבדו ימלוך נורא. והוא
היה והוא הוה והוא יהיה
בתפארה. והוא אחד ואין
שני להמשיל לו ולהחביר
בלי ראשית ובלי תכלית ולו
העוז והמשרה. והוא אלי
וחי גואלי וצור חבלי ביום
צרה. והוא ניסי ומנוסי
מנת כוסי ביום אקרא. בי
בידו אפקיד רוחי בעת אי
אישן ואעיר. ועם רוחי
גויתי ה׳ לי ולא אירא.

ה׳ נחני בצדקותיך למען
שורדי הישר לפני דרך
ורמיך.

ברוך

אתה ה׳ אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטיל
ידים. ברוך אתה ה׳ אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה
ובורא בו נקבים נקבים חללים חללים גלוי וידוע לפני כסא כבודך
שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם שאי אפשר להתק
להתקיים ולעמוד לפניך ברוך אתה ה׳ רופא כל בשר ומפליא
לעשות. אלהי נשמה שנתתה בי טהורה בראתה אתה יצרתה
ואתה נפחתה בי ואתה משמרה בקרבי ואתה עתיד ליטלה
ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא כל זמן שהיא בקרבי מודה אני ל
לפניך ה׳ אלהי ואלהי אבתי. ריבון כל המעשים אדון כל הנפשות
אדון כל הנשמות בא ה׳ המחזיר נשמות לפגרים מתים. בא ה׳
אלהינו מה אשר נתן לשמרי בינה להבחין בין יום ובין לילה.

באיאמה	שלא עשני גוי.	באיאמה	שלא עשני אבד.
באיאמה	שלא עשני אשה.	באיאמה	מהביה שפלים.
באיאמה	פוקח עורים.	באיאמה	מלביש ערומים.
באיאמה	זוקף כפופים.	באיאמה	מתיר אסורים.
באיאמה	רוקע הארץ על המים.	באיאמה	אשר הכין מצעדי גבר.
באיאמה	שעשה לי כל צרכי.	באיאמה	אזור ישראל בגבורה.
באיאמה	עוטר ישראל בתפארה.	באיאמה	המעביר שנה מ
מעינו ותנומה מעפעפי.		יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ו	

אהי אכותי שתרגילני בתורתך ודבקני במצותיך ואל אבא
לא לידי חטא ולא לידי עברה ועון ולא לידי נסיון ולא לידי
בזיון ואל ישלוט בי יצר הרע ודבקני ביצר טוב וכות את
יצרי להתעבד לך ותנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעינו
כל רואי ותגמלני חסדים טובים בא״ל גומל חסדים טובים
לעמו ישראל. יהי רצון יג אהי ואהי אכותי שתגילני היום
ובכל יום מעזי פנים ומעזות פנים מאדם רע מחבר רע מ
משכן רע ומפגע רע ומשטן המשחית מדין קשה ומבעל
דין קשה בין בן ברית בין שאינו בין ברית. ריבון כל העולמי
לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנוניגו לפניך כי על רחמי
הרבים מה אנו ומה חייגו ומה חסדנו ומה צדקנו ומה ישענ
ומה כחנו ומה גבורתנו מה נאמר לפניך יג אהינו ואהי א
אכותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו
וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל כי כ מעשיהם תהו
וימי חייהם הכל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
הכל. אכל אנחנו עמך בני כריתך בני אברהם אוהבך שנש
שנשבעת לו בהר המוריה זרע יצחק יחידו שנעקד על גבי המזבח
עדת ועקב בנך כבורך שמאהבתך שאהבת אותו ומשמחתך ש
ששמחת בו וקראת את שמו ישראל וישורן. ולפיכך אנחנו
חיבין להודות לך ולשבחך ולפארך ולברך ולקדש את שמך
ולתן שבח והודיה לשמך ואשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים
גורלנו ומה יפה ירשתנו ואשרנו שאנו משכימים ומעריבי
כבל יום ואומרים. שמע ישראל יג אהינו יג אחד. אתה הוא
עד שלא נברא העולם ואתה הוא משנברא העולם אתה
הוא בעולם הזה ואתה הוא לעולם הבא קדש את שמך על
מקדישי שמך וקדש את שמך בעולמך וכישועתך תרום
ותגביה קרננו בא יג מקדש את שמו ברבים. אתה הוא יג
אהינו בשמים ובארץ ובשמי שמים העליונים אתה הוא
ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אהים. קבץ קוויך

מארבע כנפות הארץ יכירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא האהים
לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ
ואת הים ואת כל אשר בם ומי בכל מעשה ידיך בעליונים או ב
בתחתונים שיאמר לך מה תעשה. אבינו שבשמים עשה עמ
עמנו חסד בעבוד שמו הגדול הנקרא עלינו וקים לנו מה ש
שהבטחתנו בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם ובעת
כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותי
לעיניכם. אמר יג. ברור אתה יג אהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצוותין וצונו לעסוק בדברי תורה. הערב נא יג אהינו את
דברי תורתך בפינו ובפי עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וכאי
וצאצאינו עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך
בא יג המלמד תורה לעמו ישראל. באיאמה אשר בחר בנו
מכל העמים ונתן לנו את תורתו באיג נותן התורה. וידבר יג
אל משה לאמר. צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבנו
לחמי לאשי ריח ניחוח תשמרו להקריב לי במועדו ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו ליג כבשים בני שנה תמימים
שנים ליום עולה תמיד. את הכבש אחד תעשה בבקר ואת
הכבש השני תעשה בין הערבים. ועשירית האיפה סולת ל
למנחה בלולה בשמן כתית רביעית ההין. עולת תמיד העשוי
בהר סינו לריח ניחוח אשה ליג. ונסכו רביעית ההין לכבש
האחד בקדש הסך נסך שכר ליג. ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים במנחת הבקר ובנסכו תעשה אשה ריח ניחוח ליג.

איזהו מקומן של זבחים קדשי
קדשים שחיטתן בצפון
וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמ
ודמן טעון הזיה על בין הברים
ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב
מתנה אחת מהן מעכבת שורי
הדם היה שופך על יסוד מערבו. של מזבח החיצון אם לא

זה אוכל ושבת וביום השבת
שני כבשים בני שנה תמי
תמימים ושני עשרונים
סלת מנחה בלולה בשמן
ונסכו. עולת שבת בשבתו
על עולת התמיד ונסכו

נתולא עכב" פרים הנשרפים
ושעירים הנשרפים שחיטתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת
בצפון ודמן טעון הזיה על
הפרוכת ועל מזבח הזהב מ"
מתנה אחת מהן מעכבת
שירי הדם היה שופך על
יסוד מערבית של מזבח
החיצון אם לא עכב" אלו
ואלו נשרפים בבית הדשן
חטאות היבור והיחיד אלו
הן חטאות היבור שעירי יו"
הראשי חדשים ושל מועדות
שחיטתן בצפון וקבול דמן
בכל שרת בצפון ודמן טעון
ארבע מתנות על ארבע קר"
קרנות מיצד עלה בכבש ועכה
לסובב וכא לו לקרן דרומית
מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית ורתמ"
שירי הדם היה שופך על יסוד הדרומי ונאכלין לפנים מן
הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות"
העולה קדש קדשים שחיטתן בצפון וקבול דמה בכלי
שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעונה
הפשט ונתוח וכליל לאשיב" זבחי שלמי נכור ואשמנו
אלו הן אשמות אשם גזלות אשם מעילות אשם שפחה
חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיטתן מ"
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מ"
מתנות שהן ארבע ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כ"
כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות "התורה ואיל

ובראשי חדשיכם תקריבו
עולה לה' פרים בני בקר שנים
ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים ושלשה
עשרונים סלת מנחה כלולה
בשמן לפר האחד ושני עש"
עשרונים סלת מנחה כלולה
בשמן לאיל האחד ועשרו
עשרון סלת מנחה כלולה בש
לכבש האחד עולה ריח ניחוח
אשה לה' ונסכיהם חצי ההין
יהיה לפר ושלישית ההין ל
לאיל ורביעית ההין לכבש
יין זאת עולת חדש בחדשו
לחדשי השנה ושעיר עזים
אחד לחטאת לה' על עולת
התמיד יעשה ונסכו"

ניר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי
מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל
ליום ולילה עד חצות" המורם מהם ביוצא בהם אלא שה
שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם"
שלמים קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן
טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם
בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד" הבורר מהם ביוצא בהם
אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם"
הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
בעזרה ודמן טעון מתנה אחת וכלבד שיתן בנגד היסוד שנה
באכילתן" הבכור נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל
העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד" הפסח אינו נאכל אלא
בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל אלא למנויו:
ואינו נאכל אלא צלי" רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות
התורה נדרשת בהן מקל וחומר ומגזרה שוה מבנין אב מכתוב
אחד ומבנין אב משני כתובים מכלל ופרט מפרט וכלל כלל
ופרט וכלל אי אתה רן אלא כענין הפרט מכלל שהיא צריך
לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל כל דבר שהיה בכלל ויצא מן
הכלל ללמוד לא ללמוד על עצמו יצא אלא ללמוד על הכלל כלו
יצא כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו
יצא להקל ולא להחמיר כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעם
אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר כל דבר שהיה בכלל
ויצא לדון בדבר החדש אי אתה יכול להחזירו לכללו עד ש
שיחזיר צו לך הכתוב לכללו בפרוש דבר הלמד מענינו ודבר
הלמד מסופו ובן שנו בתובתם המכחישין את זה עד שיבא
הכתוב השלישי ויכריע ביניהם" יהי יינן מלפנים" [illegible]
שהבא בית הבקרש מאתה פוטין ותן חלקינו [illegible]

ברוך

שאמר והיה העולם ברוך הוא ברוך עושה בר אשר
ברוך אומר ועושה ברוך גוזר ומקיים ברוך

מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריאות ברוך משלם שכר טוב
טוב ליראיו ברוך חי לעד וקים לנצח ברוך פורה ומציל ברוך
שמו ברוך אתה יג אהינו מלך העולם הא אב הרחמן המהולל
בפי עמו משבח ומפואר בלשון חסידין ועבדין ובשירי דוד
עבדך נהללך יג אהינו בשבחות ובזמרות ונגדלך ונשבחך
ונפארך ונמליכך ונזכיר שמך מלכינו אהינו יחיד חי העו
העולמים מלך משבח ומפואר ערי עד שמו הגדול ברוך את
יג מלך מהלל בתושבחות

הודו

ליג קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו שירו
לו זמרו לו שיחו בכל נפלאתיו התהללו בשם
קדשו ישמח לב מבקשי יג דרשו יג ועזו בקש
בקשו פנו תמיד זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי
פיהו זרע ישראל עבדו בני יעקב בחירין הוא יג אהינו בכל הארץ
משפטיו זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור אשר כרת את
אברהם ושבועתו ליצחק ויעמידיה ליעקב לחק לישראל ברית
עולם לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם בהיותכם מתי מספר
במעט וגרים בה ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר לא
הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים אל תגעו במשיחי וב
ובנביאי אל תרעו שירו ליג כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועת
ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאתיו כי גדול יג ומהלל
ונורא הוא על כל אהים כי כל אהי העמים אלילים ויג שמים
עשה הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו הבו ליג משפחות עמים
הבו ליג כבוד ועז הבו ליג כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו הג
השתחוו ליג בהדרת קדש חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל
בל תמוט ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יג מלך
ירעם הים ומלאו יעלץ השדה וכל אשר בו אז ירננו עצי ז
היער מלפני יג כי בא לשפוט את הארץ הודו ליג כי טוב כי לע
לעולם חסדו ואמרו הושיענו אהי ישענו וקבצנו והצילנו
מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך ברוך יג יו

אהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליג רומ
רוממו יג אהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא רוממו יג א
אהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יג אהינו והוא רחום יכפר
עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו אתה
יג לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני זכר
רחמיך יג וחסדיך כי מעולם המה תנו עז לאהים על ישראל
גאותו ועזו בשחקים נורא אהים ממקדשיך א ישראל הוא
נותן עז ותעצמות לעם ברוך אהים א נקמות יג א נקמות
הופיע הנשא שפט הארץ השב גבול על גאים ליג הישוע
על ברכתך סלה יג צבאות עמנו משגב לנו אהי יעקב סלה
יג צבאות אשרי אדם בוטח בך יג הושיעה המלך יענו ביום
קראנו הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד
העולם נפשינו חכתה ליג עזרנו ומגננו הוא כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו יהי חסדך יג עלינו כאשר יחלנו לך ז
הראנו יג חסדך וישעך תתן לך קומה עזרתה לנו ופרנו למע
אנכי יג אהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו
אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיג אהיו ואני בחסדך בטחת
יגל לבי כי שועתך אשירה ליג כי גמל עלי

מזמור

לתודה הריעו ליג כל הארץ עבדו את יג
בשמחה באו לפניו ברננה דעו כי יג הג
הוא אהים הוא עשאנו ולא אנחנו עמו
ויצאן מרעיתו באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו
ברכו שמו כי טוב יג לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו

למנצח

מזמור לדוד השמים מספרים כבוד
ומעשה ידיו מגיד הרקיע יום ליום
יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת אין
אמר ואין דברים בלא נשמע קולם בכל הארץ יצא קום
ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם והוא כחתן ג
יצא כחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח מקצה השמים מוצאו

ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו תורת יי תמימה משוב ת
נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי פקודי יי ישרים משמחי
לב מצות יי ברה מאירת עינים יראת יי טהורה עומדת לעד
ומשפטי יי אמת צדקו יחדיו הנחמדים מזהב ומפז רב
ומתוקים מדבש ונפש צופים גם עבדך נזהר בהם בשמר ם
עקב רב שגיאות מי יבין מנסתרות נקני גם מזדים
חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי

לדוד

בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרש הו
וילך אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו
בפי ביי תתהלל נפשי ישמעו ענוים
וישמחו גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו דרשתי את
יי וענני ומכל מגורתי הצילני הביטו אליו ונהרו ופניהם
אל יחפרו זה עני קרא ויי שמע ומכל צרותיו הושיעו חנה
מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם טעמו וראו כי טוב יי אשרי
הגבר יחסה בו יראו את יי קדשיו כי אין מחסור ליראיו כ
כפירים רשו ורעבו ודרשי יי לא יחסרו כל טוב לכו בנים
שמעו לי יראת יי אלמדכם מי האיש החפץ חיים אהב ימים
לראות טוב צנור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה
סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו עיני יי אל צדיקי
ואזניו אל שועתם פני יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם
צעקו ויי שמע ומכל צרותם הצילם קרוב יי לנשברי לב
ואת דכאי רוח יושיע רבות רעות צדיק ומכולם יצילנו
יי שומר כל עצמתיו אחת מהנה לא נשברה תמותת
רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו פדה יי נפש עבדיו ולא
יאשמו כל החוסים בו

תפלה

למשה איש האלהים אדני מעון אתה
היית לנו בדר ודר בטרם הרים ילדו
ותחולל ארץ ותבל ומעולם ועד עולם

אתה אי תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם כי אלף שנים
בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה זרמתם שנה
בבקר כחציר יחלף בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש
כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו שאתה עונתינו לנגדך
וב עלמנו למאור פניך כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו
שנינו כמו הגה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבו
בגבורות שמונים שנה ורחבם עמל ואון כי גז חיש ונעפ
מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך לכבות ימינו כן הודע
ונבא לבב חכמה שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך
שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו שמחנו
כימות עניתנו שנות ראינו רעה יראה אל עבדיך פעלך
והדרך על בניהם

ויהי

צועם אדני אהיבו עליבו ומעשה ידינו
כוננה עליבו ומעשה ידינו כוננהו
ישב בסתר עליו בצל שדי יתלונן אמר ליי
מחסי ומצודתי אהי אבטח בו כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה
וסחרה אמתו לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם
מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים יפל מצדך אלף
ורבבה מימינך אליך לא יגש רק בעיניך תביט ושלמת
רשעים תראה כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך לא
תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך כי מלאכיו יי
יצוה לך לשמרך בכל דרכיך על כפים ישאונך פן תג
תגוף באבן רגליך על שחל ופתן תדרך תרמוס כפיר
ותנין כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי יקראני
ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי

הללויה

הללו את שם יי הללו עבדי יי שע
שעמדים בבית יי בחצרות בית

אהינו׳ הללו יה׳ כי טוב יג׳ זמרו לשמו כי נעים׳ כי יעקב בחר לו
יה׳ ישראל לסגלתו כי אני ידעתי כי גדול יג׳ ואדניכן מכל אהים׳
כל אשר חפץ יג׳ עשה בשמים ובארץ בימים ובכל תהומו׳
מעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא
רוח מאוצרותיו שהנה נכורי מצרים מאדם עד בהמה׳ ש׳
שלח אותות ומופתים בתוכבי מצרים בפרעה ובכל עבדיו
שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׳ לסיחן מלך האמרי׳
ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען ונתן ארצם נחלה׳
נחלה לישראל עמו׳ יג׳ שמך לעולם יג׳ זכרך לדור ודור כי ידין
יג׳ עבדיו יתנחם עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם פה
להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׳ אזנים להם ולא יאזינ
אף אין יש רוח בפיהם׳ כמוהם יהיו עושיהם וכל אשר בוטח
בהם׳ בית ישראל ברכו את יג׳ בית אהרן ברכו את יג׳ בית הלוי
ברכו את יג׳ יראה יג׳ ברכו את יג׳ ברוך יג׳ מציון שכן ירושלים
הללו יה׳

זה הודו לאחר הוד

הודו

ליג׳ כי טוב כי לעולם חסדו
הודו לאהי האהים כלח
הודו לאדני האדונים
לעושה נפלאות גדלות לבדו כלח
לעושה השמים בתבונה כלח
לרוקע הארץ על הנים כלח
לעשה אורים גדלים כלח
את השמש לממשלת ביום כלח
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
למכה מצרים בבכוריהם כלח
ויוצא ישראל מתוכם כלח
ביד חזקה ובזרע נטויה כלח
לגזר ים סוף לגזרים כלח
והעביר ישראל בתוכו ונער פ׳ כלח

ליג׳ בבינור
בכבל עשור
ומרו לו׳ שירו
לו שיר חדש
הטיבו נגן ב׳
בתרועה כי ?
ישר דבר יג׳ ?
וכל מעשהו
באמונה אוהב
ידקה ומשפט
חסד יג׳ מלאה
הארץ ברבר יג׳

שמים נעשו וברוח פיו׳
וכל צבאם כוצם כנד מי
הים נותן באוצרות תהו׳
תהומות׳ יראו מיג׳ כל
הארץ ממנו יגורו כל
יושבי תבל כי הוא אמר
ויהי הוא יצוה ויעמוד
יג׳ הפיר עצת גוים הניא
מחשבות עמים עצת
יג׳ לעולם תעמוד מחש
מחשבות לבו לדור ודו
אשרי הגוי אשר יג׳ אהי
העם בחר לנחלת לו מ
משמים הביט יג׳ וראה

ונער פרעה וחילו׳ בים סוף כלח
למוליך עמו במדבר כלח
למכה מלכים גדלים כלח
ויהרג מלכים אדירים כלח
לסיחון מלך האמרי כלח
ולעוג מלך הבשן כלח
ונתן ארצם נחלה כלח
נחלה לישראל עבדו כלח
שבשפלנו זכר לנו כלח
ויפרקינו מצרינו כלח
נותן לחם לכל בשר כלח
הודו לא השמים כלח
רננו צדיקים ביג׳ לישרים נאוה
תהילה

אל כל כני האדם ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ הוצר
יחד לבם המכין אל כל מעשיהם אין המלך נושע ברוב חיל וגיבור
לא ינצל ברב כח שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט הנה
עין יג׳ אל יריאיו ולמיחלים לחסדו׳ להציל ממות נפשם ולחיות
ברעב נפשינו חיכתה לא עזרינו ומגיניו הוא מבטח ישמח לבינו כי
בשם קדשו בטחנו יהי חסדך יג׳ עלינו כאשר יחלנו לך׳

מזמור

שיר ליום השבת׳ טוב להודות ליג׳ ולזמר
לשמך עליון׳ להגיד בבקר חסדך ואמונת
כלילות׳ עלי עשור ועלי נבל על הגיון ב׳
בכינור׳ כי שמחתני יג׳ בפעלך במעשה ידיך ארנן׳ מה גדלו מ
מעשיך יג׳ מאד עמקך מחשבותיך׳ איש בער לא ידע וכסיל לא
יבין את זאת׳ בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און להשמ
להשמדם ערי עד׳ ואתה מרום לעולם יג׳ כי הנה אויביך יג׳ כי הנה
אויביך יאבדו יתפרדו כל א׳ פעלי און׳ ותרם כראם קרני בלותי בע
בשמן רענן׳ ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה

אזני שריק שמר יפרח בארז בלבנון ישגה שתולים בבית יג׳ בחצרות
אלהינו יפריחו עוד ינובון בשיבה רשינים ורעננים יהיו להגיד
כי ישר יג׳ צורי ולא עלתה בו יג׳ מלך גאות לבש לבש יג׳ עוז
התאזר אף תיכון תבל בל תמוט כסאך מאז מעולם אתה
נשאו נהרות יג׳ נשאו נהרות קולם ישאו נהרות רבים מקולו
מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יג׳ עדתיך נאמנו
מאד לביתך קדש יג׳ לארך ימים

יהי כבוד יג׳ לעולם ישמח יג׳ במעשיו יהי שם יג׳ מבר
מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש ועד מבוא
מהולל שם יג׳ רם על כל גוים יג׳ על השמים כבודו יג׳ ש
שמך לעולם יג׳ זכרך לדר ודר יג׳ בשמים הכין כסאו ומלכותו
בכל משלה ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יג׳ מלך יג׳
מלך יג׳ מלך יג׳ ימלוך לעולם ועד יג׳ מלך עולם ועד אבדו גוים
מארצו יג׳ הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים רבית בלב
איש ועצת יג׳ היא תקום עצת יג׳ לעולם תעמוד מחשבות לבו
לדור ודור כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד כי בחר יג׳ בציון
אויה למושב לו כי יעקב בחר לו יה לישר׳ לסגלתו כי לא
יטוש יג׳ את עמו ונחלתו לא יעזוב והוא רחום יכפר עון ולא
ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו

אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת יג׳

אשרי יושבי ביתיך עוד יהללוך סלה אשרי העם
שכבה לו אשרי העם שיג׳ אלהיו תהלה לדור
ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד גדול יג׳ ומ
ומהולל מאד ולגדלתו אין חקר דור לדור ישבח מעשיך
וגבורותיך יגידו הדר כבוד הודיך ודברי נפלאתיך אשיחה
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה זכר רב טובך
ויבדיקתך ירננו חנון ורחום יג׳ ארך אפים וגדול חסד טוב יג׳
לכל ורחמיו על כל מעשיו יודוך יג׳ כל מעשיך וחסידיך

ברכוכה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם
גבורתיו וכבוד הדר מלכותו מלכותך מלכות כל עולמים ומ
ממשלתך בכל דור ודור סומך יג׳ לכל הכפופים עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו פותח את ידיך ומשביע
לכל חי רצון צדיק יג׳ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו קרוב יג׳ לכל
קראיו לכל אשר יקראהו באמת רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם שומר יג׳ את כל אהביו ואת כל הר
הרשעים ישמיד תהלת יג׳ ידברפי ויברך כל בשר שם קדשו ל
לעולם ועד ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה

הללו יה הללי נפשי את יג׳ אהללה יג׳ בחיי אזמר
לאלהי בעודי אל תבטחו בנדיבים בבן
אדם שאין לו תשועה תצא רוחו ישוב
לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתונותיו אשרי איש שאל יעקב יג׳
בעזרו שברו על יג׳ אלהיו עשה שמים וארץ את הים ואת כל
אשר בם השומר אמת לעולם עשה משפט לעשוקים נותן
לחם לרעבים יג׳ מתיר אסורים יג׳ פוקח עורים יג׳ זוקף כפופי
יג׳ אהב צדיקים יג׳ שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך
רשעים יעות ימלוך יג׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללו יה

הללו יה כי טוב זמרה אלהינו וכי בעים נאוה תהלה
בונה ירושלם יג׳ נדחי ישראל יכנס הרפא
לשבורי לב ומחבש לעצבותם מונה
מספר לכוכבים לכולם שמות יקרא גדול אדונינו ורב כח ולת
ולתבונתו אין מספר מעודד ענוים יג׳ משפיל רשעים עדי
ארץ ענו ליג׳ בתודה זמרו לאלהינו בכיבור המכסה שמים בעבים
המכין לארץ מטר המיבמיח הרים חציר נותן לבהמה לחמה
לבני עורב אשר יקראו לא בגבורת הסוס יחפץ ולא בשוקי
האיש ירצה רוצה יג׳ אל יראיו ואת המיחלים לחסדו שבחי
ירושלים את יג׳ הללי אלהיך ציון כי חיזק בריחי שעריך ברך
בניך בקרבך השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך השולח

אמרתו ארץ׳ עד מהרה ירדץ דברי הנותן שלג כצמר כפור
יפזר׳ משליך קרחו כפיתים לפני קרתו מי יעמוד׳ ישלח
דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים׳ מגיד דברין ליעקב חוקיו
ומשפטיו לישראל לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל
ידעום הללו יה׳׳

הללויה

הללו את שם יג׳ מן השמים הללו יה׳
במרומים׳ הללו הו כל צבאיו׳ הללו הו שמש
וירח׳ הללוהו כל כוכבי אור׳ הללו הו שמי השמים
והמים אשר מעל השמים׳ יהללו את שם יג׳ כי הוא צוה
ונבראו ויעמידם לעד עולם חוק נתן ולא יעבור׳ הללו את
יג׳ מן הארץ תנינים וכל תהומות אש וברד שלג וקיטור
רוח סערה עושה דברו ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים
החיה וכל בהמה רמש וציפור כנף׳ כולכי ארץ וכל לאומים
שרים וכל שופטי ארץ׳ בחורים וגם בתולות זקינים עם נערים
יהללו את שם יג׳ כי כשגב שמו לבדו׳ הודו על ארץ ושמים
וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישר׳ עם קרובו הללו יה׳׳

הללויה

שירו ליג׳ שיר חדש תהילתו בקהל
חסידים׳ ישמח ישראל בעושיו בנו
ציון יגילו במלכם׳ יהללו שמו בת
במחול בתוף וכינור יזמרו לו׳ כי רוצה יג׳ בעמו יפאר ענוים
בישועה׳ יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם׳ רוממות
א בגרונם חרב פיפיות בידם׳ לעשות נקמה בגוים תוכחות
בלאומים׳ לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם בכבלי ברזל׳
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללו יה׳׳
הללו יה׳ הללו א בקדשו׳ הללו הו ברקיע עוזו הללוהו בג׳
בגבורותיו הללו הו כרוב גדלו׳ הללו הו בתקע שופר׳ הללו
בנבל וכינור׳ הללוהו בתוף ומחול הללוהו במינים ועוגב׳
הללו הו בצלצלי שמע׳ הללו הו בצלצלי תרועה כל הנשמ

הנשמה תהלל יה׳ הללו יה׳׳ כל הנשמה

ברוך

יג׳ לעולם אמן ואמן׳ ברוך יג׳ מציון שוכן
ירושלם הללו יה׳ ברוך יג׳ אלהים אלהי ישראל
עושה נפלאות לבדו וברך שם כבודו לעולם
וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן׳׳ ויברך דוד את יג׳ לעיני
כל הקהל׳ ויאמר דוד ברוך אתה יג׳ אלהי ישראל אבינו בו עולם
ושי עולם׳ לך יג׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד׳ כי
כל בשמים ובארץ לך יג׳ הממלכה והמתנשא לכל לראש׳
העושר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל׳ ובידך כח וגבורה
ובידך לגדל ולחזק לכל׳ אתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללי
לשם תפארתיך׳ ואתה הוא יג׳ לבדך אתה עשית את השמים
ושמי השמים וכל צבאם׳ הארץ וכל אשר עליה הימים וכל
אשר בהם ואתה מחיה את אבל כולם׳ וצבא השמים לך
משתחויב ואתה הוא יג׳ האלהים אשר בחרת באברם׳ והוצאתו
מאור כשדים ושמת שמו אברהם׳ ומצאתה את לבבו נאמן לפניך
וברות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי
והיבוסי והגרגשי לתת לזרע׳ ותקם את דבריך כי צדיק אתה׳
ותרא את עוני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעתה על ים
סוף׳ ותתן אותות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו
כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה׳ והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה׳׳ את רודפיהם השלכת במצ
במצלות כמו אבן במים עזים׳׳

וירשע

יג׳ ביום ההוא את ישראל מיד מצרים׳
וירא ישראל את מצרים מת על שפת
הים׳ וירא ישראל את היד הגדולה אשר
עשה יג׳ במצרים ויראו העם את יג׳ ויאמינו ביג׳ ובמשה עבדו׳׳
אז ישיר משה וכני ישראל את השירה
הזאת ליג׳ ויאמרו לאמר׳ אשירה ליג׳ כי גאה גאה סוס ורכבו
רמה בים׳ עזי וזמרת יה׳ ויהי לי לישועה׳

זה אלי ואנהו אלהי אבי וארוממנהו׃ ׳ה איש מלחמה ׳ה שמו׃ מרכבות פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלישיו טבעו בים סוף׃ תהומות יכסיומו ירדו במצולות כמו אבן׃ ימינך ׳ה נאדרי בכח׃ ימינך ׳ה תרעץ
אויב׃ וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש׃ וברוח
אפך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים
קפאו תהומות בלב ים׃ אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל
תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו
ידי׃ נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים׃ מי
כמכה באלים ׳ה מי כמוכה נאדר בקדש׃
נורא תהלת עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ נחית
בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל
נוה קדשך׃ שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת׃ אז
נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו
יאחזמו רעד נמוגו כל ישבי כנען׃ תפל עליהם אימתה ופחד׃
בגדול זרועך ידמו כאבן׃ עד
יעבור עמך ׳ה עד יעבור עם זו קנית׃ תבאמו ותטעמו בהר
נחלתך מכון לשבתך פעלת ׳ה מקדש
אדני כוננו ידיך ׳ה ימלוך לעולם ועד׃ כי לא המלוכה
ומושל בגוים׃ ועלו מושיעים בהר ציון׃ לשפוט את הר
עשו׃ והיתה לה׳ המלוכה׃ והיה ׳ה למלך על כל הארץ׃ ביום
ההוא יהיה ׳ה אחד ושמו אחד׃ ומהודרך כתוב לאמר שמעו

ישתבח

שמיך לעד מלכינו האל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ׃ כי לך נאה
׳ה אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה
הלל וזמרה עז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת
קדושה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם בא׳ל
אמ׳ל גדול בתושבחות׃ אל ההודאות אדון הנפלאות המוחד
הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים׃ יתגדל

יתגדל

ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה
וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון ובחיי
דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן׃ ושמיה מברך לעלם ולעלמי
עלמיא׃ יתברך ויתשבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא׃ לעילא מכל ברכתא ושירתא
תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן׃ ועל כן נקוה
לך׃ ויאמר החזן קדיש׃ ברכו את׳ה המברך׃ ישתבח
ברוך ׳ה המברך לעולם ועד׃ יתברך׃ ישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
אין אלהים הוא לבדו מעריצות פיו שמו ולשון ושפתותיו כרוך טהר כבוד
מלכותו לעולם ועד׃

ברכו

אתה ׳ה אלהינו מלך
יוצר אור ובורא חשך
עושה שלום
ובורא את הכל המאיר
לארץ ולדרים
עליה ברחמים ובטובו
מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית׃ מה רבו מעשיך ׳ה כלם בחכמה עשית מלאה
הארץ קניניך המלך המרומם לבדו מאז המשובח והמפואר
המתנשא מימות עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון
עזנו צור משגבינו מגן ישענו משגב בעדנו אל ברוך גדול
דעה הבין ופעל זהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו מאורות
נתן סביבות עזו פנות צבאיו קדושים רוממי שדי מספרים
כבוד אל וקדושתו׃ תתברך ׳ה אלהינו על שבח מעשה ידיך
ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה׃ תתברך צורנו

מלכינו הוא אלינו כורא קדושים ישתבח שמו לעד מלכנו
יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם
משמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם
כלם אהובים בולם ברורים כלם גבורים כלם עושים באימה
רצון קוניהם וכלם פותחים את פיהם בקדושה ובטהרה ובשי
ובשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים
ומקדישים וממליכים את שם האל המלך הגדול הגבור
והנורא קדוש הוא וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים
זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקריב ליוצרם בנחת רוח
בשפה ברורה ובנעימה קדוש בולם באחד עונים ואומרים
ביראה קדוש קדוש קדוש ה׳ צבאות מלא כל הארץ
כבודו׳ והאופנים ורחשות הקודש
כנגד הגדול מתנשאים לעמת שרפי
לעומתם משבחים ואומרים׳
ברוך כבוד ה׳ ממקומו׳
ברוך נעימות יתנו למלך
אל חי וקיים זמירות יאמרו
ותשבחות ישמיעו כי הוא
לבדו פועל גבורות עושה חדשות בעל
מלחמות זורע צדקות ומצמיח ישועות בורא רפואות
נורא תהילות אדון הנפלאות המחדש בטובו בכל יום תמיד
מעשה בראשית׳ כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם
חסדו אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו במהרה לאורך
ברוך אתה ה׳ יוצר המאורות׳ אמן
רבה אהבתנו ה׳ אלהינו גדולה ויתירה חמ
חמלתה עלינו אבינו מלכינו בעבור אבו
אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים׳
כן תחונינו ותלמדינו אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו
ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע וללמוד וללמד לשמ

לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה והאר
עיטנו במצותיך ודבק לבנו בתורתיך ויחד לבבנו לאהבה
וליראה את שמך ולא נבוש לעולם ועד כי בשם קודשך
הגדול הגבור והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך והבא או צו
לשלום מאר׳בע כנפות הארץ והוליכנו קוממיות לארצנו
כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו
לשמך הגדול סלה באמת להודות לך וליחדך באהבה ב״ה
הבוחר בעמו ישראל באהבה׳
אמן אמן שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד׳
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד׳
ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל נפשך ובכל מאדך׳ והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוך היום על לבבך׳ ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׳ וקשרתם לאות על
ידיך והיו לטוטפת בין עיניך וכתבתם על מזזות ביתך ובש
ובשעריך׳ והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה׳ אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלק
ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׳ ונתתי עשב בשדך
לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׳ וחרה אף ה׳ בכם ועצ ר
את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר ה׳ נותן לכם ושמ
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אותם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם׳ ולמדתם אות
את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך׳ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׳ למען ירבו ׳
ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבתיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ׳ ויאמר ה׳ אל משה לר

לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת
והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי׳ וע׳
ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר
אתם זונים אחריהם׃ למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדושים לאהיכם׃ אני יי׳ אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאהים אני יי׳ אהיכם׃

אמת

ויציב ונכון וקים
וישר ונאמן ואהוב
וחביב ונחמד ונעי
ונורא ואדיר ומתקן ומקבל וטוב
ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד
אמת אהי עולם מלכינו צור יעקב
מגן ישעינו לדור ודור הוא קים ושמו
קים וכסאו נכון מלכותו ואמונתו לעד
קימת׃ ודבריו חיים קיימים נאמנים
ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על
אבותינו ועלינו ועל בנינו ועל דו
דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל
עבדיך על הראשונים ועל האחרונים
דבר טוב וקים לעולם ועד באמת
ובאמונה חק ולא יעבור אמת שאתה
הוא יי׳ אהינו מלכינו מלך אבותינו
גואלינו גואל אבותינו יוצרינו צור
ישועתינו פודינו ומיני לנו מעולם
שמך אין לנו אהים עוד זולתיך׃
עזרת אבותינו אתה הוא מעולם
מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל
דור ודור ברום עולם מושביך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי

לידים עובים אות

אמת ויציב ונכון
וקיים וישר ונאמן
וטוב הדבר הזה על
אבותינו ועלינו
ועל בנינו ועל
דורותינו ועל כל
דורות זרע ישראל
עבדיך על הראשונים
ועל האחרונים לעד
לעולם ועד׃ חוק
ולא יעבור אמת
שאתה הוא יי׳ א
אהינו ואהי אבותי
אתה למען שמך
מהר וגואלינו בגאל
את אבותינו אמת
מעולם שמך הגדו
עלינו נקרא באהב
אין לנו אהים עוד
זולתך׃

ארץ אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו
אמת אתה הוא אדון לעמך מלך גבור לריב ריבם אמת הוא
ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל
ומושיע ממצרים גאלתנו יי׳ אהינו ומבית עבדים פדיתנו
כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת וים סוף בקעת וזידים
טיבעת וידים העברת ויכסו מים צריהם עד אחד מהם
לא נותר׃ על זאת שבחו אהובים ורוממון לא ונתנו ידידים
ותושבחות ברכות והודאות למלך א חי וקיים רם ונישא
גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים ומוציא אסירי
ופורה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שרעם אליו׃
תהלות לא עליון ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו
שירה בשמחה רבה ואמרו כולם׃ מי כמוכה באים יי׳ מי כמ
כמוכה נאדר בקודש נורא תהלות עושה פלא׃ שירה חדשה
שיבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כולם הודו והמ
והמליכו ואמרו׃ יי׳ ימלוך לעולם ועד׃ צור ישראל
קומה בעזרת ישראל ופרה כנואמך יהודה וישראל וגואליב
יי׳ צבאות שמו קדוש ישראל ברוך אתה יי׳ גאל ישראל׃
יי׳ שפתי תפתח ופי יגיד תהילתיך כי שם יי׳ אקרא הבו גדול
לאהינו׃

ברוך

אתה יי׳ אהינו ואהי א
אבותינו אהי אברהם
ואהי יצחק ואהי יעקב
הא הגבור והנורא א
עליון גומל חסדים
טובים וקונה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה׃
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה
יי׳ מגן אברהם׃

זוכרינו לחיים מלך
חפץ בחיים וכותבינו

אתה גיבור לעולם יי׳ מחיה המתים אתה ורב להושיע׳ משיב הרוח ומוריד הגשם׳ מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים רופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישינו עפר מי כמוך בעל גבורות מי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה׳ מי כמוכה אב הרחמים זוכר יצוריו ונאמן אתה להחיות מתים׳ בא׳ יי׳ מחיה המתים׳ לחיים ברחמים׳

נקדש את שמך בעולם כשם שמקדישין אתו בשמו מרום כבתוב על יד נביאך׳ וקרא זה אל זה ואמר׳ קדוש יי׳ צבאות מלא כל הארץ כבודו׳ לעומתם ברוך יאמרו׳ ברוך כבוד יי׳ ממקומו׳ ובדברי קודשך כתוב לאמר׳ ימלוך יי׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללו יה׳

לדור ודור נגיד גודלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד׳ כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה יי׳ הא׳ הקדוש׳ כין כסא לעשור יאכורו המלך הקדוש׳ אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש ביבה וחוביצו מאתך ביבה דיעה והשכל בא׳ יי׳ חונן הדעת׳ השיבינו אבינו לתורתך וקרבנו מלכינו לעבודתך והחזירנו בתשובה של שלימה לפניך בא׳ יי׳ הרוצה בתשובה׳ סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכינו כי פשענו כי מוחל וסולח אתה ברוך אתה יי׳ חנון המרבה לסלוח׳ ראה נא בעוניינו וריבה ריבינו וגואלינו מהרה למען שמך כי גואל חזק אתה ברוך אתה יי׳ גואל ישראל׳ רפאנו יי׳ אלהינו ונרפא הושיעינו ונושע כי תהלתנו אתה והעלה רפואה שלימה לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה ברוך אתה יי׳ רופא חולי עמו ישראל׳ ברך עלינו יי׳ א׳

אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן **טל ומטר** לברכה על פני האדמה ושבענו מטובך וברך שנותינו כשנים הטובות ברוך אתה יי׳ המברך השנים׳ תקע בשופר גדול לחירותינו ושא נס לקבץ גליותינו וקבצינו יחד מארבע כנפות הארץ בא׳ יי׳ מקבץ נדחי עמו ישראל׳ השיבה שופטינו כבור אשונה ויועצינו כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחנו ומלוך עלינו אתה לבדך בחסד וברחמים וצדקינו במשפט ברוך אתה יי׳ מלך אוהב צדקה ומשפט׳ למשומרים אל תהי תקוה וכל המינים ברגע יאבדו וכל אויבי עמך מהרה וכרתו ומלכות זדון מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכנע כל אויבינו מהרה בימינו בא׳ יי׳ שובר אויבים ומכניע זדים׳ על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמו רחמיך יי׳ א׳ אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקינו עמהם לעולם לא נבוש כי בך בטחנו בא׳ יי׳ משען ומבטח לצדיקים׳ ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכן בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכסא דוד מהרה לתוכה יכון בא׳ יי׳ בונה ירושלם׳ את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתיך כי לישועתך קוינו כל היום בא׳ יי׳ מצמיח קרן ישועה׳ שמע קולינו יי׳ אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפילתינו כי א׳ שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניו מלכינו ריקם אל תשיבנו כי אתה שומע תפילת עמך יש׳ ישראל ברחמים בא׳ יי׳ שומע תפילה׳ רצה יי׳ אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך׳ ותחזינה עונינו בשובך לציון ברחמים בא׳ יי׳ המחזיר שכינתו לציון׳

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו

לעולם ועד עוד חיינו מגן ישענו אמה הוא לדור ודור נודה
לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל חיינו
בשמותיך הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפל
פלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב
כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קויכו
לך ועל כולם יתברך ויתרומם שמך מלכינו תמיד לעולם
ועד וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל יש
ועתנו ועזרתנו סלה בא׳ ית הטוב שמך ולך נאה להודות׳
אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה והקישלת בתורה הכתובה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן וכהנים
עם קדושיך כאמור׳ יברכך ית׳ וישמרך׳ יאר ית׳ פניו אליך
ויחנך׳ ישא ית׳ פניו אליך וישם לך שלום׳ ואמר שלום
שים שלום טובה וברכה חסד ורחמים עלינו ועל כל ישר
עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור
פניך נתת לנו ית׳ אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה
ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה ית׳ המברך את עמו
ישראל בשלום׳ זה אומר בערב בכל יום׳׳

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך
אדון כל השלום וטוב בעיניך לברך עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך בא׳ ית המברך את עמו ישראל
אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום נפשי כעפר לכל תהיה׳ פתח לבי בתו
בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי כל החושבים עלי רעה
מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם׳ היה׳ לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך ית׳ יהוה׳ וגואלי׳ עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל
כל ישראל ואמרו אמן׳
ועיני תחמינה׳ ותאמר זה

ונתוב לחיים
טובים כל בני
בריתך׳ וכל

ברכת חיים
וברכה ושלום
ופרנסה טובה
נזכר
ונכתב לפניך
אנו וכל
עמך בית
ישראל לחיים
ולשלום
בא׳

הרא

חוטם יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו׳
אתה ית׳ לא תכלא רחמיך מומני ית׳
חסדיך ואמתך תמיד יגמרוני הוש
הושיענו ית׳ אלהינו והקבצנו מן הגוים הושיענו אלהי ישענו והכל
וקבצנו והצילנו מן הגוים׳ להודות לשם קדשך להשתבח בתה
בתהלתך׳ אם עונות השמור יה׳ ית׳ בדי יעמוד׳ בו עמך הסליחה
למען תורא׳ לא כחטאינו תעשה לנו ולא כעונותינו תגמול
עלינו׳ אם עוכינו עבר בנו ית׳ עשה למען שמך׳ זכור רחמיך
ית׳ וחסדיך כי מעולם המה׳ יענכנו ית׳ ביום צרה ישגב בנו שם
אלהי יעקב׳ ית׳ הושיעה המלך יענכנו ביום קראנו אביבנו מ
מילכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים נדקה עשה עמנו למע
שמך׳ אדוכינו אלהינו שמע בקול תחנונינו וזכור לנו אדו
בריית אבותינו והושיענו למען שמך׳ ועתה אדני אלהינו
אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים כיד חזקה ותעש לך
שם כיום הזה חטאנו רשענו׳ ארנו בכל צדקותיך ישב נא
אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות
אבתינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבותינו׳ ועתה שמע
אלהינו אל תפלת עבדיך ואל תחנונם והאר פניך על מקדשך
אשמום למען אדני׳ הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה
שממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי על צדקותינו
אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים אדנ
הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא ע
עירך ועל עמך׳ אבינו האב הרחמן הראנו אות לטובה
והבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ יכירו וידעו כל הגוים
כי אתה הוא ית׳ אלהינו והושיענו למען שמך׳ ועתה ית׳ אביב
אתה אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו׳ יבורב
בדלבבו ותיאלבו׳ חוסה ית׳ על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה
למשול בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם׳ יד עב

כי חטאנו ואין מי יעמוד בערבן שמך הגדול יעמוד לנו בעת
צרה יודענו כי אין בנו מעשים ברה עשה עמנו למען שמך
ברחם אב על בנים כן תרחם ית עלינו והושיענו וחמול על
עמך ורחם על נחלתך חוסה נא ברוב רחמיך והושיענו למען
שמך חננו וענני כי לך ית היכרקה עשה נפלאות בכל עת
הכט נא רחם נא על עמך במהרה למען שמך ברחמיך הרבים
ית אלהינו רחם והושיעה יצאן מרעיתך ואל ימשול בנו הקיצה כי
לך עינינו תלויות הושיענו למען שמך רחם עלינו שמך
והושיענו למען בריתך הביטה וענני בעת צרה כי לך ית היש
הישועה בך תוחלתנו אלוה הסליחות אנא סלח נא לטוב וסלח
כי אל מלך חנון ורחום אתה
אנא מלך חנון ורחום זכור והביט לברית בין הבתרים
ותראה לפניך עקידות יחיד למען ישראל אבינו
מלכנו חננו וענני והושיענו למען שמך הגדול
שנקרא עלינו עשה נפלאות בכל עת עשה עמנו בחסדיך חנוך
ורחום הביטה וענני בעת צרה כי לך ית הישועה אבינו מלכנו
מחסנו אל תעשנו כמו מעללינו זכור רחמיך ית וחסדיך
וברוב טובך הושיענו וחמול נא עלינו כי אין לנו אלוה מבלעדיך
ינורנו אל תעזבנו ית אלהינו ואל תרחק ממנו בפשענו קיצה מית
מדרכנו ומשכנו מדרכי ומכזגפה מכל רעה ויגון הכילנו כי לך הנינו
ואל תכלינו ית אלהינו והאר פניך כנו וזכור לנו את ברית אבותינו
והושיענו למען שמך ראה בעניותינו ושמע בקול תפלתנו
רענני כי אתה שומע תפלת כל פה
רחום אתה רחם עלינו ועל כל מעשיך כי איך כמוך ית
אלהינו אנא שא נא פשעינו אבינו מלכנו ינורנו ויגאלנו
אל חי וקים הַחֲסִיך בכח חסיד וטוב על כל מעשיך כי אתה
הוא ית אלהינו ארך אפים ומלא רחמים עשה עמנו ברוב רחמיך
והושיענו למען שמך שמע מלכנו תפלתנו ובזיר אויבנו
הכילנו שמע מלכנו תפלתנו ומכל ינרה ויגון הכילנו אבינו

מלכנו אתה שמך הגדול עלינו נקרא עשה עמנו למען שמך אל
תניחנו ית אלהינו אל תעזבנו ואל תשכחנו ואל תשיבנו ריקם כי אל
מלך חנון ורחום אתה
אין כמוך חנון ורחום אלהינו אין כמוך ארך אפים ורב
חסד ואמת הושיענו ורחמנו מרעש ומרועה הינ
הינילנו זכור לעבדיך לאברהם ליצחק ולישראל
אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשענו ואל חטאתו שום מחרוך
אפיך והנחם על לעבדך והסר ממנו מכת המות כי אתה כי כן
דרכך עושה חסד חכם בכל דור ודור חוסה ית על עמך והינילנו
מן עמך והסר ממנו רע וגזרה קשה כי אתה שומר ישר אל לך
ית היכרקה ולפן כרשה הפנים מה נתאונן ומה נאמר מה נדבר
ומה נצטדק נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה אליך כי ימינך
פשוטה לקבל שבים אנא ית הושיעה נא אנא ית הינליחה נא
אנא ית עננו ביום קוראנו לך ית חננו לך ית קוינו לך ית נ
ניחל אל תחשה ותענו כי נאמרו גוים אמרה תקותם בל דרך
וכל קוביה לך לבד תשתחוה
הפיוטה יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים
נבהלה נפשנו מרוב עוונינו ואל
תשכחנו בעת קומה והושיענו כי חטאנו
חסינו בך לך אבינו מלכנו אין לנו כי ינרקה ומעשים טובים
וזכור לנו את ברית אבותינו ועדותינו בכל יום ית אחר הביטה
בעניינו כי רמה מכאוביו ורבות לבבינו וחוסה ית עלינו כי
ארץ שכינו ואל תשפוך חרונך עלינו כי אבחנו עמך בנו כרב
בריתך אל הביטה רל בבורנו כנרים ושקינו בו בטומאה הנדה
עד מתי לשבי ותפארתך ביד יבר עוררה גבורתך וקנאתך
עליהם אל הכ ישרשו ויחתו בגבורתם ואל ימעטו לפני
תלאותינו מהר יקדמונו רחמיך כעת יצרתינו לא למענך
כי אם למענך פעל ואל תשחת זכר שאריתנו כי אל מלך
חנון ורחום אתה חון עם המיחדים שמך בכל יום פעמים

ואומרים שמע ישראל יי אלהינו יי אחד׃ ונופלין על פניהם׃ ואומר החזן

רחום

וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי
והבל תחנוני׃ יי אל באפך תוכיחנו ואל בחמתך
תיסרני׃ חנני יי כי אמלל אני רפא אני יי כי נבהלו
עצמי׃ ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי׃ שובה יי חלצה
נפשי הושיעני למען חסדך׃ כי אין במות זכרך בשאול מי
יודה לך׃ יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי ברמעתי
ערשי אמסה׃ עששה מכעס עיני עתקה בכל צרורי׃ סורו
ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי׃ שמע יי תחנתי
יי תפלתי יקח׃ יבשו ויבהלו מאד כל איבי׃ ישבו יבשו רגע׃

ורא זה

יי מה רבו צרי רבים קמים עלי׃ רבים אומרים לנפשי אין
ישועתה לו באלהים סלה׃ ואתה יי מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃
קולי אל אקרא ויענני מהר קדשו סלה׃ אני שכבתי ואישנה הקיצותי
כי יי יסמכני׃ לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו
שתו עלי׃ קומה יי הושיעני אלהי׃ כי הכית את כל איבי לחי
עצבי רשעים שברת׃ ליי הישועה על עמך ברכתך סלה׃

יי אלהי ישראל שרב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך׃

הבט

משמים וראה היבר לענ וקלס בגרים בחשבבר
בינאן לטבח יובל להדוג לאמר למוכה ולחרפה׃
ובל זאת שמך לא שמחנו בא אל תשכחנו׃ יי אלהי

דרים

אומרים איך תוחלת ותקוה חוך אוב לשמך מיך
מיהוה טהור ישועת הרבה יגעבו ולא הרבה לבר
רחמיך יכבשו את כעסך מרעלינו׃ אנא עדב מ
מחרונך ורחם סגולה אשר בחרת׃ יי אלהי ישראל׃

חוסה

יי עליבו ברחמיך ואל תתנבו בידי אבדרים למה
יאמרו הגרים איה נא אלהיהם למענך עשה עמנו
חסד ואל תאחר׃ אנא שם מחרונך ורחם סגולה
אשר בחרת׃ יי אלהי ישראל׃

חילנו

תשמע ותחוך אל תשיבו ריק אויבינו למחורת

את שמנו זכור אשר נשבעת לאבותינו כבובבי השמים ארבה
את זרעכם ועתה נשארנו מעט מהרבה׃ ובכל זאת שמע לתחנת

עזרנו

שבחנו נא אל תשכחנו׃ יי אלהי ישראל
אלהי ישעינו על דבר כבוד שמך׃ והצילנו
והכפר לנו על חטאתינו למען שמך׃
יי אלהי ישראל׃ ויסב החזן ויאמר

ואנחנו

לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו׃ זכור
רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה׃ יי
חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך׃ אל תזכר
לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד׃
חונינו יי חונינו כי רוב שבענו בוז׃ כי רבתה נפשנו׃
המלך יענינו ביום קורא׃ כי הנה אל ירע ויכריענו זכור כי
עפר אנחנו׃ עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך׃ ואומר קדיש עד ראמיכון

אל

ארך אפים ורב חסד ואמת אל נאמת תוכיחנו חוסה
יי על עמך והושיענו בכל רע חטאנו לך אדון סלח
נא פרוב רחמיך אל׃ ומוציאין ספר תורה׃ ואומר גדלו׃

גדלו

לי׃ אתי ונרוממה שמו יחדיו׃ ונוגנין הציבור אחרין ואומר
רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא׃ רוממו יי
אלהינו והשתחוו להר קודשו כי קדוש יי אלהינו׃ ולך ולקל הגדלה

תגלה

ותראה מלכותו עלינו במהרה ויחוך פליטתנו
ופלטת עמו ישראל לחן ולחסד ולרחמים ולרינון ונאמר
אמן׃ הכל הבו גודל לאלהינו והבו כבוד לתורה סגן
קרב עמוד פלוני בן פלוני׃ כרוך שנתן תורה לעמו ישראל מקדושתו׃
תורת׃ תמימה׃ מושיבת נפש׃ עדות׃ נאמנה׃ מחכימה פתי׃ פקודי׃
ישרים משמחי לב׃ מצות׃ ברה מאירת עינים׃ עוד לעמו יתן׃ יברך
את עמו בשלום׃ הא׃ המיר דבון מאמרת׃ ינמוטה מגן הוא לכל החוסים
בו׃ וקורא׃ פנוה סגן הלוי׃ ויאמר פיוטים וכחוטמי׃ ולזום הטבות ז
יהללו את שם׃ כי נשגב שמו לבדו׃ הודו על ארץ ושמים׃ וירם

הדן לעמוד בהילה לכל חסידיך לפני ישראל

למינצח מזמור לדוד יענך יי ביום צרה ישגבך
שם אלהי יעקב סלה ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך יזכור כל מנחותיך ועולה
יעולתה ידשנה סלה יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא נרננה
בישועתיך ובשם אלהינו נדגול ימלא יי כל משאלותיך עתה
ידעתי כי הושיע יי משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע
ימינו אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם אלהינו נזכיר המה
כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד יי הושיעה המלך יענינו
ביום קרא אלינו

ובא ליציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי ואני
זאת בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי
אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך מפי זרעך ומ
ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל וקרא זה אל זה ואמר קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו ומקבלין דין מדין ואמרין קדוש בשמי
מרומא דיתי שכינתיה קדיש על ארעא עובד גבורתיה קדיש
לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות מליא כל ארעא מזיו יקריה
ורוח שאני רוח ואשמיע אחרי כקול רעש גדול ברוך כבוד יי
ממקומו ונטלתני רוח ושמעתי אחרי קול זעש סגיא דמשבחי
ואמרין ברוך יקרא דיי מן אתר בית שכינתיה יי ימלוך לעולם
ועד יי מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמיא יי אלהי אברהם
ויצחק ויעקב עבדיך שמרה זאת ליצר מחשבות לבב עמך והכן
לבבם אליך והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל
קוראיך יי יחידתך יברך לעולם והורתך אמת יתן אמת ליעקב
וחסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם ברוך יי
יום יום יעמוס לנו האל ישועתינו ועזרתינו סלה יי צבאות עם
אשרי אדם בטח בך יי הושיעה המלך יענינו ביום קרא אלינו

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת
וחיי עולם נטע בתוכינו הוא יפתח ליבינו ביראתו וישים
לבינו לתורתו ולעשותו רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא
ניגע לריק ולא נלד לבהלה ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שנשמור חקיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונירש טובה
לחיי העולם הבא למען יזמרך כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם
אודיך ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה מבטחו בטחון ביי
עדו עד כי ביה יי צור עולמים ובטחו בה עד ויורעו שמיך כי לא
עזבת דורשיך יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא כ
רעותיה וימליך מלכותיה בחייכון וב
ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא
ובזמן קריב ואמרו אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם
ולעלמי עלמיא

יתברך ויתשבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ו
ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא
ברוך הוא לעילא מכל ברכתא ושירתא
תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן

יתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם
אבוהון דבשמיא ואמרו אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כ
כל ישראל ואמרו אמן ושחזר הקהל ויאמר
לשבח לארון הכל להתגדלה ליוצר בראש
בראשית שלא עשאנו כגוי הארצות ולא
שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו
עמהם וגורלנו בכל המונם שהם משתחוים להבל וריק ומתפ
ומתפללים אל אל לא יושיע ואנו כורעים ומשתחוים לפנ
מלך מלכי המלכים הקב"ה שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ו

ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עוזו בגבהי מרומים
הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת מלכינו ואפס זולתו ככתוב
בתורתך וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה׳ הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת ואין עוד ״ **על כן** נקוה לך ה׳ אלהינו
לראות מהרה בתפארת עוזך להעביר גילולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון ״ להתקון עולם במלכות שדי כל
בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ ויכירו
וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע וכל ברך לך תשבע ותשבע
לשון לפניך ה׳ אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר
ויתנו ויקבלו כולם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מ״
מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד
תמלוך בכבוד ״ **ככתוב** בתורתך ה׳ ימלוך לעולם ועד ״

בשהחזן יתחיל כרכו והיכוד ואומרו זה ״

יתברך וישתבח
ויתפאר
ויתרומם
ויתנשא שמך של מלך מלכי
המלכים הקדוש שהוא ראשון
והוא אחרון ומבלעדיך אין
אלהים סולו לרוכב בערבות
ביה שמו ויגילו לפניו
ברכה ותהילה ועלוז לפניו

והוא רחום וכפר
עוזר ומושיע
ישגיב
והרבה להשיב אפו ולא
ועיר כל חמתו ה׳ הושיע
המלך ויענינו ביום קרא אלינו ״

ברכו את ה׳ המבורך ״
ברוך ה׳ המבורך לעולם ועד ״
יהי שם ה׳ מבורך מעתה ועד
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ״

תפלת ערבית ״

אתה ה׳ אלהינו מלך העולם
אשר בדברו מעריב ערבים
ערבים בחכמה פותח שערים
שערים ובתבונה משנה
עתים ומחליף את הזמנים

ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו ברא יום
ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום
ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה ה׳ צבאות שמו אל
חי וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ברוך אתה ה׳ המעריב ע
ערבים ״

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות
חקים ומשפטים אותנו לימדת על כן ה׳
אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחוקיך
ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואו
ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסור ממנו
לעולמים ברוך אתה ה׳ אוהב עמו ישראל ״ הרבית שתע״

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא ה׳ אלהינו
ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפורקנו מיד
מלכים הגואלנו מלכינו מכף כל הערצים
האל הנפרע לנו מצרינו המשלם גמול לכל אויבי נפשינו ה
העושה גדולות עד אין חקר ונסים נפלאות עד אין מספר
השם בחיינו לא נתן למוט רגלינו המדריכנו על
במות אויבינו וירם קרננו על כל שנאינו העושה לנו נסים
בפרעה באותות ומופתים באדמת בני חם המכה בעברתו כל ב
בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם
המעביר בנו בין גזרי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם כת
בתהומות טבעו ראו בנו בגבורתו ושבחו והודו לשמך מלו
מלכותו מרצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לך ענו שירה
בשמחה רבה ואמרו כולם ״ **מי** כמכה באלים ה׳ מי כמוכה נאדר
בקודש נורא תהלות עושה פלא ״ **מלכותך** ראו בניך בקרע
ים לפני משה זה אלי ענו ואמרו ״ ה׳ ימלוך לעולם ועד ״ **וכאמ**
כי פדה ה׳ את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו ברוך אתה ה׳ גאל ישראל ״

השכיבנו ה׳ אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו
לחיים ופרוס עלינו סכת שלומיך ות

ותקנו בעיה טוב מלפניך והגן בעדינו והסר מעלינו אויב דבר
וחרב ורעב ויבוש והסר שטן מלפנינו ומאחרינו וכסנו בצל כנפיך תס
תסתירנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום
אתה ושמור צאתינו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם
בא׳ ית׳ שומר עמו ישראל לעד׳׳

ברוך ית׳ לעולם אמן ואמן
ברוך ית׳ מציון שוכן
ירושלם הללו יה׳
ברוך ית׳ אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות
גפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם
וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן׳
יהי כבוד ית׳ לעולם ישמח ית׳ במעשיו׳
יהי שם ית׳ מבורך מעתה ועד עולם׳ כי
לא יטוש ית׳ את עמו בעבור שמו ז
הגדול כי הואיל ית׳ לעשות אתכם לו
לעם׳ וירא כל העם ויפלו על פניהם
ויאמרו ית׳ הוא האלהים הוא האלהים׳
והיה ית׳ למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה ית׳ אחד ושמו אחד׳ יהי
חסדך ית׳ עלינו כאשר יחלנו לך
הושיעה אלהי ישענו וקבצנו והיה
והיה לנו מן הגוים להודות לשם
קודשך ולהשתבח בתהלתך׳ כל הגוים
אשר עשית יבואו וישתחו לפניך ית׳ ויכבדו לשמך׳ כי גדול
אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך ואנחנו עמך וצאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור ונספר תהלתך׳ ברוך
ית׳ ביום׳ ברוך ית׳ בלילה׳ ברוך ית׳ בשכבנו׳ ברוך ית׳ בקומנו׳ ב
ידו נפשות החיים והמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח
כל בשר איש׳ בו ברוך אפקיד רוחי פדית אותו ית׳ אל׳

ונרוס עלינו סוכת שלומך בא׳ ית׳ פורס סכת שלום עלינו ועל כל ישראל ועל ירושלם׳

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם׳ ברית עולם׳ בינו ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה ית׳ את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ויפש׳ ויכפש׳ עוכם׳ **וירכר** משה את מועדי ית׳ אל בני ישראל׳׳

ראו הוספה
תקון בחרש
שומר בטא
יום חמישי
ביחוק יש
ישרה הוא
ומשמע
לאל יעקב
יום כיום
כי ביום
הזה יטהר
עליכם ועל
ועהר אתכם
מכל חטאיכם
תעזיתיכם
לפני ה׳
תטהרו׳׳

אמת אלהיכם שבשמים יחיד הוא ומיוחד שמו והריהם תמיד ימלוך
עליכם לעולם ועד׳׳

ידאר עיניכם ויישמח לבכם ותגל נפשיכם בישועתך
באמת באמור לציון מלך אלהיך ית׳ מלך ית׳
ימלוך לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי
עד תמלוך בכבוד׳ כי אין לנו מלך אלא אתה בא׳ ית׳ המל
בכבודו תמיד ימלוך עליכם לעולם ועד ועל כל מעשיו׳׳

קדיש חצי׳ ונתפלין שוזנה עשרה׳ אין שמע׳׳

אתה קדשת את יום השבעי לשמך תכלית מעשה
שמים וארץ ומלאתו מכל הימים וקדשתו מכל
הזמנים וכן כתוב בתורתך׳׳ **ויכלו** השמים והא
והארץ וכל צבאם׳ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה׳ ויברך אלהים אתיום השביעי׳ מכל מלאכתו׳ אשר
אשר עשה׳ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי׳
בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׳׳

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קדשינו
במצותיך ותן חלקינו בתורתך ושבענו מטובך
ושמחינו בישועתך וטהר לבינו לעבדך באמת
והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
וישמחו בך ישראל מקדשי שמך בא׳ מקדש ה׳ש
השבת׳׳ רינה ומורים׳

מחזיר אתה ית׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור ו
והנורא אל עליון קונה שמים וארץ מתון ו
אמות בדברו מחיה מתים במאמרו האל הקדוש שאין כמוהו
המניח לעמו בשבת קודשו כי בם רצה להניח להם לפנין
נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין ה׳ז
הברכות אל ההודאות אדון השלום מקדש השבת ומברך ה׳ש
שביעי ומניח בקדושה לעם מדשני עונג זכר למעשה בריא
בראשית׳׳

במה

אהינו ואהי אבותינו
רעה במרחתינו וגו׳

מדליקין ובבוה אין מ׳
מדליקין אין מדליקין
לא בלבש ולא בחוסן
ולא בכלך ולא בפתילת
האידן ולא בפתילת
המרבר ולא בירוקה
שעל פני המים׳ לא בזפת ולא בשעוה׳ ולא בשמן קיק
לא בשמן שרופה ולא באליה ולא בחלב׳ בחום המדי אומ׳
מדליקין בחלב מכו של וחכמים אומרים אחד מכושל
ואחד שאינו מכושל אין מדליקין בו׳ אין מדליקין בשמן
שריפה ביום טוב׳ ר׳ ישמעאל אומ׳ מדליקין בעטרן מ׳
מפני כבוד השבת וחכמים מתירין בכל השמנים בשמן
שומשמין בשמן אגוזים בשמן ינבונות בשמן רגים
פקועות בעיטרן ובנפט׳ ר׳ טרפון אומ׳ אין מדליקין
אלא בשמן זית בלבד׳ כל היוצא מן העץ אין מדליקין
בו אלא פשתן והיוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פש
פשתן פתילת הכבד שקיפלה ולא היבהבה׳ ר׳ אליעזר
אומ׳ טמאה היא ואין מדליקין בה׳ ר׳ עקיבא אומ׳
טהורה היא ומדליקין בה׳ לא יקוב אדם שפופורת של כ:
בצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר׳ ויתן ראש הפתילה
בתוכה אם בשביל שהיא מנטפת ואפילו של חרש ור׳ יהודה
מתיר׳ אבל אם חברה היוצר מתחלה מותר׳ מפני שהוא
כלי אחד לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן
ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שאבה ור׳ יהודה מתיר׳
המבסה את הנר מפני שהוא מתיירא מפני גוים ומפני
ליסטין מפני רוח רעה או מפני החולה שישן פטור׳
בחס על הנר בחס על השמן בחס על הפתילה חייב׳ רבו יוסי

פוטר בכולן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פיחם׳ על שלש
עברות נשים מיתות בשעת לידתן על שאינן זהירות בנדה
בחלה ובהדלקת הנר׳ שלשה דברים צריך אדם לומר
בתוך ביתו ערב שבת עם חשובה עשרתם ספק איצו חשיב
אין מעשרון את הודאי ואין מטבילין את הכלים ואין מ׳
מדליקין את הנדות׳ אבל מעשרין את הדמאי מערבין וטו
וטומנין את החמין׳ אמרי ר׳ אלעזר אמ׳ ר׳ חנינא
תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמ׳ וכל
בניך למודי יי׳ ורב שלום בניך שלום רב לאוהבי
תורתיך ואין מכשול למן יהי שלום בחילך
ושלוה בארמונותיך למען אחי ורעי אדברה נא
שלום בך׳ למען בית יי׳ אהינו אבקשה טוב לך יי׳
עוז לעמו יתן יי׳ יברך את עמו בשלום׳ קריש׳

נשמת

בל חי תברך את שמך יי׳ אהינו ורוח
כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכינו
תמיד מן העולם ועד העולם אתה
א׳ ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל
מפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא
אתה׳ אהי הראשונים והאחרונים אהי כל בריות ארון
כל תולדות המהולל ברוב בתושבחות המנהג עולמו בחסד
ובריותין ברחמים׳ ויי׳ לא ינום ולא ישן המעורר ישונים
והמקיץ דרומים׳ והמשיח אילמים והמתיר אסורים
והסומך נופלים והזוקף כפופים ולך לבדך אנחנו
מודים׳ אילו פינו מלא שירה כים ולשוצינו כהמון
גליך ושפתותינו במרחבי רקיע ועינינו כשמש וירח
וידינו כנשרי שמים ורגלינו כאיילות אין אנו מספיקין
להודות לך יי׳ אהינו ואהי אבותינו ולברך את שמך
על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורובי רבבות פעמים
הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו ממצרים גאלתנו

יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו וכשבע גדול
כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלאים רעים
רבים ונאמנים דליתנו עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבנו
חסדיך אלהינו ואל תטשינו יי אלהינו לנצח על כן אברים
שפלגתה כנו ורוח ונשמה שבפחת באפינו ולשון אשר
שמתה בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו
ויעריצו ויקדישו וימלכו את שמך מלכינו כי כל פה
לך יודה וכל לשון לך תשבע וכל ברך לך תברע וכל
קומה לפניך תשתחוה וכל לבבות יראוך וכל קרב וכליות
יזמרו לשמך כדבר שכתוב וכל עצמותיי תאמרנה יי מי
כמוכה מציל עני מחזק ממנו עני ואביון מגוזלו
מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי יערוך לך האל הגדול הגו
הגיבור והנורא אל עליון קונה ברחמיך שמיו וארץ נהלל
ונשבחך ונברך את שם קודשך כאמור לדוד ברכי נפשי
את יי וכל קרביי את שם קודשו האל בתעצומות עוזר
הגדול בכבוד שמך הגיבור לנצח והנורא בנוראות לך
המלך היושב על כסא רם ונישא שוכן עד מרום וקדוש
שמו וכתוב רננו צדיקים ביי לישרים נאוה תהילה בפי
כפי ישרים תתהלל וכרברי צדיקים תתברך
ובלשון חסידים תתרומם וכקרב קדושים תתקדש

ובמקהלות

רבבות עמך בית ישראל
יתפאר שמך מלכינו
בכל דור ודור שכן חובת
כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל
לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל ובר
שירות ותושבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ישתברך
שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים
ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה
הלל וזימרה עוז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהילה

ותפארת קדושה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם בא
יי אל מלך גדול בתושבחות אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר
בשורי זימרה מלך אל חי העולמים יתגדל ויתברך וגו
ברכו את יי המבורך ברוך יי המבורך לעולם ועד
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתשא שמו של מלך מלכי ה
המלכים הקבה הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים ס
סלו לרוכב בערבות ביה שמו ברוך שם כבודו מלכותו לעולם

ברוך

אתה יי אלהינו מלך
העולם יוצר אור
ובורא חושך עושה
שלום ובורא את הכל הכל יודוך והכל
ישבחוך והכל יאמרו אין כיי הכל
ירוממוך סלה יוצר הכל האל הפותח
בכל יום דלתות שערי מזרח ובוקע
חלוני רקיע ומוציא חמה ממקומה
ולבנה ממכון שבתה ומאיר לעולם
כולו ולישבין שברא במדת רחמים
המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים
ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה
בראשית המלך המרומם לבדו מאו
המשוכח והמפואר והמתנשא מימות עולם
אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עליכו אדון עוזינו צור
משגבינו מגן ישעינו משגב בעדינו אין כערכך
ואין זולתך אפס בלתך ואין דומה לך אין כערכך יי
אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלכינו לחיי העולם הבא
אפס בלתך גואלינו לימות המשיח ואין דומה לך
מושיעינו לתחיית המתים אל אדון על כל המעשים ברוך
הוא ומבורך בפי כל נשמה גדולו וטובו מלא עולם
רעת ותמונה סובבים אותו המתגאה על היות הקדוש ונהדר

ברוך

אתה יי אלהינו
מלך העולם
יוצר אור
ובורא חושך
עושה שלום
ובורא את הכל
אור עולם
באוצר חיים
אורות מאופל
אור ויהי

כבוד על המרכבה. זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים לפני
כסא כבודו. טובים מאורות טברא אלהינו יברך בדעת
כבונה ובה שכל. חן וגבורה נתן בהם. להיות משלים מקום
תבל. מלאים זיו ומפיקים נוגה. נאה זיוום בכל הגולם.
שמחים בצאתם ששים בבואם. עושים באימה רצון
קונם. פאר וכבוד נותנים לשמו. יהללה ורננה לזכר
מלכותו. הרא לשמש ויזרח אור. ראה והתקין עורר
הלבנה. שבח נותנים לו כל יצא מרום תפארת וגדולה

לא

שרפים ואופנים קדש.
אשר שבת מכל המעשים בחם השביעי נתעלה
וישב על כסא כבודו. תפארת עטה. ליום המנוח
עונג. הראליום השבת. זה שכחן של שביעי שבר
שבת א. מכל מלאכתו. ויום השביעי מישבח ואומר מזמור
שיר ליום השבת. לפיכך יפארו ויברכו לא כל יצורו שבח
ויקר וגדולה יתנו לא מלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו
ישראל בקדושתו ביום שבת קודש. שמך יתברך אלהינו יתקדש.
זכרך מלכינו יתפאר בשמים ממעל ועל הארץ מתחת.
תתברך מושיענו יתברך אלהינו על שבח מעשה ידיך ועל מאורי
אור שעשית יפארוך סלה. תתברך.

ישמיח

משה בסתנת חלקו כי עבד נאמן הראת
לו כליל תפארת בראשו נתתה כעומדו
לפניך על הר סיני. ושני לוחות אבנים
הוריד בידו כתוב בהם שמירת שבת וכן כתוב בתורתך.
ושמרו את השבת לעשות את השבת לדורתם ברית עולם הוא
וכין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ויינפש.
לא נתתי יתברך אלהינו לגוי הארצות ולא הנחלתו מלכינו
לעובדי פסילים וגם במנוחתו לא ישכנו ערלים כי ל
ישראל עמך נתתו באהבה לזרע יעקב אשר בחר ת

עם מקדשי שבועי בלב ישבעו ויתענגו מטובך וכשביעי
רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בר
בראשית.

אדינו

ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קדשינו
במצותיך ותן חלקינו בתורתך ושבענו
מטובך ושמחנו בישועתך וטהר
לבינו לעבדך באמת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה
וברצון שבת קודשך וישמחו בך ישראל אוהבי שמך
בא יתקדש השבת. רינה ואזרים.

נקדש

את שמך בעולם כשם שמקדישין אותו
בשמי מרום ככתוב על יד נביאך וקרא זה
אל זה ואמר. קדוש יתבאות מלא כל הא
הארץ כבודו. אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים
בקול. מתנשאים לעומת שרפים לעומתם ברוך יאמרו.
ברוך כבוד יתמקומו. ממקומו מלכנו תופיע והמלוך
עלינו כמחכים אנחנו לך. מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו
לעולם ועד תשכון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלם עיר לדור
ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור
בשירי עוזך על ידי דוד משיח צדקך. ישלוך יתלעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה. רצה והחלצנו. גדלך לתת
אתי ברוממה שמן יחדיו. רוממו יתאלהינו והשתחוו
והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא רוממו יתאלהינו.

על

והשתחוו להר קדשו כי קדוש יתאלהינו. ויעמיד
הכל יתגדל ויתקדש ויתנשא ויתפאר ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלך מלכי המלכים
הקב"ה בעולמות אשר ברא. העולם הזה עולם
הבא כי קרבנו בריבון ור אין ובריבון כל בית ישראל עוד
העולמים אדון כל הבריות אלהי כל הנפשות הוא שם סמר
במרחבי מרום השוכן מישמי שמי קדם קדושתו על

הקדוש וקדושתו על כסא הכבוד ובכן יתקדש שמך בנו יתברך אלהינו
לעיני כל חי ונאמר לפניו שיר חדש ככתוב שירו לאלהים זמרו
שמו סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועולזו לפניו ונראה עין
בעין בשובו אל ציון ככתוב כי עין בעין יראו בשוב יי׳ ציון ונראה
ונגלה כבוד יי׳ וראו כל בשר יחדיו כי פי יי׳ דבר ותגלה ותראה
מלכותו עלינו במהרה ויחון פליטתנו ופליטת עמו ישראל לחן
ולרחמים ולרצון ונאמר אמן׃ אב הרחמים הוא ירחם עם
עמוסים ויזכור בריתו איתנים ויגאל נפשותינו מן השעות הרעות
ויגער יצר הרע מן הנשואים ויחון עלינו לפליטת עולמים
וימלא משאלותינו במידת טובה ישועה ורחמים ויעדור ויבך
ויושיע לכל החוסים בו ונאמר אמן׃ ויגדל התורה ואומר׃
הכל הכן גודל לאלהינו ותנו כבוד לתורה כהן קרב עמוד
על בר על הכהן׃ ואם אין שם כהן יוסיף החזן שנתון כל כמקום כהן׃
ואם כהן ולא לוי יעמוד הכהן במקומו לא הלוי׃
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל מקדושתו תורת יי׃
תמימה משיבת נפש עדות יי׳ נאמנה מחכימת פתי
פקודי יי׳ ישרים משמחי לב מצות יי׳ ברה מאירת
עינים יי׳ עוז לעמו יתן יי׳ יברך את עמו בשלום׃ הא
תמים דרכו אמרת יי׳ צרופה מגן הוא לכל החוסים בו׃
כרכו את יי׳ המבורך׃ ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד׃
ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך אשר בחר בנו מכל העמים
ונתן לנו את תורתו׃ ברוך אתה יי׳ נותן התורה׃ יגדל
ושגדל כל הגדול יוסיף וקוים הפרשה׃ ויחל׃
ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך אשר נתן לנו תורת אמת וחיי
עולם נטע בתוכינו ברוך אתה יי׳ נותן התורה׃ אמן׃
ויעשה כך לכל ואם לא יקרא׃ ואם אין הפרשה ויקרא
ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים
טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת ברוך
אתה יי׳ הבוחר בתורה במשה עבדו וביישראל עמו

וכנביאי האמת וצדק׃ ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר
ומקיים שכל דבריו אמת וצדק׃ נאמן אתה הוא יי׳ אלהינו ונאמנים
דבריך ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם כי אל
מלך נאמן אתה בא׳ יי׳ האל הנאמן בכל דבריו׃ רחם על ציון כי
הוא בית חיינו ולעלובת נפש תנקום נקם במהרה בימינו בא׳ יי׳
משמח ציון בבניה׃ שמחינו יי׳ אלהינו באליהו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגדל ליבינו על כסאו
לא ישוב זר ולא יחללו עוד אחרים את כבודו כי בשם קודשו
נשבעתה לו שלא תכבה נרו לעולם ברוך אתה יי׳ מגן דוד׃

על התורה ועל העבודה ועל
יום השבת הזה שנתתה
לנו יי׳ אלהינו לקדושה
ולמנוחה לכבוד ולתפארת ועל
הכל יי׳ אלהינו אנו מודים לך ומברכים
אותך יתברך שמך בפה
כל חי תמיד לעולם בא׳ יי׳ מקדש
השבת׃

ויקהל פורקן מן שמיא
חיבא וחסדא
ורחמי וחיי
ארכי ומזוני רויחי וסיעתא דש
דשמיא וכחדות הופא זרעא דלא
יפסוק ודלא יבטל מפיתגמי אוריתא
ובכון רחיקין מעובדי אוריתא לקרבן
ורבנן הבורתא קדישתא דמאריא
דישראל ודיבבל לדישלי גלי לדישלי
גלותא לדישלי מתיבתא ולדיישבי
דבבא ודיינה דכותא וכל תלמודיהון ולכל תלמידי תלמידיהון

זה אחר ואם אין עוסקים
ועל קדש חג המצות הזה׃
ועל יום חג השבועות הזה׃
ועל יום חג הסכות הזה׃
ועל יום שמיני חג העצרת הזה׃ ויום ראש השנה
ועל יום הזכרון הזה׃
יום כיפור׃ ועל יום הכפורים הזה׃ יום כיפור
ובמלכינו אמת וקיים
לעד בא׳ יי׳ מלך מחל
וסולח לעונותינו ולעונות
ולעונות עמו ישראל׃
ומעביר אשמותינו בכל
שנה ושנה מלך על כל
הארץ מקדש׃ הנשבה׃
ישראל ויום הכפורים׃

ולכל מי שאין רגילים באוריתא מלבא דעלמא יפיש חייהון ויסגי
יומיהון ויתן ארכא לשניהון ותתפרקון וישתזבון מכל עקא
ומכל מרי עין בישין מרן דבשמיא יהא בסעדהון כל זמן ועידן
ונאמון אמן"

יקום פוריקן מן שמיא חיטא וחסדא ורחמי וחיי
וארוכו ומזונא דרויחא וסייעתא דשמייא ו
ובריות גופא זרעא חייא וקיימא זרע דלא
יפסוק ודלא יבטול מתיתבי אוריתא לכל ההלא תרישא
הדין רברביא עם זעירא מלבא דעלמא יפיש חייכון ויסגי
יומיכון ויתן ארכא לשניכון ותתפרקון ותשזבון מכל עקא
ומכל מרי עין בישין מרן דבשמיא יהא בסעדכון כל זמן
ועידן ונאמר אמן"

מי שמברך אברהם יצחק ויעקב הוא יברך
את ההקהל הקדושים הזה הם ונשיהם ובניהם וכל
אשר להם מי שתיקן בית זה להפילה מי
שבאין בתוכו להתפלל ומי שכותבין נר למאור
ויין לקידוש ולהבדלה ומת לאורחים וצדקה לעניים
וכל מי שעוסקין בצורכי צבור זה הקב"ה ישלח שן
שברש יסיר מהם כל מחלה וירפא כל גופם וישלח
לכל עוכם וישלח ברכה בכל מעשה ידיהם עם כל
ישראל אחיהם ונאמר אמן"

אב הרחמים שוכן מרומים ברחמיך העצומים והוא
יפקד ברחמים החסידים והתמימים והישרים הק
קהילות הקדש שמסרן נפשם על קדושת ה
השם הנחמדים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו מן
המשרים קלו ומאריות גברו לעשות רצון קונם וחפץ צורם
יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם ויפקדם מהרה
בימינו בקרוב ונקמת תורתו דם עבדיו השפוך כבת בתורת
משה איש האלהים הרגינו הוים עמו בי דם עבדיו יקום ום

ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו ועל ידי עבדיך הנבי
מתנבא לאמר ונקיתי דמם לא נקיתי וה שוכן בציון ובבתבר
הקודש נאמר למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם יודע ב
בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך ואומר כי דורש
דמים אותם זכר ולא שכח צעקת ענים ואומר דין בגוים
מלא גויות ומחץ ראש על הארץ רבה מנחיל בדרך ישת
ישתה על כן ירים ראש"

מי שעשה נסים לאבותינו וגאל אותם מעבדות
לחירות הוא יגאל אותנו בקרוב ויקבץ נדחינו
מארבע כנפות הארץ הכירום כל ישראל לירו
לירושלם עיר הקודש ונאמר אמן" **ויגש חדש פלו כיום פלוני**
יחד שהן הקבה עליכם כל ישראל לשעורן ולשמחה לישועה
לנחמה ונאמרן אמן" **יהללו** את שם ה כי בעגב שמו לבדו
הודך על ארץ ושמים ורם קרן לעמו תהילה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרובו הללויה"

תיבנת שבת רצותה קורבנותיה ניחותה
פיוטיה שיחה עם סידורי טעמיה חיים
זכו ונפש האמונים רפרי הדולה בחדרן אז
נוסים בנכסון עליה ותיקונינו ה אלהינו להזדרים בה קרבן מוסף
שבת כראוי ויהי רצון מלפניך ה אלהינו ואלהי אבותינו שה
שתעלינו בשמחה לארצינו ותטעינו בגבולינו ושם נעשה
לפניך את קורבנות חובותינו תמידין כסידרן ומוספין כהילכתן
את מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
כבודך כאמור" **וכוסם** השבת שני כבשים בני שנה תמימים
ושני עשרונים סולת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת
שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה" ישמחו במלכותך
שומרי שבת וקורא עדן עם מקדשי שביעי כולם
ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשת אות

חמות ימים ארכו קראת דבר למען עשה בו אשית" אלהיכם
ואלהי אבותיכם רצה במנוחתיכם קדשיכם במצותיך
ותן חלקינו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בז
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וישמחו בך
ישראל אוהבי שמך ביום מקדש השבת" ויה"ו

נעריצך

ונקדישך כסוד שיח שרפי קודש
המקדישין שמך בקודש וכן כתוב
על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר
קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו" כבודו מלא עולם מ"ל
משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו לעומתם ברוך
ברוך כבוד יי ממקומו" ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון
עם המיוחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהב
שמע אומרים" שמע ישראל יי אלהינו יי אחד" אחד הוא
אלהינו הוא אבינו והוא מלכנו והוא מושיענו יחזא ישמ
ישמיענו ברחמיו שנית לעינו כל חי להיות לכם לאלהים
אני יי אלהיכם" ומדברי קודשך כתוב לאמר" ומלוך יי לעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה" ויאמר טוביה אמן זה"

אדיר

אדיר ביצר יי אדוננו מה אדיר שמך
בכל הארץ והיה יי למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד"

איך

אלהינו ואין כאדוננו אין כמלכנו
ואין כמושיענו מי כאלהינו ומי כאדוננו
מי כמלכנו ומי כמושיענו נודה לאלהינו
ונודה לאדוננו נודה למלכנו ונודה למושיענו אתה
הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו אתה הוא
מושיענו" אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת
הסמים פיטום הקטורת הנדר והנפרדים ההלכה והלבונה
משקל שבעים כסף מור וקציעה שיבולת נרד וכרכום

משקל ששה עשר מנה הקושט שנים עשר קילופה של שר
והינמוך תשעה בורית כרשינה תשעת הבין יין הפריסין ס
סאין תלתא והבין תלתא אם אין לו יין הפריסין מביא חיור
יין עתיק מלח סדומית רובע מעלה עשן כל שהוא" ר נתן אומ
אף בצת הירדן כל שהוא אם נתן בה דבש פסלה ואם חיסר
אחת מכל הממנים חייב מיתה" רבן שמעון בן גמליאל
אומ" הנדר אינו אלא שרת מעינו הקטרת בורית כרשינה
ששופין בו את הנפורן כדי שתהא באה יין קבס הפריסין ש
ששורין בו את הקטורת כדי שתהא עזה והלא מי רגלים יפין
לה אלא שאין מכניסין מי רגלים יפין לה אלא שאין מכ
מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד" בשיר שהלוים היו
אומרים לית הארץ ומילואה תבל ויושבי בה" בשיני היו
אומרים גדול יי ומהולל מאד בעיר אלהינו הר קדשו"
בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט"
ברביעי היו אומ" אל נקמות יי אל נקמות הופיע" בחמישי
היו אומרים הרנינו לאלהי עוזינו הריעו לאלהי יעקב" בששי
היו אומ" יי מלך גיאות לבש יי עוז התאזר אף תיכון תבל
בל תמוט" בשבת היו אומרים מזמור לדוד השבת מזמור
שיר לעתיד לבא אומ" ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים
אמר ר אלעזר אמר ר חנינא תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם הזה שנאמ" וכל בניך למודי יי ורב שלום
בניך שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול יהי
שלום בחילך ושלוה בארמנותיך למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך למען בית אלהינו אבקשה טוב לך
יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו ישראל בשלום" ויש"

ראני

תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברוב חסדיך
ענני באמת ישעך" ושוטא ספר תורה ואומ
והלל" והקהל שעון" רומממו יי אלהינו וגו
וקורל שלשה כה ולו ויש" ואח גולל ספר תור ויעמוד ואו יהללו

אתה אחד ושמך אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד
בארץ תפארת גדלה ועטרת ישועה מברך
וקדושה לעמך נתתה אברהם אבינו ראית
ירננו ויעקב ובניך ינוחו בו מנוחת אהבה וברכה מנוחת אמונה
ואמונה מנוחת שלום ושלוה והשקט ובטחון מנוחת שלימה
שאתה רוצה בה יכירו בניך ויודעו כי מאתך הוא מנוחתם
יקדישו את שמך אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
במנוחתינו קדשינו במצותיך ותן חלקינו בתורתך
שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבבנו לעבדך
לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
שבת קדשך ויישמחו בך ישראל אוהבי שמך בא
יי מקדש השבת ונוחים מדורים
ינחוך ינוחך לעולם ותורתך אמת **ועבדיך** אלהים עד מרום
אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך
ינחוך בהררי אל ומשפטיך תהום רבה אדם ובהמה
תושיע יי יתגדל
אתה חונן לאדם מדעת בתורתך ותלמדנו לעשות
בחק חוקי רצונך ותבדיל בין קודש לחול
בין אור לחושך בין ישראל לעמים בין יום
השביעי לששת ימי המעשה אבינו מולכנו החל עליו
את ששת ימי המעשה הבאים לקראתנו לשלום שמ
שמחים וטובי לב חשובים מכל חטא ומיוחדים מכל עון
רחוקים מאיתך ברכה רעה והשכל בא יי חונן הדעת
השכיבנו וכו יתגדל ויתברך ויהי נועם
ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורוב
הגן ותירש יעבדוך עמים וישתחוו לך
לאומים הוי גביר לאחיך וישתחוו לך בני
אמך אורריך ארור ומברכך ברוך ואל שדי יברך אתך

ויפרך וירבך והיית לקהל עמים ויתן לך את ברכת אברהם לך
ולזרעך אתך לרשתך ארץ מגורך אשר נתן אלהים לאברהם
מא אפיך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכות שמים מעל ברכות
תהום רובצת תחת ברכות שדים ורחם ברכות אביך גברו על
ברכות הורי עד תאות גבעות עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו ואהבך ובירכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך
דגנך תירושך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על
האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך ברוך תהיה מכל
העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך והסיר יי ממך כל
חולי וכל מדוה מצרים הרעים אשר ידעת ולא ישימם בך
ונתנם בכל שנאיך ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה ברוך
אתה בבואך וברוך אתה בצאתך ברוך תנאך ומשאותיך
ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך
ועשתרות צאנך יתן יי אתך את הברכה באסמיך ובכל
משלח ידיך וברכך בארץ אשר יי אלהיך נותן לך יפתח יי לך
את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך
את כל מעשה ידיך והלויתה גוים רבים ואתה לא תלוה
בו יי אלהיך בראך כאשר דבר לך והעבטה גוים רבים ואתה
לא תעבוט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו
אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בי מגן עזרך ואשר
חרב גאותיך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרוך
ישראל נושע בי השועת עולמים לא תבושו ולא
תכלמו עולמי עד ואכלתם אכול ושבוע והללתם את
שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא לא יבושו עמי
לעולם ופרוי יי ישובון ובאו לציון ברנה שמחת עולם
על ראשם ששון ושמחה ישיגו וכסו יגון ואנחה בשמחה
תיבאון ובשלום תוכלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה יכאו כף אל ישועתי אפטח ולא
אפחד כי עוזי וזמרת יה יי ויהי לי לישועה ושאבתם מים

בששון מבני עבד הישועה ואמרתם ביום ההוא הודו לה׳ קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילותיו׳ הזכירו כי נשגב שמו זמרו ה׳
כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ׳ צהלי ורוני יושבת
ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל׳ ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה
קויינו לו ונגילה ונשמחה בישועתו׳ בורא גיא שפתים שלום׳
שלום לרחוק ולקרוב אמר ה׳ ורפאתיו׳ ורוח לבשה אף עמושא
ראש השלישים לך דוד לך בן ישי שלום שלום לך ועזרך כי
עזרך שלום אלהיך ויקבלם דוד ויתנם בראשי הגדודים ואמר
ואמרתם כה לחי אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום
ה׳ עוז לעמו יתן ה׳ יברך את עמו בשלום׳׳

שיר

המעלות אשרי כל יראי ה׳ ההולך בדרכיו יגיע
כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך אשתך בגפן
פוריה בירכתי ביתיך בניך כשתילי זיתים
סביב לשולחנך הנה כי כן יברך גבר יראי ה׳ יברכך ה׳ מציון
וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך וראה בנים לבניך שלום על
ישראל׳׳

ראשי

חדשים לעמך נתתה זמן פרה לכל תולדותם
בהיותם מקריבים לפני זבחי ציון ושעורו
חטאת לכפר בעדם זיכרון לכולם ויהיו תש
תשועת נפשם מיד שוכא מזבח חדש בציון תכין ועולת ראש
חדש נעלה עליו ושירי עזים נעשה בריצון ובעבודת בית
המקדש נשמיח בולבן והשירים עבדך נשמיע בעירך ואמ׳
האמורים לפני מזבחך אהבת עולם תביא להם וברית אבות
לבנים תזכור והכיאבר ליכוך עירך ברינה ולירושלם בית
מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידין כסידרן ומוספין כהילכתן את מוסף יום
ראש החודש הזה נעשה ונקריב לפני באהבה כמצות ציונך
כמו שכתבתה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך׳׳
כאמור וכראשי חודשיכם תקריבו עולה לה׳ פרים בני בקר שמס

ר ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם כמדבר
ושלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ושני
תמידין כהילכתן׳׳

אדיר

ואהי אכותיכם חדש עליכם את החודש הזה
לטובה ולברכה לששון ולשמחה לישועה
ולנחמה לפרנסה ולכלכלה לחיים ולשלום
למחילת חטא ולסליחת עון כי כישראל עמך בחרת מכל האומות
וראשי חדשים להם קבעת כאי מקדש ישראל וראשי חודשי
חודשים׳׳ ריצה ומוסף׳׳ לשבת יום שחודש ומוסף׳׳

אתה

יצרתה עולמך מקדם כיליתה מלאכתה ברום
השביעי אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו
מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקירבתנו
מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראתה ותתן לנו
ה׳ אלהינו באהבה שבתות למנוחה וראשי חדשים לכפרה ולפר
שחטאנו לפניך אנחנו ואבותינו חרבה עירנו ושמם מקדשנו
ונבטל כבוד מכיות חיינו ואין אנו יכולין לעלות ולראות
ולהשתחות לפניך ולעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול
והקדוש שמך עליו מפני היד שנשתלה במקדשך׳׳ יהי רצון
מלפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתעלינו בשמחה לארצנו ר
ותשכנו בגבולינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותיב ה
תמידין כסידרן ומוספין כהילכתן׳ את מוספי יום השבת הזה
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבתה עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך׳׳ כאמ׳ וכראשי חודשי
חודשיכם תקריבו עולה לה׳ פרים בני בקר שנים ואיל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם כמדבר ושלשה
עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון עשרון לכבש
ושני תמידין כהילכתן׳׳ וביום השבת שני כבשים בני שנה
תמימים ושנ עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת
שבת בשבתו על עולת התמיד יעשה ונסכו זה הרכן שבר

יהיכן ראש חודש" ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג
עם מקדשו שביעי כולם ישבעו וגו'"

אחינו ואלהי אבותינו חדש עליהם את החודש
הזה לטובה ולברכה לששון ולשמחה
לתשועה ולנחמה לפרנסה ולכלכלה
לחיים ולשלום למחילת חטא ולסליחת עון בו כן
ישראל עמך בחרתה מכל האומות ושבתות וראשי
חודשים להם קבעת: בא"ת מקדש השבת ישראל וראשי
חדשים" ויש אומרים" "זה יום" "חנוכה" "ועל כולם"

על הניסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה
בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כ
כשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם
מתורתך ולהעבירם מחוקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת
להם בעת צרתם רבתה את ריבם דנתה את דינם נקמת את
נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים
ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך
ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה ואחר כן באו בניך לדביר
ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות
קדשך וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות להלל
לשמך הגדול כשם שעשית להם בנסים ובגבורות בימים ההם
ובזמן הזה כן עשה עמנו ית' אלהינו פלא ונסים בעת הזאת"

"זה יום" "פורים" "ועל כולם" "והכל ו"

על הנסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן
הזה: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד
עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים
הנמצאים בשושן הבירה מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד

בשלשה עשר לחודש שתים עשר הוא חודש אדר ושללם לבוז ואתה
ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקילקלת את מחשבתו והשב
והשבותו לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ כשם
שעשית להם בנסים ובגבורות בימים ההם וכזמן הזה כן עשה
עמנו ית' אלהינו פלא ונסים בעת הזאת" ועל כולם"

ע ע כשיריבה לקרות תחלה קורא יאור יום"

בא ית' אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וצונו על
מקרא מגילה"

בא ית' אלהינו מלך
שעשה נסים
לאבותינו
בימים ההם ובזמן הזה"

ברוך אתה ית' אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו והדן את דינינו
והנוקם את נקמתינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשינו והנ
הנפרע לנו מצרינו בא"ת הא הנפרע לנמנו ישראל מכל ינ
צריהם הא המושיע"

אשר הניא עצת גוים ויפר מחשבות ערומים
בקום עליהם אדם רשע נגבר זדון מזרע
עמלק" גאה בעושרו וכרה לו בור
וגדולתו נתקשה לו לבר ידיכדה בנפשו ללכוד ולבור בקש
להשמיד ונשמד מהרה" המן הודיע אוכת אבתיו לעורר
שנאת אחים לבנים ולא זכר רחמי שאול בר בחמלתו על
אהג בולד אויב" זמם רשע להכרות יבדיק ובלבר טמא
בידי טהור" חסד הבר על שהגת אב רשע הוסיף חטא על
חטאיו" טמן בלבו מחשבת ערומין ויתכבר לעשות רעה
ידו שלח בקדושיו אל מסקו בתו להכרית זכרם" כראורב
מרדכי בר יאיר קיבל דת המן נתנה בשושן לבש שקוק שו
מסקד וזדר יבוה וישב על האפר" מי זה יעמוד לכפר
שגגה ולמחול חטאת עון אבותינו בץ פרח מלולב הן
הדסה עמדה לעורר יעודים" סריסיה מבהילים להמן
להשקותו יין חמות תביבים עמד בעושרו ונפל ברשעו

עשה לו עץ ונתלה עליו. פיהם פתחו כל ישראל כי פור המן טה
נהפך לפוריהם. יריק נחלץ מיד רשע. אויב ניתן תחת נפשו. קיימו
עליהם לעשות פורים לשמוח כמל שנה ושנה. ראיה תפילת
מרדכי ואסתר המן וכתיב על העץ תלית. שושבת יעקב יהללה
ושמחה. בראותם יחד תכלת מרדכי. הם שועתם היית לניצרן
והקוותם כמל דור ודור. להודיע שכל קויך לא יבושו ולא יכלמו
לנצח כל החוסים בך. ארור המן אשר ביקש לאבדי. ברוך
מרדכי היהודי. ארורה זרש אשת מקחירה. ברוכה אסתר מעודי.
להגאולה יחיר יאום. ושמלת תפיל. ושליח ציבור יאום.

עינינו

עינינו ביום ענות תעניתיכם כי ביום הרעב
אנחנו אל תפן אל רשעינו ואל תסתר פניך
ממנו ואל תתעלם מתחיסתיכם היה נא קרוב
לשוועתיכם יהי נא חסדך לנחמנו טרם נקרא אליך ענינו כי
דבר שם ויהי טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני
אשמע כי אתה יי העונה בעת צרה פורה ומציל בכל עת
צרה וצוקה. צרה וצוקה בא יי העונה בעת צרה. לה כאוב

נחם

נחם אלהינו את אבילי ציון ואת אבילי ירושלם
ואת העיר האבילה והחריבה ממעונותיה
ישראל והשוממה מאין יושב והיא יושבת
וראשה חפויה כאשה עקרה לא ילדה ויבלעוה לגרונה
וירשוה עובדי פסלים ויטילו את עמך ישראל לחרב ויהרגו
בדוך חסירי עליך על כן ציון במרר תבכה וירושלם תתן קולה
לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם כי אתה יי באש
הצתה ובאש אתה עתיד לבחנה כאמור ואני אהיה לה
נאום יי אשר סביב לה ולכבוד אהיה בתוכה בא יי מוחם ציון
ובונה ירושלם. יוי יגאל. כרסת לבנה.

בא

בא אלהינו מה אשר במאמרו ברא שחקים וברחק
פיו כל צבאם רוח וזמן נתן להם שלא ישנו את
תפקידם וללכתה אמר שתתחדש עטרת תפארת ה

לעמוסי בטן ששים ושמחים לעשות רצון קונם פועלי א
אמת שפעולתם אמת שהם עתידים להתחדש במותה ולעפא ר
שם יזכרם על שם כבוד מלכותו בא יי מחדש חדשים.
ורוקר שלטה הקידות. ואום שלטה פעמים. סימן טוב. סימן טו
סימן טוב. יהיה לכל ולכל ישראל. ברוך בורך ברוך יוצרך
ברוך מקדשך. תפל עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך.

בא

ביסת האילה
בא אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו ובמצותיו וצונו על המילה.
ואמר הכן מברך זה הברכה.

בא

בא אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו וצונו להכניסו בברית
של אברהם אבינו.
כשם שנכנס לברית כך יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים.

בא

בא אלהינו מה בורא פרי הגפן.

בא

בא אלהי מה אשר קדשנו מבטן חוק בשארנו
שם רמז נאמין חתם באות ברית קודש על כן בשר
בשרו ואת אחר יהי חלקינו ויקריבו עורלה
להציל ידידות שאירינו משחת למען ברותו אשר שם בבשר
בבשרינו בא יי בורת הברית. אלהיכם אלהי אמתיכם הים ארץ
ילד הזה לאבין ולאמו ויקרא שמו בישראל פלני בן פלני ושמחת האב
מרבא הלבין ותגל האם בפרי בטנה כאמר. ושמח אביך
ואמך ותגל יולדתך. יי ואעבור עליך ואראך מתבוסס
בדמיך ואום לך בדמיך חיי בדמיך חיי ואום. זכרתי
לעולם בריתי דבר צוה לאלף דורות. אשר כרת את אברהם ואמר
ושבועתו ליצחק ונאם. ויעמידהו ליעקב לחק לישראל ברית
עולם ומגל אברהם את יצחק בבן שמונת כאשר צוה אתו
אלהים. הדרך לי כי טוב כלח. פל זה הקטן גדול יהיה בשב
שנכנס לברית כך יכנס לחופה ולמעשים טובים.
יצרוק הרן. כל אותן הימים שאין נופלין על פנהם אין אומרים
מספדין על המת אין אום. צרוק הרן ואהדיט. ליק

הצור

תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה
ואין עול צדיק וישר הוא. הצור תמים
בכל פועל מי יאמר לו מה תפעל השלי'
השליט במטה ובמעל ממית ומחיה מוריד שאול ויעל.
הצור תמים בכל מעשה מי יאמר לך מה תעשה האומר
ועושה חסד חנם לנו תעשה ובזכות הנעקד כשה הקשב
ועשה. צדיק בכל דרכיו הצור תמים ארך אפים ומלא
רחמים חמול נא וחוס נא על אבות ובנים כי לך הסליחות
והרחמים. צדיק אתה להמית ולהחיות אשר בידך
פקדון כל רוחות חלילה לך זכרונינו למחות ויהיו נא
ברחמים עיניך עלינו פקוחות כי לך הרחמים והסליחות.
אדם אם בן שנה יהיה או אלף שנים יחיה מה
יתרון לו כי לא היה יהיה. ברוך דיין האמת ממית ומח
ומחיה. ברוך כי אמת דינו ומשוטט הכל בעינו ומ
ומשלם לאדם חשבונו והכל לשמו והודייה יתנו.
ידענו יי כי צדק משפטיך תצדק בדבריך תזכה
בשופטיך ואין להרהר אחר מדת שופטיך צדיק יי
אתה יי וישר משפטיך. דיין אמת שופט צדק ויי
ואמת ברוך דיין האמת כי כל משפטיו צדק ואמת.
נפש כל חי בידך צדק מלאה ימינך וידיך רחם על
פליטת צאן ידיך ותאמר למלאך הרף ידך. גדול העצה
ורב העליליה אשר עיניך פקוחות על כל דרכי בני אדם
לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו. להגיד כי ישר יי צורי
ולא עולתה בו. יי נתן ויי לקח יהי שם יי מבורך. והוא
רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
כל חמתו. יי הושיעה המלך יעננו.

יתגדל

ויתקדש שמיה רבא בעלמא דהוא ע
עתיד לאתחדתא ולאחייא מתייא ול
ולאסקא לחיי עלמא ולמבני קרתא

דירושלם ולשכלל היכליה למעקר פולחנא נוכראה מארעא
ולאתבא פולחנא דשמיא לאתריה וימליך קודשא בריך
הוא במלכותיה ויקריה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית
ישראל וכו'. ותולשין העשבים ואומ' ויציצו ויפרחו מעיר
כעשב הארץ. ברכת מזון של אבל.

נברך

מנחם אבלים שאכלנו משלו. והן עונין ואחרון
ברוך מנחם אבלים שאכלנו משלו ובטובו
חיינו. הזן [illegible] ואח' עד שמגיע לבונה
ירושלים. ואומ' נחם יי את עמך אבלי ציון ואת אבלי ירושל'
ואת המתנחמים מן האבל הזה נחמם מאבלם ושמחם מיגונם
כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם
תנוחמו. ב"א בונה ירושלם יי נדחי ישראל יכנס. וכ' שם אצמיח
קרן לדוד ערכתי נר למשיחי בא"י מנחם אבלי ציון ובונה ח
ירושלם אמן. בא"י אלהינו מלך העולם [illegible] הטוב והמטיב
ואומ' הרחמן דיין אמת שופט צדק ולוקח במשפט ושליט
בעולמו לעשות בו כרצונו כי כל דרכיו משפט ואנחנו
עמו ועבדיו ובכל אנחנו חייבין להודות לך ולברכו. תכליה
רעה מעלינו ומעל האבל הזה אשר בתוכנו גודר פרצות
ישראל הוא יגדור את הפרצה הזאת מעלינו לחיים ולשלום.
ואומ' כל שאר הרחמן. והרחמן הוא יזכינו לימות המשיח.

הטבת חלום. ואומ' ר' חייא [illegible] ר' יוחנן הרואה חלום
[illegible] ונפשו עגומה עליו ייטיבנו בפני ג' בני אדם חשובים ואוהבין [illegible]
לפניהם ויאמר [illegible] חלום

חלמא

טבא חזאי. ואומ' ג' פעמים והם [illegible]
טבא חזית טבא הוא וטבא ליהוי רחמנא
רחמנא לשויה טבא. כך יאמ' ז' פעמים והם
גזרו עליה מן שמיא דליהוי טבא ויהי טבא רחמנא לשויה
טבא. ואח"כ יאמרו אלו הפסוקים שלש הפוכות ושלש פדויות [illegible]
הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה. [illegible]

תשבח בתולה במחול מחורת ודהיכי יחדיך. והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים מיגונם. ולא אבה ית אלהיך לשמע אל
בלעם ויהפוך ית אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ית אלהיך.
פרה בשלום נפשי מיהרוס לי כי ברכים היו עמדי. ויאמר העם
אל שאול היהונתן ימות אשר עשה את התשועה הגדולה
בישראל חלילה חי ית אם יפול משערות ראשו ארצה כי עם
אלהים עשה היום הזה. ויפדו העם את יהונתן ולא מת. ופדוי
ית ישובון ובאו לציון ברנה. שמחת עולם על ראשם. ששון
ושמחה. ישיגו ונסו יגון ואנחה. בורא ביב שפתיים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר ית ורפאתיו. ורדף לבשה את
עמשא. ראש השלישים לך דוד ועמך בן ישי שלום
שלום לך שלום לעזרך כי עזרך ית אלהיך ויקבלם דוד
ויתכם בראשי הגדוד ואמרת מה לחי אתה שלום וביתך
שלום וכל אשר לך שלום.. לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב
ברכת אירוסין לחופה..

ברוך אתה ית אלהינו מלך העולם שהכל ברא לכבודו.

בא ית אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו. וצונו על העריות. ואסר לנו ארוסות. והתיר לנו אותן הנשואות. על ידי חופה וקידושין. גלסת נשואין

בא ית אלהינו מלך העולם שהכל ברא לכבודו.

בא ית אלהינו מלך העולם. אשר יצר האדם. בצלמו. בצלם דמות תבניתו. והתקין לו מזמנו בניין עדי עד. בא ית יצר האדם.

שרש תשיש ותגל עקרה בקיבוץ בניה להתבה בשמחה. בא ית מישמח ציון בבניה.

שמח תשמח רעים האהובים. בשמחך יצירך בגן עדן מ מיקדם בא ית מישמח חתן וכלה.

בא ית אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה. גילה רינה ריננה חדוה אהבה ואחוה ושלום ורעות. מהרה ית אלהינו ושמע ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלם. קול ששון קול שמחה קול חתן וקול כלה. קול מישהלל חתנים מחופתם ונערים מזמרתם. בא ית מישמח חתן עם הכלה.

ואזהר הברית יאמר

בא ית אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו. וצונו למול את הבריות.

ולעבד יאמר

בא ית אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו. וצונו למול את העבדים ולהטיף מהם דם ברית. לא שאולמלא דם ברית לא נתקיימו שמים וארץ. שנ אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי. ברוך אתה ית כורת הברית.

בפילות ליום טובים של שבועות

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו בכל מצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. בסון

בסון אור והדרינון רתתולנו ית אלהינו באהבה שבתות ומנוחה.. ומועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום חג המצות הזה

אדיר ואלהי אבותינו זמך חירותינו באהבה
יעלה ויבוא מקדיש הודש זכר
יגיע יראה ליפיאת מיכרים
ויראה וישמע ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד
עבדך וזכרון ירושלים עיר קודשך וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד ולרחמים לחיים ולשלום
את יום **חג המצות הזה** ואת יום **חג המצות הזה** זכרינו יי אלהינו בו לטובה ופקדינו
בו לברכה והושיענו בו לחיים **חג המצות הזה**
בדבר ישועה ורחמים חוס וחונינו ורחם עלינו והושיענו
כי אליך עינינו כי א׳ מלך חנון ורחום אתה
והשיאינו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשלום ולשמחה ולשלום באשר
ריצית ואמרת לברכנו קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושבענו מטובך ושמחנו
בישועתך וטהר ליבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו
ביום חג המצות בשמחה ובששון **שבת** ומועדי קודשך
וישמחו בך ישראל אוהבי שמך ברוך אתה יי מקדש **השבת**
ישראל והזמנים למועדים
מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו ואין אנו יכולים לעלות ולהר
ולהראות ולהשתחות לפניך ולעשות
חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש **שנקרא שמך**
עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו
ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדלו
כבודו אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
והופע והנשא עלינו לעיני כל חי והרם קרננו מבין

הגויים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו ליציון עירך
ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כ״
כהלכתן את מוסף יום **השבת הזה ואת יום** חג הסוכות
הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו
שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
באמ׳ **זה היום לעשות**

ובחדש הראשון ביום
בארבעה עשר
יום לחדש פ״
פסח לי״ וכחמישה עשר יום לחדש
הזה שבעת ימים מצות יאכל
ביום הראשון מקרא קדש כל מל
מלאכת עבודה לא תעשו **והקרבתם** עולה אשה לי״ פרים בני
בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו
לכם ומנחתם ונסכיהם כמדובר שלשה עשרונים לאיל
ועשרון לכבש ויין בנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין כ״
כהלכתן **זה היום לעשות**

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה לי״ בשב
בשבועותיכם מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו **והקרבתם** ומנחתם
זה היום לעשות

וברחמישה עשר יום לחדש הזה מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו וחגותם אותו חג לי״ ז
שבעת ימים וכ״ **והקרבתם** ומנחתם **דחוי ומעלה כמובאר**

וביום השביעי פרים בני בקר שנים עשר אילים
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים
יהיו לכם ומנחתם ונסכיהם כמדובר

וביום השלישי פרים
עשתי עשר
אלים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים יהיו לכם" **ומנחתם**

וביום הרביעי פרים
עשרה אלים
שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימי
יהיו לכם" **ומנחתם**

וביום החמישי פרים
תשעה אלים
שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמי
תמימים יהיו לכם" **ומנחתם**

וביום הששי פרים
שמנה אלים
שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימי
יהיו לכם" **ומנחתם ונס**

וביום השביעי פרים
שבעה אלים
שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימי
יהיו לכם" **ומנחתם ונס**

וביום השמיני עצרת
תהיה לכם כל
מלאכת עבודה
לא תעשו" **והקרבתם אשה**

לי"ה ריח ניחוח איל אחד כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימי"
ומנחתם ונסכיהם כמדבר
שלשה עשרונים לפר ושני
עשרונים לאיל ועשרון לכבש
ויין בנסכו ושעיר לכפרים
תמידין מהלכתן"

אחינו ואלהי אב
אמותינו
מלך
רחמן רחם עלינו טוב ומל
ומטיב הידרש לנו שובה
עלינו בהמון רחמיך בגלל
אמות שעשה ר' יבורך בטה
ביתר בהתחילה וכונן מקד
מקדשך על מכונו והראינו
בביבנו ושמחינו בתיקונו
והשב כהנים לעבודתם
ולוים לשירם ולזמרם
והשב ישראל לבריתם ושם
נעלה ונראה ונשתחוה לפנ
בשולש פעמים בשנה
בתורתך שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני יי
אלהיכם במקום אשר יבחר
בחג המצות ובחג השבועות
ובחג הסוכות ולא יראה את
פני יי ריקם" איש כמתנת

ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך" **ונשמרתם** כתכתי אותכם לעלה
כשחול יום טוב להיות כמוצאי שבת" אומר אתה מחרתם עם קרבן

והוריענו יי אלהינו את משפטי צדקך ותל
ותלמדינו לעשות בהם חוקי
ריבונך ותתן לנו יי אלהינו משפט
ישרים ותורת אמת וחוקים ומצות טובים והודישתנו הדרושת של
ותחילנו יי אלהינו זמני ששון ומועדי קודש וחגי טרגלה וכפור
מושר וחגיגת הרגל ותברילנו יי אלהינו בין קדושת שבת לקדושת
יום טוב הבדלת ואת יום השביעי משבת ימי המעשה קדשת
הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך" **והתן לנו**

באור הנר לארבעה
שבר כורקין
את תחמין והכל
והטורק חייב לברך הטי" **כלומר**
יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש"
ויגריך ואנות אות הפתיחין לשמ
ולשמור אותן עד יאכל אחת מהם
ואם יאכל אחת מהם יגריך לברר
פעם שניה, שאינו חולה אז עכבר
לקחתו ושלו כדמנו ומיניהון ין
ויעכור עלין בכל ידאה ובל ומינאי
ולהכי יגריך לשמור אות הפתיחין
דהכי אור אר אוכלין כל אוכלא
ואזלין כל חודש ושורפין בהחילת
שש ושמשרפנן הכי" **כל חמוצו**
דיוכין בכיתין הדין דלין חדיתה
ודלין פיעדתיה ולכטיל ולהוי
כעפרון דאוד עלין" **פרי ערב פסח**

כשבאין

מבית הכנסת ישבין על
השולחן ומזגין כוס ראש
מן היין ומברך עלין" **כלומר**
אלהינו מלך כוראו פרי הגפן"
ואם שבת אומר ויכלו"

ויברך השמים
והארץ וכל
צבאם ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכ תו
אשר עשה וישבות ביום
השביעי מכל מלאכתו ז
אשר עשה ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו מכל
אשר ברא אלהים לעשות"

א

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי
הגפן:

א

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
בחר בנו מכל עם
ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן
לנו יי אלהינו באהבה **שבתות**
ומנוחה ומועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון את
יום **השבת הזה** ואת יום חג
המצות הזה זמן חרותינו
באהבה מקרא קודש זכר
ליציאת מצרים כי בנו בחר
ואותנו קדשת מכל העמים
שבת ומועדי קדשך בשמחה
ובששון הנחלתנו באהבה יי
מקדש **השבת** ישראל
והזמנים:

א

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו והקימנו
והגיענו לזמן הזה:

ואם יבדיל אחר שיגמר
עם מעט שעתיד לגמר
סעודה אז כל הטעם האמור
ויום טוב שבת אחרך יקרבו
לי בן קידוש **נר** יה הבדלה
זמן: כי אל ברי הגמן. ולשון כח
בני עד והזמנים: **אמר לך**

א

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא מאורי האש:

א

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
המבדיל בין קודש
לחול בין אור לחשך
לחושך בין ישראל לעמים
ובין יום השביעי לששת
ימי המעשה בין קדושת
שבת לקדושת יום טוב הב
הבדלת ואת יום השביעי מ
מששת ימי המעשה קדשת
הבדלת וקדשת את עמך
ישראל בקדושתך באהבה יי המב
המבדיל בין קודש לקודש:
ואמר שהחיינו ואם יבא
מבית בחול אומרים זה הגמר

א

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי
הגפן:

א

אתה יי אלהינו מלך
אשר בחר בנו מכל
עם ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן
לנו יי אלהינו באהבה ומועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון
את יום חג המצות הזה זמן
חירותינו באהבה מקרא קדש
זכר ליציאת מצרים מכל

בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים ומועדי קדשך מ
בשמחה ובששון הנחלתנו
באהבה יי מקדש ישראל והזמנים:
ואמר שהחיינו ונטילת ידים
בהסיבה ונטלון ידיהן
ומברכין על נטילת ידים
ומקדשין את הקערה שבא
המצות והירקות ושכר תב
תבשילין הזרוע והביצה
והסא שהורין וחסא שקורין
ליטרא וגרגרא שקורין
ברפוייל וכרפסא שקורין
אפיא ויקח בעל הסעודה
אפיא ויברך עליה: באתי
אלהינו מלך בורא פרי האדמה:

בורא

לחביא שני
ראשון אכלו אכלתנו
באר עא רמינים
כל רפפון יירתי
ויבול כל דעדי
ייתי ויפכה הא
האשתא הבאה
לשבה הבאה כא
באר עא רי שרי
הא שתא עבדי

ויטבול בחרוסת ויאכל אותו
לבולם: ויקח כי יטה ראשונה
של שלש מצות ויחלוק א
אתה לשנים ויצניע
תחת המפה: **על שם** ראשונות
ערוכות כשיעורתם על שמם:
ומקיקומן וחציה בין שתי
השלחנות: **ומברכה המוציא**
ויקח התכשילין מן הקערה
וישימם אותה על השולחן
ומגביה הקערה שבה המצות
והירקות ואומר עליו הא

לשנה הבאה בני חורין ״ ומוזגין כוס שני והוא״ מה

מיח נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה הלילה הזה כולו מצה שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות הלילה הזה מרור שבכל הלילות אין אנו מטבלין אפילו פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים שבכל הלילות אנו אוכלין בין ישבין ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין ״

עברים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה ואילו לא הוציא הקב״ה את אבותינו ממצרים הרי אנו בנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים ואפילו כולנו חכמים כולנו נבונים וכולנו זקנים וכולנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים שבכל המספר ביציאת מצרים הרי זה משובח ״

מעשה בר אליעזר ור יהושע ור אליעזר בן עזריה ור עקיבא שהיו מסובין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית ״

אמר ר אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא שנ׳ למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך ימי חייך הימים כל ימי חייך הלילות וחכמים אומרים ימי חייך העולם הזה כל ימי חייך להביא לימות המשיח ״

ברוך המקום ברוך הוא ברוך שנתן תורה לישראל ברוך הוא כנגד ארבעה בנים דברה תורה אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאול ״

חכם מה הוא אומר מה העדות החקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם ואף אתה אמור לו כהילכות

הפסח אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן ״

רשע מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם ולא לו ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעיקר ואף אתה הקהה את שיניו ואמור לו בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים לי ולא לו אילו היה שם לא היה נגאל ״

תם מה הוא אומר מה זאת ואמרת אליו בחוזק יד הוציא יי אתנו ממצרים מבית עבדים ״ ושאינו יודע לשאול את פתח לו שנ׳ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים יכול מראש חדש תל׳ ביום ההוא׳ אי ביום יכול מבעוד יום תל׳ בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומרור מונחים לפניך ״

מתחיל ילה עבדי עז היו אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו שנ׳ ואמר יהושע אל כל העם כה אמר יי אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים ויקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים ״

ברוך שומר הבטחתו לישראל ברוך הוא שהקב״ה חישב את הקץ לעשות כמה שאמר לאברהם אבינו בברית בין הבתרים שנ׳ ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה ״ וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי ואחריכן יצאו ברכוש גדול ״

והיא שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחד בלבד עומד עלינו לכלותינו אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב״ה מצילנו מידם ״

אי למד מה ביקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו

אמיר שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולכן ביקש לעקור את הכל
שב ארמז אומר אני ורד מצרמיה ויגר שם ממתי מעט ויהי
שם לגוי גדול עצום ורב" וירד מצרימה אנוס על פי הדיבור
ויגר שם מלמד שלא ירד להשתקע אלא לגור שם שב ויאמר
אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך
כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גושן"
מתי מעט בכוה שב בשבעים נפש וירד אבותיך מצרימה
ועתה שמך יי אלהיך ככוכבי השמים לרוב" ויהי שם לגוי גדול
מלמד שהיו ישראל מצוינים שם גדול עצום כמה שב ובני
ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם"
רב כמה שב רבבה כינמה השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבואי
בעדי עדיים שדיך נכונו ושערך צמח ערום וערומה"
ויריעו אותנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה"
ויריעו אותנו המצרים כמה שב הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה
כי תקראנה מלחמה וגוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה
מן הארץ" ויענונו כמה שב וישימו עליו שרי מסים למען
ענותו בסבלותם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פיתום ואת
רעמסס" ויתנו עלינו עבודה קשה כמה שב ויעבידו מיב
מצרים את בני ישראל בפרך" ויגעקו אל יי אלהי אבותיו וישמע
יי את קולנו וירא את עניינו את עמלנו ואת לחצנו"
ויגעקו אל יי אלהי אבותיכם כמה שב ויהי בימים הרבים ההם
ומה מולד מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה" וישמע יי את קולם
כמה שב וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו
את אברהם ואת יצחק ואת יעקב" וירא את עניינו זו פרישות
דרך ארץ כמה שב וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים"
את עמלנו אילו הכנים כמה שב כל הבן הילד היאורה תשליכו
תשליכוהו וכל הבת תחיון" ואת לחצנו זו הדוחק כמ" שב וגם
ראיתי את הלחץ אשר מצרים לוחצים אותם ויזעקו אליו יי

אלהינו מצרים לא על ידי שרף מלאך ולא על ידי שרף ולא
על ידי השליח אלא הקב"ה בכבודו וכבעצמו שב ועברתי ב
בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מא
ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יי
ועברתי בארץ מצרים אני ולא מלאך" והכיתי כל בכור
אני ולא שרף" ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני
ולא השליח אני יי אני הוא ולא אחר" ביד חזקה זו הדבר
כמה שב הנה יד יי הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמורים
בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד" ובזרוע נטויה זו הנ
החרב כמ" שנאמ" וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים"
במורא גדול זו גילוי שכינה כמה שב או הכיסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות האותות ובמופתים
ובמלחמה ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים
בכל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך"
באותות זה המטה כמ" שב ואת המטה הזה תקח בידך
אשר תעשה בו את האותות" ובמופתים זה הדם כמ" שב
ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותמרות עשן"
דבר אחר ביד חזקה שתים ובזרוע נטויה שתים ובמורא
גדול שתים ובאותות שתים ובמופתים שתים"
אילו עשר המכות שהביא הקב"ה על המצריים במצרים
אילו הן דם צפרדע כינים ערוב דבר שחין ברד ארבה חושך
מכות בכורות ר' יהודה היה נותן בהם סימנים
ר' יוסי הגלילי אומ" מכיון אתה אומ" שלקו המצריים במצ
במצרים עשר מכות ועל הים לקו חמישים מכות במצרים
מה הוא אומר ויאמרו החרטומים אל פרעה אצבע אלהים
היא" ועל הים מה" אומ" וירא ישראל את היד הגדולה אשר
עשה יי במצרים ויראו העם את יי ויאמינו ביי ובמשה
עבדו" וכמה לקו באצבע עשר מכות אמור מעתה במצרים
לקו עשר מכות ועל הים לקו חמישים מכות" אליעזר

אומ׳ מניין שכל מכה ומכה שהביא הקב״ה על המצרים במצרים
היתה של ארבע מכות שב׳ ישלח בם חרון אפו עברה׳ וזעם׳ וצרה
משלחת מלאכי רעים׳ עברה אחת׳ וזעם שתים׳ וצרה שלש׳
משלחת מלאכי רעים׳ ארבע׳ אמור מעתה במצרים לקו ג׳
ארבעים מכות ועל הים לקו מאתים מכות׳ ר׳ עקיב אומ׳
מניין שכל מכה ומכה שהביא הקב״ה על המצריים במצרים
היתה של חמש מכות שב׳ ישלח בם חרון אפו עברה׳ וזעם׳
וצרה משלחת מלאכי רעים׳ אפו אחת׳ עברה שתים׳ וזעם
שלש׳ וצרה ארבע׳ משלחת מלאכי רעים׳ חמש אמ׳ מעתה
במצרים לקו חמשים מכות׳ ועל הים לקו מאתים וחמשים

במה מעלות טובות למקום עלינו׳ אילו הוציאנו
ממצרים׳ ולא עשה בהם שפטים׳ דיינו׳
אילו עשה בהם שפטי׳ ולא עש׳ באהיהם דיינו׳
אילו עשה באהיהם׳ ולא הרג בכוריהם׳ דיינו׳
אילו הרג בכוריהם׳ ולא נתן לנו את ממונם׳ דיינו׳
אילו נתן לנו את ממונם׳ ולא קרע לנו את הים׳ דיינו׳
אילו קרע לנו את הים׳ ולא העבירנו בתוכו בחרבה׳ דיינו׳
אילו העבירנו בתוכו בחרבה׳ ולא שיקע צרינו בתוכ׳ דיינו׳
אילו שיקע צרינו בתוכו׳ ולא ספק צורכינ׳ במד׳ אר׳ שנ׳ דיינו׳
אילו ספק צו׳ במד׳ אר׳ שנ׳ ולא האכילנו את המן׳ דיינו׳
אילו האכילנו את המן׳ ולא נתן לנו את השבת׳ דיינו׳
אילו נתן לנו את השבת׳ ולא קרבנו לפני הר סיני׳ דיינו׳
אילו קרבנו לפני הר סיני׳ ולא נתן לנו את התורה׳ דיינו׳
אילו נתן לנו את התורה׳ ולא הכניסנו לארץ ישרא׳ דיינו׳
אילו הכניסנו לארץ ישר׳ ולא בנה לנו את בית הבחירה׳ דיינו׳

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו׳
שהוציאנו ממצרים ועשה בהם שפטים׳ ועשה בא׳
באהיהם והרג בכוריהם׳ ונתן לנו את ממונם וקרע
לנו את הים׳ והעבירנו בתוכו בחרבה׳ ושיקע צרינו בתוכו׳ ז

וסיפק צרינו במדבר ארבעים שנה׳ והאכילנו את המן׳ ונתן
לנו את השבת׳ וקרבנו לפני הר סיני׳ ונתן לנו את התורה׳ והכנ׳
והכניסנו לארץ ישרא׳ ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על
כל עוונותינו׳ רבן גמליא׳ היה אומ׳ כל שלא אמר שלשה
דברים אילו בפסח לא יצא ידי חובתו אילו הן פסח מצה ומרו
פסח שהיו אבותינו אוכלין בזמן שבית המקדש קיים על שום
מה על שום שפסח המקום על בתי אבותינו במצרים שנא׳
ואמרתם זבח פסח הוא לי׳ אשר פסח על בתי בני ישר׳ במצרי׳
בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׳

מצה זו שאנו אוכלין על שום מה על שום שלא הספיק
את בצקת של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם
מלך מלכי המלכים הקב״ה וגאלם שנ׳ ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים עוגות מצות כי לא חמץ כי גורשו ממצרי׳
ולא יכלו להתמהמה וגם צידה לא עשו להם׳ מרור זה שאנו
אוכלין על שום מה על שום שמררו המצריים את חיי אבותי בו
במצרים שנ׳ וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנ׳
ובכל עבודה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך׳
בכל דור ודור חייב אדם להראות את עצמו כאילו הוא יצא
ממצרים שנ׳ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה
עשה יי׳ לי בצאתי ממצרים לא את אבותינו גאל הקב״ה
בלבד אלא את אותנו גאל עמהם שנ׳ ואותנו הוציא משם ס
למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו

לפיכך אנחנו חייבין להודות להלל לשבח לפאר
לרומם להדר לברך לעלה ולקלס למי
שעשה לאבותינו ולנו את כל הניסים
האילו והוציאנו מעבדות לחירות ומיגון לשבוחה
ומאבל ליום טוב ומאפילה לאור גדול ומשיעבוד לגאולה
ונאמר לפניו הללו יה׳ מדור אתה יי׳ אהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצוצ׳ לגמור את ההלל׳

הללויה

הללו עבדי יי הללו את שם יי יהי שם
יי מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש
עד מבואו מהולל שם יי רם על כל גויים
יי על השמים כבודו מי כיי אלהינו המגביהי לשבת המשפילי
לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון לי
להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה

בצאת

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו הים
ראה וינס הירדן יסוב לאחור ההרים רקדו
כאילים גבעות כבני צאן מה לך הים כי תנוס הירדן תיסוב לאחור
ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני אדון חולי א
ארץ מלפני אלוה יעקב ההופכי הצור אגם מים חלמיש לי
למעינו מים

ברוך

אתה יי אלהינו מלך אשר גאלנו וגאל את
אבותינו ממצרים והגיענו הלילה הזה
לאכול בו מצה ומרור כן יי אלהינו ואלהי א
אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתינו
לשלום שמחים בבניין עיריך וששים בעבודתך ונאכל שם מן
הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך
לרצון ונודה לך שיר חדש על גאולתינו ועל פדות נפשינו
כא יי גאל ישראל

ריחץ כוס שיני ומברך בורא
פרי הגפן ושותין כתפימה ש
שוינו ונטלין ידיהן ומברכין
על נטילת ידים ריחץ מים
עליונה ומברך עליה המוציא
ולא יאכל עד שיקח חצי מצה
המצה שבין שתי השלחנות
יו ומברך עליה כא יי אלהינו
מלך אקבלו על אכילת מצה
ואוכלין מחד שתיהן מצה
והמוציא אינה חוצץ שיקו
לטגא ומברך כא יי אלהינו
מלך אקבלו על אכילת מרור
ומטבול בחרוסת ואוכל ובותן

לפולם ואתרבך ידיח מצה שלישית תחתונה וכרור למטה ואוכל
כיחד כלא טיבול ובר לפיכך שבהילל ואוכלין ושותין כל
יבודכיהן ולאחר האכילה יקח חצי המצה שתחת המפה וזה
אפיקומן ויכיבע כזית ויאכל ויחלק לכל החבורה ובוטלין
ידיהן ולא מברכין ומוזגין כוס שלישי ומברך ופרי הגפן
ושותין ומוזגין כוס רבעי ואומר הלל עד לשבה לבית המו

שפך

חמתך על הגוים
אשר לא ידעוך
ועל הממלכות
אשר בשמך לא קראו

לא

לנו יי לא
לנו כי לך
לשמך
תן כבוד על חסדך על
אמתך למה יאמרו הגוים איה נא
אלהיהם ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה עצביהם כסף
וזהב מעשה ידי אדם פה להם ולא ידברו עינים להם ולא
יראו אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון ידיהם ולא
ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם כמוהם יהיו עו
עושיהם כל אשר בטח בהם ישראל בטח ביי עזרם ומגנם
הוא בית אהרן בטחו ביי עזרם ומגנם הוא יראי יי בטחו ביי
עזרם ומגנם הוא יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך
את בית אהרן יברך יראי יי הקטנים עם הגדולים יוסף יי
עליכם עליכם ועל בניכם ברוכים אתם ליי עושה שמים וארץ
השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם לא המתים יהללו
יה ולא כל יורדי דומה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הלל
הללויה

אהבתי

כי ישמע יי את קולי תחנוני כי הט
אזנו לי וביומי אקרא אפפוני חבלי
מות ומצרי שאול מצאוני צרה
ויגון אמצא ובשם יי אקרא אנה יי מלטה נפשי חנון יי וצ
ודיק ואלהינו מרחם שומר פתאים יי דלותי ולו יהושיע שו

שומרי נפשי למנוחיכם כי יי גמל עליכם כי הליצת נפשי מכזות את
עיני מן דמעה את רגלי מדחי. את הלך לפני יי בארצות החיים.
האמנתי כי ארבר אני עניתי מאד. אני אמרתי בחפזי כל האדם
כוזב.

מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי. כוס ישועות אשא
ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלם. נגדה נא לכל
עמו. יקר בעיני יי המותה לחסידיו. אנה יי כי
עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי. לך אזבח זבח תודה
ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו בחצרות
בית יי בתוככי ירושלים הללו יה. הללו את יי כל גוים שבחוהו
כל האומים כי גבר עליכו חסדו ואמת יי לעולם הללויה.
הודו ליי כי טוב כלח: יאמר נא ישראל כלח.
יאמרו נא בית אהרן כלח: יאמרו נא יראי יי כלח.

מז הבי בר קראתי יה ענני במרחב יה. יי לי לא אירא מה
יעשה לי אדם. יי לי בעזרי. ואני אראה בשנאי.
טוב לחסות ביי מבטוח באדם. טוב לחסות ביי מן
מבטוח בנדיבים. כל גוים סבבוני בשם יי כי אמילם. סבוני גם סבבוני
בדבורים דועכו כאש קוצים בשם יי כי אמילם. דחה דחיתני לנפול ויי עזרני. עזי וזמרת
יה. ויהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין
יי עשה חיל. ימין יי רוממה. ימין יי עושה חיל. לא אמות
כי אחיה ואספר מעשי יה. יסור יסרני יה. ולמות לא נתנני. פתחו
פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יה. זה השער ליי צדיקים
יבואו בו. אודך כי עניתני ותהי לי לישועה. אודך אבן מאסו
הבונים היתה לראש פנה. מאת יי היתה זאת היא נפלאת
בעינינו. מאת. זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו. זה היום
אנא יי הושיעה נא. זה יום כ פעמים אנא יי הצליחה נא.

ברוך הבא בשם יי. ברכנוכם מבית יי. אל יי ויאר לנו
אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח. אלי אתה

ואודך אלהי ארוממך. אלי. הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו. הודו
יהלולך יי אלהיכם על כל מעשיך. וחסידיך יברכוך עושי
רצונך ועמך בית ישראל ברינה יודו ויברכו וישבחו ויפארו
וירוממו ויעריצו ויקדישו ויזמרו את שמך מלכנו כי לך
טוב להודות ולזמר לשמך מעולם ועד עולם אתה אל. כאל יי
מלך מהולל בתושבחות. אין תחנונים כאן על השולחן כי שתיד להדכיר
ואזמר הללו הגדול. והזמר בשמחתכן. עד הלל הגדול.

ויהי בחצי הלילה

אך רוב כיסיס הפלאתה בלילה. בראת אשמורות זה הלילה.
הר יברך כי בחתו בבחלך לו ליל. ויהי בחצי הלילה.
נתה כולך גר בחלום הלילה. הפחדתה ארמי באמצ לילה.
וישראל שר ליל ויוכל לו ליל. ויהי בחצי הלילה.
רע בבורי פתרוס מחצית הלילה. חללים לא מרבאו בהומה
ריסת בגיד חרושת סלית בכוכבי ליל. ויהי בחצי הלילה.
יעץ מחרת לכופף אזוזי. הרבשת פגרין בלילה. כרע כל מרבצו
באי שון לילה. לאיש חמודות נגלה רז חזות לילה. ויהי ב
שתבר בכלי קודש נהרג בו בלילה. נושע מבור אריות פות
בעיתותי לילה. שנאה בטר אגני וכתב ספרים בליל. ויהי ב
עוררתה מבחר עלין בגדר שבת ליל. פורה תדרוך לשמור מה
מרח כשומר ושח אתא בוקר וגם לילה. ויהי בחצי הלילה.
רב יום אשר הוא לא יום ולא לילה. רם הוריע כי לך יום ואף
לך לילה. שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה.
תאיר באור יום אור חשכת לילה. ויהי בחצי הלילה.

ואמרתם זבח פסח

אומץ בבורתיך. הפלאת בפסח. בראש כל מועדות בישאת פ
גלית לאורחי חצות ליל פסח. ואמרתם זבח פסח.
דלתיו רפתה בחום היום בפסח. הסעיד בוצינים עוגות מצות כפ
דאל הסדר רץ זכר לשור ערך כפס. ואמרתם זבח פסח.
דוגמן מהומרים ולוהטו באש פסח. חולץ לוט מהם ומצן

אפה בכ"ץ פסח. ט אטיאת ארבעת כיתי ונוה כיעקרך בפסח" ואמרתם זבח
יה ר"ש כל אוך פוחינת כליל. שיבחור פסח כ כיר על כן בכור פסחת
ברם פסח. ל בלתי תת משחית לבוא בפתחיי כפסח" ואמרתם זבח
מ סוגרת סוגריה בעוחותי פסח. נ שמורה מדין כיכליל שעורו עומד
פסח. ש ורפו מ שכבר פיל ולוד ביקד יקוד בפסח" ואמרתם זבח
עור היום כגרב לעמוד עד בעה עונת פסח. פ ס יר כתבה לקיק ע
ירול כפסח" צ פה היצפית ערוך שולחן בפסח" ואמרתם זבח פסח"
ק הל כינבה הרסה לשלש ימים בפסח" ר אשמנית רש ע מחיכרי
בעץ חמשים בפסח" ש תי אלה רגע תכיא לעירות בפסח" ת עוד ירד
ותרום ימינך כליל התקדש חג בפסח" ואמרתם זבח פסח

כי לו נאה כי לך יאה"

א ריר במלוכה. ב חור כהלכה. ג רוריו יאמרו לו. לך ולך כי לך אתה
לך. לך יק המלוכה" כי לו נאה. כי לו יאה" ד גול במלוכה.
הרור כהלכה. ו ויתיקין יאמרו לו" לך ולך" כי לו נאה כי לו יאה"
ז ך במלוכה. ח סין כהלכה. ט פסרין יאמרו לו. לך ולך" כי לו נאה
י חיר במלוכה. כ ביר כהלכה. ל ומזוריך יאמרו לו. לך ולך. כי לו
מ ושל במלוכה. נ ורא כהלכה. ס כיכין יאמרו לו. לך ולך. כי לו
ע דוז במלוכה. פ ורה כהלכה. צ באנין יאמרו לו. לך ולך. כי לו
ק רוש במלוכה. ר חום כהלכה. ש נאנון יאמרו לו. לך ולך" כי לו
ת קיה במלוכה. ת כרים כהלכה. ת מימין יאמרו לו. לך ולך. כי לו
אתה לך. לך יק המלוכה" כי לו נאה. כי לך יאה"
לשנה הבאה בירושלים". בא"ק אלהינו מה מרא פרי הגפן"

אתחיל פרקים"

ישראל יש להם חלק לעולם
הבא שנאמר. ועמך כולם
צדיקים לעולם יירשו
ארץ נצר מטעי מעשה
ידי להתפאר"

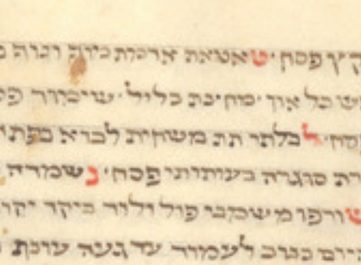

משיח

קבלתורה מסיני ומסרה ליהושע
ויהושע לזקנים וזקנים
לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי
כנסת הגדולה הם אמרו שלש
דברים הדין מתינים פדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סיג לתורה"
שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה הוא היה אומ' על שלשה
דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים"
אנטיגנס איש סוכו קבל משמעון הצדיק הוא היה אומר אל
תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא הוי כע
בדים המשמשין את הרב על מנת שלא לקבל פרס ויהי מורא
שמים עליכם" יוסי בן יועזר איש צרידה ויוסי בן יוחנן איש
ירושלים קבלו מהם יוסי בן יועזר אומ' יהי ביתך בית ועד לחכמי
והוי מתאבק בעפר רגליהם והוי שותה בצמא את דבריהם"
יוסה בן יוחנן איש ירושלם אומ' יהי בי"תך פתוח לרווחה
ויהיו עניים בני ביתך ואל תרבה שיחה עם האשה" באשתו אמרו
קל וחומר באשת חבירו מכאן אמרו חכמים כל זמן שאדם מרבה
שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו ובטל מדברי תורה וסופו יורש
לגיהנם" יהושע בן פרחיה ומצאתי הארבלי קבלו מהם יהושע בן
פרחיה אומ' עשה לך רב וקנה לך חבר וחוי דן את כל האדם לכף
זכות" מתאי הארבלי אומ' הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע
ואל תתייאש מן הפורענות" יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו
מהם יהודה בן טבאי אומ' אל תעש עצמך בעורכי הדינין וכשיהיו
בעלי דינין עומדין לפניך יהו בעיניך כרשעים וכשנפטרין מ
מלפניך יהו בעיניך כזכאין שקבלו עליהם את הדין" שמעון בן
שטח אומ' הוי מרבה להקור את העדים והוי זהיר בדבריך שמא
מתוכם ילמדו לשקר" שמעיה ואבטליון קבלו מהם שמעיה
אומ' אהב את המלאכה ושנא את הרבנות ואל תתודע לרשות"
אבטליון אומ' חכמים הזהרו בדבריכם שמא תחובו חובת גלות
ותגלו למקום מים הרעים וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו

וגמינא שם שמים מתחלל" הלל ושמאי קבלו מהם הלל אומ׳ הוי מ׳
מתלמידין של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות
ומקרבן לתורה" הוא היה אומ׳ נגד שמא אבר שמיה ודלא מוסיף
יסיף ודלא ילית קטלא חייב ודאי שתמיש בתגא חלף" הוא היה
אומ׳ אם אין אני לי מי לי ובשאני לעצמי מה אני ואם לא עכשיו
אימתי" שמאי אומ׳ עשה תורתך קבע אומ׳ מעט ועשה הרבה
והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות" רבן גמליא אומ׳
עשה לך רב הסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר אמרות" שמעון
בנו אומ׳ כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב אלא
שתיקה ולא המדרש הוא עיקר אלא המעשה וכל המרבה דברים
מביא חטא" רבן שמעון בן גמליא אומ׳ על שלשה דברים
העולם עומד על הדין ועל האמת ועל השלום שנ׳ אמת ומש׳
ומשפט שלום שפטו בשעריכם" אתחיל פרק ב׳

רבי אומ׳ איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהוא
תפארת לעושה ותפארת לו מן האדם והוי זהיר
במצוה קלה בחמורה שאין אתה יודע מתן שכרן
של מצות והוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד
הפסדה הסתכל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עבירה דע מה
למעלה ממך עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים" רבן גמליא בנו של ר׳ יהודה הנשיא אומ׳ יפה תלמוד
תורה עם דרך ארץ שיגעת שניהם משכחת עון וכל תורה שאין עמה
מלאכה סוף בטולה וגוררת עון וכל העמלים עם הציבור יהיו ע׳
עמילין עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסייעתן וצדקתן ע׳
עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאילו עשותם
הוו זהירין ברשות שאין מקריבין לו לאדם אלא לצורך עצמן
ובראין באוהבין לאדם בשעת הנותן ואין עמדין לו לאדם בשעת
רוחקן" הילל אומ׳ אל תפרוש עצמך עד יום מותך ואל תדין את
את חבירך עד שתגיע למקומו ואל תאמר דבר שאי איפשר לשמוע
שסופו להשמע ואל תאמר בשאפנה אשנה שמא לא תפנה"

הוא היה אומ׳ אין בור ירא חט ולא עם הארץ חסיד לא הבוישן למד
ולא הקפדן בזלמד ולא כל מרבה בסחורה מחבים ובמקום שאין ז
אנשים השתדל להיות לאיש" את הוא ראה גולגלת אחת שצפ ה
על פני המים אמר לה על דאטפת אטיפון וסוף מטיפין יטיפון"
הוא היה אומ׳ עשה רצונו ברצונך כדי שיעשה רצונך ברצונו
בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך"
הוא היה אומ׳ מרבה בשר מרבה רימה מרבה בכסים מרבה דאגה
מרבה נשים מרבה בשפים מרבה שפחות מרבה זימה מרבה
עבדים מרבה גזל מרבה תורה מרבה חיים מרבה ישיבה מרבה
חכמה מרבה עצה מרבה תבונה מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם
טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא"
רבן יוחנן בן זכאי קיבל מהילל ובשמאי הוא היה אומ׳ אם עשית
תורתך הרבה אל תחזק טובה לעצמך כי לכך בוצרתה" חמשה
תלמידים היו לרבן יוחנן בן זכאי אילו הן ר׳ אליע׳ בן הורקנוס
ר׳ יהושע בן חנניא ר׳ יוסי הכהן ר׳ שמעון בן נתנא ור׳ אלעזר
בן ערך הוא היה מונה שבחן אליע׳ בן הורקנוס בור סוד שאינו
מאבד טיפה יהושע בן חנניא אשר יולדתו יוסי הכהן חסיד שמעו׳
בן נתנאל ירא חטא אלעזר בן ערך כמעיין המתגבר" הוא היה
אומ׳ אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים אליע׳ בן הורקנוס
בכף שניה מכריע את כולם" אבא שאול אומ׳ משמו אם יהיו
כל חכמי ישראל בכף מאזנים ור׳ אליעזר בן ערך בכף שניה
מכריע את כולם" אב׳ להם צאו וראו איזו היא דרך טובה
שידבק בה האדם ר׳ אליע׳ אומ׳ עין טובה ר׳ יהושע אומ׳ חבר
טוב ר׳ יוסי אומ׳ שכן טוב ר׳ שמעון אומ׳ הרואה את הנולד רבי
אלעזר אומ׳ לב טוב אב׳ להם רואה אני את דברי אלעזר בן
ערך שבכלל דבריו מדבריכם" אב׳ להם צאו וראו איזו היא ז
דרך רעה שיתרחק ממנה האדם ר׳ אליע׳ אומ׳ עין רע ר׳ יהושע
אומ׳ חבר רע ר׳ יוסי אומ׳ שכן רע ר׳ שמעון אומ׳ הלוה ואינו
משלם אחד לוה מן האדם בלווה מן המקום שנ׳ לווה רשע ולא

ישלם צריך חונן ותותן ר׳ אלעזר אומ׳ לב רע אמ׳ להם רואה אני את דברי
אלעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דברין מדבריכם״ הם אמרו שז
שלשה דברים ר׳ אליע אומ׳ יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך
ואל תהי בוח לכעוס שוב יום אחד לפני מיתתך והוי מתחמם כנגד ר
אורן של חכמים והוי זהיר בגחלתן שמא תבוה שני שיכתך ז
נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרת ואל
כל דבריהם כגחלי אש״ ר׳ יהושע אומ׳ עין הרע ויצר הרע
ושנאת הבריות מוציאין את האדם מן העולם״ ר׳ יוסי אומ׳
יהי ממון חבירך חביב עליך כשלך התקן עצמך ללמוד תורה
שאין ירושה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים״ ר׳ שמעון ר׳
אומ׳ הוי זהיר בקרית שמע ובתפילה ובשאתה מתפלל אל
תעש תפילתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום שנ׳
כי א׳ רחום וחנון הוא ארך אפים ורבחסד ונוחם על הרעה
ואל תהי רשע בפני עצמך״ ר׳ עלעז אומ׳ הוי שקוד ללמוד
תורה מה שתשיב לאפקורוס ודע לפני מי אתה עמל ומי הוא
בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך״ ר׳ טרפון אומ׳ היום
קצר והמלאכה מרובה והפו עליב עצלים והשכר הרבה ובעל
הבית דוחק״ הוא היה אומ׳ לא עליך המלאכה לגמור ולא בן חורין
ליבטל ממנה אם למדתה תורה הרבה נותנין לך שכר הרבה
ודע מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא״ ר׳ חנניה בן

אתחיל פרק שלשה״

עקביא

בן מהלל אל אומ׳ הסתכל בשלשה
דברים ואין אתה בא לידי עבירה ודע
מאין באותה ולאין אתה הולך ולפני
מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון מאין באותה מליחה סרוחה
ולא אתה הולך למקום עפר רימה ותוליעה ולפני מי אתה
עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב״ה״ רבי
חנניא בן הכהנים אומ׳ הוי מתפלל בשלומה של מלכות ם׳
מוראה שאילולי איש את רעהו חיים בלענו״ ר׳ חנניא בן

תדריון אומ׳ שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה הרי זה מושב לג׳
לעיב שנ׳ ובמושב לעיב לא ישב״ אבל שנים שיושבין ויש ביניהם
דברי תורה כאילו שכינה שרויה ביניהם שנ׳ אז נדברו יראי יי׳
איש אל רעהו ויקשב יי׳ וישמע ויכתב ספר זכרון לפנין ליראי
יי׳ ולחושבי שמו אין לי אלא שנים מניין שאפילו אחד
שיושב ועוסק בתורה שהקב״ה קובע לו שכר שנ׳ ישב בדד וידום
כי נוטל עליו״ ר׳ שמעון אומ׳ שלשה שאכלו על שולחן אחד
ולא אמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו מזבחי מתים שנ׳ כי
כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום״ אבל שלשה שאכלו
על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו משולחנו
של מקום שנ׳ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי׳״ ר׳ חנניא
בן חכיניאי אומ׳ הניעור בלילה והמהלך בדרך יחידי והמ׳
והמפנה לבו להבטלה הרי זה מתחייב בנפשו״ ר׳ נחוניא
בן הקנה אומ׳ כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול
מלכות ועול דרך ארץ וכל הפורק ממנו עול תור׳ גוזרין עליו
עול מלכות ועול דרך ארץ״ ר׳ חלפתא איש כפר חנניה אומ׳
עשרה שיושבין ועוסקין בתורה שכינה שרויה ביניהם שנ׳ אם
אהים נצב בעדת א׳ מטין שאפילו חמשה שנ׳ בקרב אהים
ישפוט מניין שאפילו שלשה שנ׳ ואגודתו על ארץ יסדה מטין
שאפילו שנים שנ׳ אז נדברו יראי יי׳ איש אל רעהו ויקשב יי׳
וישמע ויכתב ספר זכרון לפנין ליראי יי׳ ולחושבי שמו אין לי
אלא שנים מטין שאפילו אחד שנ׳ בכל המקום אשר אזכיר
את שמי אבוא אליך וברכתיך״ ר׳ אלעזר בן יהודה איש
ברתותא אומ׳ תן לו משלו שאתה ושלך שלו ומן ברור הוא
אומ׳ כי ממך הכל ומידך נתנו לך״ ר׳ יעקב אומ׳ המהלך
ושונה ומפסיק משנתו ואומ׳ מה נאה אילן זה מה נאה
ביר זו מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו״ ר׳ דוסתאי
בר ינאי משום ר׳ מאיר אומ׳ כל חשובה דבר אחד ממשנתו
מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו שנ׳ רק השמר לך

ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך וכול אפי
תקפה עליך מישנתו הל"ל אומ' פן יסורר מלבבך הא איכן מחייב בנפשו
עד שישב ויסירם מלבו' ר' חנניה בן רוסא אומ' כל שיראת חטאו
קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו קודמת ליראת
חטאו אין חכמתו מתקיימת" הוא היה אומ' כל שמעשיו מ'
מרובין מחכמתו חכמתו מתקיימת כל שחכמתו מרובה ממעשיו
אין חכמתו מתקיימת" הוא היה אומ' כל שרוח הבריות נוחה
הימנו רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו
הימנו אין רוח המקום נוחה הימנו" ר' רוסא בן הרכינס אומ'
שנת שחריה ויין יכהרים ושיחת הילדים וישובת כתי בתי כנסיות
של עמי הארץ מוציאין את האדם מן העולם" ר' אלעזר
המודעי אומ' המחלל את הקדשים והמבזה את המועדות
והמפיר ברית של אברהם אבינו והמגלה פנים בתורה שלא
כהלכה אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק
לעולם הבא" ר' ישמעאל אומ' הוי קל לראש וכוח להשחורר
והוי מקבל את כל אדם בשמיחה" ר' עקיב אומ' שחוק וקלות
ראש מרגילין לערוה מסורת סיג לתורה מעשרות סיג לעושר
נדרים סיג לפרישות סיג לחכמה שתיקה" הוא היה אומ'
חביב אדם שנברא בצלם חיבה יתירה נודעת לו שנברא בצל
שנ' כי בצלם אלהים עשה את האדם" חביבין ישראל שנקראו
בנים למקום חיבה יתירה נודעת להם שנקרא בנים למקום שנ'
בנים אתם לה' אלהיכם" חביבין ישראל שניתן להם כלי חמדה
חיבה יתירה נודעת להם שניתן להם כלי חמדה שבו ברא
העולם שנ' כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו" הכל
צפוי והרשות נתונה ובטוב העולם נדון אחר הכל לפי רוב מ'
המעשה" הוא היה אומ' הכל בתוך בערבון ומצודה פרוסה
על כל החיים והחנות פתוחה והחנוני מקיף והפנקס פתוח
והיד כותבת והגבאין מחזרין תדיר בכל יום ונפרעין מן
האדם כרצונו ושלא ברצונו ויש להם על מה שיסמכו והדין

דין אמת והכל מתוקן לסעודה" ר' אלעזר בן עזריה אומ' אם אין
תורה אין דרך ארץ אם אין דרך ארץ אין תורה" אם אין חכמה
אין יראה אם אין יראה אין חכמה אם אין דעת אין בינה אם
אין בינה אין דעת אם אין הקמח אין תורה אם אין תורה אין
קמח" הוא היה אומ' כל שחכמתו מרובה ממעשיו למה הוא
דומה לאילן שענפיו מרובין ושרשיו מועטין והרוח באה
ועוקרתו והופכתו על פניו שנ' והיה כערער במדבר לא יראה כי
יבא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב" אבל כל
שמעשיו מרובין מחכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו מועטין
ושרשיו מרובין אפי' כל הרוחות שבעולם באות ומושבות בו אין
מזיזין אותו במקומו שנ' והיה כעץ שתול על מים ועל יובל
ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חום והיה עלהו רענן ובשנת
בצורת לא יראג ולא ימיש מעשות פרי" ר' אלעזר חסמא
אומ' קינים יפית חגיגה הוהן הופי הלכות תקופות וגמטריא ות
פרקאות לחכמה" אותות פרק רביעי ..

בן זומא אומ' איזהו חכם הלומד מכל אדם שנ' מכל
מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה איזהו גבור הכובש את
יצרו שנ' טוב אורך אפים מגבור ומושל ברוחו
מלוכד עיר' איזהו עשיר השמח בחלקו שנ' יגיע כפיך כי
תאכל אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם
הבא איזהו מכובד המכבד את הבריות שנ' כי מכבדי אכבד
וכוזיי יקלו" בן עזאי אומ' הוי רץ למצוה וברח מן העבירה
שמצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה ששכר מצוה
מצוה ושכר עבירה עבירה" הוא היה אומ' אל תהי בז לכל
אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה
ואין לך דבר שאין לו מקום" ר' לויטס איש יבנה אומ'
מאד מאד הוי שפל רוח שתקוות אנוש רימה" ר' יוחנן בן
ברוקה אומ' המחלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי
אחד שוגג ואחד מזיד בחילול השם" ר' ישמעאל אומ'

הלומד על מנת ללמד מספיקין בידו ללמוד וללמד הלומד על
מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ת"
ר' עקיבא אומ' אל תעש תורתך עטרה להתגדל בה ולא
קרדום לחפר בה וכן היה הלל אומ' ודאי שתמיד נתגדל
חלה היא לפרה כל הנהנה מדברי תורה נוטל חייו מן העולם"
ר' יוסי אומ' כל המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות
וכל המחלל את התורה גופו מחולל על הבריות" ר' ישמעאל
אומ' החושך עצמו מדין פורק מעמו איבה וגזל ושבועת
שוא והגס לבו בהוראה שוטה רשע וגס רוח" הוא היה אומ'
אל תהי דן יחידי שאין דן יחיד אלא אחד ואל תאמר קבלו
דעתי שהן רשאין ולא אתה" ר' יונתן אומ' כל המקיים את
התורה מעוני סופו לקיימה מעושר וכל המבטל את התורה
מעושר סופו לבטלה מעוכר" ר' מאיר אומ' הוי מועט
עסק ועסוק בתורה והוי שפל רוח בפני כל אדם ואם בטלת
מן התורה יש לך בטולים הרבה כנגדך ואם עמלת בתורה
נתונים לך שכר הרבה" ר' אליעזר בן יעקב אומ' העושה
מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד והעובר עבירה אחת קונה
לו קטיגור אחד תשובה ומעשים טובים כתרים כנגד הפורענות"
ר' יוחנן הסנדלר אומ' כל כנסיה שהיא לשם שמים סופה
להתקיים וש"ש אינה לשם שמים אין סופה להתקיים" רבי
אליעזר אומ' יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך וכבוד חבירך
כמורא רבך ומורא רבך כמורא שמים" ר' יהודה אומ' הוי
זהיר בתלמוד שטעות תלמוד עולה זדון" ר' שמעון אומר
שלשה כתרים הם אילו הן כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות
וכתר שם טוב עולה על גביהם" ר' טרפון אומ' הוי גולר
למקום תורה ואל תאמר שהיא תבא אחרי שחבריך יקיימוה
בידך" ואל בינתך אל תשען" ר' יאשיה אומ' אין פורקן
מן השלטון רשעים ואם לא מיסורי הגופות" ר' מתיא
בן חרש אומ' הוי מקדים בשלום כל אדם והוי זנב לאריות

ש"ש הפסיק

ואל תהי ראש לשועלים" ר' יעקב אומ' העולם הזה דומה לפרוזדור
בפני העולם הבא התקן עצמך לפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין"
הוא היה אומ' יפה שעה אחת של תשובה ומעשים טובים בעולם
הזה לחיי העולם הבא ויפה שעה אחת של קורת רוח לעולם הבא
מכל חיי העולם הזה" ר' אליעזר אומ' הוי מקדים את חבירך בשעת כעסו
ואל תנחמנו בשעה שמתו מוטל לפניו ואל תשב אל לו בשעת
נדרו ואל תשתדל לראותו בשעה קלקלתו" אלישע בן אבויה
אומ' המלמד ילד אחד למה דומה לדיו כתובה על נייר חדש
והמלמד זקן אחד למה הוא דומה לדיו כתובה על נייר מחוק"
ר' יוסי בר' יהודה איש כפר הבבלי אומ' הלומד מן הקטנים
למה הוא דומה לאוכל ענבים בהות ושותה יין מגתו והלומד
מן הזקנים למה הוא דומה לאוכל ענבים בשולות ושותה יין ישן"
ר' אומ' אל תסתכל בכדן אלא במה שיש בו יש כדן חדש
מלא ישן ויש כדן ישן אפילו חדש אין בו" ר' אלעזר הקפר
ערבי הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם"
הוא היה אומ' הלוהים למות והמתים להחיות והחיים לדון
ליודע ולהודיע ולהוודע שהוא אל הוא היוצר הוא הבורא הוא
המבין הוא הדיין הוא עד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוך
הוא שאין לפניו לא עולה ולא משוא פנים ולא מתן שוחד
והכל שלו ודע שהכל בא להשבון ואל יפטיחך יצרך שאול
בית מחוס שיעל כורחך אתה נוצר ועל כורחך אתה בולה
ועל כרחך אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה"

אתחיל פרק חמישי

בעשרה

מאמרות נברא העולם ומה תלו והלא
במאמר אחד היה יכול להבראות
אלא להיפרע מן הרשעים שמאבדין
את העולם שנברא בעשרה מאמרות וליתן שכר טוב לצדיקים
שמקיימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות" עשרה

דורות מיצרים ועד נח להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות היו
מרגיזים לפניו עד שהביא עליהם את מי המבול" עשרה דורות
מנח ועד אברהם להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות
היו מכעיסים ומאיך עד שבא אברהם אביהן וקיבל שכר כולם"
עשרה נסיונות נתנסה אברהם אביהן ועמד מכולן להודיע כמה
חיבתו של אברהם אביהן" עשרה ניסים נעשו לאבותינו במצרים
ועשרה על הים" עשרה נסיונות נסו אבותינו להקב"ה במדבר
שב ונסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי" עשרה
ניסים נעשו לאבותינו בבית המקדש לא הפילה אשה מריחו
בשר הקדש ולא הבריח בשר הקדש מעולם ולא נראה זבוב בבי
המטבחים ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים ולא נשמעה
אש של עצי המערכה ולא ניצחה הרוח את עמוד העשן ולא נמ
נמצא פסול בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים עומדים צפופים
ומשתחוים רווחים ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים ולא אמ
אדם להבירו צר לי המקום שאלין בירושלים" עשרה דברים
נבראו בערב שבת בין השמשות אילו הן פי הארץ פי הבאר פי
האתון הקשת והמן המטה והשמיר והכתב ומכתב והלוחות
ויש אומרים אף המזיקין וקברו של משה ואילו של אברהם
אביהן ויש אומ אף צבת בצבת העשויה" שבעה דברים
בגולם ושבעה בחכם חכם אינו מדבר למי שגדול ממנו
בחכמה וכמוניין ואינו נכנס לתוך דברי חבירו ואינו נבהל
להשיב שואל בהלכה ומשיב בענייין ואומ על ראשון ראשון
ועל אחרון אחרון ועל מה שלא שמע אומ לא שמעתי וכ
ומודה על האמת וחילופיהם" שבעה מיני פור עכבות באין לעולם
עלשבעה גופי עבירה מקיצתן מעשרין מקיצתן אינן מעשר
רעב של בינורת בא" יום לילה שער מדבר רעב [שו דבר וכ] [שו]
איב מקיצתן רעיבין מקיצתן שביעין המדבר שלא לעשר רעב
של מהוכדה ושל בינורת בא שלא ליטול את החלה רעב של

בלייה בא" דבר בא לעולם על מיתה האמורות בתורה שלא בפסרן לכ
דין ועל פירות שביעית" חרב באה לעולם על עיצוי הדין ועל עיוו
הדין ועל המורים בתורה שלא כהלכה" חיה רעה באה לעולם על
עוברי עבודה זרה ועל גילוי עריות ועל שפיכות דמים ועל שמ
שמטת הארץ" גאולה פרקים הדבר מתרבה ברביעית בשביעי
ובמוצאי שביעית ובמוצאי חג שבכל שנה בהבעיה מפני מעשר
עני שפשלישית בשביעית מפני מעשר עני שבשישית במוצאי
שביעית מפני פירות שביעית במוצאי חג שבכל שנה מפני
גזל מתנות עניים" ארבע מידות באדם האומר שלי שלי שלך
שלך זו מידה בינונית ויש אומ זו מידת סדום האומ שלי שלך
שלך שלי זו מדת עם הארץ שלי שלך ושלך שלך חסיד שלך
שלי ושלי שלי רשע" ארבע מידות בריעות כוח לכעוס וכוח
לריצות יצא שכרו בפסרן השה לכעוס והשה לריצות יצא
הפסרן בשכרו השה לכעוס וכוח לריצות חסיד כוח לכעוס וקש
לריצות רשע" ארבע מידות בלמידים מהיר לשמוע ומהי
לאבד ויצא שכרו בהפסרן קשה לשמוע השה לאבד יצא הפסרן
בשכרו מהיר לשמוע והשה לאבד זו חלק טוב קשה לשמוע
ומהיר לאבד זו חלק רע" ארבע מידות בנותני צדקה רוצה
שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים יתנו אחרים
והוא לא יתן עינו רעה בשלו יתן ויתנו אחרים חסיד לא יתן ולא
יתנו אחרים רשע" ארבע מידות בהולכי בית המדרש שהו
ואינו הולך שכר מעשה בידו הולך ואינו עושה שכר הלוכה
בידו הולך ועושה חסיד לא הולך ולא עושה רשע" ארבע
מידות ביושבים בחבורה ספוג ומשפך משמרת ונפה ספוג
שהוא סופג את הכל משפך הוא מכנס בזה ומוציא בזה"
משמרת שמוציאה את היין וקולטת את השמרים ונפה
שמוציאה את הקמח וקולטת את הסולת" כל אהבה שהיא
תלויה בדבר בטל דבר בטלה אהב ושאינה תלויה בדבר איה
בטלה לעולם איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר אהבת אמ

אמנון ותמר ושאינה תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתן" כל מחלוקת ה
שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה
להתקיים" איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים זו מחלוקת
הילל ושמאי ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרח וכל עדתו"
כל המוכה את הרבים אין חטא בא על ידו וכל המחטיא את
הרבים אין מספיקין ביד לעשות תשובה משה זכה וזיכה את
הרבים זכות הרבים תלוי בו שנ' צדקת ה' עשה ומשפטיו עם
ישראל" ירבעם חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו שנ'
על חטאת ירבעם בן נבט אשר חטא ואשר החטיא את ישראל"
כל מי שיש בו שלשה דברים הללו מתלמידיו של אברהם
שלשה דברים אחרים מתלמידיו של בלעם עין טובה ורוח נמוכה
ונפש שפלה מתלמידיו של אברהם עין רעה ורוח גבוה ונפש
רחבה מתלמידיו של בלעם מה בין תלמידיו של אברהם
לתלמידיו של בלעם הרשע תלמידיו של אברהם אומרים:
אוכלין בעולם הזה ונוחלין לעולם הבא שנ' להנחיל אוהבי
יש ואוצרותיהם אמלא" אבל תלמידיו של בלעם הרשע
יורשין לגיהנם ויורדין לבאר שחת שנ' ואתה אלהים תורידם
לבאר שחת אנשי דמים ומרמה אל יחיו דמיהם ואני אבטח
בך" יהודה בן תימא אומ' הוי עז כנמר וקל כנשר ורץ כיעל
וגבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים" הוא היה אומ'
עז פנים לגיהנם ובושת פנים לגן עדן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי
אבותינו שתבנה עיר כמהרה בימינו ותן חלקינו בתורתך" בן בג
בג אומ' הפוך בה והפך בה דכולך בה וכולה בך ומה תהוי ומינה
לא תזוע שאין לך מידה טובה כמינה בן הא הא אומ' בנפול אין
אויביך אל תשמח בנפשך אל יגל לבך בנפול מוכן פסו בוא ש
פן יראה ה' רע בעיניו והשיב מעליו ושמוא אפיהנא (אומרן
אפו" הוא היה אומ' בן הבוש שנים תריר"
למקרא בן עשר למשנה בן שלש עשרה למצות בן חמש
עשרה לתלמוד בן שמנה עשרה לחופה בן עשרים לרדוף

בן שלשים לכח בן ארבעים לבינה בן חמשים לעצה בן שבעים
לזקנה בן שמונים לשיבה בן תשעים לגבורה בן תשעים ושתים
בן מאה כאילו מת ובטל מן העולם" ר' חנניה בן עקשיא"

ויתחיל פרק שני"

שני חכמים בלשון המשנה ברוך שבחר בהם ובמשנ תמ
ר' מאיר אומ' כל העוסק בתורה לשמה זוכה
להרבים הרבה ולא עוד אלא שכל העולם כולו
כדאי הוא לו ונקרא רע אהוב אוהב את המקום אוהב את הבריות ה
משמח את המקום משמח את הבריות ומלבשתו ענוה ויראה
ומכשרתו להיות צדיק וישר ונאמן ומרחקתו מן החטא ומקרבתו
לידי זכות ונהנין בעצתו עצה ותושיה שנ' לי עצה ותושיה אני
בינה לי גבורה ונותנת לו מלכות וממשלה וגבורה וחקיקה
דין ומגלין לו רזי תורה ונעשה כמעין בשאין ונהר שמתגבר
והולך והיה יצוע וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלתו ומרוממת
על כל המעשים" אמ' ר' יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול
יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה
של תורה שכל מי שאינו עוסק בתלמוד תורה נקרא נזוף שנא'
נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם ואומ' והלוחות מעשה
אלהים המה ומכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות אל תקרי
חרות אלא חירות שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמ'
תורה והרי זה מתעלה שנ' ממתנה נחליאל ומבמות חליאל במות"
והלומד מחבירו פרק אחד או פסוק אחד או דיבור אחד
צריך לנהג בו כבוד שכך מצינו ברוד מלך ישראל שלא למד
מאחיתופל אלא שני דברים בלבד עשאו רבו אלופי ומיודעי
שנ' ואתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי עו יחדו אלא דברים הלוחות
ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים
בלבד עשאו רבו אלופי ומיודעי הלמד מחבירו פרק א
אחד או פסוק אחד או דיבור אחד אינו דין שיצריך לנהג בו
כבוד ואין כבוד אלא תורה שנ' כבוד חכמים ינחלו ותמימים

ונחלן טוב ואין טוב אלא תורה שנ׳ כי לקח טוב נתתי לכם תורתי ׳
אל תעזובו״ כך היא דרכה של תורה אם כגדולה תאכל ומים במשורה
תשתה ועל הארץ תישן וחיי יצר תחיה ובתורה אתה עמל אם אתה
עושה כן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא
אל תבקש גדולה ואל תתרומם בכבוד יותר מל׳ מורך עשה ואל
תתאוה לשולחן של מלכים ש׳ שולחנך גדול מ׳ שולחנם וכתרך
גדול מכתרם ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך״
גדולה תורה יותר מן הכהונה ומן המלכות שהמלכות בשלשים
מעלות והכהונה בעשרים וארבעה והתורה נקנית בארבעים ושנ׳
ושמונה דברים״ אילו הן בתלמוד בשמיעת האזן בעריכת
שפתים בכיבת הלב בשיפלות באימה וביראה ובענוה ובשמחה
בדיבוק חברים ובשמוש חכמים ובפילפול התלמידים בישיבה
במקרא במשנה בכמיעוט עסקה בכמיעוט שיחה בכמיעוט ש׳
שחוק בכמיעוט תענוג ובכמיעוט דרך ארץ בארך אפים ובלב טוב
באמונת חכמים ובקבל היסורין המכיר את מקומו השמח בחלקו ׳
והעושה סייג לדבריו אהוב אוהב את המקום אוהב את הבריות ת
אוהב את המישרים אוהב את התוכחות ומתרחק מן הכבוד
ואינו רודה אחר הכבוד ולא מגיס לבו בתלמודו ולא שמח
בהוראה הנושא בעול עם חבירו מכריעו לכף זכות מעמידו רן
על האמת מעמידו על השלום ומיתישב לבו בתלמודו ש׳
שואל ומשיב שומע ומוסיף הלמד על מנת ללמד הלמד
על מנת לעשות המחכים את רבו והמכין את שמועתו והא׳
והאומ׳ דבר בשם אומרו הא׳ למדת שכל האומ׳ דבר בשם
אומרו מביא גאולה לעולם ש׳ ותאמ׳ אסתר למלך בשם
מרדכי״ גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושיה בעולם
הזה ולעולם הבא ש׳ כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרם
מרפא ואומ׳ עץ חיים למחזיקים בה ותומכיה מאושר ואומ׳
כי ליויות חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך ואומ׳ ריפאות
תהי לשוריך ושיקוי לעצמותיך ואומ׳ תתן לראשך

ליויות חן ועטרת תפארת תמגנך ׳ואומ׳ כי אורך ימים בימינה בשמ׳
בשמאלה עושר וכבוד ואומ׳ דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה
שלום״ אמ׳ ר׳ יהושע בן לוי משום ר׳ מאיר כל שמעון הכוי׳ן
והכוח והחכמה והבבור׳ והעושר והשיבוה ונאה לצדיקים נאה
בעולם הזה לעולם הבא שנ׳ עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה
תמצא ואומ׳ עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם ואומ׳
תפארת בחורים כוחם והדר זקנים שיבה ואומ׳ והפרה הלבנה
וכושה החמה כי מלך צ׳ צבאות בהר ציון ובירושלים ונגד זקניו
כבוד״ ר׳ שמעון בן מנסיא אומ׳ אילו שבע מדות שמצאו חכמי
בצדיקים בולם נתקיימו בר׳ ובבנין״ חמשה קנינים קנה
הקב׳ה בעולמו אילו הן תורה קיניך אחד שמים וארץ קיניך
אחד בישראל קיניך אחד מאברהם קיניך אחד בית המקדש קיני׳
אחד תורה קיניך אחד מנין רמ׳ צ׳ קנני ראשית דרכו קדם
מפעליך מאז שמים וארץ קיניך אחד כנגדך רמ׳ כה אמר
צ׳ השמים כסאי והארץ הדום רגלי איזה בית אשר תבנו לי
ואיכה מקום מנוחתי ואומ׳ מה רבו מעשיך צ׳ כולם בחכמה
עשית מלאה הארץ קיניך אברהם קיניך אחד מנין רבת ויברכ׳
ויברכהו ויאמר ברוך אברם לא׳ עליון קונה שמים וארץ ׳
ישראל קיניך אחד מנין רבת עד יעבר עמך צ׳ עד יעבור עם
זו קנית ואומ׳ לקדושים אשר בארץ המה אדירי כל חפצי בם׳
בית המקדש קיניך אחד מנין רבת מכון לשבתך פעלת צ׳
מקדש צ׳ כוננו ידיך ואומ׳ ויבא אל המזבח הדשן הר זר
הנתת ימינו״ אמ׳ ר׳ יוסי בן קיסמא פעם אחת הייתי מהלך
בדרך ופגע בי אדם אחד ונתן לי שלום והחזרתי לו שלום
אמר לי ר׳ מאיזה מקום אתה אמרת לו מעיר גדולה של
חכמים ושל סופרים אני אמר לי רבוך שתדור עמנו במ׳
מקומנו ואני אתן לך אלף אלפים דנרי זהב ואבנים טובו
ומרגליות אמרתי לו אם אתה נותן לי כל כסף וזהב שבעולם
איני דר אלא במקום תורה שכך כתוב בספר תלים על ידי

מלך ישראל שב סדב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף אמר לי מפני ב
מה אמרתי לי בד אמרתי לרבני שב שעת פטירתו של אדם
איך מולין לך לארם לא כסף ולא זהב ולא אבני טובות ומרגל
ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים שב בהתהלכך תנחה אותך
בשובבך תשמור עליך והקיצותה הנא תשיחך בהתהלכך
תנחה אותך בעולם הזה כשובבך תשמור עליך בקבר והקיצ
והקיצותה הוא תשיחך לעולם הבא ואומר לי והכסף ולי
הזהב אמר יי צבאות כל מה שברא הקב בעולמו לא בראו
אלא לכבודו שב כל הנקרא לשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו
אף עשיתיו ואומר יי ימלוך לעולם ועד יי מלכותיה לעלם
ולעלמי עלמיא

ר חנניה בן עקשיא אומר רצה הקב לזכות את ישראל לפיכך
הרבה להם תורה ומצות שב יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה
ואדיר סלה לאין השבה

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו

בא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך

ובריך

לחיים מלך חפץ בחיים וכתבינו בספר החיים למענך אלהים חיים
מלך עוזר ומושיע ומגן בא יי מגן אברהם

לעולם יי מחיה מתים אתה ורב להושיע כישובב הרוח ומורידו הגשם
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים רופא
חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישיני עפר מי כמוך בעל
גבורות מי דומה לך מלך ממית ומחיה וסריבריח ישועה

מי במוכה אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים ונאמן
אתה להחיות מתים בא יי מחיה המתים אשרי מי שיש לו עזר מ

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על
כל מה שברא ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמה שידענו יי
אלהינו שהשלטון לפניך עוז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על
כל מה שבראתה

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקוה לדורשיך ך
ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך וששון
לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר
לבן ישי משיחך במהרה בימינו

ראו צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלזו וחסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה כולה כעשן תכלה כי העביר ממשלת זדון מן
הארץ ותמלוך אתה יי לבדך מהרה על כל מעשיך בהר ציון מ
משכן כבודך ובירושלים עיר קודשך כאמור בדברי קודשך
ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה קדוש אתה
ונורא שמך אין אלוה מבלעדיך ונאמר ויגבה יי צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש בצדקה בא יי המלך הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתיך ושמך ך
הגדול והקדוש עלינו קראתה ותתן לנו יי אלהינו באהבה הדשה
השכה את יום הזכרון הזה יום זכרון תרועה באהבה הודש זכר
ליציאת מצרים

אחינו ואלהי אבותיכם יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרונינו ופקדונינו
וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך
וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך
לפליטה לטובה לחן ולחסד לרחמים ולחיים ולשלום ביום
בזכרון השבת הזכרון הזה זוכרינו יי אלהינו בו לטובה ופוקדינו בו
לברכה והושיענו בו לחיים טובים ובדבר ישועה ורחמים חוס
וחנינו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי א׳ מלך גדול
חנון ורחום אתה׳

אחינו ואלהי אבותינו מולך על כל העולם כולו
בכבודו והנשא על כל הארץ בתפארתך והופע
בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך
וידע כל פועל כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו
ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל
משלה׳ רינה ומנוחתינו׳ **וקדשינו במצותיך ותן חלקנו**
בתורתך ושבענו מטובך ושמחינו בישועתך וטהר
לבנו לעבדך באמת כי אתה אלהים אמת ודברך מלבינו
אמת וקיים לעד כא׳ יי מלך על כל הארץ מקדש **השבת** וישראל
ויום הזכרון׳ רינה ומנוחה ער תמיד לעולם ועד׳

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך וכל החיים
יודוך סלה ויהללו את שמך באמת
האל ישועתנו ועזרתנו סלה כא׳ יי הטוב שמך
ברכת הנתיב לך ולא טובה כשלומך׳ ולך נאה להודות׳

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל
לחיים ולשלום כא׳ יי עושה השלום׳

למורה זורעכם׳ מי כמוך ובכן תן פחדך ובכן
כבוד׳ ואתן עריצים אתה כחרבכם כ

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתינו ואין אנחנו יכולין לעשות חוקותי
בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקר
שמך עליך מפני היד שנשתלחה במקדשך׳ **יהי** רצון לפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מ
מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודך׳ **אבינו מ**
מלכינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו ל
לעינינו כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים וגפוצותינו כנס מיירתי
ארץ׳ והבאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך ב
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין
כסדרן ומוספין כהלכתן׳ ואת מוסף **את יום השבת הזה**
יום הזכרון הזה נעשה ונקריב לפני באהבה כמצות רצונך כמו ש
שכתב עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור׳

ובחדש השביעי באחד לחדש׳ מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשה יום תרועה יהיה לכם ועשיתם עולה לריח ניחוח לי׳ פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים׳ ומנחתם

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושתי עשרונים סלת במנחה בלולה בשמן ונסכו עול שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכו׳ זה קרבן ע שבת והקרבן היום כאמור ובחדש

ונסכיהם כמדובר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין בנסכו מלבד עולת החודש ומנחתן ושני עשרונים לכפר ושני תמידין כהלכתן׳ **זה יום הזכרון**

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקורא עונג
עם מקדשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו מטובך ובשבעי עית רצית

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו כגוי הארצות ולא שמנו כמ׳ משפחות האדמה׳ שלא שם חלקינו כהם וגורלינו ככל המ׳ המונם׳ שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים אל א׳ לא יושיע׳ **ואנו** כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקב״ה שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים מ׳ מעל ושכינת עוזו בגבהי מרומים״ **הוא** אלהינו ואין עוד אחר אמת מלכינו ואפס זולתו״ ככתוב בתורתו וידעת היום הר׳ ושבות אל לבבך כי׳ הוא האלהים בשמים מ׳ מעל ועל הארץ מתחת אין עוד״ **על כן נקוה לך** יי׳ אלהינו לראות מהרה בתפא׳ בתפארת עוזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכ׳ יכרתון״ לתקן עולם במלכות שדי כל בני בשר יקראו בשמך לפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל ישבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון לפניך יי׳ אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר יתנו״ ויקבלו כולם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי׳ ולעולמי עד תמלוך בכבוד״ ככתוב בתורתך יי׳ לעולם ועד״

רנ״ והיה יי׳ ונ׳ לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי׳ אלהיו עמו ותרועת מלך בו׳ ונ׳ וייקר בישורון מלך בהתאסף ראשי ראשי עם יחד שבטי ישראל׳ וכתבתי חדש בתוב לאמר כי ליי׳ המלוכה ומושל בגוים׳ ונ׳ יי׳ מלך גאות לבש לבש יי׳ עוז התאזר אף תיכון תבל בל תמוט׳ ונ׳ שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יי׳ עזוז וגבור יי׳ גבור מלחמה״ **ונ׳** שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד יי׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה׳ ועל עבדיך הנביאים כתוב לאמר מה אמר מלך ישראל וגואלו יי׳ צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים׳ ונ׳ ועלו מ׳

מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לי׳ המלוכה׳ ובאמ׳ ויהי׳ לי׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי׳ אחד ושמו אחד׳ ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד״

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כולו בכבודו והנשא על כל הארץ בתפארתו והופיע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך׳ וידע כל פועל כי אתה פעלתו וכל יצור כי אתה יצרתו׳ ויאמרו כל אשר נשמה באפו יי׳ אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה״ **רבה במתיתין** קדושינו בכל מצותיך ותן חלקנו בתורתך שבעינו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבינו לעבדך באמת׳ כי אתה אלהים חיים אמת יהיה לעד בא מלך על כל הארץ מקדש **הישראל** וישראל וזרע הזכרון״ **הישרך**

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם לפניך׳ נגלו כל העלמות והמוך נסתרות׳ שמיד ראשית׳ כי אין שכחה לפני כסא כבודך ואין נסתר מנגד עיניך׳ אתה זוכר את כל המעשה וגם כל היצור לא נסתר ממך׳ הכל גלוי וידוע לפניך יי׳ אלהינו ואותיו ומוסיף עד סוף כל הדורות׳ כי הביא חוק׳ וזכרון להפקד כל רוח ונפש״ לה׳ זכר מעשים רבים והמיך בריאה כדתה׳ לאין תכלית׳ מראשית׳ כי בזאת הודעת ומלפנים אותה גיליתה״ זה היום תחילת מעשיך זכרון ליום ראשון׳ כי חוק לישראל הוא׳ ומשפט לא יעקב״ ועל הסדר יצרת בן יאמר אידו לז׳

היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצור עולמים ואם כבנים אם כעבדים רחמי׳ ואם כבנים רחם׳ כרחם אב על בנים׳ אם כעבדים יבטינו לך תלויים עד שתחונינו׳ והוציא לאור משפטינו היום קדוש״ **אדון שרה** שפתינו נרחב לפניך׳ אל רם ונשא לקול תרועת הרועים׳ זכר מלכות יבוא״

ובכל ומלכיו ומשל

לחרב ואידון לשלום ואידון לריעב ואידון לשובע ובריאות כן יפקדון
להזכירם לחיים ולמוות: מי לא נפקד בהיות הזה כי זכר כל היצון ר
לפניך כא מעשה איש ופקודתו ועלילות מעלליו: אמר גבר
מחשבות ארם ותחן כולותיו ויצרו מעללי איש אשר אין
שלא ישכחך וכן ארם יתאמץ כך: כי הורשיך לעולם לא
ישלה ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך כי זכר כל המעשים לפניך
כא ואתה דורש מעשה כולם: והם אתה כן כאהבה זכרתם ותפקד תו
כרסר ישועה ורחמים בהביאך את מי המפול לשחת כל בשר
מפני רוע מעלליהם: על סדר זכרונו כא לפניך יי אלהינו לי
להרבות זרענו כעפרות תבל וינאשיאין כחול הים: בכת בתור
ויזכר אלהים את נח את כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בת
כתיבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: וכ וישמע
אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב: וכ ואזכר את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק
ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור: וכ וכרברי קורש
בתו לאמר זכר עשה לנפלאתיו חנון ורחום יי: טרת נתן ליראיו
יזכור לעולם בריתו: וכ זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף
דור: וכ ויזכור להם בריתו ויכחם כרוב חסריו: ועל ידי עבריך
הנביאים כתוב לאמר: הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר
כה אמר יי זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרועה: וכ וזכרתי אני את בריתי אותך בימי
נעוריך והקימותי לך ברית עולם: וכ הכן יכיר לי אפרים
אם לך שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן
המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי:

אדיצר

ואלהי אבותינו ואדוננו בזכרון טוב לפניך
ופוקדנו בפקידת ישועה ורחמים בושמי
שמיו קדש ונכוד לבו יי אלהינו את הברית
את החסד ואת השבועה: אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר
המוריה והראה לפניך עקידה שעקד אברהם אבינו את יצחק

בנו על גבי המזבח ובבשר רחמיך לעשות רצונך בלבב שלם כן יכפ
רחמיו את כעסך מעליכם ומטובך הגדול תשוב חרון אפך מעירך
ומעמך ומנחלתך ומקדשך לבו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו
בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך: באמר וזכרתי לו
להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני
הגוים להיות להם לאלהים אני יי: כי זוכר כל הנשכחות אתה
הוא מעולם ואין שכחה לפני כסא כבודו ועקדת יצחק לזרעו
ישראל היום תזכור: בא יי זוכר הברית: השוך:

אתה

נגליתה בענן כבודך על עם הישר לדבר
עמם מן השמים השמעתם קולך והגליתה
עליהם בערפלי טוהר: גם כל העולם פולו
חל מלפניך וברית בראשית חדוש ממיך בהגלותך מלכיבו
על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות: ותשמיעם את הוד
קולך וברוב קדשך מלהבות אש בחזלות ומקים עליהם
נגליתה ובקול שופר עליהם הופעתה: כבת בה ויהי כמים השלישי
בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר
חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: וכ ויהי קול השופר
הולך וחזק מאד מאד מושה ידבר והאלהים יעננו בקול: וכ
ובל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר
ואת ההר עשן וירא העם ויבעו ויעמדו מרחוק: ובוכ
קור בתו לאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר: וכ
פחצי שרות וקול שופר הריעו לפני המלך: וכ תקעו בחדש ש
שופר בכסה ליום חגינו כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב
וכ הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עוזו הללוהו
בגבורותיו הללוהו כרוב גודלו הוו כרוב גודלו הוו בתקיעת ש
שופר הללוהו בנבל וכינור: הללוהו בתוף ומחול הללוהו
במינים ועוגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללו יה: ועל ידי עבדיך
הנביאים כתב לאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו

תאיבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה׳ בהר
הקדש בירושלים׳ וכל בל ישכר תבל ושוכני ארץ בנושואין
נס הרים תראו וכתקוע שופר תשכיעו׳ וכ׳ ויל׳ עליהם יראה
ויענו בברך חייבו ויל׳ אלהים בשופר יתקע ויהלך בסערות
תימן יל׳ צבאות יגן עליהם׳ כן תגן על עמך ישראל בשלום׳

אדוני ואלהי אבותינו תן בשופר גדול לחירות
לחירותינו ושא נס לקבץ גליותינו וחן
וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו
כנס מרכתי ארץ והביאנו לציון עירך ברינה ולירושלים
בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את מצות
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך׳ באמר
ביום שמחתכם ובמועדיכם וראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרות
על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יל׳ אלהיכם׳ כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה
ואין דומה לך׳ באל׳ שומע קול תרועה עמו ישראל ברחמים׳
קדק׳ ריטה׳ ומודים׳ וכרכת כהנים׳ ושרים שלום׳

בר יהודה סלה

ובתוב לחיים טובים׳ כל בני בריתך׳ כל החיים יודוך סלה׳ באל׳
יל׳ הטוב שמך ולך נאה להודות׳ אלהינו׳ עד בשלום׳
בספר חיים טובים׳ ברכה ושלום׳ ופרנסה טובה׳ נזכר ונכתב
לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים ולשלום׳ באל׳ יל׳ עושה השלום׳

נערך יום הכפורים׳ ומנחה והתפלין שמונה עשרה יגד יטוגה תשלו
ויתחילין ויהי ונל חיוס׳ סדילה שרתה היה׳ חתך׳ אלהי עד
שלום נטרתי׳ וכן׳ ולו יהה הכפורים׳ אור׳ זוכרינו׳ ומי כמוך
וכתן תן פחדך׳ וכתן תן כבוד׳ ואד יגדיקים׳ קדוש אתה׳
ומחר ליום אוזדים׳ זוכרינו יגד המלך הקדוש׳ ומגחה כמו שיגה

שוטר ע תפילה עריך כל בשר יבוא׳ אחר שפתי תפתח תפי יגיד
תחילתך כי שם יל׳ אקרא הבו גדל לאלהינו׳

אחר

בחרתנו מכל העמים אהבת
אותנו ורצות בנו ורוממתנו מכל
הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכנו לעבודתך
ושמך הגדול והקדוש עלינו׳
קראת ותתן לנו יל׳ אלהינו באהבה׳ את יום השבת הזה׳ ואת
יום הכפורים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו את
כל עונותינו׳ מקרא קדש׳ זכר ליציאת מצרים׳

אדוני ואלהי אבותינו ועלה ויבוא ויגיע ויראה
ויראה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ו
ופקדוננו׳ זכרון אבותינו׳ וזכרון משיח בן
דוד עבדך׳ וזכרון ירושלים עיר קדשך׳ וזכרון כל עמך בית
ישראל׳ לפניך לפליטה לטובה׳ לחן׳ לחסד׳ לרחמים׳ לחיים׳ ולשלום
ביום השבת הזה׳ וביום הכפורים הזה׳ זוכרינו יל׳ אלהינו
בו לטובה׳ ופוקדינו בו לברכה׳ והושיענו בו לחיים׳ ברבר
ישועה ורחמים׳ חוס׳ וחונינו׳ ורחם עלינו׳ והושיענו׳ כי אליך
עינינו׳ כי אל׳ מלך חנון ורחום אתה׳

אדוני ואלהי אבותינו׳ בחל לעונותינו׳ ביום הכפורים
הזה׳ מחה׳ והעבר פשעינו׳ וחטאתינו
מנגד עיניך׳ כאמור׳ אנכי אנכי הוא
מוחה פשעיך׳ למענו׳ וחטאתיך לא אזכור׳ וכ׳ מחיתי כעב
פשעיך׳ וכענן חטאתיך׳ שובה אלי׳ כי גאלתיך׳ וכ׳ כי ביום
הזה יכפר עליכם׳ לטהר אתכם׳ מכל חטאתיכם׳ לפני יל׳
תטהרו׳ ריבה׳ במחותינו׳

רצה נו במצותיך׳ ותן חלקינו׳ בתורתך׳ ושב
ושבענו׳ מטובך׳ ושמחנו׳ בישועתך
וטהר לבנו׳ לעבדך באמת׳ כי אתה
מרחם לישראל׳ ומוחל לשבטי ישורון׳ בכל דור ודור׳ ומן
ומבלעדיך׳ אין לנו מלך מוחל וסולח׳ אל אתה׳ כי אתה׳ אל

אלהים חיים אמת ורבורך מלכינו אמת וקיים לעד באים מלך
מיחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו
בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש **השבת** וישראל
ויום הכפורים **רצה והורים** ובתוב לחיים כל בני בריתך
וכל החיים יודוך סלה. באים הטוב שמך ולך נאה להודות
ברכת כהנים ושים שלום מספר חיים ברכה ושלום
ופרנסה טובה נזכר וכתב לפניך אנו וכל עמך בית ישר
לחיים ולשלום באים עשה השלום **ודוי**

אחינו ואלהי אבותינו תבוא לפניך תפילתנו ואל
תתעלם מתחנתינו שאין אנו עזי פנים
וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו
אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העווינו והרשענו
זדנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו לצנו מ
מרדנו נאצנו סרנו עוינו פשענו צררנו קשינו
עורפנו רשענו שחתנו תעבנו תועינו סרנו ממצותיך וממשפטיך
הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על
כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך
שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות
אתה יודע אתה כוחן

אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי ואת
בוחן כליות ולב אין כל דבר נעלם ממך
ואין נסתר מנגד עיניך יהי רצון לפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו ותכפר על כל עונותינו **סליחה**

על ותמחל שתסלח לנו על חטאתינו
חטא שחטאנו לפניך באונס ובר צונך
ועל חטא שחטא לפניך באמיץ הלב

על חטא שחטאנו לפניך	ב	ב	לרדעת
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ב	סור שפתים
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ג	לדי רכסתר
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ג	רוי עריות
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ד	בור פה
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ד	עז ובמרמה
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ה	רגאת ריע
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ה	רהור הלב
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ו	וזדרי פה
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ו	ועידת זנות
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ז	דרך רבשגגה
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ז	לזול הורים
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ח	לול השם
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ח	רזה ידיו
על חטא שחטאנו לפניך	ב	ט	פשות פה
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	ט	ונואה שפתים
על חטא שחטאנו לפניך	ב	י	יצר הרע
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	י	ודעים ובלא יודעים
על חטא שחטאנו לפניך	ב	יא	חשוב בכזב
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	יב	פת שוחד
על חטא שחטאנו לפניך	ב	יב	עון
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	יג	שון הרע
על חטא שחטאנו לפניך	ב	יד	שא ובמתן
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	יד	ראיה העין
על חטא שחטאנו לפניך	ב	טו	טויית הדרון
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	טו	שר ובתרבות
על חטא שחטאנו לפניך	ב	טז	קור עין
ועל חטא שחטאנו לפניך	ב	יח	שפתותינו
על חטא שחטאנו לפניך	ב	יט	יכיר רמות

פלונגן. ריחו לנו כפר לנו

ועל חטא שחטאנו לפניך כ ע זות מיחה
על חטא שחטאנו לפניך ב פ תחון פה
ועל חטא שחטאנו לפניך ב פ ריקת עול
על חטא שחטאנו לפניך ב צ ריית ריע
ועל חטא שחטאנו לפניך כ ע עדי רבלים להרע
על חטא שחטאנו לפניך ב ה לות ראש
ועל חטא שחטאנו לפניך כ ק פיזת יד
על חטא שחטאנו לפניך ב ר מיל
ועל חטא שחטאנו לפניך ב ר ויצת רגלים להרע
על חטא שחטאנו לפניך ב ש מועה שוא
ועל חטא שחטאנו לפניך כ ש נאת חכם
על חטא שחטאנו לפניך ב ת שומת יד
ועל חטא שחטאנו לפניך ב ת מחרון לב

מלח לבו מחל לבו כפר לבן

על חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם
על חטאים שאנו חייבים עליהם עלה
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד
על חטאים שאנו חייבים עליהם ברת
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיונה בירו שמים
על חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתת מרדות

ועל כולם מלח לבו מחל לבו כפר לבו

על חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין
כרילה שריפה הרג ורגום

על

מיצרה עשה ועל מיצרת לא תעשה אם עבר
קום עשה ואת שאין בה קום עשה ואת שגלוים
לבו ואת שאינן גלוים לבו את שגל לבו בפרי
הוריבו לפניך ואת שאינן גלוים לבו הכל לפניך גלוים

ווידוי בתפלת שבת הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו אנחנו
ובנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת אמת כי אתה
לישראל ומוחלן לשבטו ישורון ומכלעדיך אין לנו מלך
מוחל וסולח אלא אתה אל יר שלא נוצרתי איני כו
ועכשיו שנוצרתי כאילו לא נוצרתי ועפר אני בחיי ולא חוס
כמיתתי הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלימה יהי רצון
לפניך ה' אלהי אלהי אבותי שלא אחטא עוד ומה שחטאתי לפניך
מחיך ברחמיך הרבים אבל לא על ידי יסורין וחלאים רעים
ויהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי
שלום בשמאלו ושלום בימיני עושה שלום במרומיו הוא
יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן למנצח
זכרינו כדי בפיוך וכבוד תן פחדך וכבוד תן בכבוד
ואז יגדילו אלהי כחרהבו עד לי שאלת מחלה

מבני

חטאבו גדליבו מאד הוציבו רגבו
ונתרחקו מעל ארמתיבו ואיך
אנו יכולין לעשות חובותינו
בבית בחירתך בבית הגדול

וחקדוש שנקרא שמך עליך כופני היה שנשתלחה במקדש
יהי רצון לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שהשוב
ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מתרקד
ותגדל כבודו אביבו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע
והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פדוותינו מבין הגוים
וכנוותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך
ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כס
כהלכתן ויאת מוספי את יום השבת ך את יום הכיפורים
הזה נגעה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו
שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
כאמור

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבתם עולה ליי׳ ריח ניחוח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם ומנחתם ונסכיהם כמשפט שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין נסכו ושעיר לחטאת תמידין כהלכתן

אדינו בשבת אחר. ישמחו במלוכתך עד בראשית ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום השבת הזה וביום הכיפורים הזה מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך באמרו אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למען דודי לא אזכור וגם מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך וגם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי׳ תטהרו רננה במנוחתנו

ורד שיבך במנוחתיך ותן חלקינו בתורתך ושבענו מטובך ושמחינו בישועתך וטהר לבינו לעובדך באמת כי אתה אלהים חיים אמת ומלך מלכי המלכים לעד בא׳ ית׳ מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמך ישראל ומעביר אשמותינו בכל בשבת ושבת מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכיפורים רינה ומזמור ובתוב לחיים כל מני בריתך וכל החיים יודוך סלה ויברכו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה אל הטוב לך להודות. פרוס סוכת שלום עלינו

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו ועל עמך בית ישראל לחיים ולשלום בא׳ ית׳ עושה השלום. ואמרו כל. אל הכל ועל

חטאים. סלחלה שריפה מן. אלהי שמירתי נו. ואנחה כמן ועיני

זכרינו לחיים. מלך חפץ בחיים וחותמינו בספר החיים

טובים. למענך אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן בא׳ ית׳

מגן אברהם. אתה גבור. מי כמוך. וכתוב תן פחדך

ובכן תן כבוד. ואז יגדלו. אתה בחרתנו. יעלה ויבוא

אחינו ואבינו ואבותינו ומחול לעונותינו הראשונים בתשובתך

עד מקדש השבת ושאר יום הכיפורים. ריצה ומורים.

וחתום לחיים כל בני בריתך. ברכת כהנים בספר חיים

ונחתם לפניך. כו׳. וירוו בן. מה נאמר לפניך

ומה נדבר ומה נצטדק. אנו. ומה נאמר לפניך. אתה יודע. ומקום אתה יודע. אתה נותן

אתה ניתן ירא לפושעים. ויסד בר פשוטים לקבל שכרם. ותלמידינו להתוודות לפניך

על כל עונותינו לבערת הקבלה. ומה שעבר

שלימה לעמוד. באיש. ובכיחוזים. למען דבריך. ותכלה פיך

בעמוד. אמרת. אין קץ לאנשי. חרמותינו. ואין מספר לניחוחי

אשמותינו. ואתה יודע שאחרותינו. רמה. ותולעה לפיכך

הרבתה סלחתינו. מה אנו. ומה חיינו. ומה חסדינו. ומה

צדקינו. מה ישעינו. ומה כוחינו. ומה גבורתינו. ומה

ימינו. ומה שנותינו. ומה נאמר. לפניך. יי׳ אלהינו ואלהי

אבותינו. הלא כל הגיבורים. כאין. לפניך. ואנשי. בלא. היו

וחכמים. כבלי. מדע. ונבונים. כבלי. השכל. כי. רוב. מעשיהם

תוהו. וימי. חייהם. הבל. לפניך. ומותר. האדם. מן. הבהמה. אין. כי

אין. כי. הכל. הבל.

אתה הבדלתה. אנוש. מראש. והכירהו. לעמוד

לפניך. כי. מי. יאמר. לך. מה. תפעל.

והתן לבו׳ יי׳ אלהינו. באהבה. את. יום. השבת. הזה

ואת יום הכיפורים. הזה. לרצון. ולסליחה. ולכפרה. על

כל. עונותינו. למען. נחדל. מעשוק. ידינו. ונשוב. לעשות

ונשלה.

חוקי רצונך בלבב שלם ואתה ברחמיך הרבים רחם עליהם כי לא
תחפוץ בהשחתת עולם שנ׳ דרשו ה׳ בהמצאו קראוהו בעוד
בהיותו קרוב שנ׳ יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב
אל ה׳ וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח׳ ואתה אלוה
סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב ות
ורוסה אתה בתשובתן של רשעים ואין אתה חפץ במיתתן
שנ׳ אמור אליהם חי אני נאום ה׳ אלהים אם אחפוץ במות
הרשע כי אם בשוב מדרכו וחיה׳ שובו שובו מדרכיכם
הרעים ולמה תמותו בית ישראל׳ וב׳ החפץ אחפוץ מות
רשע נאום ה׳ אלהים הלא בשובו מדרכיו וחיה׳ וב׳ כי לא
אחפוץ במות המת וה׳ נאם ה׳ אלהים והשיבו וחיו׳ כי אתה
סולח לישראל ומוחל לשבטי ישורון ומעבר על פשע
לשאר מלך מוחל וסולח אלא אתה׳ כי אתה הא הסולח׳

אחרון

עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשיו שנוצרתי
כאילו לא נוצרתי ועפר אני בחיי חל וחומר
במיתתי הרי אני לפניך כבלי מלא בושה
וכלימה׳ יהי רצון לפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא
עוד ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים אבל לא
על ידי יסורין׳ ויהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה׳ צורי וגואלי׳ עושה שלום במרומיו׳ ישלום עלינו
על כל ישראל ואמרו אמן׳

אבינו מלכינו חטאנו לפניך׳
אבינו מלכינו אין לנו מלך אלא אתה׳
אבינו מלכינו עשה עמנו למען שמך׳
אבינו מלכינו חדש עלינו שנה טובה׳
אבינו מלכינו בטל מעלינו כל הגזירות קשות׳
אבינו מלכינו בטל מחשבות שונאינו׳
אבינו מלכינו הפר עצת אויבינו׳
אבינו מלכינו שלח הפיאה עלומה לחולי עמך׳

אבינו מלכינו עינוך מגפה מנחלתך׳
אבינו מלכינו כלה כל צר ומסטין מנגלינו׳
אבינו מלכינו כלה רבי וחרב ורעב ושבי ומשחת ומגפה מבני
אבינו מלכינו זכור כי עפר אנחנו׳
אבינו מלכינו הרע רוע גזר דיננו׳
אבינו מלכינו מחק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו׳
אבינו מלכינו מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך׳
אבינו מלכינו מחל וסלח לכל עונותינו׳
אבינו מלכינו זוכרינו בזכרון טוב לפניך׳
אבינו מלכינו החזירנו בתשובה שלימה לפניך׳
אבינו מלכינו כותבינו בספר חיים טובים׳
אבינו מלכינו כותבינו בספר זכיות׳
אבינו מלכינו כותבינו בספר פרנסה וכלכלה׳
אבינו מלכינו כותבינו בספר הגאולה וישועה׳
אבינו מלכינו כותבינו בספר מחילה וסליחה׳
אבינו מלכינו הנמחל לכל ישועה בקרוב׳
אבינו מלכינו הרם קרן משיחך׳
אבינו מלכינו הרם קרן ישראל עמך׳
אבינו מלכינו פתח שערי שמים לתפילתנו
אבינו מלכינו אל תשיבנו ריקם מלפניך׳
אבינו מלכינו שמע קולנו חוס ורחם עלינו׳
אבינו מלכינו קבל ברחמים וברצון את תפילתנו׳
אבינו מלכינו נקום לעינינו בקבלת דם עבדיך השפוך
אבינו מלכינו עשה למענך ולא למענינו׳
אבינו מלכינו עשה למענך והושיענו׳
אבינו מלכינו עשה למען הרוגים על שם קדשך׳
אבינו מלכינו עשה למען טבוחים ונלי יחודך׳
אבינו מלכינו נעשה למען כאן באש וכמים על קדוש שמ
אבינו מלכינו עשה למען הנרקלי הכורא שסקדא עליהם

אביגו מלכינו עשה למען רחמיך הרבים׃
אביגו מלכינו חננו וענו כי אין בנו מעשים עשה עמנו
צדקה וחסד והושיענו׃ סלך לה׳ לכל הע׳

הושענא

למענך אלהינו׃ למענך בוראינו׃ למענך גואלינו׃
למענך דורשינו׃ הושענא׃

אמיתך׃ למען בריתך׃ למען גדולך׃
למען הודך׃ למען הוד׃ ועזך׃
למען זכרך׃ למען חסדך׃ למען טובך׃
למען יחודך׃ למען כבודך׃ למען לומדך׃ למען מלכותך׃
למען נחת׃ למען סודך׃ למען עוזך׃ למען פארך׃
למען צדקתך׃ למען קדושך׃ למען רחמיך הרבים׃ למען שבועתך׃
למען תהילתך׃ הושענא׃

ארון המושיע׃ בלתי אין להושיעה׃
גיבור ורב להושיע׃ דלותי ולי יהושיע׃
הוא המושיע׃ ומגיל ומושיע׃ זועקיך
תושיע׃ חובקיך תושיע׃ טלאיך תשביע׃ יכול להשמיע׃
כל שיח תרשיח׃ ותושיע׃ לגיא כל תרשיע׃ מגרים תמותיך
ותושיע׃ נשואים להסיע׃ שעירים להניע׃ עגבים
בלהמיע׃ פותחיך ומרשיע׃ צמאיך תשביע׃ קוראיך

הושיעה׃ הב להושיע׃ שוחריך הושיע׃ תמימיך תושיע׃
הושענא׃

אום אני תומה׃ הכרה בחמה׃ גולה וסורה לתמה׃
ההרוגה עליך׃ רובץ שכת כיאן טבחה׃ זרויים בין
מפעיסה׃ חבוקה ורבוקה כחלה׃ טרפת אל שמה׃
יחודה ליחדך׃ כברשה בגולה׃ לומדת יראתך׃ מדושת לחמך׃
נתונה למוכיח׃ סומלת מבלה׃ עניה סערה׃ פרויה טוביה׃
מאך חדשיה׃ רשומים בשמך׃ שואגים הושענה׃ תמוכים
עליך הושענא׃

אכן שתייה׃ כית המחיר׃ גורן אבנן׃ רבית המוכנה׃
הר המוריה׃ יהודה יראה׃ לבול תפארתך׃ יש
חנה ודודי׃ טוב הלבנון׃ יפה כוח משרשבל׃ כן׃
מלילת יופי׃ ליבת הינדק׃ מכון לשבתך׃ נבוה שאנן׃ סוכת
שלם׃ עליית שבטים׃ פיבת ידרת׃ צבור המיבוזבת׃ קודש
הקדשים׃ רבוח אהבה׃ שכינת כבודך׃ תל תלפיות׃ הושענא׃

ארם ובהמוה׃ בשרורוח ונשמה׃ גיר וגיגטורקמה׃
דמות ודלם וקומה׃ הור להבל דמיה׃ דנמשל
בבהמות נרמה׃ זיר ותואר והומה׃ חידוש ענני
אדמה׃ טיעת עינו נשמה׃ יקבים ויקומה׃ כהמות נשקמה׃
לתבל המסריימה׃ מיטרה עוז לשמה׃ נשיה לדיומה׃
שיחים לקומה׃ ערנים לעוגבה׃ פרחים להעינמה׃
צמחים לגושמה׃ קרים לזורמה׃ רביבים לשלמה׃ רעב
שתייה לרוממה׃ תלויה על בלימה׃ הושענא׃

ארמה מאירה׃ בהמה מפשבלת׃ גורן כזגדם׃
דגן מזרלה׃ הון מקמאורה׃ ואוכל
ממהומה׃ זית מנשל׃ חטה מחגבה׃
טרח מגומאה׃ יקב מיולה׃ כרם מתולעת׃ לקש מארמה׃

מנגר מיגבלינגל ה׳ הנפש מבהלה ה׳ שדם ע מיכולעם ה׳ ערדום
מדלה ה׳ פירות מישרדפון ה׳ יכאן מיגמיתות ה׳ ה׳ עיר מקלל
רום מרדון ה׳ שיכולה מיגבמון הו׳ תבריאה מחסגל ה׳

הושענא

למען

איתן הנדרך בלהב אש׳ למען נעקד
על עינב ראש ה׳ למ׳ גיבור הנאבק עם
שר אש ה׳ למ׳ הגלים נחיתה באור אש ה׳
למ׳ הועלה למרום ונתעלה במולאסי אש ה׳ למ׳ והוא לך
נסגן באראלי אש ה׳ למ׳ דבר הברות נתוכות מאש ה׳ למען
חיפרי ירעוה עבן ה׳ אש׳ למ׳ טבם הר ירדת עליך באש ה׳
למ׳ ירידוה אשר אהבה משמי אש ה׳ למ׳ במיה עד שיך
שוקעה האעי ה׳ למ׳ לרח מחתה אש והסיר חרון אש ה׳ למ׳
מקבא קנאה בדולה באש ה׳ למ׳ נה ירדו וירדו אסבי אש הו׳
למ׳ שם טולה חלם בגליל אש ה׳ למ׳ עמיר בגורן ונתרינה
באש ה׳ למען פילל בעזרה ויורה אש ה׳ למ׳ יגיר ונתעלה
ברכבה אש וסוסי אש ה׳ למ׳ הדרשים מושלכים באש הו׳
למ׳ ריבוא רתכוך חרונהרי אש ה׳ למ׳ שוממות עיר
אשר תבנה באש ה׳ למ׳ תולדות אלוקים יהודה תשים בכור

הושענא זה אום לשבת

אום

נמורה כמבת ה׳ יבונבת בדת נפש מישבת ה׳
גומרת הילכות שבת ה׳ דור שת מישאלה ע
שבת ה׳ הקובעת אלפים תחום שבת הושע
ומשיבת רגל משבת ה׳ זכור ושמור מקיימת בשבת ה׳ חרשת
למיהר כיאת שבת ה׳ טחרחת כל מיששה לשבת ה׳ יום כולו
מקאתנת עד בלות שבת ה׳ כבוד וענוג מיקוראה שבת ה׳ לבוש
וכסות מיחלפת בשבת ה׳ מאכל ומשתה מבנת לשבת הו׳
נעם מגרים מתעמית לשבת ה׳ ס׳ עירודות שלוש מקיימות
בשבת ה׳ על שתי מיכרות בריבעת בשבת ה׳ פור טת ארבע
רשויות בשבת ה׳ יכורי הדלקת הנר מדלקת בשבת הושע

קידוש היום מקדשת בשבת ה׳ רבן בשבע מפללת בשבת ה׳
שבעה ברת מקראה בשבת ה׳ תנחילנה ליום שכולן שבת ה׳

הושענא

אעיור

שועי ה׳ בבית שיוועי ה׳ יגיליה בנ
ביבוס פשעו ה׳ ירשתיך כר להושיעי
הישיבה לקול שועי ה׳ יקומה ל
להושיעי ה׳ זכור ורחם מושיעי ה׳ חיבן תשעשעי ה׳ טוב
אנך שעי ה׳ יוחש מושועי ה׳ כלה מרשיעי לבל עוד הרשי
הרשיעי ה׳ ימהר אחי ישעי ה׳ ניבח להושיעי ה׳ שיא בנ
עון רשעי ה׳ עבור על פשעי ה׳ פנה בא להושיעי ה׳ ינור
ינדיך מושיעי ה׳ יקבלנא שועי ה׳ רומסה דרך ישעי ה׳ שרד
מושיעי תוקיע ותושיעו הושענא א׳

אי

למשעוה ה׳ באר ע שבועה ה׳ תשיב בשועות הרשי
רתקה ערך שעות ה׳ הוגו שעשועות ה׳ רחיקותם מי
משעשעות זועקים להשעות ה׳ חובי ישועות טפ
טפולים בך שעות ה׳ יודע בין שעות כורעיך בשוועות ה׳
להבין שמועות ה׳ מפיך נשמעות ה׳ נוהך תשואות ה׳
סקורות משמעות ה׳ ערות משמועות ה׳ פועל ישועות ה׳
ינריך נושעות ה׳ קרב ישועות ה׳ הנש תשואות ה׳ שלש שעות
ה׳ תחיש לתשועות ה׳

תתצינו

לשפולתהילה תשיתינו אל ההכל
ואל הנחלה תרוממינו למעלה למ
למעלה תקיממינו לעם סגולה ה׳
תיגיגינו כעול פלגי מים שתולה תפרונו מכל נגעו ומחלה
תעטרינו באהבה כלולה תשמחינו בבית התפילה תנחילנה
על מי מנוחות להנחילה המליצינו חכמה ושכלה תלבשינו
עוז וגדולה תכתירנו בכתר המעולה תטעינו בישר מס
מסולה תחונינו ברחמים ובחמלה תזכרנו בבדו זאת עולה

גתן

תושיענו לך בגאולה. תחרריבנו בחן וחמלה. תרביקיבנו באמונה
תחנלה. תגדילינו בדר הגדולה. תבדיבנו בישע ונחלה. תאמרי גר
לנרם גאולה. תאדריבנו לביתך כנחלה. תלבביבנו לביתך בעהל.
תלבביבנו בעירך בתחלה. תעורר יבר [illegible] בשובלה.
תיסדריבנו בבנינתה עיר על תילה. תרבי בינינו בשבון ונלה.
תרדקיבנו אלהי יעקב סלה. הושיענא. הושיענא.
אני והוא הושיענא.

בהושעתה

אליך בלבד עמיר. ב נאמר
לישע עמיר. כן הוא אני והו.
בגרי אלהים. דרשים לישע אלהי.

בה המון אבאות. ועימם מלאכי נבאות. כן הוא. אני והו.
בו זכים מבית עבדים. חנון בירם מעבדים. כן הוא אני והו.
בח טביעים בגיל גזרים. יקרר עמם מעבדים. שיהו אנוה
בט כמה משדרות ויושע. לדרש מיבוריבת ויושע. כן הוא. אני והו.
כא מי אמר יהוצאתי אתכם. נקוב והרעאתי אתכם. כן הוא. אני והו.
כב סיבבי מדבר. עומיכי ערבה להקות מדבר. כה הוא אני והו.
כג בילאי ארון כהוכשע. ביער בלשת בחרון ומושע. כה אולי
כד הקדולות בבלה שלחת. רחוב למעב שולחת. כן הוא. אני והו.
כה שבות אהולי יעקב. תשוב ותשוב שבות שבטי יעקב. יה
כו שובבריי מיצות ויחזקי ישועות. כן הוא. אני והו.
כז למשעות והושיעה נא. אני והוא. והושיענא.

בהושעתה

אב המון שלוח והבי מעון
בעבורן רדתה ומלטתו.
מלהב. כן הושיענא.

כח אדעו מיכה יחדתו לשולח. הבדה להדרן יהד אל תשלח.
כט הנאבך עם מלאך הדיש ועיר. ומילכתו משטם שעיר.
ל זרעו מבואב על העיר בטיח חדרת. עריבו מגוסע והלב דבט.
לא שקורים במזקריבנו בשלבן. ודרו בבריצולות ממו אבן. לה

בב מלול בבת ערה שדתו לויתו אל חיך תורתי. בן הושע נא.
בג סוגר ביד ושבר בטוב הניתי. עורר אבישי רק את הפלשתי. כ
בד בקיר בנשמיע מימ ערבו. שקיתה להשיער ושובבתו לסלונו.
בה ד נבב עד ושעתד ממ עלה. ד ישקה האש אשר בתעלה המקום הזה.
בו תשב רוחו אלין ויחס בש הילד. בן הושע נא.
בז שומרי מיחתי וחוסי ישועות. אל למושעות. והושיענא.
אנא הושיעה נא.

אנא

אחן חיו תאיבי ישעך. בעבר נחל לשעשעך. וה
אנא גאל בה ניטעך. דומזה בטאטיאך. וה נא.
אנא הבט לפרית טיבעך. ומיחשבי ארץ בהטבעך.
אנא זכור לבר אב ודעך. חסדך לבן בהודיעך. וה נא.
אנא טהורי לב בהעליאך. יודע כי הוא פיליאך. והו נא
אנא בבדר כחתן ישעך. לאבותיבו בהשבעך. וה נא.
אנא מלא משאלות עם מזשוערך. נעקר בחר בסון מורר שיודעך. וה
אנא סגיב אשלי ניטעך. ערי יבים בהביעך. והו נא.
אנא פתח לנו אוצרות היבועך. ביה מהם בהרבעך. והו נא
אנא קוראיך בארץ רועעך. רעם בטוב מרעך. והו נא.
אנא שוחריך תעל מזמשאך. תל תלפיות בהושיעך. והו נא
אנא אנא הושיענא. והושיענא.

אנא

תעינן משה אומר. שמיבו מספרך אל תאמר. הב
אנא רעה יבאן הדריהה. ריבופה ועליך הזהה. הב
אנא באנבר ושאן מר עיתך. פעולתך ורעיתך.
אנא עני היבאן שיחס ענה בעת ריבוך. הושיענא
אנא נושאי לך עינים. ממות קומיהם יהיו מאיך. הושיענא
אנא למנסכי לך מים. מהעיניי הישועה ישאבון מים. הושיענא
אנא יעלו ליבוך מושיעים. טפולים בך ובשמך נושעים. הושיענא
אנא חמוץ בגדים. דעום לנער בל בוגדים.
אנא. וזכור תזכור. הנכורר בלתך וכור. הושיענא
אנא ורשיך בענפי ערבות. געיים שעה מערבות. הושיענא

אנא ברר בעיטור שנה אמרתי בפלי שעה נא הושיע נא
אנא אנא הושיע נא :
הושיעה נא אכינו אתה :

למנצח

תמים בדרותיו הנמלט ברוב עדקותיו מועל
משיחו בסוא מבול מים לאוב אבו חומה
הושענא והושיענא אכינו אתה :

לם שלם בכל מעשיו המנוסה בעשרה נסיונות בשר מלאכים נם
יוקח נא מעט מים לכרה בחמה הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם רר ויחיד בחנט למאה זרע איה השה לשולה בשרוהו עבריה
מימאנו מים לגולה וסורה הושענא והושיענא אכינו אתה
לם הוה שאת ברכה הנשטם ולשמר חיכה מיחם בסרקלות בשקתות
המים לרמותה לתסיר הושענא והושיענא אכינו אתה :
לם ינרך היות לד לסחן בחתן פאר יבהן מנוכה בסיסה בסרי מורי
מרי בה מים להחר הטוב הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם פואר היות גביר באחיו והדרה אשר הבר באחיו מספר רבע מרלין
יזל מים ולא לבד בי אם למענך הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם ענין מזכל נאמך אשר ביעריהו כילכל המן נושע לגאול ומשוי
מים למי זאת הנשקפה הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם שמיתו מלאכי מרומים הלובש אורים ותומים מיכרה לבוא
בקירושרם ורחיצת מים לחולה אהבה הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם נמיאה מיחולה מיחנים לתמימי לב נמיאות עינים להגלהד יה
עולת ורדת מים לטוסו אוהליו הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם משמש לא מש מיאהל ורדת הדרש עלין איהל בעוברו בירדן
נכרתו המים ליקה בלבנה הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם לימד ראות לטובה אוב זעק איה נבלאות מיץ טל מלאמוזה
מים להלך לכנות הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם כלולי עשות מלחמתך אשר בירם תתה ישועתך נרופי
מנוי בלרקקם בירם מים ללא כגדר בר הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם יחיד נוררים רשי אשר מרחם לנדיר הוקרעו ממכתש לחי

הבקעת לרבאר מים למען שם קדשך הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם טוב הולך וגדל ומעיק שות לב ערה חידל בשום עם מחטוא נב
שיאום מים לנאוה בירושלם הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם חיד מבדבר בשיר המלמד תורה בכל כלי שיר מנסר לענין
בהאב שתות מים לסגולך מעמים הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם זר עלה בסערה המקנא ומעים עברה בפילולך ירדה אש
ולהבה עקר מים לעיביה בריפות הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם ושרות באמה לרבו פו שסם ברוחו נא נגל בר כקתתו מנגן
בהמלאו הכים מים לעיבר מי כמוך הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם הירהר עשות ריבונך המזכיר תשובה ליבאנך במוא מוחרדו
סתם מעיינו מים ליטוך מכלל יופי הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם ורשיך בתוך הגולה וסורד למין נגלה כלי להתואל ורשו זר
זרעם ומים לקוראיך בעבר הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם גמר חכמה וכינה סופר ומחיר מפלש אמנה מים במיכנו
אמרים המשולים מחבי מים לרבתי עם הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם היום באי בכל לב שוקמים לך שועה בכל לב שואלים ממקר
עוו מטרות מים לשוררוך בים הושיענא והושיענא אכינו אתה
לם אומרי יגדל שמך והם נחלתך ועמך נמאים לשענ בארץ
עייפה למים לרתת למו מבוחה הושיענא והושיענא אכינו אתה
הושיענא סלח נא רה נליחה נא
והושיענא מערדיכר

תענה

אמרנים שוקמים לך לב בסים והושיענא מלא
לם באי כאש ובמים אזר יפה ירקן נא מנגנ מים הו
תע רגלים הזן גזרי מים והושיענא מלא
לם הנעקר בשער השמים ושבר וחפר באמרות מים והינליח נא
תע וכים חונים עלי מים והושיענא מלא
לם חלק מפ יכל בשקתות ה מים והינליח נא
לם טען וגל אכן מבאר מים והושיענא מלא
ירדרים טוחלי דת משולת מים והינליח נא

לח ביר במדבר נתתם מים להבין בצמאונם מים
מתחננים בבושת פנים נא בני ישראל
תלו נאמן בית למסתיך לעם מים והושיע אל מרעו
לט סלע הון ורדו בהר מים והיבלים נא
מ ערמה עלי באר מים והושע אל מעוזו
מא פקד במי מריבת מים והיבלים נא
מב נמאיסים להשקות מים והושע אל מעוזו
מג דרעונים מנסים לך מים והיבלים נא
מד מעוררים תאנה שתות מים והושע אל מעוזו
חלילה פץ ויבסר המים
מה שואלים מריבוע אשלי מים והושע אל מעוזו
מו תל תלעיות מוצאן מים והיבלים נא
מז תפתח ארץ ותרעיף שמים והושע אל מעוזו
רחם נא קהל עדת ישורון סלח ומחל
שונאיך והושיעם אלהי ישעיבך

אז בעוני עמדים אל זר ארונם באנו לפניך נירדטים והי
נאה ארונו הארדנים נתברך בסרמרבים רשומנו והי
רפעלים דרלתך ארונים והושיע אלהי ישי
הון גשנו היום בהחנון עדיך חנוך וסיפרנו נפלאותיך בשיבון
דבת חלב ודבש נא אל תיבש חשרת מים באובה תחבש והושי
טענו בשמוטה ביר שבעה ושמיכה ישר ינדיך אל אמיכה והושי
ברתה בהיות לאדיך עיר כל ישבי הארץ לבלתי פרוצתה
מתחנבים עלי מים כערבים עיל יבלי מים נא נכח למקבר
שיחים מדרך מטעקים עומסים בשוועתם עכם בהל פגעתם והו
פועל ישועות פנה לפילולם שעות ברקם אל למו שעות והו
דול הנשם תשע תפתח ארץ ויקרו ישע רם להושיע לא חעץ
שגרי שמים פתח ואר ברך הטוב לנו יפתח תושיע ביבו ורים זה
אל תמתח זה אות בקול רם ג פעמים והושיעכם אלהי ישעיב
קול מבשר מבשר ואומר

סא יוונן
ישעיה

אומר

ליניך הנ ישעיה בא חזון לדוד בן יחזקיה בא
בא ברבבות ביתים לעמוד על רמה ויתים
גשתו בשופר להקיע תחתיו להר יבקע
רפך יה שיר וזרח ומשי חיבי ההר מביזרח מבשר ואומר
הקים מרלולי ונר אמו ובא כל קרשיו עמו
ולכל באי עולם בת קול ושמע בעולם מבשר ואומר
זרע נמוסי רחמר טולר בולד ממעי אמו
חלה וילדה מזי זאת מי שמע מזאת מבשר ואומר
טהור פעל כל אלה ומי ראה באלה
ישע וזמן הוהר הזהל ארץ ביום אחד מבשר ואומר
בסיר רוס ותחת אם יולד גוי פעם אחת
לעת יגאל עמו נאור לעת ערב יהיה אור מבשר ואומר
מושיעים יערר להר ציון כי חל גם ילדה ציון
נשמע בכל הבולך הרחיבי מקום אהלך מבשר ואומר
שימי עד רמ משכנות קבלי בניך ובנותיך
עלזי חיבלה השרוך כי קמו ישיבי חברון מבשר ואומר
פנו אלי והושיעו היום אם בקולו תשמע
ונמח איש ינמח שמו הוא דוד בעינמו מבשר ואומר
קומו נפו שי עפר תקיבו ורננו שוכני עפר
רנבן עם במלכו מגדל ישועות מלכו מבשר ואומר
שם ינדיבה להאביר ויעושה חס למשיו לדוד
תנה תשועה לעם עולם לדור ולדר עון עד עולם מב ואו

הושיעה

את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשא
עד העולם ויהיו דברי אלה אשר
חתנבאתי לפני יג הרבים אל יגע
אהיבו לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום
ביומו למען דעת כל עמי הארץ כי יג הוא האלהים ואין
עוד יקנדל ויתברך ותתקדל הא שלם עוש

אשרי

ה עם שלך כבה מאתיו והואלו ושיא ברכו
נתברך בשמים ובארץ נערכה "וזאת הברכה"
כפנוה ענין לנוח שכיבה הזהיר אמרין ל"
לאלעי רבנה שמור רת בזרוע כתובה "ויאמר ל מוסיבי בא"
ניאל חזר כבל אומים ומיגאן כולם בעלי מומים הפיל הבליים
בנעימים "את חוכב עמים"
ר ורים מקרימים לנטמע ונעשה השיבו זאת כל המשה
בוקר וערב לא נגשה" תורה יגוה לנו מישה"
ה וכתר ארון כתר להמליך הם עם אליך כהשהלך
ריבנו כל הוי ופלך" ויהי בישורון מלך"
ו מיה מחה כעב אשמרות כבאה למלך ביום רממות שאת
ויתר יחי לתקומות" יהי ראובן ואל ימות"
ז בר טוב נעים כמאמר שבת אחים יחד בחת אמר מיברומן
היות למר משמר" וזאת ליהודה ויאמר"
ח סיריך איש נוכר מאמריך ניכיתו כמסה ויאמין רכריך
לעולם שרת בבית רבירך" וללוי אמר תומיך ואוריך"
ט וה המחנה שער בהומן מי ליל אלי כבאמר
אוספו חסירין לשמן" האומר לאבין ולאמו"
מלא פימן תהילתך נקוב שיריך בארמת נבר מקיב
להסליל אורח ולישר עקב" יורו משפטיך ליעקב"
כ הם מכין בכור בהברלו הדש יקרש יס היות גורלו
נכפלים בן עוד לא ילו" ברך ל חילו"
ל שכון ברך כתפין באוכיי מיקום שירות לוין וכהניי רחב
אהליך ויריעות מישכניי" ולבינמין אמר יריב ל"
מ ברכות שמים ותחת נסמכת ברכות שדים ורחם מתברכת
אריבו מכל הדות נערכת" ולדסה אמר מבורכת
נ חסדו לא ימש חשך עיבמו זרה מלשמש בטוב
כל הכולו יתגמש" ומטגר תנואות שמש"
כ מוך ויבר מחזור והאדים פזון זרועין מזהב אורם שלום

ינור מרחבין מקום" ומיראש הצאה הרים
ע ל קרקר הולגולת נאה ברכת כל טוב הבואה להשעינו
שבע כל תבואה" ומטגר ארץ ומלאה"
פ שכיב כנחלה חפלו תחת מחלל ויפעו מחללו ועד
נחול בחלש הול גורלו" נכור שורו הדר לו
צ ורוך ירכתר להרכות יגמח ממכין עיתים ללחום המח"
מאה זה זה ישמח" ולזבולן אמר שמח
ק יכיין הלזון ספון חיבוזו לכל יועיל למכסה משיתו
יזכחו זבחי צדק ויראו" עמים הר יקרא
ר אשית ראה לו ויאגר ששם חלקת מחוקק יראגר גר
הדור יבודיכן בבאגר" ויריב ראשית לך"
ש כן למיגר כראות חילו הקטן למיגה ולאלת הדולן
דלם כראש גדודי חילו" ולגד אמר ברוך מרחיב גד
ת נין יגלי דרך היה שפיפון עלי אורח היה כיבריך
נלחם בשם אחיה" ולדן אמר רוגור אריה

שבע ורשן בפיניסי וחיסון יפ ורדוף יירש בעליכון הלנשוך
כרים לבוש היבון" ולנפתלי אמר נפתלי שבע ריבון
מטבל בשמן ורגלו מאושר ריבוי אחיו והיה בסר שר ומערבו
מלך נותן מעושר" ולאשר אמר ברוך מבכים אשר"
יכיבזיך דוכאיך בחדזך חיליך לדרוך על כמותי הועליך
הגליך כר תגוך להכשיליך" אין כא ישורון
אריר כורא שחקים שפרוך רוקע היס כנסי מחרון העובי כל
אליך ישכרון" כדל ונחושת מגנליך"
להבריל מים מימים לכרם היתויך רקיע ויפרידם אל
מקומם הקוים וימדדם" מעונה אלי קדם"
יחד שני מאורות חידד חיה השריון ויפיפור נבדה מרקם
מיגלם יבר להת עורד" וישכרן ישר כשח כרר"
יה שבת מפעל כהואל ויחדש שכיעי כבתם יקותיאל

ניסא ויאשר עמו עמ"א. אשריך ישראל" הלא"ר

אשריך

ישראל מי כמוך אשר כל מתום לא
עממוך בדמר יג לימורך והתמימוך
גילו רז מלאכים חיבמוך רעת אלהים
מרעיך והחמדיך הית כאחר מהם דימוך וכמעט מאלהים
להחסיר קיהומוך זכר טוב בהבלך השלימוך חיותך בו עדי
עד החלימוך" אשריך ישראל מי כמוך טעם עיך חיים
הסעמוך יראת מות לבל יראעימוך טוב תב להנחילך ביר
ביר סמוך ידרוך עוז וכמרחקים כי שמוך כי לא לריק
הדר יקמוך לתוהו ובוהו ריקמוך מעשיך לרחבך מאבותיך
הגדימוך בחלת יג היות בראשית בהטרימוך" אשרירך
ישראל מי כמוך

ויחיות ישורון" חדש ספר תורה יהוא" החזן מקול תם ויענה הציבור"

אלהים

תוראיתה לדעת כי יג הוא האלהים ואין עוד
מלבדו" אין כמוך באלהים יג ואין כמעשיך
לעושה נפלאות גדלות לבדו כלה. ואמרו
הושיענו אלהינו ישיענו הכיבנו וה עולנו מן הגוים להודות לשם
קודשך ולהשתבח בתהילתך" יהי נא יג אלהינו עבינו כאשר
היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל ישטינו" מי כמוך באלים
יג מי כמוך נאדר בקודש נורא תהילות עושה פלא. יג מולך יג מל
יג ימלוך לעולם ועד. יג עוד לעמו יתן יג יברך את עמו בשלום.
שמע ישראל יג אלהינו יג אחד" ויהיו נא אמרינו לרנוך לפני
אדון כל. ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה יג ויפוצו אויב
אויביך ויבוסו משנאיך ומפניך. קומה יג למנוחתיך אתה ו"ה

אתה וארון עוזיך. בהניח ילבשון גדך והסדיר רנן ירננו בעבור דור
עברך אל תשב פני משיחך" ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זו"ה
חיכינו לו ונגילה ונשמחה בישועתו". כי מציון תצא תורה
ודבר יג מירושלים" ונטלו ספר תורה ואומר המלך"
גדלך לתת אתי ורוממה שמיו יחדיו" ושונו הציבור"
רוממו יג אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא"
רוממו יג אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יג אלהינו
אגא יג הושיעה נא. אנא יג הצליחה נא. אנא יג עברה נא
קוראינו. אלהי הרוחות הושיעה נא. בוחן לבבות ה' שלוחה נא. נוטל
חזק עבתו ביום קוראינו רוכב ערבות. הו" הדור בלבושו הי
ודובר בשכחות עניו ביום קוראינו" חנון ורחום הו' ארך
ומטיב הי. ישב בשמים עב. בביר כח הו" לובש גרקות הי
מלך מלכים עב כי הו" בורא ונשגב הו' סומך ועוזר חיבלים
יגדיל ומיגדיל עב" פורה ומיכיל הו" תם וישר הי. תומך
תמימים עב. ביום הוד" ויחחיל הציבור נו הפ' יהקר ויתקר ויר

מרשות

יג הגדול הגיבור והנורא ומרשות
סנהדרין הקדושה והטהורה. ומושל
מקד ומפניכם יקרה ואלוקי תורה.
ומדשות זהטם ונעריס יועצי ישורה. אקתה בי בשיר ובזמרה.
להחדות להלל לדר בבהורא. שהחייבו וקיימבו ביראתו הטהורה
והגיעבו לשמוח בשמחת תורה. המשמחת לב ועיבים מאיר
הבותנת חיים ועושר ותפארה. המארבת ימים ומוסיפת גבור
לאוהביה ולשומריה ביגיון ואזהרה. לעוסקיה לבינריה כאהב
ומורא. ומכר יהי ריבון מלפני הגבורה. לתת חיים חן וחסד ורחמים
למנהם לפל כר פל הנבחר להשליט את התורה. לאמיבו לברכו
לגדלו בתלמוד התורה. לדורשו להוריו ולוערו בחבורה. לזכו תו
לחכמו לסכסו בסכם אורה. ליישרו למלל ללמדו לקח וסברה.
למלטו לנשואו למערו בסער ברורה. לענדו לפרנסך ליג
כעם כבדא. לקתבו לרחמ לשדמרו. מכל יגוקה ויברה. לתוממו

לתומם לרוח לרוח בשברה וכשכר זה ידבה מאת הנוראים לראות
בנרם ובני בנים עוסקים בתורה ומקיימי מצות בתוך אומה
ברה ויזכה לשמוח בשמחה בית הבחירה בבואם בבית
שיעה מלא עזיבה וגבורה שיברחו את ירושלים
וגדלן בה ביהרה שישו אתה משוש כל המתאבלים
עליה באבלה ונהה ענוד עמ עמ פל בר פל החתן
תירה ומרשות כל הקהל הקדוש הזה והשלים הנורה

מרשות

אלהי האלהים ואדוני האדונים
משחק אין זולתו ואין כלעדו כתחתונו
נותן לישה כח ועצמה ורבה לאין ז
אונים מגיד מראשית ואחריה שנים ורעץ ואין מי יפר לדורו
המדנים ומרשות קדומה לעולם אלפים שנים שבה מלכים
נמלכים ושרים וסגנים ארוכה מארץ מדה ורחבה מכל וס
ושאונם טהורה ומתוקה מדבש ושמנים כל חפצים לא
ישוו בה יקרה היא מפנינים אורך ימים בימינה ובשמאלה
עושר וכבוד וחנים מגנת בעלה והוגה בשיגונים מאשרה
פעמיי בשעונים נשרה באהב תומכיה למלטה מאויבים ומ
ומרשות חכמים ירועים ובבונים אלופים בתורה ומסרבלי
מצות מליאים חוקים כרימונים ומרשות בעלי ישיבה
נערים וזקנים ומרשות כל הקהל הדחלים וקטנים עמוד
עמ עמ פל בר פל מתוך גדת אמונים וקרב עד הנה בגיל
ורננים ופה עמוד על מגדל אבן העשוי כבנינים ובדרך
את יג המנדרך ממזרח למערב בעי כל בירונים תן לו
מעין ברבותין תוך הקל עדת אמונים שהגיעך ליום זה לז
להתחיל את התורה ולשמוח ביום חתונים וכבן יהי ריבך
מלפניך שוכן מעונים ליקר בית המקדש מדתם מראשונים
לשכלל היכל ואולם בסדר ואבנים שם להצץ גליון
אבות ובנים ותשמיח בשמחת בית השואבה בעדון מגן
מגדנים ותזכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה

ומקיימי מצות בכל ומנים ותזכה לראות שבעה רועים ושמונה ב
נסיכים מזומנים ותשבע מטוב הצפון ותטוח יתרך לבנים
ויהיה מושבך בון ינדיקים ההגונים ותדרות ידקה ותכיבא
בכבוד וחסד והגיונים ומי עטורך חיים ורחמים ושלום לאורך
ימים ושכים עמוד עמ עמ פל בר פל חתן בראשונה
והתחיל בדדומה כל ביטיינים והרא מבראשות אשר בת א
לעשות מעשיו שלימים ומתוקנים והמהוגבים

ואחר סיפר התרשה אות

אשר

בגלל אבות בנים גירל בעמרם תורה
נותן בגלגלי רוח יג נגלה במלאכי עבאת
מאלפי שנאן הטור על גאים אוה אדיר
קריא למשה לקבל לוחות דברי אחי שמעה הארץ ועמודות
יתקלינון היטה שמים ויורדם על ברום וירא על כנפי רוח
ויינאו רכרים מתוך האש ויתחדו על לוחות האמן
זמירות אמרו בלבני אלהם שקר תוקע משמי מרום חרדה
לבשו כל בני עשו כי הושיע יג זרח טפחו כלם בל בני ישמ
ישעאל כי מפארך יג הופיע יכוין יג טופח בלוחות תמרוקן בס
טפחים בלוחות כי אורך הלוחות ששה טפחים נקבור ש בס
יד ליד לך כי שה שכיר בגדולתך כי אין כמוך בכל הבראי
מי עלה שמים לתוך הענן ומי ראה תמונה אלהינו משה
עלה לתוך הענן וגם הוא ראה תמונת אלהינו בשוי
בשויאים היה משה רבינו אב לחכמים וראש לנביאים
סגר היה בתפילתו על שלוחן חדוך את השיב עפה יג ואמ
לעמו אנכי יג אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים ופר
ופריתיך מבית עבדים פתחו כולם פיהם ואמרו יג ימלוך
לעולם ועד יגעיך משה יגעה גדולה ומזה בשעה שאמר
לו הקה עלה ומות בהר קרע מזדין והריס קולו יהושע
כן כוך שמור את יגאגג ראה משה מראש הפסגה בחלו
שבטים עומדים למכין שם מת משה עבד יג מול בירדן

בעיר אסמו אהיכן תפילת משה הרע הריעו ענה ינור לעמך
בעת נגרתם תפילתו לעולם לא תשוב ריקם כי רועה נאמן
היה משה רבינו משה מת מי לא ימות על פי מת משה
רבינו

התקבצו מלאכרם זה אל זה לקבל זה ואמר
זה לזה מי הוא זה ואי זה הוא מאחד
פנר בסא מפני מפני פרשך עליך ע
עביכן מי עלה למרום מעל מעל ומי הוריד עוז מבסיחה
התקבצו משה עלה למ משה על למ מ **שמעו** **לה**
והוא הוריד עוז מבסיחה **התקבצו** יחזקאל על למ
יחזקאל על למ והוא הוריד עוז מבסיחה **התקבצו**
נתנאל על למ נתנאל על למ והוא הוריד עוז מבסיחה **התקבצו**
טוביה על למ טוביה על למ והוא הוריד עוז מבסיחה **התקבצו**
חבר על למ חבר על למ והוא הוריד מבסיחה עוז **התקבצו**
שמעיה עלה למ שמעיה עלה למ שמעו למ על והוא
הוריד עוז מבסיחה **התקבצו**

שישיר וגילו כשמחת תורה ותנו כבוד לתורה
כי טוב קורה מכל סחורה מפז ומפנינים
יקרה בגיל ונשיש בזאת התורה כי
היא לבי עוד ואורה אהלל אלהי ואשמיח כי ראשי מודה
תקותי בו אהודנו בסוד עם קרובו אלהי יפורר אחסה בו

גיל בכל אדנן גבורותיך ואספרה תהילתך כשעורך
השיבנו לכותך ועל חסדך ועל אמיתך **גיל** גואל יחיש
מכשר טוב כי אתה מגדל עוד וטוב גאולים ישבחוך כלם
טוב הורד לנו כי טוב **גיל** הגיל גאול כא המודיע כי אין
לנו רוחים בגדליה ורדוך לנו מי ימלל גבורות נ **גיל** הלא
בא הבתר כחר בכני בכני בכורי קראנו הור והדר חכמכו כי
לעולם חסדו עמנו **גיל** שישו בשמחה תורה כי כתבה
אלהים למשה על הר סיני ירד ורבר עם משה ישמחו

אדירים בשמחת משה ישמחו מרוכים בשמחת תורה כי כתבה
ישמחו גאולים בשכרון משה ישמחו ראשונים בשמ תו כי נתנה
ישמחו הדורים בשמ משה ישמ ותיקים בשמ תו כי נתנה
ושמחו שלימים בשב משה ישמחו תמימים בשמ תו כי נתנה
אשריכם ישראל אשר ישר אשרי כי בכם בחר א
והנחילכם התורה מסיני מתנה אשריכם אדיריאל
אש ישר אשריכם ברוכיא אש ישר אש ישר כי אש
הדוריא אש ישר אשרי ישרי ותיקיא אש ישר אשר
זביא אש ישר אשר חסיריא אש ישר אשר טהוריא
אשר ישר אשר יחוריא אש ישר אש ישר כי כבם בחר א
אמן **ואשמח** **בשמחת** **תורה** **כא** **שמחה** **יצמח** **בשמחת** **תור**
תורה היא עץ חיים לקולם חיים כי עמך מקור חיים משה
שמח בשמחת תורה

אברהם שמח

בשמחת תורה
בו יבא ינמח

ינחך שמח בשמחת תורה בו יבא ינמח
יעקב שמח בשמחת תורה בו יבא ינמח
משה שמח בשמחת תורה בו יבא ינמח
אהרן שמח בשמחת תורה בו יבא ינמח
דוד שמח בשמחת תורה בו יבא ינמח
שלמה שמח בשמחת תורה בו יבא ינמח
תורה היא שן ואוזן ראת שם כי נשגב שמו לבדו כויב

לעולם יחיה אדם שיהו על סמך שלשים
אחר מן השוק ויאמר שלי הוא לק
חתיכת נחמו עליו יקרינא בר אליקים
הלכנה דלון שיסרק
כתבתי זה ודעת

Moises L. Heinrich
aus Schleinung gebürtigt
zu
Jaska
Wohn
hoft

Em: Löbel

C 408

[illegible] Mittens Prag

blau Stampils

u geschrieb darauf fleischer

H 82.126 Seit 4107

260 Blatt

1

An

H. Samul

Graff in

Schatzhaven

Liberland

Gottes

Kind